𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌧𑌯𑌵𑌦𑌨𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌕𑌥𑌕
𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌰𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌃

𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂

* 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 * ॥

𑌨𑌾𑌵𑌲𑍍𑌪𑌾𑌕𑍍𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮
𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑍍𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑍇𑌨
𑌤𑍇𑌨𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌜𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣
𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾

குரிச்சி, 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌤𑌾𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑍇𑌨

𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌚𑌸𑌾𑌕𑌂

𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌵𑌿𑌦𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌸𑌹𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣

𑌕𑌿. 𑌵. 𑌶. 𑌨𑌾. 𑌰𑌾. 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌾𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣

𑌸𑌂𑌶𑍋𑌧𑌨𑍇

𑌰𑌾. 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌾𑌜𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯

“𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂”

𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

விரோதிகிருது௵ தை௴
1912௵ பிப்பிரவரி௴

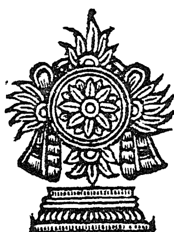 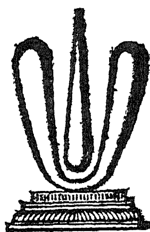

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ஹயக்³ரீவாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமான் வேங்கடநாதா²ர்ய: கவிதார்கிககேஸரீ ।
வேதா³ந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித⁴த்தாம் ஸதா³ ஹ்ருʼதி³ ॥

ஶ்ரீ ஸுத³ர்ஶநாஷ்டகப்ராரம்ப⁴: ।

மூலம் ॥ ப்ரதிப⁴டஶ்ரேணிபீ⁴ஷண । வரகு³ணஸ்தோமபூ⁴ஷண
ஜநிப⁴யஸ்தா²நதாரண । ஜக³த³வஸ்தா²நகாரண ।
நிகி²லது³ஷ்கர்மகர்ஶந । நிக³மஸத்³த⁴ர்மத³ர்ஶந ।
ஜய ஜய ஶ்ரீஸுத³ர்ஶந । ஜய ஜய ஶ்ரீஸுத³ர்ஶந ॥ ஶ்ரீ: ॥

வ்யாக்²யாநப்ராரம்ப⁴: .

பயோத்⁴யாயபா⁴ஷ்ட்ராகாரம் ப்ரணதார்திஹாரம் ப்ரஸந்நவத³நாப்³ஜம் । ஶார்ங்க³ம் ஸசக்ரபா³ணவாஸிம் ஶ்ரயாதி³வேதா³ந்தலக்ஷணாய மூர்த்திம் ॥ ஶ்ரீ: । ஷட்கோணாயம் த்ரிஸஹஸ்ராவ்ருʼதிணயநலஸித ஸஹஸ்ர பாத்³யாநாதா நிதே³ஷ்ட்ருʼத்வம் பூர்ணத்³ருஷ்டியோக³விஷஸ்து ஸ்வதே³ஹ த்ராயதே யோக³: । த்³ருʼஷ்டேஷ்வேஷ்டாம் பா⁴ஹாநுவர்தி ஹரிதி³ஶ: க்ருʼஷ்ணதே³ஹ த்ருʼஷ்ணீநாம் ப்ர த்ராஸீதே³ந தி³ஷ்டு ஶுஶ்ரூஷமாணிதாம் ஸத்த்வம் ஸந்தாநித்வம் ॥ ப்ருʼஷ்டிபி⁴

தெவபுணாராஞெவஃ கவீஂஷ ஶிவாஜணிநிபுஶஜ யாஶஜெவஞஹா வாயெபுா நிரஷ்டாஶயீஶணஃ । தாரணகாரணாவாஸிபுஃ ஶீ ஜாநுவ்ரீரவஷாஶா யஂ ஜஹிதஜநதாஹவ்ராகாஂக்ஷீ ஸாஷஶபு ந ஸஂஸ்தவா ॥ ஸஹஜதஶணொஹாவொஷஶ்ரஃ வ ஸஙவெஷா ஜவஃ வ ஶஜிதஹவ வ ளஜஜாவஃ வ ஸாஜிதஹாவகஃ । கவிரிவ ஜஹாநஸ்ரயஂ ஶ்ரீஸாஷஶபுந ஸஂஸ்தவொ ஜித தஜஜெதாரவ்ர ஜாஜெ வ ஸீஷதாஸவபுஷா ॥ க்வாவாஂ ஶாஂஸீயபுஂ கவிகயக்க ணீரவஶணொரஃ க்வாzஹஂக்ஷாதீயாநு கஜதிரவஶஜ்ராயபுவியா ரஃ । க்ஷஜ்ஞாஂ ஸஜ்ஞஸ்தக க்ஷஜிணஜஹஜெஜ ஸாஹஸஜிஷஂ தீயஂ ஸளஹாஹ்ரஂ ஜவாரயதிய ஜ்ராரஸவஶாக ॥ வெஷாஜ்ஞலக்ஷண ஜ நிஂவ்ரணஜ்ர ஶாரதஜஂ । க்ஷஷ்கஂஹெதிராஜஸ்ர வ்ராகரொஜி யஶ்ஜதி ॥

கயதத்ரஹவாநு, ஶீஜாநுவெஷ்டநாயாயபுஃ காஞ்சியிவஸநு வாஶீஂ । திரஷாவஜ ஸஂரஞெவாரஷாஶஜஶாவிநீஂ ॥ கஷாவிக ஶ்ர யஸாரவீதீரெநிவஸதாஂஸதாஂ । ஶீதஜ்வரநிராஸாயரணவாஂ ஶவஸஙியள ॥ ஸ்ஜ்ரெதெ்வ ஸ்வாநாரக்காநாஂ ஷ்ரஷ்டாஷ்ரஷ்டாயபு ஸாயகஂ । ஸஹ்கவ த்ரீகாநாஂ ஜாரணஂஸாரவஞிஜிதஂ ॥ ஜ த்ரீரிதஹஞஜநஂ ஸாஷஶபுந ஸாரஷ்ரஜஂ । தாஷ்ஞெஷ த்ரஷ்காஶ்ரணயீஜாநு வ்ரதிஹடிதிஹி ॥ வ தீதி । (வ்ரதி ஹடிஶ ணிஹீஷண) வ திஹடாநாஂ = வ்ரதிகஞஜாநாஂ, ஶ்ர ணீஃ = ராஜிஃ, தஸ்ராஃ ஹீஷண = ஹயஷ்ட' (வாரஶணஹொஸ்தாஜ ஹஞஷண) வாராணாஂ = ஶஷாநாஂ, ஶணாநாஂ = ஜ்ஞாநா தீநாஂ, ஹொஸ்தாஜஃ = ஸஜஞஹவநவ, ஹஞஷணாஂ = ஞஹாரணஂ, ய ஸ்ரஸஃ, கத ஸஜ்வஸிஃ. (ஜநிஹயஸ்யாநதாரண) ஜநிஃ = உதகி ரெவ, ஹயஸ்யாநஂ = ஸீத்ராஸஷஂ, தஸாக தாரண = உதாரண' கவியஸாஂஸாரிகஹயநிவாரணெத்ரயபுஃ. (ஜஶஷவஸ்யாநகாரண) ஜஶதஃ = திவியெவதநாவெதநாதகவ வஙஸ்ர), கவஸ்யாநகா ரண = ஸ்யிதிநிஷாந! ஸகல ஜஶகவாவிகத்ரயபுஃ. ஃபூஶஸ்ரிநு விநஸ்ரஸ்ராரஂ விஜயிநி ஜஶதாஂ ஜஂஶஜஸ்யாவராணாஂ ஜக்ஷீநா

ராயணார்யம் ஶிஷ்யத்வேந ஸ்வீக்ருத்ய ப்ரவர்தநாத் விஹாராத்" இ-
த்யபி⁴யுக்தோக்தே:. (அசிந்த்யாத்³பு⁴தாக்லிஷ்டஜ்ஞாந) அசிந்த்யாநாம் அ-
க்லிஷ்டாநாம் = அப்ரதிஹதாநாம், யத்³வா, அக்லிஷ்டகாரிணாம், அத²வா
அசிந்த்யாநாம் = ஸமஸ்தவஸ்துவிஷயாணாம், அக்லிஷ்டாநாம் = அப்ரதி-
ஹதாநாம், ஜ்ஞாந = ஜ்ஞாநஸ்ய! (வைராக்³யராஶயே) வைராக்³ய
ஸம்பந்தி⁴ந:, ஸமூஹஸ்ய = ஶ்ரேஷ்டஸமூஹஸ்ய, ஜ்ஞாந
ராஶயே = வர்த⁴ஸ்க' (ஶ்ரீ ஸ்தோத்ரரத்ந) ஸாகல்யேந ப்ரகாஶ-
நம்! [க²ம்] (ஜயஜய) ஸர்வஜ்ஞகல்பேந வ்யாக்²யாத்ரா
யதி:. ஶாஸ்த்ரார்த²: ஸ்வாநுபூ⁴திஸம்ப்ரதா³யம் ப்ரகாஶயதி. அத்ர ச
யதி: பரமாசார்யேண ஸம்ப்ரதா³யஸித்³த⁴ நிர்வாஹவிஷயக
த்வேந ஸ்தோத்ர ஜ்ஞாந வைராக்³யாதி³ அசிந்த்ய கல்யாணகு³ண
கரம் ஸம்ஸார ஸாக³ரோத்தாரகம் ஸகலஜக³து³த்³த⁴ரணம்
அக்லிஷ்டஜ்ஞாநாதி³ஶக்திமத்த்வ ஸம்ஸர்க³ ஸம்ப³ந்த⁴ம் ச ஶ்ரேணீ
ஸஹிதம். அத்ர ஶ்ரீபாஷ்யகாரா: "ஜ்ஞாநவைராக்³யராஶயே
நம:" இதி லக்ஷணாத். ஶ்ரீமத்³பா⁴ஷ்யகாரா: "ஶ்ரீமந்நாத²
முநிவர்ய ஸ்தோத்ரஸம்ப்ரதா³யம்" இதி லக்ஷணாத். இதி ஸ்தோத்ர
ரத்நஸ்ய நாயகம் ஸ்தோத்ரகாரம் ஸ்துதிம் வக்தும் ப்ரக்ருதே; ஸர்வஸ்ய
ஸ்வரூபஸ்தி²திப்ரவ்ருத்திகாரணம் இதி. அதஏவ ஸ்தோத்ரரத்நலக்ஷண
ஸம்ப்ரதா³யாசார்ய அசிந்த்யகு³ணவிஶேஷவிஶிஷ்ட ஸர்வஜ்ஞகல்ப
ஸ்வரூபேண ஸ்தோத்ரரத்நம், அதிதே³ஶகாரியம் ஸர்வஜ்ஞம்
ஸம்ப்ரதா³யஸித்³த⁴ம். ஸ்துதிநாம் ஸ்தோத்ரஸாரம் ஸர்வதா³ ஸ்தோத்ர
ஸ்வரூப ஸித்³தி⁴ஸம்ப்ரதா³யார்த² ஸம்ப்ரதா³யப்ரவர்தகம்
இதி (268144) யத்ர ஸங்க்²யா ஸம்ப்ரதா³யஸ்ய ஸம்ப்ரதா³யிக
ஸம்ப்ரதா³யம். (217000) ஸ்தோத்ரஸ்ய நமநம் ஸமர்ப்பண
ஸ்தோத்ரஸாரம் ப⁴வதி ஸ்வாமிந:॥ ॥க॥

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீஶைலநிதி⁴பதி ஶ்ரீநிவாஸ நாதா²ய ஸுந்த³ரஜம் ।

ஶ்ரீநிவாஸ தீ³நஜந ஸந்தோ³ஹதே³ஶிகா ஶ்ரேயே ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் திருவஹீந்த்ரபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கையில் ஒருநாள் பரமதவிஷயங்கள் திருவுள்ளத்திலுதிக்க, அதையநுவதித்து கண்டிக்கத்திருவுள்ளமாய் பரமதபங்கமென்கிற ரஹஸ்யத்தை யருளிச்செய்யக்கோலி, அந்த பரவாதிவிஜயம் திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையினால் பெறவேண்டுமென்று ஸர்வவிஜயப்ரதரும் தமக்கு உபாஸ்யரும் ப்ரஸாதப்ரவணருமான அவரை தன்னைக்கொண்டு ஜயித்தருளவேணுமென்று ப்ராத்தித்து, ஸுதர்சநாஷ்டகமென்கிற ஸ்துதியையும், பிறகு அதின்ஸங்க்ரஹமாக ‹‹எண்டளவம்புயத்துளி லங்குமறுகோணமிசை›› என்று ஒரு பாசுரத்தையும், பிறகு ரஹஸ்யத்தையு மருளிச்செய்து, முடிவில் அப்படி ஜயமளித்தவருடைய குணங்களிலீடுபட்டு ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும், அதின்ஸங்க்ரஹமாக ‹‹திகிரிமழு›› வென்கிற பாட்டையு மருளிச்செய்து ரஹஸ்யத்தை முடித்தருளினார்.

அவற்றுள் ஸுதர்சநாஷ்டகத்தையும் ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும் தனிஸ்தோத்திரங்களாக அநுஸந்திப்பார்கள். அவற்றுள் முதலில் ஸுதர்சநாஷ்டகம் தமிழில் விவரிக்கப்படுகிறது. அந்த முதற்பாட்டை யநுபந்தித்திருக்குமித்துதி. ‹‹எண்டள›› வென்கிறபாட்டில் அஷ்டபுஜராக வருளிச்செய்கையாலே, அந்தபுஜங்களில் தரிக்கப்பட்ட சங்கு சக்கரம் வில் முஸலம் பாசம் அங்குசம் கதை செங்கமலம் என்கிற எட்டாயுதங்களையுமிந்த எட்டுச்லோகங்களாலே ஸூசிப்பிக்கிறார்.

(அவதாரிகை) அதில், முதலில் ‹‹வண்பணில›› மென்றெடுத்தசங்கத்தின் கார்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். ‹‹ப்ரதிபட ச்ரேணீபீஷண›› என்கிற முதல்ச்லோகத்தாலே. எல்லாம் சக்கராயுதத்தின்காரியமாயினும் சங்கம்முதலியவைகளின் காரியமும் ஸூசிப்பிக்கப்படும்

பதம்.	உரை.
ப்ரதிபட ச்ரேணி பீஷண!	எதிரிகளுடைய கூட்டத்துக்கு பயங்கரரானவரே! [பயங்கரமான நாதத்தை யுடையவரென்றபடி]
வரகுணஸ்தோம பூஷண!	நற்குணகணங்களை அணியாகவுடையவரே!
ஜநிபயஸ்தாந தாரண	பிறப்பிறப்பாகிற பயத்துக்கிருப்பிடமான ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கரையேற்றுமவரே!
ஜகதவஸ்தாநகாரண!	உலகத்தின் ஸ்திதிக்கு காரணமானவரே!
நிகிலதுஷ்கர்ம கர்சந!	ஸர்வபாபங்களையும் போக்கடிக்குமவரே!
நிகமஸத்தர்ம தர்சந!	மறையுரைக்கும் பொருளையெல்லாம் காட்டுமவரே!
ஜயஸ்ரீ ஸுதர்சந!	ஜயலக்ஷ்மீப்ரதமாயும் உபாஸகருக்கு சோபநத்தைக் கொடுப்பதுமான மந்த்ரசாஸ்த்ர ஸித்தாந்தத்தை யுடையவரே!
ஜயஸ்ரீஸுதர்சந!	விஜயலட்சுமியினுடைய பார்வைக்கிலக்கானவரே!
[ஹேஸுதர்சந!	ஏ திருவாழியிறைவனே!]
ஜயஜய	ஜயித்தருளுக.

(இப்படியே மேலும் கடைசியிரண்டடிக்கு பொருள்கொள்க. பலமுறை கூறலவாவினால்.)

கருத்து. “பயஸ்ருஷ்டேந சோதந்ருணாம், ஸமோஷயாதுராஷ்ட்ராணாம்” என்றபடி எதிரிகள் நடுங்கும்படியான சப்தத்தையுடையவரும், “கல்யாணகுணாத்மகோऽஸௌ” என்றபடி நற்குணங்கள் பொருந்தியவரும், “தேஷாமஹம் ஸமுத்தர்த்தா” என்றபடி ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் கரையேற்றுபவரும், “ஸாயீ நதிர்யயோதநா யோதநஸ்வப்ரவ்ருத்தி ப்ரவ்ருத்திஹேதவே” என்

றபடி ஜகத்தினுடைய ஸத்தைமுதலியவைகளுக்குக் காரணமான வரும், "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றபடியே வினையனைத்தும் விலக்குமவரும், "ஶூர்வ்வாரேண + ஸ்வஶ்ஶர்வம்" என்றபடியே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதரும், அடியாருக்கு ஜயமளிப்பதான மந்த்ரசாஸ்திரங்களிற் கொண்டாடப்பட்டவரும், விஜயலக்ஷ்மீயின் கடாக்ஷத்துக் கிலக்கானவருமான திருவாழியாழ்வானை ஜயித்தருளவேணும், அடியேனுடைய நாவிலிருந்து பரவாதிகளை ஜயித்தருளவேணுமென்றபடி॥ ॥க॥

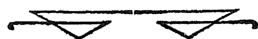

ஶுப ॥ ஶுபஜகத்ரூபமண்டந । ஸுரஜநத்ராஸகண்டந ।
ஶதமகப்ரஹ்மவந்தித । ஶதபதப்ரஹ்மநந்தித ।
ப்ரதிதவித்வத்ஸபக்ஷித । பஜதஹிர்புத்ந்யலக்ஷித ।
ஜயஜயஶ்ரீ ஸுதர்ஶந । ஜயஜயஶ்ரீ ஸுதர்ஶந॥ ॥உ॥

வ்யா ॥ ஏவம் தஸ்யாபீஷ்டப்ரதாநஸாமர்த்யம் ப்ரதிபாத்ய ஶ்ருதிவாக்யாதிப்ரதிபாத்யத்வம் ஸ்தௌதி । ஶுபேதி ।
(ஶுபஜகத்ரூபமண்டந) ஶுபஸ்ய = ஶுபகரஸ்ய, ஜகத்ரூபஸ்ய = ஜகதாகாரஸ்ய, நிகிலசராசரஶரீரகஸ்ய நாராயணஸ்யேத்யர்த்த:. மண்டந = அலங்காரபூத! (ஸுரஜநத்ராஸகண்டந) ஸுரஜநாநாம் = தேவஜநாநாம், த்ராஸஸ்ய = பயஸ்ய, கண்டந = விநாஶந! (ஶதமகப்ரஹ்மவந்தித) ஶதமக: = இந்த்ர:, ப்ரஹ்மா = சதுர்முக:, தாப்யாம் வந்தித = நமஸ்க்ருத! (ஶதபதப்ரஹ்மநந்தித) ஶதபதப்ரஹ்ம = ஶதபதப்ராஹ்மணரூபவேதீயம், யத்வா, ஶதபதப்ரஹ்ம = ஶதஶாகவேத:, ஸர்வோऽபி வேத இத்யர்த்த:. தேந நந்தித = ப்ரஹர்ஷித! தத்ப்ரதிபாத்ய இத்யர்த்த:. ததாஹ ஶ்ருதி: "ஸவிதம் தேஜிதம் தஜிதி, சக்ரேஷ்வந்ஜதி, ஸ்விசிதீத்ரஹீ: க்ருஹீஜஸஹஸ்ராரை:" இத்யாதி:. (ப்ரதிதவித்வத்ஸபக்ஷித) ப்ரதிதை: =

ப்ரஸித்தை:, வித்வத்பி: = விஶேஷவித்பி:, ஸபக்ஷித = ஸ்வபக்ஷீக்ருத! (பஜதஹிர்புத்ந்யலக்ஷித) பஜதா = உபாஸீநேந, அஹிர்புத்ந்யேந = தந்நாமகேந ருத்ரேண, ருத்ரேணேத்யர்த்த:. லக்ஷித = த்ருஷ்ட! ஸாக்ஷாத்க்ருதேத்யர்த்த:. ஜயேத்யாதி பூர்வவத். ॥ ॥௨॥

(அ—கை) "திகிரி" யென்றெடுத்த சக்கராயுதத்தை யருளிச்செய்கிறார். "ஶுப" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
ஶுப	சுபாச்ரயமான
ஜகத்ரூப	விராட்ரூபத்துக்கு
மண்டந	அலங்காரமானவரே!
ஸுரஜந	தேவஜநங்களுக்கு
த்ராஸ	[அஸுரஜநங்களாலுண்டான] பயத்தை
கண்டந	நீக்குமவரே!
ஶதமக	இந்த்ரனென்ன
ப்ரஹ்ம	பிரமனென்ன
வந்தித	[இவர்களாலே] ஸேவிக்கப்பட்டவரே!
ஶதபதப்ரஹ்ம	சதோபநிஷத்துக்களாலே
நந்தித	கொண்டாடப்பட்டவரே!
ப்ரதித	ப்ரஸித்தர்களான
வித்வத்	வித்வான்களாலே
ஸபக்ஷித	தன்பக்ஷமாக்கிக்கொள்ளப்பட்டவரே!
பஜத்	பக்திபண்ணுகின்ற
அஹிர்புத்ந்ய	அஹிர்புதந்யனென்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ருத்திரனாலே
லக்ஷித	கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மஹிமையை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. "ஆழியெழ, அணியத்திகிரி" என்றபடி விச்வரூபரான பகவானுக்கு பூஷணம்போன்றவரும், "ஸுராணாம்த்ராணவிநாஶி" என்றபடியே தேவர்குழாங்களைக்காக்குமவரும், இந்

த்ரன்முதலானவர்களாலே வணங்கப்பட்டவரும், சதோபநிஷத்துக்களுக்கும் பொருளானவரும், ஆச்ரிதர்களான வித்வான்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரும், அஹிர்புத்ந்யனென்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வைபவமுடையவருமான சக்கரராஜனே! ஜயித்தருளவேணும்.

குறிப்பு, (𑌶𑍁𑌭𑌜𑌗𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨) என்பதற்கு விராட்ரூபத்துக்கு அநுகுண ஸந்நிவேசத்தோடே அலங்காரமானவரெ யென்னவுமாம். (𑌶𑌤𑌮𑌖𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂. (𑌶𑌤𑌪𑌥𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤) சதபதப்ராம்ஹணமென்கிற ஸாமத்தால் கொண்டாடப்பட்டவரென்றுமொரு அர்த்தம். «[illegible]» என்கிற [illegible] ஸித்தமானதை கைக்கொண்டு «[illegible]» என்றார் ॥ ॥௨॥

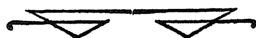

௩-ம்॥ 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑌦𑍍𑌗𑌣 । 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌧𑌿𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣 ।
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌵𑍈𑌭𑌵 । 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌵𑍈𑌭𑌵 ।
𑌹𑌰𑌿𑌹𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣 । 𑌹𑌰𑌪𑍁𑌰𑌪𑍍𑌲𑍋𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣 ।
𑌜𑌯𑌜𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 । 𑌜𑌯𑌜𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨॥ ॥௩॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑍇𑌤𑌿 । (𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑌦𑍍𑌗𑌣) 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑍇 = 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌃 = 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃. (𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌧𑌿𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣) 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌧𑌯𑌃 = 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌃, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍. 𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌾𑌃 = 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃, 𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 = 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌲𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃. «[illegible]» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. [illegible] 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹; 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑍋[illegible] 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇. «𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹[illegible] 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌿𑌨𑌃» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. 𑌵𑌣

पाञ्चरात्रादिबोध्यम्. (निगमनिर्व्यूढवैभव) निग-
मैः = वेदैः, निर्व्यूढं = स्थापितं, वैभवं = प्र-
भावः यस्य तस्य सम्बुद्धिः (निजपरव्यूहवैभव)
निजपरं = स्वायत्तं, साम्परायेशत्रुनिरसनेन तस्य
जयावहनाद्यतिशयः. व्यूहस्य = वासुदेवादि
व्यूहावतारस्य नारायणस्य, वैभवं यस्य तस्य
सम्बुद्धिः. यद्वा, निजं = नित्यं, ‘‘निजं स्वीयनित्ययोरपि’’
इति विश्वः. परव्यूहयोः = स्वीय परव्यूहरूप-
योः, वैभवं यस्येति, सुदर्शनस्यापि परव्यूह
भेदभिन्नत्वं भगवच्छास्त्रसिद्धम्. (हरिहयद्वेषिदारण) ह-
रिहयस्य = इन्द्रस्य, द्वेषिदारण = शत्रुखण्डन (ह-
रपुरप्लोषकारण) हरपुरस्य = वाराणस्याः,
प्लोषस्य = दाहस्य, कारण = हेतुभूत! अत्रे-
यं पौराणी वार्ता वर्तते:— भूभारनि-
रासाय यदुवंशे अवतीर्णे भगवति श्रीकृष्णे ‘‘सा-
क्षाद्वासुदेवोऽहम्’’ इति कृत्वा तदीयशङ्खचक्रश्रीवत्सादि-
चिह्नं स्वयं धृतवन्तं पौण्ड्रकं हत्वा तत्सहायायोद्य-
तस्य काशीपतेश्शिरः शार्ङ्गविमुक्तबाणेन निकृत्य
काश्यां तद्द्वारं न्यपातयत्, तद्दृष्ट्वा तत्पुत्रः
शङ्करमाराध्य तत्प्रसादात् प्राप्तां घोरां कृत्यां
कृष्णं प्रति प्राहिणोत्, श्रीकृष्णः अक्षक्रीडासक्तो-
ऽपि तज्ज्ञात्वा तस्यां चक्रायुधमसृजत्, भगवदाज्ञ-
या तच्चक्रं कृत्यया सह सनगरां साट्टप्राकारतोर-
णां तत्पुरीं काशीमधाक्षीदिति. ‘‘निर्दग्धनिर्दग्धकाशीपुर-
शिखिजयिज्ञाज्ञातिशायेनदाहं कृत्यावृत्याविष्णोः
शस्त्रसहस्रांशुयां पतद्दितव्याहार’’ इत्यस्यार्थोऽत्र द्रष्टव्यः.
सकलं हन्तु श्रीसुदर्शन जयजयेति वदेयुः. ॥ ௪ ॥

(அ—கை) ‘‘வளைவில்’’ என்றெடுத்த சார்ங்காயுதத்தை யரு
ளிச்செய்கிறார் ‘‘நிஜவது’’ என்பதால்.

பதம்	உரை
நிஜ	தன்னுடைய
பத	ஸ்தாநங்களுடைய
ப்ரீத	[அடைதலாலே] ஸந்துஷ்டர்களான
ஸத்	க்ஞானவான்களான [பரசுராமாதிகளுடைய]
கண!	ஸமூஹத்தையுடையவரே!
நிருபதிஸ்பீத	இயல்பாய்வ்ருத்தியையடைந்த
ஷட்குண!	க்ஞானம்முதலான ஆறுகுணங்களாலே பூர்ணமானவரே!
நிகம	வேதங்களால்
நிர்வ்யூடவைபவ!	நிர்வஹிக்கப்பட்டவைபவமுடையவரே!
நிஜபர	நித்யங்களான பரம்முதலான ரூபங்க
வ்யூஹவைபவ!	ளுடைய மஹிமையையுடையவரே!
ஹரிஹயத்வேஷி	இந்த்ரசத்ருக்களை
தாரண!	விதாரணம்பண்ணுமவரே!
ஹரபுர	சிவனுடைய புரத்தினுடைய [காசியினுடைய]
ப்லோஷகாரண!	தஹிப்பதற்கு காரணமானவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. தன்பதவிகளின் இலாபத்தினல் ப்ரீதர்களான நல்லோர்களை யுடையவரும், க்ஞானம்முதலிய ஆறுகுணங்களையுடையவரும், வேதங்களிற் புகழப்பட்ட மஹிமையையுடையவரும், நித்யங்களான பரம் முதலான ஐந்துவிதரூபங்களை யுடையவரும், இந்த்ரசத்ருக்களைப் பிளக்குபவரும், த்ரிபுரதஹநத்துக்கு காரணமாயும் நின்றதேவரீர் ஜயித்தருள்க ‖ ‖௩‖

குறிப்பு. (நிஜபதப்ரீதஸத்கண) தன்பதவிகளினிலாபத்தினல் ப்ரீதர்களான "ஸந்தமேநம்" என்கிறபடியே தத்வஜ்ஞாநவான்களானபரசுராமர் முதலானவர்களுடைய ஸமூஹத்தை யுடையவரே யென்றபடி. "ராமோராமஶ்ச ராமஶ்ச" இத்யாதி வசநோக்த வ்ருத்தாந்தங்களை ஸூசிப்பது. இந்த ஸுதர்சநாதி

களுக்கு உபலக்ஷணம். அன்றிக்கே; "ஸுலக்ஷ்மீபதிஸ்ரீநிவாஸ ஸர்வேஸ்வர, வில்லுமெழு" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வீயமான நக்ஷத்ரமாய்ப் பூவமான கோதண்டாதிதிவ்யாயுதத்தாலே ஸேவித்தவர்களான நக்ஷத்ரஜாலங்களையுடையவர். அல்லது, தன் திருவடிவழியால் ஸேவிதர்களான நல்லோர்குழாங்களை யுடையவரென்னுதல, "நிரபாயி" என்கிறபதத்தால் ஆஸ்ரித்தர்திறத்தில் ஷட்குணங்களையும் ஆவிஷ்கரித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. "நிஜபர" என்கிறபதத்தில் பரவ்யூஹங்களையெடுத்தது விபவஹார்த்தாவதாரங்களுக்கு உபலக்ஷணம். இது அவதாரரஹஸ்யத்தைச சொல்லிற்று. "ஹரிஹபரிசேஷஷி" என்பதால் ராவணாதிகளைச்சொன்னபடி. இங்கு "நாமாநரூபம் + கோதண்டவாணாரவ:, தருணோஸிதம்" இத்யாதிகள் அநுஸந்தேயங்கள். (ஹரபாரவேஷகாரண) ஹரனால்செய்யப்பட்ட பூதபாப நிரஸநத்துக்கு பாராவியாய்நின்றவரென்னவுமாம் ॥   ॥௫॥

ஊ॥ ஸாடதிஜாலவிஹார । வ்யூஹதரஜாலவஹார ।
வரிமதவைதவிம ஹ । வடதரவ ஜூஷமூஹ ।
வ ஹரணம ஈஊணித । வரிஜநதாணவணித ।
ஜயஜயஸ்ரீ ஸாதுஸந்தாந । ஜயஜயஸ்ரீ ஸாதுஸந்தாந॥   ॥௬॥

வ்யா ॥ ஸவஊஸ்ரீஹாத்ரவணயிகா யோகிஸிரவ்வினைநீய திவ்யவிம ஹாதிவெஸிஷ்டாஹ । ஸாடேதி । (ஸாடதிஜாலவிஹார) ஸாடாநாம் = ஸகாஸஊநாநாம், தடிதாம் விதயுதாம், ஜாலகஃ = வடலகஃ, விஹார = விபஷவண! (வ்யூஹதரஜாலவஹார) வ்யூஹதர: = அதிஸயேநவ்யூஹ:, ஜாலஃ = ஸிவேவ, "ஜாலகீமாவீ"த்யூர:. வஹாரம் = வமவாஹநமாம், யஸ்யதஸ்யஸஊஷி:, ஜாலாடய்வதிஹளிதிஹாவ:. (வரிமதவைதவிம ஹ) வரிமத: = கயிமத:, வதர: = வபராதந:, விம ஹ: = தெஹ: யஸ்யதஸ்யஸஊஷி:. "இஹாமதுஹீதாஹிஊதோரதெஹ" இத்யாதெளிதிஹாவ:.

(படுதரப்ரஜ்ஞாதுர்க்ரஹ) படுதரப்ரஜ்ஞை:= அதிஸூக்ஷ்மமதிசாலிபி:, துர்க்ரஹ= துர்ஜ்ஞேய! (ப்ரஹரணக்ராமமண்டித) ப்ரஹரணாநாம் ஆயுதாநாம், க்ராமேண= ஸமூஹேந, மண்டித= அலங்க்ருத! (பரிஜநத்ராணபண்டித) பரிஜநாநாம்= ஆச்ரிதஜநாநாம், த்ராணே= ரக்ஷணே, பண்டித= நிபுண! ஹேஸுதர்சந ஜயஜயேதி பூர்வவத் ॥ ॥ச॥

(அ—கை) ‹‹வளைவாய்முசல›› மென்ற உலக்கையாகிற ஆயுதகார்யங்களை யருளிச்செய்கிறார். ‹‹ஸ்புட›› என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்புடதடிஜ்ஜால பிஞ்ஜர!	நிலைநின்ற மின்னின்கூட்டம்போலே பொன்மயமான ரூபமுடையவரே!
ப்ருதுதர ஜ்வாலாபஞ்ஜர!	மிகவும்பெரியதான அக்நிஜ்வாலாமயமான கூட்டையுடையவரே!
பரிகத ப்ரத்நவிக்ரஹ!	யந்த்ரத்தில் சுற்றும் நிறைந்த வாஸுதேவர் முதலிய ச்ரேஷ்டரூபங்களை யுடையவரே!
படுதரப்ரஜ்ஞா துர்க்ரஹ!	மிகவுங்கற்றுணர்ந்தவர்களாலும் அறியவொண்ணாத பெருமையை யுடையவரே!
ப்ரஹரணக்ராம மண்டித!	ஆயுதக்கூட்டங்களாலே யந்த்ராவரணங்களை யுடையவரே!
பரிஜநத்ராண பண்டித!	ஆச்ரிதபரிபாலனத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. நிலைமின்போன்ற பொன்நிறமுடையவரும், ஜ்வாலாமயமான யந்த்ரஸம்ஸ்திதரும், வேண்டுமுருவங்கள் கொள்பவரும், அடியடையாதாருடைய சிறந்தபுத்தியாலு மறியமுடியாத பெருமையுடையவரும், அடியாருக்காக புறப்படும்போது நா

நாவியங்களாயு முருக்கொண்ட ஆயுதங்களால் சூழப்பட்ட அழகுபொருந்தியவரும், அடியாரைக் காப்பதில் ஸாவதாநத்தையுடையவருமான நீர் ஜயித்தருள்க ॥ ॥௪॥

பு⁴வநநேத்ர த்ரயீமய । ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய ।
நிரவதி⁴ஸ்வாது³சிந்மய । நிகி²லஶக்தே ஜக³ந்மய ।
அமிதவிஶ்வக்ரியாமய । ஶமிதவிஷ்வக்³ப⁴யாமய ।
ஜயஜய ஸ்ரீ ஸுத³ர்ஶந । ஜயஜய ஸ்ரீ ஸுத³ர்ஶந ॥௫॥

வ்யா॥ அமுஷ்ய ஸர்வாத்மகத்வமாஹ । பு⁴வநேதி । (பு⁴வநநேத்ர) பு⁴வநாநாம் = லோகாநாம், நேத்ர = சக்ஷுர்பூ⁴த! "சக்ஷுர்தே³வாநாமுத மர்த்யாநாம்" இதி ஶ்ருதே:. "ஸகலம் லோகஸ்ய சக்ஷு:" இதி ஸ்ம்ருதேஶ்ச. (த்ரயீமய) வேதா³த்மகஸ்வரூப! தஸ்ய வேதா³த்மகத்வாதி³தி பா⁴வ:. (ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய) ஸவநேஷு = யாகே³ஷு, யா தேஜஸ்த்ரயீ = கா³ர்ஹபத்யாஹவநீயத³க்ஷிணாக்³நிரூபதேஜஸ்த்ரயம், தந்மய! ஸ்வாதே⁴யத்வாத், நிரவதி⁴கவைதிக தேஜோமயத்வாதி³தி பா⁴வ:. (நிரவதி⁴ஸ்வாது³சிந்மய) நிரவதி⁴: = நிஸ்ஸீமா, ஸ்வாது³: போ⁴க்³யா, யா, சித் = ஜ்ஞாநம், தந்மய = தத்³ரூப! "ஜ்ஞாநமேவ பரம் ரூபம் ப்³ரஹ்மண: பரமாத்மந: । ததா³த்மகத்வாத் ப்³ரஹ்மோபாஸ்யமாத்³யவேதி³ந:" இத்யஹிர்பு³த்⁴ந்யஸம்ஹிதாயாம். (நிகி²லஶக்தே) நிகி²லேஷு = ஸமஸ்தேஷு வ்யாபாரேஷு, ஶக்தி: = ஸாமர்த்²யம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்பு³த்³தி⁴:. யத்³வா, நிகி²லா: = ஸமஸ்தா:, ஶக்தய: = ஸ்ரீவாணீவாக்³தே³வ்யாதி³ரூபா: யஸ்ய, வாஸுதே³வ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்³யும்நாநிருத்³தா⁴த்மகஸ்ய ஸுத³ர்ஶநஸ்ய ஸ்ரீவாண்யாதி³ஶக்த்யாதா⁴ரத்வாதி³தி பா⁴வ:. (அமிதவிஶ்வக்ரியாமய) அமிதா: = அஸங்க்²யாதா:, விஶ்வஸ்ய = ப்ரபஞ்சஸ்ய, யா: க்ரியா: = ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²த்யாதி³ரூபா:, தந்மய! ஸர்வகர்த்ருத்வாதி³தி பா⁴வ:. (ஶமிதவிஷ்வக்³ப⁴யாமய) ஶமித: = நாஶித:, விஷ்வக்³ப⁴ய:

ஸம்ஸாரஃ, ஸஏவாமயஃ = ரோகஃ யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதநம். யத்வா ஶமிதாநி விஷயாணி = ஸர்வேந்த்ரியோபாதாநி, ஸகலாநி ஸுபக்தா ஸ்வஸந்த்யேதி. ஹே ஸுதர்ஶந! ஜயேத்யாதி பூர்வவத் ॥ரு॥

(அ—கை) "திண்கயிறு" என்றெடுத்த ஸாமாந்யார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார். "ஸுதர்ஶந" என்பதால்.

பதம்	உரை
லோகநேத்ர த்ரயீமய!	உலகங்களுக்குக் கண்போன்ற வேதஸ்வரூபரே!
ஸவநத்ரேதாமய!	யாகங்களிலுள்ள மூவகையான அக்நிஸ்வரூபரே!
நிரவதிஸுகாநந்த விக்ரஹ!	அளவற்ற வாரமுதக்கடலும் க்ஞாநாத்மகமுமானஸ்வரூபத்தையுடையவரே!
நிகிலஶக்தே!	ஸர்வவிதமானஸாமர்த்தியமுடையவரே!
ஜகத்ரூப!	ஜகத்ரூபரே!
அமிதவிஶ்வ க்ரியாமய!	எண்ணிறந்த வுலகின்படைப்பா யானவரே!
ஶமித விஷயாமய!	(அடியாருக்கு) போக்கடிக்கப்பட்ட நாற்புறத்திலும் வருவதானபயமான வ்யாதியை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. மூவுலகங்களுக்கும் கண்போன்ற வேதஸ்வரூப முடையவரும், யாகங்களிற் சொல்லப்பட்ட கார்ஹபத்யாஹவநீய தக்ஷிணாக்நியென்கிற அக்நித்ரயரூபரும், ஸத்யமாய் ஜ்ஞாநமாய் அநந்தமாய் ஆநந்தமாய் அமலமாயிருக்குமென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபமுடையவரும், ஸர்வசக்தியும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டியும் ஸம்ஸாரநிவாரகருமானவரே! ஜயித்தருள்க.

குறிப்பு, (லோகநேத்ர த்ரயீமய) நேத்ரமென்று ஸாம மாய்லோகாக்ஷ ஸாமஸ்வரென்றவுமாம். (ஶமிதவிஷயாமய)

ஸயத்தோடேகூடிய வ்யாயியைப்போக்குமவரே, அல்லது, ஸயத்திலுல்வரும் வ்யாயியை, அல்லது, ஸயத்தையும் வ்யாயியையு மென்னவுமாம். வ்யாயியென்பது—ஶாரீரமாநஸங்களான ஆவியாயிவ்யாயிகளை யென்றபடி॥ ॥௫॥

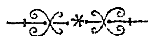

உ-௬॥ உஹிதஸஉ (வி) ஐக்ஷித (ஸஹ) க்ஷர । விஹித ஸஉஐ ஷஊக்ஷர । ஷஊரவக வ திஷித । ஸகஊதகவ திஷித । விவியஸஉஊக க்ஷஊக । விவய ஸஉஊ கஊக । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸஹஸ்ரந । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸஹஸ்ரந ॥ ॥௬॥

வ்யா॥ கயதஸ்ய ஸவஸஹஊ வ ஊகவாஹ । உஹிஷெதி । (உஹிதஸஉஐக்ஷிதக்ஷர) உஹிதஸஉஹா = உஹநீரெயஸுயெ ண, க்ஷிதக்ஷர = நாஶிதநஸுரொஸுயடு! ஸாஸி தாநாம் கந ஸுரஉொகெஷஸுயவ்ஹாஉநெந நிரஸ்தநஸுரஹொமெதய்யுஃ. “உஹிதஸஉதஹக்ஷரெ” திவாஉெ, உஹிதஸம்வஹாம் = வ்ருஸ ஸ்ஜ்ஞாநஸம்வஹாம், ஸதாம் = ஸஹவிஹாம், ஐக்ஷர = உொக்ஷ. வ ஒெத்ருயஃ. “ஐக்ஷாஏஷாஉொகெஷzவீ” தஶ்ருஃ. “உஹிதஸம்விதஹக்ஷரெ” திவாஉெzவ்யயெஉவாயஃஸ்ஷஃ (விஹித ஸஉஐ ஷஊக்ஷர) விஹிதா = ஸம்வாஹிதா, ஸம்வஐ = வெணஸு யம் யெநஸஃ விஹிதஸம்வஐ ஷஊவயவஃ ஐக்ஷரஃ ஷஊக்ஷரஃ, ஶாகவாயிவாஹிக்வாநஜ்ஞஉவஹ்யொவீகஉயாரயஃ. “தி ஜொகரக்ஷீ உஹிஉாஹி வஜ்ருணஃ” உதிவ்ருயொஹஶ்ருநாஐ. விஹித ஸஉஐ ஷஊக்ஷரஃ யஸ்ரதஸ்ய ஸஉஜிஃ. யஉா, ஷட்கக்ஷராணி யஸ்யஃ ஷஊக்ஷரஃ உஜு ஃ, விஹிதஸஉஐ ஷஊக்ஷரஃ யஸ்யதயாஹஹஜதி. (ஷஊரவக வ திஷித) ஷஊரம் = ஷடெகாணம், யஐ வக்ரம் = யஜ்ஞம், தஸ்மிநு வ திஷித = ஷ்ஹித! (ஸகஊதகவ திஷித) ஸகவெஷ தகெவஷ = ஹாவெஷ வ்ரு திஷித = கஜயஉாதிகெவநாவஷித! “யஃ வ்ருயிவ்யாம் திஷ்ஷநி” தஶ்ருாஹி ஶ்ருமதஃ. ஷஊரவக மதஸ்ருாவி ஸகஊதகவம

தத்வம் விராஜ்யஜதி விரோதாபாவ: ப்ரஜ்ஞாவ்யோமாஸ்ம ஹ்ரு: (விவிதஸர்வகாமத) விவிதாநாம் = நாநாவிதாநாம் ஸர்வகாமாநாம் = ஈப்ஸிதாநாம், காமத = காமவ்ருக்ஷ' ஸாமர்த்யவஸ்காக்ஷிதாயுவ தேத்யயு: (விபுதஸர்வகல்பக) விபுதாநாம் = ஸுராணாம், ஸர்வஸ்வ = ஜனாவிசேஷஸ்ய, கல்பக = உத்பாதக! ஹே ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஜயேத்யாதி பூர்வவத் ॥

(அ—கை) "அங்குச" மென்றெடுத்த ஆயுதகாரியத்தை யருளிச்செய்கிறார் "ப்ரஸித்த"என்பதால்.

பதம்	உரை
ப்ரஸித்த	ப்ரஸித்தமான
ஸம்வித்	க்ஞானத்தையுடைய
ஸமோக்ஷத!	ப்ரம்ஹக்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷப்ரதரே!
விஹித	உபாஸகர்களுக்கு
ஸம்வித்	ஸகலஸம்பத்ப்ரதமான
ஷடக்ஷர!	ஷடக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தையுடையவரே!
ஷடார	ஆறு அக்ஷரங்களுடைய சக்கரத்தில்
சக்ரசக்ர ஸ்திதிஹித!	நிலைநின்றவரே!
ஸகலதத்வ	ஸர்வதத்வங்களிலும்
ஸந்நிஹித!	ஸாந்நித்தியஞ்செய்பவரே!
விவிதஸர்வ	வெகுவிதமாக நினைத்த காரியங்களைச்
காமத!	செய்பவரே!
விபுதஸர்வ	தேவர்களுடைய இஷ்டங்களைக்கொடுக்
கல்பக!	கைக்கு கல்பவிருக்ஷம்போன்றவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ப்ரம்ஹஜ்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமவரும், உபாஸகர்களுக்கு வேண்டும் ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதான ஷடக்ஷரமென்கிற மந்த்ரத்தை யுடையவரும், ஷட்கோணசக்ரஸ்திதரும், யந்த்ராக்ஷரங்களுள் ஸாந்நித்யஞ்செய்பவரும், நினைத்தகாரி

யங்களை முடிப்பவரும், தேவர்கள் வேண்டுதலையளிக்குமதில் கற்பகதருப்போன்றவருமான நீர் ஜயித்தருளவேணும்.

(குறிப்பு) ‹‹விஹிதஸப்ததசாக்ஷர›› என்கிறபதத்துக்கு, ஒவ்வொருஅக்ஷரமும் ஸகலாபீஷ்ட ப்ரதாயகமென்றும் அர்த்தஞ் சொல்லலாம். ‹‹விபுத›› என்கிறபதத்துக்கு, உபாஸகரென்று அர்த்தஞ்சொல்லலாம். ॥௬॥

ஓம்॥ ப்ரதி ஸமீரவிபுதா। ப்ரியஸஹாயஹிதரதா।
விகசஸரோஜவநீஷ்வத। விவிதஸரோஜவநீஷ்வத।
ஹ்ரியஸஹாய ஜயந்தித। த்ர்யக்ஷயுயாஜயந்தித।
ஜயஜயஶ்ரீ ஸுப்ரபாத। ஜயஜயஶ்ரீ ஸுப்ரபாத॥ ॥௭॥

வ்யா॥ அத்ரஸ்ப்ரதிஸமயாகாரணாகாரஸ்ஸஹ। ப்ரதி ஸமேதி। (ப்ரதிஸமீரவிபுதா) ப்ரதிஸமீரணேந = வாதஃ ப்ரஸேகவாதகேந ஸ்திதிவிஶேஷேண, ‹‹ஶ்ரீ ஸஹ தலோதரஸ்தஃ। தக்ஷிணே வாஸஸாகரஸ்ய ப்ரத்ரீஸம்விபத்ய›› இத்ய்ருக்தஸ். விபுதா = ஏகஸ்தேந ஸ்திதேந த்யுஃ. யதா, விபுதா = ரஸ்ய! ‹‹ விபுதவிபுதாஸ்ரவந்ஸ்மேஸம்ஹவவிபுதாஃ›› இதிஸ்மரணஸ். ‹‹ஶ்ரீ ஸவிஶேஷ ஶோபிதே›› தி ரவஹஸம்யோகேஃ. (ப்ரியஸஹாயஹிதரதா) ப்ரியாஹிஃ, ஸஹஹிஃ, ஹிதிஹிஃ = ஶ்ரீயாலேயஃ, ரதா = வ்ராத்! (விகசஸரோஜ வநீஷ்வத) விகசயா = விஶாலயா, ஸரயா = ஸஜா, வநீஷ்வத = அலங்க்ருத! (விவிதஸரோஜா வநீஷ்வத) விவிதாபிஸ்ஸரோஜாபிஃ = அஜ்ஞாநாந்த்யாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநாதிபிஃ, ‹‹ஸாயாஸ்யாஸ்ஸாஸ்த்ரீபவேத்யா›› ரிதிஸேதீதி. வஹிஷ்க்ருத! தத்ஸம்யதேந்த்யர்த்தஃ. அயவா; வஹிஷ்க்ருதவிவிதாஸாராதி ஸயேதத்யர்த்தஃ. ஶ்ருதிதாத்ந்ராதிகாத்ப்ரநிவாதஃ. (ஹ்ரியஸஹாயஜயந்தித) ஹ்ரியே ஸஹாயஜேத = ஹ்ரீயஸஹாயஜேத, யந்தித = ப்ரதிஷ்டித!(த்ர்யக்ஷயுயாஜயந்தித)த்ர

ஜா = சுவிவாஜ்ரா, ஊயா = கரபெவ, யஞூ, தெநயஷிதெ = வஶீகரத! ஹெஸூக்ஷ்மஸுந ஜயஜயெதராஜிவ-முவஹுவக. ॥எ॥

(அ—கை) "சீர்த்திகழுங்கதை" என்றமஷாகாயஹு மருளிச்செய்கிறூர் "வ்ருதிஷேவ" என்பதால்.

பதம்	உரை
வ்ருதிஷேவ்ராஜீஜ வஙுாப!	ஒருகால்முன்னுமொருகால் பின்னுமாகபபாச்சலாய் நிற்கும்நிலையினுல்மநோக்ஞமானவரே!
வ்ருயூ ஷேஹா ஹெதிஊஞூப!	பெரியதும் கனமபொருந்தியதுமான ஆயுதக்கூட்டங்களால்நெருக்கமாகச் சூழ்நதவரே!
விகடஷோஜா வரிஷ்க்ரூத!	சிறியதும்பெரியதுமானகண்டாமாலைகளாலே அலங்கரிக்கபபட்டவரே!
விவியஷோயா வஹிஷ்க்ரூத!	நாநாவிதங்களான அஸுரர்மாயைகளால்தள்ளப்பட்டவரே!
ஷிரஷேஹாயஞூ யஷித!	சாச்வதமாயும்பெரியதாயுமானஷட்கோணயநதிரங்களிலே கட்டப்பட்டவரே!
ஊருஜஊயா யஞூயஷித!	சலிக்கப்படாத தயையாகிற யந்திரததில் கடடபபட்டவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ஶிஜாஷயங்களான ஷேஹாயஞூங்களிலே வ்ருத்ராஜீ ஜநிலையாய் நின்றவரும், ஸவஹுாயூய வரிவமுணஹுரும், வ்ருக்ருதி ஷேஹத்ருவாத்ருகமான ஜமத்தை மாலையாகத் தரித்தவரும், மாயையை விலக்குபவரும், ஷேஹாயஞூஷிதரும், ஹக்ஷவத்ஷஸருமான நீர்ஜயித்தருள்க. ॥எ॥

(குறிப்பு) (விகடஷோஜாவரிஷ்க்ருத) "அகிலவுலகுகள்கண்டையாயோரலங்கலில்" என்கிறபடியே ஷேஹத்ருவம் முதலாக வுலகங்களையும் கண்டாமாலையாப் தரித்தவரென்றபடி. (ஷிரஷேஹாயஞூயஷித) ஶிஜாதஜங்களில் ஷிரமாக எழுத்துவெட்டி ஷாவித

மானஷ்டோணாதி பெரிய யஜ்ஞங்களிற் கட்டப்பட்டவரே யென்றபடி. (அத்யாயயஜ்ஞ யஜ்ஞிக) வாசயாஜ்ஞ வென்றபடி. ஸ்ருதிகள் திரும்பி ஸாவிக்கிற யஜ்ஞங்களில் அயாவரவணாய் நிற்கும வரென்றதாயிற்று ॥ ॥எ॥

[illegible]

[illegible]

(அ—கை) "செங்கமல" மென்றெடுத்தசுராணாரவிந்தமுமுவாய காயத்தை யருளிச்செய்கிறார். "தநுஜ" என்பதால்

பதம்	உரை
தநுஜ விஸ்தார கர்த்தந!	அஸுரர்களுடைய ஸம்பத்தின் ஸமூஹத்தை நாசமாக்குமவரே!

𑌦𑌨𑍁𑌜	அஸுரர்களுடைய
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾	மாயையை
𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌨!	போக்கடிக்கிறவரே!
𑌅𑌮𑌰	இமையாவிமையரால்
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟	பார்க்கபபட்ட
𑌸𑍍𑌵	தன்னுடைய
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮!	பராக்கிரமத்தை யுடையவரே!
𑌸𑌮𑌰	யுத்தங்களில்
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟	செய்யபபட்ட
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮!	சாரிகைநடையை யுடையவரே!
𑌜𑌨𑌿	மறுபிறவியாகிற
𑌤𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾	இருளுக்கு
𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌨!	ஸூர்யன் போன்றவரே.
𑌭𑌜𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾	ஆச்ரிதஜநங்களுடைய ப்ரகிருதிஸம்பந்தத்தை
𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌨!	அறுப்பவரே!

(மற்றவை முன்போல.)

கருத்து. அஸுரர்களுடைய ஸம்ருத்தியப் பெருமையையும் போக்குமவரும், பிறப்பிறப்பு ஸம்ஸ்ருதிவ்யாதிகளை நீக்கி பரம பதத்தை யளிப்பவருமான எழிலாழியிறையவனே! ஜயித்தருள் வேணும்॥ ॥௮॥

௯॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌸𑌾𑌰𑌂
𑌪𑌠𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌯𑌕𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍
𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 ।

வ்யா ॥ அத ஸகலஶ்ரீஸாதுபஞ்ச ஶேஷேஷு, "க்ஷேத்ர நாதாதாஷ்டாக்ஷரோபாஸகம் வா கவிக்ருத வ்யாக்யாநரம்பிதம் । காம்யாஸ்வா தாதுபயோ நாமேஶேஷ ஸாமான்யேனாஷிஷிஃ" இதிவசநாத் ஸுகீர்த்திஃ வ்ருத்தயே ஸ்வ நாமேஷு ஸ்து நாமநிவேஶபூர்வகம் ஸகலஜேஸ்த்ரஶாஸ்த்ராணாம் ஸமாஜேஷு ஶம்ஸதி । ஶிவதாஷ்டிதி । (வெங்கடநாயகவர்ணிதம்) வெங்கடநாயகேந ஸ்ரீ வெங்கடேஶேந, வர்ணிதம் = ஸாமான்யோஷணாயும் விரசிதம். (ஸுஷ்ருதஸாரம்) ஸுஷ்ருதம் = ஸாதுவசஃ, ஸாரஃ = ஸ்வாதுக்ருதாதிஶயஃ, யஸ்மிந் (தத்) ஸாதுபஞ்சவிஷயகம் (ஶிவதாஷ்டம்) அஷ்டகம், ஸ்ரீ ஸாதுபஞ்சாஷ்டகமிதி யாவத். (படதாம்) கவிஶ்ரேஷ்டானாம் (விஷேஷேண) அவகாஷ்விஷயேண (பயாவது) ஶ்ருணு, (ஸேநாஷஃ) ஸஜ்ஜநஃ, ஸகலவாயஃ, (ரயாஸுபாமுஷஃ) ரயாஸுபாயேண = ஸ்ரீ ஸாதுபஞ்சேந, ஸாதுஷாஸகேண, முகேஷ. ரக்ஷிதஸ்வது (நவிஹரேந்த்ர) நநிராஶேந்த்ர, நஹஜ்ஜேந்த்ரதய, ஸ்ரீ ஸாதுபஞ்ச வர்ணாஷாக ஸமஸ்தாஶிரஷித ஸிஜிரவஸுதீத்யுஃ. வஸந்ததிலகாவ்ருத்தம். "விஷமேஸஜா மாரஸுஸே வேக ஸஹாரயஸ்து வஸந்ததிலகாஸ்யாத்" இதிலக்ஷணம். தயாஶா நாஷ்டா பாயாவ்ருத்தயா ராவலக்ஷணவாரகஷித்யுஃ.॥ கா॥

ரவிதாவி விசெயஸாஞ்சிநா ஶயகேஷாயாய ராஜஸம்ஸூத ஶேஃ । விவ்ருதிவிஸ்பாயாநாராஜ்ஞீ ஹவதாக வஜுரகீரவா ஹிவ ॥ வெஷாஞ்ஜலக்ஷணஶேநி வெஷாஞ்ஜவிபஷாஶயஃ । கம்நீகரோரா தா ஷாவொஸக்த ஶேஷகொக்தவிவாஸிஸம். ॥

இதி ஸ்ரீ ஶதேஷாஞ்ஜ ராகோநாஜஸம்யதி ஸாவுஹளோ
கராணாகடாக்ஷ ஸம்வோஷ்ஸிதஸத்தாகேந தேநவேர
ஸ்ரீராஜகோபாலாசார்யேண விரசிதம்
ஸாதுபஞ்சாஷ்டக வ்யாக்யாநம்
ஸம்பூர்ணம்.

(அ—கை) இப்படிஸ்தோத்ரமருளிச்செய்து, அதின் ஸங்க்யையருளிச்செய்கிறார் "த்விசதுஷ்கம்" என்பதால.

பதம்	உரை
வேங்கடநாயக	வேங்கடநாதனென்று திருநாமமுடைய தேசிகனால்
ப்ரணீதம்	அருளப்பட்டதும்
ப்ரபூதஸாரம்	சிறந்தரஸமுடையதுமான
இதம் த்விசதுஷ்கம்	இந்தஇருநான்கையும் (எட்டுச்ஶ்லோகமுள்ள இந்தஸ்தோத்திரத்தை யென்றபடி)
படதாம்	படிக்குமவர்களுடைய
மநோரத:	ஸங்கல்பமானது (ரதமானதும்)
விஷமே	துர்லபவிஷயத்தில்
ப்ரதாவந்நபி	ஓடினாலும்
ரதாங்கதுர்யகுப்த:	திருவாழியிறையவனால் (சக்கரத்தினால்) காக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு
நவிஹந்யேத	பங்கப்படமாட்டாது.

கருத்து திருவாழியாழ்வானை யுபாஸிக்கவேண்டா; தப ஜப ஸமாராதநாதிகள் செய்யவேண்டா, வேங்கடநாயகனென்னும் பெயருடைய தேசிகனால் அருளிச்செயப்பட்ட இந்த ஸுதர்ஶநாஷ்டகத்தை ஶ்ரத்தாபூர்வமாகக்கேட்டு ஆவ்ருத்திபண்ணுவாருக்கு கிடைக்கக்கூடிய பலத்தைப்பற்றியும், நீக்கமிலாத்துன்பத்தை நீக்குவதைப் பற்றியும் ஒருவிதமான குறைவுமுண்டாகாது; சக்கரராஜன் காத்தருளுவனென்றபடி ॥ ॥௯॥

ஸேவார்த்தம் தாதஶாஸேந ஶ்ரீவாஸாத்ரிநிஷேவிநா ।
ஸுதர்ஶநாஷ்டகஸ்யைஷா விவ்ருதிர் த்ராவிடீக்ருதா ॥
த்ராவிடவ்ருத்திவத் தாத்பர்யநிர்ணய ஸதோஷ்டகா.

கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஶ்ரீ ஸுதர்ஶநாஷ்டகம் ஸமாப்தம் ॥

ஶ்ரீঃ ||

ஶ்ரீமத்தயவதநபரப்ரஹ்மணே நமঃ ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நமঃ ||

ஶ்ரீவேங்கடேஶகண்டாவதாரைঃ ஶ்ரீரங்கராஜ
திவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதவீபிঃ கவிதார்க்கிக
கேஸரிபிঃ ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரைঃ
ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகைঃ
அநுக்ருஹீதம்

* ஶ்ரீ ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரம் || *

நாவல்பாக்கம் ஶ்ரீமத்வேதாந்த ராமாநுஜ ஸம்ய[illegible]ணாம்
கா[illegible]கடாக்ஷ[illegible]
[illegible] ஶ்ரீ ராஜகோபாலாசார்யேண
விரசிதயா வ்யாக்யயா
குரிச்சி, ஶ்ரீ கோபாலதாதாசார்யேண விரசிதேந
த்ராவிட[illegible]ஸாகம்

தேஶிகஸம்ப்ரதாய[illegible]
தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண
பரிஶோத்ய
ஶ்ரீ கும்பகோணே
ரா. [illegible]ராஜாசார்யைঃ
"ஶ்ரீ கோபாலவிலாஸமுத்ராக்ஷரஶாலாயாம்"
முத்ரிதம் ஸம்ப்ரகாஶிதம் ச ||

விரோதிகிருது வரு மாசி மீ
1912 வரு பிப்பிரவரி மீ

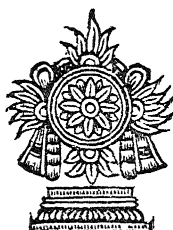 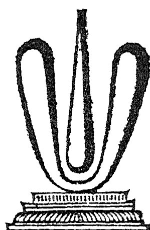 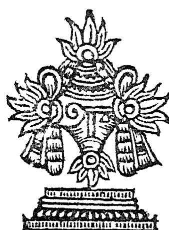

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤
𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌲𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌷𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 ॥

[illegible]

अयं तत्त्वार्थः, अतिविकटविविधशस्त्रविवर्धितप्रवर्ध-
तरवेष्टगिरिवरविदारणकृतक्षण रणाङ्गणे दिव्यव-
र्णावतार व्यक्तित निरवधिक निजमहिमज्ञनीयः निरवधिककवि-
तार्किककण्ठीरवः श्रीरङ्गनाथदिव्याज्ञालब्धवेदान्ताचा-
र्यपदः तत्त्वमुक्ताकलापसर्वार्थसिद्धि सर्वतन्त्रस्वतन्त्र-
ताबिरुदाङ्कितः अयमस्मद्गुरुः श्रीमान् वेङ्कटेशसं-
ज्ञागृहीतनामा कविशिरोमणिः, «अहितप्रियाणि काव्यानि विद्याव-
क्षणेऽनुपश्यति» इति श्रुत्या «काव्यं यशसेऽर्थकृ-
ते व्यवहारविदे शिवेतरक्षतये। सद्यः परनिर्वृ-
तये कान्तासम्मिततयोपदेशयुजे» इत्यालङ्कारिककवचन-
प्रामाण्याच्च काव्यस्य अनेकश्रेयःसाधनताम्, «काव्यालापां-
श्च वर्जयेत्» इति निषेधस्य असत्काव्यविषयताञ्च-
अवगत्य, «परस्तुतं वादि परस्सहस्रं श्रीवेङ्कटनाथार्यकवि-
ताः सम्भवन्ति। तत्रापि केचन सन्तः कीर्तिमन्तः
नकस्मात् गुणवेदिनः» इत्युक्तरीत्या परावरतत्त्व-
विदः मोक्षपरैः परस्तवपरैः प्रार्थ्यमानः
अर्थानुग्रहात्, कामधेनुत्वात्, कटाक्ष श्रीहयग्री-
वस्य वाचां सायुज्यं सर्वस्य स्वस्य श्रीरङ्गस्य
निवृत्तये श्रीसुदर्शनाख्यं सर्वायुधप्रवर्तकम्,
सर्वावतारविषयकं षोडशायुधस्तोत्र-
मिदं सर्वाणि स्वयंसिद्धानि सौवर्णायुधानि
निकरसंसेवितस्य महाराजस्य श्रीसुदर्शनस्य प्रा-
गुक्तानि युयुधे ॥ स्वस्वेषां कामः = (स्वस्वेषां कामानाम्)
स्वस्वेषां = स्वस्येच्छाविशेषस्य, कामा = षोडश
आयुधानि, «कामात् षोडशायुधान्» इत्यादिः. तदास्य सर्वं
शुभं करोति कामः. «सर्वश्रेयस्करं कामं शुभदं
श्रीमान्» इति कामस्य तद्युक्तं. स्वस्वेषां कामानां प्रतिपत्ति-
युक्तः. तद्योगात् तद्युक्तः, «कामः शुभं श्रीदः सर्वार्थ-
प्रदः» इति नियमः। तस्य व्याख्यानकरणे तत्र सर्वस्य

श्य लब्धवकाः । उपशोभादिभिर्व्याप्ताः कर्णालम्बनभिवस्ता
व्याप्ताः” इति. तथाच षोडशपादिभिर्लेखः लक्षणैर्युक्त
वस्तुभिर्वर्णितैः. (त्रिनेत्रः) लोकेश्वरेष्टः (षोड
शभिरध्यायैः) वक्त्रादिभिः प्र हरणैः, तथोक्तं,
“वक्त्राकाशं ग्रहाणां प्रशस्तहस्तप्रहारा प्रक्षशाक्ष
शक्तिं शत्रुकोदण्डपाशम् हलमुसलगदा वज्रशस्त्रव्या
हतेः । त्रिशूलव्याघ्रचर्मोन्मत्तव्याधि
तारादिप्रेतः प्रश्नहस्तेत्यादिशेषात् तारकेश्यन्ता
ज्येष्ठांशुप्रेतः” इति. (ज्येष्ठः) श्रेष्ठः, (रूपैरश्व
रः) महाराजः, तत्प्रख्यः (प्राङ्मार्गः) प्रशस्तपुरु
षः, श्रीनारायणउत्पन्नः. (नः) अनन्तग्रन्थान्
(ज्येष्ठांश)स्वीणात्, “ज्येष्ठस्वीणान्” इति पाठोऽत्र
स्. स्तिविषयीक्रमात्रादिप्रन्यः. अनिष्टनिवारणेन मि
ष्टप्राप्तिनिमित्त अस्थानस्थानाश्रितिहावः. अत्र “लक्ष
णं कराकृति” मित्युक्त तन्त्रसारतयोक्तापक्षः. अनेन
वर्णकारकारान्तानि लक्षणवर्णानि व्याप्य
शरीरारः. “सकल व्याप्य लक्ष्म” इति लक्षणात्. अन
योरारोपयोर्विरक्तश्चन्दने सकलावकान्त प्रत्य
शरीरलक्षणारः. “प्रत्येक विषयोपाध्यायाश्च
तिथयः । प्रपस्थितो” इति लक्षणात्. “नायम्योनाय
म्” तत्त्वेमकारान्तपरायणः. “सोऽन्तकस्य सकल
पञ्च” इति लक्षणात्. पदार्थनुत्तर्यायः. तयोस्तत्र
तिरस्तन्त्रेण सकल शेषान्त समस्तपत्तिः. “से
ष्टवास सत्त्वपरिमेयात्म सेतेन यतिभस्वितिः” इति लक्ष
णात्. अत्र यदि जवेपदानन्तयुक्तस्य गणेशपात्रदान
स ऋत्यादयस्य तत्त्वशुभस्य, तदुक्तं “योऽयं प्र
पदं पदः प्रयोजः” इति. प्रयुक्तं अनन्तरम् पदप्रात्तुं,
तथोक्तं लेदारोपण “यन्तरेजन्य न प्रतिसन्तन्तः
पद प्रात्तुं व कीर्तितम्” इति॥ ॥१॥

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமந்நிர்த்த யதிஸிம்ஹ ஸ்வைர்நாவாப்த தத்பதம் ।
ஸ்ரீநிவாஸமுநீந்த்ராந தேஶிகேந்த்ரம் ஸமாஶ்ரயே ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் "ஸுதர்சநாஷ்டகம்" என்கிற ரஹஸ்ய மருளிச்செய்து பரவாதிவிஜயம்பெற்று, இவ்விஜயம் திருவாழியாழ்வானுடைய பரமகிருபையாலே ஸித்ததென்று அவர்விஷயத்தில் பேரப்ரீதிபண்ணி ஷோடசாயுதனாக த்யாநித்த நுஸந்தித்து அவ்வநுபவத்தினாலுண்டான ப்ரீதியினால் "திகிரிமழு" என்கிறபாட்டையருளிசசெய்து, அதின்விவரணமாக ஷோடசாயுத ஸ்தோத்ரத்தை யருளிச்செய்து உலகத்தை வாழ்வித்தருளினார். அதற்கு தமிழிலுரை யெழுதபபடுகிறது.

(அவதாரிகை) இக்கிரந்தம்இடையூறன்றி முடிவுதலைப்பற்றிஅந்த ஷோடசாயுதனான சக்ரராஜனை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஸ்வஸங்கல்ப" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்வஸங்கல்ப கலாகல்பை:	தனதுஸங்கல்பக்ஞானத்தின்கலையே (பதினாறிலொருபாகமெ) ன்னலாம் படி யிருப்பவைகளும்
திவ்யை:	தேவலோகத்தி லுபயோகிக்கத்தக்கவைகளும்
ஷோடசபி:	பதினாறெண்ணுள்ளவைகளுமான
ஆயுதை:	ஆயுதங்களோடே
ஜுஷ்ட:	கூடினவரும்
ஆயுதேஸ்வர:	(ஆகையாலே)ஆயுதங்களுக் கீச்வரனுமான
பர: புமாந்	பரமபுருஷன் (சக்ரராஜனென்றபடி)
ந:	நம்மை
ஜுஷதாம்	ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவர்

கருத்து. பகவான் ஆயுதேச்வரனுப் அவதரிக்கையில் „𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌰𑍋𑌵𑍈𑌧𑌷𑌃" என்கிறபடியே தன்ஸங்கல்பஜ்ஞானமே பதினாறுபிரிவாகி ஆயுதரூபமாயமைய, அதின்ஸமுதாயமே ஆயுதேச்வரனாய் நின்றுப்போலே யிருக்கிற பரவாஸுதேவன் அடியோங்களை ப்ரீதியுடன் இரக்ஷித்தருளவேணும்.

„𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃" என்பதற்கு ஆயுதங்களாலே ப்ரீதியுடன் ஸேவிக்கப்பட்டவருமென்றும் பொருள்கொள்ளலாம் ॥ ॥ க ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌯𑌦𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌤𑍁 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥௨॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । (𑌜𑌗𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍) 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍 (𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍) 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 (𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍) 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍 (𑌯𑌦𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍) 𑌯𑌦𑌧𑍀𑌨𑌮𑍍. 𑌤𑌥𑌾𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 „𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌭𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌣𑍇𑌮𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 । 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌮𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 । 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍" 𑌇𑌤𑌿. „𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌯𑌤𑌃 ॥ 𑌜𑌗𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌚. 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌾𑌰𑌃. „𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌭𑌞𑍍𑌜𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃. (𑌤𑌤𑍍) 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 (𑌪𑌰𑌮𑍍) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 (𑌚𑌕𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯) 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌯 (𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃) 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 (𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍) 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍 (𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍) 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌤𑍁, 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁. 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌣𑌮𑍍. 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌜𑌗𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌕𑌂 𑌤

சக்ரம் [illegible] காலகால [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸங்க³மயே"
[illegible] ॥ ॥௨॥

(அ—கை) இப்படிப்ப்ரார்த்தித்து, ஷோட³ஶாயுத⁴ஜரான அவருடைய திருக்கைகளில் திகழாநின்ற சக்கரம்முதலிய பதினாறு ஆயுதங்களும் தம்மைக் காக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தியா நின்று கொண்டு "திகிரிமழு" என்கிறபாட்டை யடியோட்டி, அந்தப் பதினாறு ஆயுதங்களில் வலதுபக்கத் திருக்கைகளில்தரிக்கப்பட்ட சக்கரமுதலான எட்டாயுதத்தை மேலிருந்து வரிசையாய் அருளிச்செய்யக்கோலி, அதில்முதலில சக்கராயுதத்தை ஸ்துதிக்கிறார் "யதா³யத்தம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஜக³ச்சக்ரம்	சக்கிரம்போலேமாறிமாறிச்சுழலாநின்றவுலகும்
காலசக்ரம்	அப்படியேசுழலாநின்றகாலமென்கிறத்ரவ்யமும்
ஶாஶ்வதம்	நித்யமானதும்(மூன்றுவிதஜீவர்களைச்சொன்னபடி)
யதா³யத்தம்	எதின் அதீநமாயிருக்கிறதோ?
சக்ரரூபஸ்ய	சக்கரராஜாவதாரம்பண்ணுகின்ற
சக்ரிண:	சக்கராயுதத்தை தரித்துக்கொண்டிருக்கிறபரவாஸுதேவனுடைய
தத்	அந்த
பரம்	(எல்லாயுதங்களைக்காட்டிலும்)ச்ரேஷ்டமானதுமான
சக்ரம்	சக்ராயுதமானது
ந:	நம்மை
பாது	இரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. மூன்றுவிதமான சேதநங்களும், நாலுவித அசேதநங்களும் எதினுடைய ஸ்வரூபத்தை யாச்ரயித்தும் எதின் ஸங்கல்பத்திற்கு அதீநமாயுமிருக்கிறதோ, சக்ரரூபியான பகவானுடைய அந்தசக்ரமானது நம்மை இரக்ஷிக்கக்கடவது.

"ஜமவுகூ ம்" என்பதால் த்ரிமூர்த்தித்வத்தையும், "கூாமவக்ரம்" என்பதால் "ஃஒநஹவிவ-ஷ்ணாகாரெ" என்றபடியே த்ரிமூர்த்திமஹிமானமான காமமென்கிற த்ருவத்தையும், வகாரத்தால், ஸாஜஸத்ருவத்தையும், "ஸாஸஹிதம்" என்பதால் நித்யர்களான திவ்ய வெதநர்களையுஞ்சொல்லிற்று. வாத்ஸல்ய ஹிதவிவக்ஷையினால் "நஃ" என்று பஹுவசநம். ॥ உ ॥

ஊ-ஷு। யஜீஸ-ஷுதிஸமெதாஸந்ஜ்ராஃவாரஸாஷாஹுநாஃ।
ஸவிஸ்ரா ஹெதிராஜஸ்ய வாரஸாஃவாிவாதந ஃ॥ ௩॥

வ்யா ॥ கயாதஸ் வாரஸாஃவண-யதி । யஜீஸ-ஷுதீதி । (ஜ்ராஃ) பஹுவொரஜ்ராஃ(யஜீஸ-ஷுதிஸமெதஃ) யதீயொதிஸமெதஃகத ஸதஸஃஃ கூநஜ்ஞவாரஃ, "ஸதம்ஸஹஸ யொ தஜிதாநெகாய வாவக" இத்யுக்தெஃ. (வாரஸாஷாஹுநாஃ) வாரஸாஹிதாஃ (கூஸநு) கஷவநு. (ஸவிஸ்ரஃ ஹெதிராஜஸ்ய) ஸஜஸயநஸ்ய (வாரஸாஃ) தஷாஜகாயஃம் (கஸாநு வாிவாதந) கவ்ராக ॥ ॥ ௩ ॥

(அ—கை) "மழு" என்றுசொன்ன பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "யஜீஸ-ஷுதி" என்பதால்.

பதம்	உரை
வாரஸாஷாஹுநாஃ	பரசுவென்கிற ஆயுதத்தைஅடையாளமாகவுடைய
ஜ்ராஃ	ருத்ரரூபிகள்
யஜீ	எதினிடத்தில்
வஸ-ஷுதிஸமெதஃ	ஜநித்த பலஜந்துக்களோடு (விசேஷமில்லாமல்
கூஸநு	உண்டானார்களோ

ஹேதிராஜஸ்ய	ஆழியிறையவனுடைய
திவ்ய:	அப்ராக்ருதமான
ஸ:	அந்த (ருத்திரர்களை உண்டுபண்ணுதலால் ப்ரஸித்தமானவென்றபடி)
பரஶு:	மழுவானது
ந:	நம்மை
பரிபாது	நாற்புறத்திலுமிரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. சக்கரராஜனை யாராதித்து பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை வரமாகப்பெற்று அதினால் ஸ்வபரஶுவென்று ப்ரஸித்தர்களாய் ஸம்ஹாராதிகாரிகளான ருத்ரர்கள் எதினிடத்தில் நின்று ஜநித்தவைகளோடு பிறந்தவர்களோ, சக்கரராஜனுடைய அந்ததிவ்யபரசுவானது நம்மை எவ்விடத்திலும் இரக்ஷிக்கக்கடவது.

பூர்வஶ்லோகத்தில் ஜகத்காரணத்வ பூர்வக ஸம்ரக்ஷணமும் இச்லோகத்தில் பரமேஶ்வரநியமிதர்களான ருத்ராதிகளுக்கும் ஜநகரென்றத்தால் பாரம்யமும் சொல்லப்பட்டது॥ ॥ ௩ ॥

உ-ம்॥ ஹேலயா ஹேதிராஜேந யஸ்மிந் தைத்யாஸ் ஸமுத்த்ருதே |
ஶகுந்தா இவ யாந்தி ஸ குந்த: பாலயேத ந: ॥ ॥ ௪ ॥

வ்யா ॥ அத ஸ்வகுந்தம் வர்ணயதி । ஹேலயேதி । (ஹேதிராஜேந) ஸுதர்ஶநேந (யஸ்மிந்) குந்தே (ஹேலயா) லீலயா ஏவ, ந த்வாயாஸேநேதி ஶேஷ:. (ஸமுத்த்ருதே) ஸம்யகுத்த்ருதே ஸதி (தைத்யா:) அஸுரா: (ஶகுந்தா இவ) பக்ஷிண இவ (யாந்தி) ஆகாஶ முத்பதந்தி, (ஸ குந்த:) ப்ராஸ:. (ந: பாலயேத) பாலயேத். அத்ர லீலயா குந்தோத்தாரணே தைத்யவதாயநோக்த்யா யாயாஸ்தயா தத்தாரணே தத்வாயநஸ்ய ஊர்த்வ ப்ரதிகார்ய ஸித்தி: அதிஶய ப்ரதிபாதநம். ததாவஸ்தம் உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரதரா

நம்ரத்வம்" இதி. "ஶகுந்தா இவ" இத்யுபமாநேந ஸர்வேஷாம்,
ஸாத்வ "ஜவேந நித்ய ஸர்வேஷாமிஷ்டத்ரவ்ய: ஸம்யக்பரிக்ர
ஹ ப்ரதிஷ்டாபகத்வம்" இதி ப்ரகாஶ நித்ய ஸர்வேஜநஸ்ய
ஸ்வேஷ ஸர்வஸ்வம். ஶ்ரீஸ்வாநுஷ்டாந: த்ருஷ்யாணாம் வ்ருஷ்டி
ஸுகஷ்ட்ராத்மக ப்ரஷ்டி: ஶுக்ஷணேஷ்டம் ॥ ॥ ௪ ॥

(அ—கை) "உயர்குந்த" மென்றுசொன்ன குந்த மென்கி
ற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஹேலயா" என்பதால.

பதம்	உரை
ஹேதிராஜேந	ஆயுதேச்வரனான சக்ரராஜனாலே
யஸ்மிந்	யாதொருகுந்தாயுதமானது
ஹேலயா	விளையாட்டினாலே
ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டே[ஸதி]	(கையில்) தரித்தவளவில்
தைத்யா:	அஸுரர்கள்
ஶகுந்தா இவ	பட்சிகள்போலே
தாவந்தி	ஓடுகிறார்களோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
குந்த:	குந்தமென்றுமாயுதமானது
ந: பாயாத்	நம்மைக்காக்கக்கடவது

கருத்து. ஆழியிறையவன் விளையாட்டினாலேகுந்தாயுதத்தை
தரித்தவளவில், மரத்திலடைந்த பட்சிகள் ஒருஅதிர்வேட்டின் சப்
தத்தைக் கேட்டவளவில் எப்படி "வீவீகஶுகேதிவாஶ்ருதை:" எ
ன்றபடியே பறந்து ஓடுமோ; அப்படியே அஸுரர்கள் ஓட்டம்பிடி
க்கிறார்களோ, அந்தகுந்தமானது நம்மைஇரட்சிக்கவேண்டும். இ
தனால் ஸம்ருத்திக்குஞ்சொல்லப்பட்டது ॥ ॥ ௪ ॥

ஶ்லோ॥ தைத்யத்ருப்தாநவ ஶ்ரேணீநாம் ப்ரஜ்வலநாம் தீப்தஜ்வாலம் ।
ஹேதிப்ரஜ்வலிதஜ்வாலாகம் ப்ரஜ்வலேத்விஷ:॥ ॥௫॥

வ்யா ॥ ஏவம் தீவ்ரோக்ரம் ஏவம்பூதம் ஶத்ருஶிக்ஷணம் கார்யமித்யாஹ । தைத்யேதி । (யேந) உக்ரேண (தைத்யதாநவவீராணாம்) தைத்யா:= திதிஸுதா:, ஹிரண்யகஶிபுப்ரப்ருதய:, தாநவா:= தநுஸுதா:, விப்ரசித்திப்ரமுகா:. ததுக்தம் ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே «ஸநகஸநந்தநாதிதே: ஸுதேதா ஹிரண்யகஶிபுப்ரபுத:» இதி. «த்வாத்ரிம்ஶது தநோ: ஸுதா: ப்ராதுர்பூதா மஹாரத । தேஷாம் ப்ரதாநோ(அ)ஜராமரோ விப்ரசித்திர்மஹாயஶா:» இதி ச, தேஷாம் வீராணாம் ஶ்ரேஷ்டாநாம் தைத்யதாநவவீராணாம். தைத்யதாநவப்ரதாநாமித்யர்த்த:. (உக்ராணாம்) உக்ரஸ்வபாவாநாம் உக்ராணாம், ஶிக்ஷணீயாநாமித்யர்த்த:. «உக்ராஸ்தீக்ஷ்ணோக்ரஹிம்ஸா ஸேநாபதிப்ரவேஷு ஶாஸநோராஜ்ஞாம்» இதி நாநார்த்தரத்நமாலாயாம். (உக்ரம்) ஶிக்ஷணம் [பவதி.] உக்ராணாம் உக்ரேண உக்ரம் யத்ப்ரவர்த்ததே தேஷாம். (ஏஷாம்) ஸ: (ஹேதிருக்ரஶஸ்த்ர:) ஹேதிராஜ ஏவ, உக்ரஶஸ்த்ர= ஸாதநஶ்ரேஷ்ட உக்ர:= ஊர்ஜஸ:, தத்ப்ரவர்த்தநீயம் (ஏஷாம் அம்ரிஷ:) ஶத்ருஷு (உக்ரேஷு) ஹிம்ஸ்ராஸ் யதா, (உக்ராணாம் தைத்யதாநவவீராணாம்) தைத்யதாநவப்ரதாநாநாம் (யேநோக்ரம்) ப்ரவர்த்யதே. ஏதது க்ரஶஸ்த்ரஸ்ய ஸகலஸ்தாவராந் ப்ரதர்ஶ்ய ப்ராகஸ்யோபாதாநம், க்ருபாயோபாதாநம் ॥ ॥௫॥

(அ—ரை) «தண்டு» என்றுசொன்ன தண்டமென்கிறவாயுதத்தை ப்ரார்திக்கிறார் «தைத்ய» என்பதால்.

பதம்	உரை
உக்ராணாம்	சிக்ஷணீயரான
{ தைத்ய	திதிபுத்திரர்களும்
தாநவவீராணாம்	தநுபுத்திரர்களுமான அஸுரர்களுக்கு
உக்ரம்	சிக்ஷயானது
யேந	யாதொருதண்டாயுதத்தினாலே (செய்யப்படுகிறதோ)
ஏவம்	இந்த

{ ஹேதிதண்டேஶஸ்ய / தண்ட: }	ஆயுதமான தண்டத்துக்கீசனுன சக்கர ராஜனுடைய தண்டாயுதமானது
அஸ்மாகம்	நம்முடைய
த்விஷ:	எதிரிகளை
தண்டயேத்	சிக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. தண்டிக்கத்தக்க அஸுரர்முதலானவர்கள் யாதொருதண்டாயுதத்தினுல் தண்டிக்கப்பட்டார்களோ, தண்டாயுதத்துக்கீச்வரரான சக்ரராஜருடைய அந்ததண்டாயுதமானது நம்விரோதிகளை தண்டிக்கக்கடவது. இதினுல்ஸர்வநியந்த்ருத்வஞ் சொல்லப்பட்டது || ||ரு||

உ-டு|| அந்த்ராய(அந்த்ரஸ்வாய)ஸக்தாநாம் ராக்ஷஸாஸுரதுர்ஜநாந் |
அங்குஶவிஷ்வாராதீந் பாது ஹேதீஶ்வராங்குஶ: ||சு||

வ்யா || அயம் ஶ்லோகஸ் ஸாரர்ஜம் வர்ணயதி | அந்தேந்த்ரி | (அந்த்ராய ஸக்தாநாம்) அந்த்ரேஷு அயம் யேஷாம் தேஷாமந்த்ராயாணாம் தே ந ஸந்தீந்த்ரந்த்ரியாணாம். தேஷஸக்தாநேஷ்விதி ஶேஷ: ஸப்தம்யாமயம். தேஷாம், அந்த்ரஸக்தாநா மித்யர்த: (ராக்ஷஸாஸுரதுர்ஜநாந்) ராக்ஷஸ: விஷயேஷ்வாஸக்தா, ஆஸுராஸ்ஸ ஸ்ஸ்பந்தஸ், ஆதாந, (துர்ஜநாந்) நிரூபணம் (அங்குஶவிஹாராத்) அந்துஶே பலாத்கார ஜ்ஞாநம், விஹாரா:= ஸ்ரீராமாதிபாதா: பஸ்யஸ், ஸர்வேச வ்யே திஷ்டே வாரிஜத்யர்த: (ஹேதீஶ்வராங்குஶ:) ஹேதீஶ்வரஸ்= ஸுதர்ஶநஸ்ய, அங்குஶ:= ஸ்ருணி:, தஸ்மாதேவமாயம் (ந: பாது) "ராக்ஷஸாஸுரதுர்ஜநாந்" த்ருதீ ரக்ஷகம், ரக்ஷ:, தயோ ஸம்ஸந்த்யதி: || ||சு||

(அ—கை) "அங்குச" மென்றெடுத்த அங்குசாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறுர் "அந்தேந்த்ர" என்பதால்.

பதம்.	உரை
அநந்யாஶ்ரயாணாம்	மற்றொருவரிடத்திலும்பற்றற்றுத்தன்னையேபற்றினவர்களுடைய
ஆஶாமதஜாந்	ஆசையாகிற மதயானைகளை
ரோத்தும்	தகையாநின்ற
அநக்ஷவிஹார:	இடையூறிராதவிளையாட்டுக்களையுடைய
ஹேதிராஜாங்குஶ:	ஆயுதேச்வரருடைய அங்குசமானது
நஃபாது	நம்மைக்காக்கக்கடவது

கருத்து. தன்னையேபற்றின பக்தர்களுடைய மதயானைபோன்ற ஸம்ஸாரருசியை விலக்குமதுவும், தடைபடாத செயலையுடையதுமான ஆயுதநாதனுடைய அங்குசாயுதமானது நம்மைஇரக்ஷிக்கவேணும். இதனால் அநிஷ்டநிவாரகத்வஞ்சொல்லப்பட்டது.

"அநக்ஷவிஹார:" என்பதால் யானையையடக்குகைக்கு அங்குசவ்யாபாரம்வேணும், இங்குஅது வேண்டாவென்றுசொல்லியதாயிற்று ॥ ॥கூ॥

உ-பு॥ ஸம்ஹாரஶக்தியை யத வாலாதிஷேஹிநாம் ।
ஸவாதசஸ்தவத்ராஷ்டி ஹேதிஹேதீஶ்வரஸ்ய ந: ॥ ॥எ॥

வ்யா ॥ அயதவ்யாப்யஸம்ஹிதம் ஸம்ஹதவஸம் வணாயதி ஸம்ஹதீயேதி । (யத) யஷீந்தவத்ராஷ்ட்ராத்காயாயெ (தேஹிநாம்) கேஷதிணாம்(பாலாதிஸம்ஹதய)ஸஜீஹிய (ஸம்ஹாயஜே.) ஸம்ஹாரவாவரஜீதி ஸம்ஹாயஜ ஐதிகாஜீவதர்பம்: யதா—ஸம்ஹா: ஜாவாயாம் பதிகாவஸ்யபாநாம் நஸ்ஜீ, த அஜ ஹேஹிநாம் வாலாதி தஜீந்வராவநஸஜீதிஸாவ:. தயாவ ஸஹஸ்ராநாம் பாலாதி ஸதஸநம் ஸாயாயாதிநா ஸஸீகரோதீதிஸாவ:. (ஸ:) தாஜஸ: (ஹேதீஶ்வரஸ்ய) ஸதஸநஸ்ய (ஸதவந்ராஷ்டிஹேதி:) ஸதவந்தி= ஸதவாவ:, ஸதஜாய ஐதய்ய: யஃ அஷ்டி:, தஜவ: ஹேதி:= ஆயுதம்.

“ஸஜ்வாலம் தத்ரைவ பாகமஹிதம் யத்ஸஹஸ்ராநநம்” இதிவாக்ய ஸாரேண. (நஃபாது) யத “ஸலபாயந்தே” இதி ஸம்பந்தாத்ய உபாதாநா ஸ்வ்ருத்தத்ஸ்யைஸா. “ஹேதிஹேதிஸ்ச்ரு” தம் ஸம்பாந்த்வ ரஸ: தத்ராஸ்ய வ்ருஷ்டி: ॥ ॥௭॥

அ—கை. “பொறிசிதறு சதமுகவங்கி” யென்றெடுத்த நாற்புறமும் வீசும் ஜ்வாலைகளையுடைய நூறு முகமான அக்நிரூபாயுதத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் “ஸம்ஹத்ய” என்பதால்.

பதம்	உரை
யத	யாதொரு சதமுகாக்நியில்
தேஹிநாம்	ப்ராணிகளுடைய (ஆச்ரிதர்களுடையவென்றபடி)
பாபாநி	இருவல் வினைகளும்
ஸம்ஹத்ய	திரண்டு (கூட்டங்கூட்டமாகவென்றபடி)
ஸலபாயந்தே	விளக்குவிட்டில் பூச்சிகள்போலே நாசமடைகின்றனவோ
ஹேதீஸ்வரஸ்ய	ஆயுதநாதனுடைய
ஸ:	முன் சொன்னபடி ப்ரஸித்தமான
ஸதவக்த்ராக்நி:	நூறு முகங்களையுடைய அக்நிரூபாயுதமானது
ந: பாது	நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

கருத்து. சக்ரராஜனுடைய அக்நிரூபாயுதத்தை நினைத்த வளவில் அடியார்களுடைய தீவினையனைத்தும் விளக்கில் விட்டில்கள்போலே நாசமாகிவிடுகின்றனவோ, அந்தஅக்நிமயமான ஆயுதமடியோங்களைக் காக்கவேணும். இதனால் ஸர்வவிரோதி நிவாரகத்வஞ்சொல்லிற்று ॥ ॥௭॥

உரு॥ ஜவித்ராம் ஸர்வ காலேந விதூராம் ஸுதர்ஸநஸ்ய தீயஃ ।
ஸஹஸ்ரபத்மஸம்ஸ்தாம் நலக்ஷ்மீ ஸ்ரீபதநம் ॥ ॥அ॥

வ்யா ॥ அஸௌ தத்த்வஜ்ஞாநாத்மகாஸிர் நிஸ்த்ரிம்ஶஸ் தத்த்வஜ்ஞாநதீ ஸ்வதே । அவித்யாம் க்ஷிணோதி । (வித்யாமூர்த்தி:) ஜ்ஞாநஸ்வரூப:, ஜ்ஞாநாதிதேவதாத்வாத். தத்த்வஞ்ச பராணரதே அத்ர ஹி க்ஷணாஜ்ஞாநே 'ஜிஹ்வாக்ரஸ்தவாஸி ஸாரஸ்வதோ ஜ்யோதிர்மயம் । வித்யாமயஞ்சாப்யஜ்ஞாநம்' இதி. (ய:) நிஸ்த்ரிம்ஶ: (ஸ்வபாஸா) ஸ்வதேஜஸா (அவித்யாம்) அஜ்ஞாநம் (க்ஷிணோதி) க்ஷபயதி. (ஸ:) தாத்ருஶ: (ஸுதர்ஶநநிஸ்த்ரிம்ஶ:) ஸுதர்ஶநஸ்ய = ஹேதீஶஸ்ய, நிஸ்த்ரிம்ஶ: = அஸிவர:, (ந:) அஸ்மாகம் (தத்த்வதர்ஶநம்) தத்த்வஜ்ஞாநம் (ஸநோது) ப்ரஸாதயதாம், ததாவாஸ்மாகமவித்யாம் விநிவர்த்ய தத்த்வவிஷயகம் யதார்த்தஜ்ஞாநம் ஜநயத்விதி பாவ:. க்ருபீரவக்ஷார: ॥ ॥௮॥

(அ—கை) "வாள்" என்றெடுத்த கத்தியென்கிற ஆயுதத்தைப்ரார்த்திக்கிறார் "அவித்யாம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வித்யாமூர்த்தி:	வித்யாமூர்த்தியான
ய:	யாதொருவாளானது
ஸ்வபாஸா	தன்னொளியால்
அவித்யாம்	அக்ஞானத்தை(ப்ரகிருதிஸம்பந்தத்தையென்றபடி)
க்ஷிணோதி	அறுக்கின்றதோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
ஸுதர்ஶநநிஸ்த்ரிம்ஶ:	ஸுதர்சநாழ்வானுடைய கத்தியானது
தத்த்வதர்ஶநம்	பரதத்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தை
ஸநோது	உண்டுபண்ணக்கடவது

கருத்து. "தெருள்வாளாக" என்றபடி ஸ்வயம்ஜ்ஞாநமூர்த்தியாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான அஸியென்கிற யாதொருஆயுதமானது தன்னொளியினால் அக்ஞானாந்தகாரத்தைப் போக்குகிறதோ, திருவாழியாழ்வானுடைய அந்தகத்தியா (நந்தகமா)னது நமக்குக்ஞானக்கண்ணை, (அல்லது வாஸ்தவ ஜ்ஞாநத்தை) கொடுக்கவேணும். இதனால் மோக்ஷஸாதகமாகிற ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஞ்சொல்லிற்று. ॥௮॥

ஶ்லோ॥ க்ரியாஶக்திகுணோ விஷ்ணோர்யோ பவத்யதிஶக்திமான் ।
அகுண்டஶக்தி: ஸா ஶக்திரஶக்திம் வாரயேத ந: ॥ ॥க॥

வ்யா ॥ அத தஸ்ய ஶக்தேர்மஹிமானமாஹ । க்ரியேதி । (ய:) ஶக்தி:, விஷ்ணோர்யா ப்ரதாக்ஷம். தத்ர ஶக்திரியம் ஶக்தே: "ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோ ய: ஸா ஶக்தி: பரிகீர்த்திதா" இதி. (அதிஶக்திமான்) அதிஶயேன ஶக்திமான் (விஷ்ணோ:) ஸர்வவ்யாபகஸ்ய நாராயணஸ்ய (க்ரியாஶக்திகுண:) க்ரியாஸு ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரேஷு, ஶக்தி: அப்ரதிஹதஸாமர்த்யம், தத்ரூபோ குண:. (பவதி, அகுண்டஶக்தி:) அப்ரதிஹதஸாமர்த்யா, (ஸா ஶக்தி:) ஶக்த்யாயுதம் (ந:) அஸ்மாகம் (அஶக்திம்) அஸாமர்த்யம் (வாரயேத) நிவாரயது. ஸர்வஶக்திரூபகுணவதோ ஸ்ரீஸுதர்ஶனஸ்ய ஆயுதரூபேண ஶக்திரூபதயா வர்ணிதத்வாத். அத்ர ஶக்தி ஶப்தேன ஶக்த்யாயுதம் விவக்ஷிதம். ஶக்த்யாயுதாஶ்ரயணாத் ஸர்வஶக்தி: ॥ * * * * ॥க॥

(அ—கை) "வேலெ"ன்றெடுத்த சக்தியென்கிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "க்ரியாஶக்தி" என்பதால்.

பதம்	உரை
அதிஶக்திமான்	மிகுந்தஸாமர்த்தியமுடைய
ய:	யாதொருசக்தியென்கிற ஆயுதமானது
விஷ்ணோ:	ஸர்வவ்யாபியான பகவானுக்கு
க்ரியாஶக்திகுண:	உலகப்படைப்புக்கு அநுகுணமான சக்[திரூபகுணமாக
பவதி	ஆகிறதோ
அகுண்டஶக்தி:	தடையில்லாத பராக்ரமமுடைய
ஸா ஶக்தி:	அந்தசக்தியென்கிறஆயுதமானது
ந:	நம்முடைய
அஶக்திம்	சக்தியில்லாமையை
வாரயேத	விலக்கட்டும்

கருத்து. பகவானுடைய ஜகத்கர்த்ருத்வமாகிற தர்மமானது யாதொரு சக்திரூபமோ, அந்தசக்திரூபாயுதமானது நம்முடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளில் சக்தியில்லாமையை விலக்கட்டும் ஜ்ஞாநாதிகளைக் கொடுக்கவேணுமென்றபடி. இதனால், ஸ்ருஷ்டிக்ஷணத்தில் வ்யாஜமாத்ரஸாபேக்ஷனாய் அவர்களுக்கு ஜ்ஞாநாதிகளைக்கொடுத்து உபாயத்தை யநுஷ்டிப்பித்து பரமஸாம்யாபத்திப்ரதனாகிறானென்று பரமோதாரத்வஞ் சொல்லிற்று ॥ ॥௯॥

ஶ்லோ ॥ தாரகம் யஸ்ய ஸம்ஸ்தாநே ஶப்தேபி பரித்ருஶ்யதே ।
ப்ரபோ: ப்ரஹரணேந்த்ரஸ்ய பாஞ்சஜந்யஸ்ய பாது ந: ॥

வ்யா ॥ அத பாஞ்சஜந்யப்ரபாவம் ப்ரார்த்தயதி । தாரகமிதி । (யஸ்ய) பாஞ்சஜந்யஸ்ய (ஸம்ஸ்தாநே) ஆகாரே (ஶப்தே) நாதே ச (தாரகம்) ப்ரணவகம், உபவேஶ்ரகஞ்ச யதா, ஶப்தஸ்தாரகம் ப்ரணவஸ்வரூபகமேவ, ஸம்ஸ்தாநம் அபி ஸ்வரூபேணாபி ச தாத்ருஶப்ரணவஸ்வரூபகத்வாத், ததுக்தம் ஶ்ரீஸாத்வதே “ப்ரணவாக்ருதிஶங்காப்ஜா” இதி (பரித்ருஶ்யதே) ஸம்லக்ஷ்யதே (ஸ:) தாத்ருஶ: (ப்ரபோ:) லோகநாயகஸ்ய (ப்ரஹரணேந்த்ரஸ்ய) ஹேதிராஜஸ்ய (பாஞ்சஜந்யஸ்ய) ஶங்க: (ந: பாது) ரக்ஷது, அத்ர வர்ண்யமாநப்ராகரணிகயோ: பாஞ்சஜந்யநாதஸம்ஸ்தாநயோஸ்தாரகத்வரூபைகதர்மாந்வய: துல்யயோகிதா, “நியதாநாம் ஸக்ருத்தர்மஸ்ஸா புநஸ்துல்யயோகிதா” இதி லக்ஷணாத், ஸா ச ஶ்லேஷோத்திதா ஹேத்வத்யவஸாயாநுப்ராணிதா, அநுப்ராஸஶ்ச ॥

அ—கை. இப்படி வலப்புறமுள்ள சக்கரம் முதலிய எட்டு ஆயுதங்களைப்ப்ரார்த்தித்து இடப்புறமுள்ள சங்கம் முதலிய எட்டாயுதங்களையும் ப்ரார்த்திக்கிறவராய் “தெளிபணிலம்” என்றெடுத்த தவள சங்காயுதத்தைப் ப்ரார்த்திக்கிறார் “தாரகம்” என்பதால்

பதம்	உரை
யஸ்ய	யாதொரு சங்கத்தினுடைய
ஸம்ஸ்தானே	உருவத்திலும்
ஶப்தே ச	சப்தத்திலும்
தாரத்வம்	தாரத்வமானது (அதாவது, தார மென்றால் ஓங்காரத்தையும், உயர்ந்தத்வனியையுஞ் சொல்லும், அவையிரண்டுமென்றபடி)
[illegible] த்ருஶ்யதே	நன்றாய் காணப்படுகிறதோ (உருவமானது ஓங்காரஎழுத்துப்போலவும், சப்தத்தில் மிகவும் கம்பீரமாயுமிருக்கிறதென்றபடி.
ப்ரஹரணேந்த்ரஸ்ய	ஆயுதாதிபதியான
பகவத:	பகவானுடைய
ஸ:	அப்படிப்ரஸித்தமான
பாஞ்சஜந்ய:	சங்கமானது
ந: பாது	நம்மையிரக்ஷிக்கட்டும்

கருத்து: பகவானுடைய யாதொரு பாஞ்சஜந்யமானது உருவில் ஓம் என்றெழுத்தைப்போலவும், சப்தத்தில் கம்பீரமாகவுமிருக்கிறதோ, அந்த சங்கமானது நம்மையிரக்ஷிக்கக்கடவது.

முற்பாதியில் ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யாதி குணங்களைச்சொல்லி பிற்பாதியில் ப்ரதாபாதிவிஜயப்ரதாநாதி குணங்களை அநுஸந்திக்கிறார். இதில் தனது நாதம்போலே ஸ்வப்ரயத்நியை யுண்டாக்கி வாதிகளை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று. * * * * * ||௧௦||

ஶ்லோ॥ யம் (யஸ்) ஸாக்ஷீக்ருதோங்கார ஜ்யாதந்த்ரக்ஷஸாய(ய)கம் ।
ஶார்ங்கம் ஶ்ருதிப்ரஸித்தம் தந்ந: ஶார்ங்கிண: ஶாஸ்து ஶார்ங்க ந: ॥ ||௧௧||

வ்யா॥ அத ததீயம் தநுஶ்ஶார்ங்கம் உபஶ்லோகயதி । யமிதி । (அக்ஷஸாயகா) அக்ஷாணி = இந்த்ரியாணி ஏவ, ஸாயகா: = பாணா யஸ்ய ஸந்ததம். (யம்) யந்தா:, விஜயப்ரயாணாத்ரஸம்ஸம். "சௌ

[illegible]

||கக||

அ—கை. "சிலை" என்றெடுத்த தநுஸ்ஸாகிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "யம்" என்பதால்.

பதம்.	உரை
[illegible]	யாதொரு தநுஸ்ஸை
[illegible]	இந்த்ரியங்களுக்குக்காரணமான
[illegible]	ஸாத்விகமென்று பெயருடைய
[illegible]	அஹங்காரமென்றும் தத்வமாக
[illegible]	சொல்லுகிறார்களோ (ஸம்ஹிதைகளிலென்றபடி)
[illegible]	சக்ரமூர்த்தியான
[illegible]	சாரங்கவிற்சேவகனுடைய
[illegible]	அப்படிக்கொத்த
[illegible]	வில்லானது
[illegible]	நம்மைக்காக்கவேணும்

கருத்து. யாதொருபகவானுடைய வில்லானது ஐஂஷி யெ தவதிகாரண ஸாக்விகாஹங்காராத்மகமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அந்த சார்ங்கமானது நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

சில ஸம்ஹிதைகளில் சார்ங்கத்தை தாமஸாஹங்காரமாக வும், சிலதில் ஸாக்விகாஹங்காரமாகவும் சொல்லப்படுகிறது இதை நினைத்து முன்னோர்களுமிப்படியே யருளிச்செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் விரோதமில்லை. ‘‘தாழாதே சார்ங்கமுதைத்த சரமழை போல்’’ என்கிறபடியே யென்னுடைய நாவில் நின்று வாஞ்ஞாண வஷத்தைப்பெய்து ‘‘ஹீஂ ஹீஂ ஶபரெஜ்ஞ’’ என்கிறப டியே வாதிகளை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறா ராயிற்று. * * * * * ||௧௧||

ஶ்லோ|| க்ஷேயெஂஷெ ணயெதெநவ விஶ்வஸஷ்ராவிஷ(ர)வ்ருதெ
ஸநஷ்ஸஹஶஸ்நஃ கஷயராகவாஶஃவாஶவிஷொஷநஂ ||௧௧||

வ்யா || அம தஸ்ஸ்ஷ வாஶாக ஹவாஶஷொஷநஂ ப்ராயஷ யதெ। க்ஷேயெஂஷெணெதி। (க்ஷேயெஂஷெண) ஸஹஶஷ தெந, கத்ரா (யெதெநவ) வாஶெதெநவ, காரணெந, யதா (க்ஷேயெஂஷெண) க்ஷேயவரெண, யெதெநவெதி ஸாஷநா யிகாரணெநாயஃ (விஶ்வஸஷ்ஃ) ப்ரவஞ்ஜஸஷ்ஃ (விஷ வ்ருதெ) விஷொஷிதொஹவதி. அஷஹராவிதணிஜநாக வ்யவஸஷ்டாநஂவதெஃ கஷ்ணி ஶட், யதா (க்ஷேயெஂஷெணயெந) காரணெந, (விஶ்வஸஷ்ஃ விஷவ்ருதெ) வாராஷெஷிதி ஶெஷஃ, ஷஞெதஃ கஷ்ணி ஶட், (ஸஃ) தாஷ்ஶஃ (ஸஹஶ ஶ்ஷஃ) ஸஹஶஷநஸஂபுஷ (வாஶஃ) வாஶாயஂ (நஃ) அஷ்டாகஂ (வாஶவிஷொஷநஂ) வாஶஸ்ய = ஸஂஸாரபுஸ்ய விஷொஷநஂ = விஷ்டஂ (கயராக) கரொது. அத வாஶஸ்ய ஹயெ ஷதஹஷதஸ்ராவி ஹயவிஷொஷகக்ஷதி விரொ யொzஸ்ராஹாஸதெ. அத வாஶஃவாஶஜதிஷெகாநவ்ராஸஃ ||

அ—கை. ‘‘கண்ணி’’ யென்றெடுத்த வாஶாயத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் ‘‘க்ஷேயெஂஷெண’’ என்பதால்.

பதம் — உரை

பதம்	உரை
யேந	யாதொரு
ஆயுதச்ரேஷ்டேந	பாசமாகிற ஆயுதச்ரேஷ்டத்தினாலேயே
விச்வஸ்ருஷ்டி:	ஜகத்ஸ்ருஷ்டியானது
விதந்யதே	செய்யப்படுகிறதோ
ஸ:	அப்படி ப்ரஸித்தமான
ஸௌதர்சந:	திருவாழியாழ்வானுடையதான
பாச:	பாசாயுதமானது
ந:	அடியோங்களுடைய நீங்குதலை
பாசவிமோசநம்	ஸம்ஸாரபாசத்தினின்றும்
கரோது	பண்ணக்கடவது.

கருத்து. யாதொரு பாசத்தினாலேயே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி துவக்கப்படுகிறதோ, அப்படிப்பட்ட ஸுதர்சனுக்கு ஸ்ரீஸஹகாரியான பாசமானது நம்முடைய பாசத்தை நீக்கவேணும்.

பாசம் ஸ்ரீஸஹகாரியானதை பாசுராந்தங்களில் கண்டுகொள்வது. "பாசவிமோசநம்" என்பதற்கு ஸம்ஸாரபாசவிமோசநமென்றும், ப்ரவாஹ்ஸ்வார்த்தபாசவிமோசநமென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். உலகில் ஒருகாரியஞ் செய்யுமவர்கள் முதலில் நூல்போட்டுக்கொண்டு செய்வார்கள், அதுபோலே யிந்த பாசம் நூல்போலே ஸங்கல்பமாய் ஸ்ருஷ்டிக்குக்காரணமென்றபடி. ப்ரவாஹ்ரூபபாசம் நாசமாகவேணுமென்று ஹ்ருதயம் ||

௭-ஐ || விஹாரோ யேந தேவஸ்ய விஶ்வக்ஷேத்ரே க்ருஷீவல: |
வ்யஜ்யதே தேந ஸீரேண நாஸீரவிஜயோத்ஸவ: ||

வ்யா || ஏவம் தஸ்ய ஸீரஸ்வரூபம் ஸங்க்ருஹ்ணாதி | விஹார இதி | (யேந) ஸீரேண (விஶ்வக்ஷேத்ரக்ருஷீவல:) விஶ்வம் = ஸ்வ வஶவர்த்தி, க்ஷேத்ரம் = க்ஷேத்ராணி, தஸ்ய க்ருஷீவல: = கர்ஷக:, தேவஸ்ய (ஸ்வாமிந:) விஹார:, க்ரீடாவ்யாபார: (வ்யஜ்யதே) ஜ்ஞாயதே (தேந) தேந, (ஸீரேண) ஸஹ்ருதயேந

(ந:) அஸ்து (நாஸீரவிஜய:) நாஸீரே = ஸேநாமுகே, "ஸேநாமுகம் து நாஸீரம்" இதி கோஶ:. விஜய: = ஜய:, (அஸ்து) அத்ர "விஶ்வக்ஷேத்ர க்ருஷீவல" இத்யத்ர பரம்பரிதரூபகம், "நியதாரோபணோபாயஸ்ஸ்யாதாரோப: பரஸ்ய ய: । தத்பரம்பரிதம்" இதி லக்ஷணாத் ॥ ॥௧௩॥

அ—கை "சீரங்க" என்றெடுத்த ஸீரம் (கலப்பை) என்கிற ஆயுதத்தைப்ப்ரார்த்திக்கிறார் "விஹார" என்பதால்.

பதம்	உரை
தேவஸ்ய	ஜகத்ஸ்ருஷ்டி முதலிய விளையாட்டையுடைய பகவானுக்கு
யேந	யாதொருகலப்பையினாலே
விஹார:	லீலையானது
[பவதி	உண்டாகிறதோ]
விஶ்வக்ஷேத்ர க்ருஷீவல:	உலகமாகிற கழனியில் உழுது பயிரிடுமவனாக
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறானோ
தேந	அப்படிப்ரஸித்தமான
ஸீரேண	கலப்பை யென்கிற ஆயுதத்தினாலே
ந:	நமக்கு
நாஸீரவிஜய:	படைமுகத்தில் விஜயமானது
அஸ்து	உண்டாகக்கடவது.

கருத்து. பகவானுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலைக்கு உபகாரமான ஸீராயுதமானது நமக்குப் பரமதப்போர்த்தலையில் வாதிவிஜயத்தை யுண்டாக்கவேணும் ॥ ॥௧௩॥

உ—கு॥ முஸலாயமாநோஹம் ஸஜ்ஜிதம் ப்ரியதயாஸ்ஸ ந: ।
ஸம்ப்ராக்ஷீத் ஸஜ்ஜநாத்யந்தஸ்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹ்ருத: ॥ ॥௧௪॥

பதா ॥ அயம் தஸ்ய ஸஜ்ஜ ஸௌஹ்ருதம் ஸம்பாதயதி । முஸலாயமாநேதி । (ய:) ஸஜ்ஜம் (முஸலாயமாநம்) அஸம்பாதநாநாம் ப்ருஹ

[illegible]

सम्पादयामासेति कथा । देवैः प्रार्थितो दधीचिर्महर्षिः स्व-
कीयं शरीरं तत्याज । इन्द्रः त्वाष्ट्रवधोद्युक्तो दधीच्य-
स्थिभिः दधीच्यस्थिनिर्मितेन वज्रेण तं त्वाष्ट्रं विश्वरू-
पं जघान, अनन्तरं विश्वरूपभ्रातरं असुरं वृत्रं
जघानेति । तादृशः दधीच्यस्थिनिर्मितः (हेतीशवज्रः)
स च्छेदयन् वज्रायुधः (नः अव्यात्) अस्मान् रक्षतु. उद्-
धृतं वस्तुनः उद्धृतं वस्तु सततं वस्तु रक्ष-
ण" इति लक्षणात् । श्लोकार्थः ।   ॥१४॥

அ—கை. "செவ்விடி" யென்றெடுத்த வஜ்ராயுதத்தைப்ரார்த்திக்கிறார் "ஆயுதாநாம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
अहं	நான்
आयुधानाम्	ஆயுதங்களுக்குள்
वज्रं	வச்ரோயுதமாகிறேன்
इति	இப்படி
यः	யாதொரு வஜ்ராயுதமானது
गीयते	கீதையில் சொல்லப்பட்டதோ,
दधीच्यस्थि सम्भवः	ததீசியென்னும் ரிஷியின் எலும்பினால் செய்யப்பட்ட
सोऽयं	அந்தயிந்த
हेतीशवज्रः	ஆயுதேச்வரனுடைய வஜ்ராயுதமானது
नः अव्यात्	நம்மைக்காக்கக்கடவது.

கருத்து உலகில் உயர்ந்த வஸ்துக்கள் எனதம்சம் என்று கீதையில் சொல்லும்போது வஜ்ராயுதமானது நானே யென்று சொல்லப்பட்டதும் ததீசியினுடைய முதுகெலும்பினால் செய்யப்பட்டதுமான வஜ்ராயுதமானது நம்மைக்காக்கவேணும்.

வ்ருத்ராஸுர வதத்துக்காக ததீசியினுடைய எலும்பைக் கேட்டு வாங்கி அதை வஜ்ரரூபமான ஆயுதமாகச்செய்து அதில்

தாமும் அநுப்ரவேசித்து வ்ருத்ரவதஞ்செய்து இந்த்ரனுக்கு விஜயமளித்தாப்போலே, அடியேனுடைய வாக்கை வஜ்ரமாக்கி ஜிஹ்வாக்ரஸிம்ஹாஸநராய் பரவாதிகளை நாசஞ்செய்து விஜயமளிக்கவேணுமென்றபடி ॥ ॥௧௪॥

மூ॥ விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்திர்யா விஶ்ருதா புத்திரூபிணீ ।
ஸா நஸ்ஸௌதர்ஶநீ ஹந்யாத் (கதா) ஸர்வஶத்ரூந் கதா ॥௧௫

வ்யா॥ அத கதாம் வர்ணயதி । விஶ்வேதி । (விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்தி:) விஶ்வஸ்ய = ப்ரபஞ்சஸ்ய, ஸம்ஹ்ருதௌ, ஶக்தி:= ஸாமர்த்யம் யஸ்யா: ஸா. (யா) கதா. யத்வா (யா விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்தி:) பகவத: பூர்வோக்தஸ்ய ப்ரபஞ்சஸம்ஹாரஶக்திரூபா (புத்திரூபிணீ) புத்தி: = மஹத்தத்வம், தத்ரூபிணீ = ததபிமாநிநீ (விஶ்ருதா) ப்ரஸித்தா, கதாயா: மஹத்தத்வாபிமாநித்வம் ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஶ்ருதம் "புத்திரப்யாஸ்தே கதாரூபேண மாதவே" இதி. அத்ர "புத்தி: மஹத்தத்வம்," இதி தத்வ்யாக்யாதார:. ப்ரத்யபிஜ்ஞாநஸாரேணாத்ராபி மஹத்தத்வே புத்திஶப்தப்ரயோக:. (ஸா, ஸௌதர்ஶநீ) ஸுதர்ஶநஸம்பந்திநீ (கதா, ந:) அஸ்மாகம் (ஸர்வஶத்ரூந்) ஸமஸ்தஸர்வஶாத்ரவாந் (ஹந்யாத்) ஆஶீரர்த்த: ॥ ௧௫॥

(அ—கை) "செழிய கதை" யென்றெடுத்த கதாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

பதம்	உரை
புத்திரூபிணீ	புத்திக்கு அதிஷ்டாந தேவதையான
யா	யாதொரு கதையானது
விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்தி:	பகவானுடைய உலகஸம்ஹாரசக்தியாக
விஶ்ருதா	ப்ரஸித்தமானதோ, (ஸம்ஹிதைகளில் என்றபடி)
ஸௌதர்ஶநீ	திருவாழியாழ்வானுடையதான

ஸாகதா	அந்த கதையானது
நஃ	நம்முடைய
மநோவ்யாதீந்	வ்பாதியைப்போக்குமதாக (மனோவ்பாதியை யென்றபடி).
ஸாத்யாத்	ஆகக்கடவது.

கருத்து. பகவானுடைய "ஸம்ஹ்ருதிஃ கீர்த்திதம்" என்கிறபடியே ஜகத்ஸம்ஹாரமாகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ முஸலத்தின் வைபவம் வர்ணனை யென்கிற ஆயுதமானது நம்முடைய மநோவ்யாதியைப் போக்கக்கடவது.

ராக்ஷஸாதிகளை ஸம்ஹரித்த ஸாமர்த்யமுள்ள வாநராதிகளை ஸாஹஸிகர்களைப்போலே எப்படி நிரஸிப்பதென்கிற தமக்குண்டான மநோவ்யாதியைப்போக்கவேணுமென்றபடி. ஸ்ரீ வாநர வீரர்களைப்போலே அநுக்ரஹிப்பாரை அநுக்ரஹிப்பித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ப்ராத்தித்தாராயிற்று. ॥கரு॥

முக்யபாத்ய[ஜ்ய]தி க்ஷோதக்ஷமாஶிக்ஷாம் முஸலோ யோ[யா]பநேதநஃ
ஹேதீஶமுஸலேநாஸௌ ஹ்ருதாம் மோஹஸம்ஶயம் ॥கசு॥

வ்யா॥ அத ஸ்வமுஸலேந மோஹஸம்ஶயம் ப்ரார்த்தயதே। யாதீதி। (முஸலஃ) அநந்தஃ முஸலாயுதம் (யேந) ஹேதீஶ முஸலேந (அதிக்ஷோதக்ஷமாஶிக்ஷாம்) அத்யந்தம் சூர்ணீகரணக்ஷமாம், அத்யந்தம் சூர்ணீகாரஸமர்த்யஃ. (யாதி) ப்ராப்நோதி. (தேந ஹேதீஶமுஸலேந) ஸாக்ஷாத் முஸலாயுதேந (நஃ) அஸ்மாகம் (மோஹஸம்ஶயம்) மோஹஸ்ய ஸம்ஶயம், ஸம்ஶயம் = ஸம்ஶயஃ, ஸம்ஶய ஏவ ஸம்ஶய இதி ஸ்வார்த்தே ஷ்யஞ். (க்ருஶம்) த்ருடம் (ஹ்ருதாம்) ஹ்ருதாம், ரூபகம் க்ருஶீஷ்ட ॥ ॥கசு॥

(அ—கை) "முசல" மென்றெடுத்த முசலாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "யாதி" என்பதால்.

பதம்	உரை
முஸலஸ்ய	முஸலத்தினுலே கொல்லத்தக்கவர்கள் (அஸுரர்களென்றபடி)
கதிகேஷாம் அபி ஹதாநாம்	(திருவாழியாழ்வானுடைய முஸலத்தினுலே அடிபட்டவர்களாய்க்கொண்டு) மிகவுந்துகைக்கப்பட்டவன்
யாந்தி	அடைகிறார்களோ [தன்மையை
தேந	அப்படி ப்ரஸித்தமான
ஹேதீச முஸலேந	சக்ரராஜமுஸலாயுதத்தினுலே
ந:	நம்முடைய
மௌஸலம்	மௌஸலயுத்தப்போலே குலநாசகமான மோஹமானது
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
ச்சேத்தவ்யம்	சேதத்தைபடையக்கடவது.

கருத்து. சத்ருக்கள் யாதொரு சக்ரராஜ முஸலத்தினுலே அடிபட்டவர்களாய் உரலில் மழுக்கின நெல்போலே தூளாகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட சக்ரராஜனுடைய முஸலாயுதமானது யாதவகுல ஹாநிகரமான மௌஸலம்போலுள்ள மோஹகாரியத்தை விலக்கக்கடவது. அக்ஞானத்தைப்போக்கி க்ஞானவிருத்தியைப்பண்ணவேணுமென்று வ்யாக்யாதாராயிறறு.

"விஷ்ணோர் விஷ்ணுப்ரியாயாஸ்ச முஸலேந முஸலேந ஹத:" இதி ப்ரயோக:. ।கசு॥

முத்கரஸ்ய ப்ரஹாரேண ஸம்பூர்ணா யேந முத்கரயந்திவிஷ: ।
ஸ்வாந்தம் தேந ஸ்வாந்தகர்தா முத்கரேண விமுத்கிதா ॥கஎ॥

வ்யா ॥ யஸ்ய முத்கரஸ்ய ஸ்ம்பூர்ணா ப்ரஹாரேண ஸம்பூர்ணா । முத்கரயந்தி । (முத்கரப்ரஹாரேணா) முத்கரயந்தா = ஸம்ஹதா, ப்ரஹாரஸ்ய = க்ஷிப்தஸ்ய, ஸம்பூர்ணா = ஸம்பூர்ண, ஸ்வாந்தகர்தா ஸம்பூர்ண ஸ்ய ஸ்ய ஸ்ய: । ததா ச ஹரேஸ்ஷாதராந்தர்ஹிதா சிவசக்ரா க்ஷராதம் । முத்கரப்ரஹாரேண ஸ்வாந்தகரி ஸம்பவ:" இதி, ததா ச ஸ்ரீ அமரகோசே "ஸ்ரீ ஸ்வாந்தம் ஸ்வாந்தே

ரக்ஷார்த்தே ஶத்ருநாஶே" இதி (வாச்ய:) அஹிர்புத்ந்ய:, ஶ்ரீஶஸ்ய ஹஸ்த இத்யர்த்த:. (யேந) த்ரிஶூலேந (த்விஷ:) ஶத்ரூந் (ஶூலயதி) வ்யதயதி. (தேந த்ரிஶூலேந) த்ரிஶிகேந ஶூலாயுதேந (பவதாம்) யுஷ்மாகம் (விஶூலதா) நீரோகதா, "ஶூலோऽஸ்த்ரீ ரோகபேதயோ:" இதி நிகண்டு:, (பவதாத்) பூயாத். அத்ர ஸ்வாஸாதாரணஶூலேந ராக்ஷஸாதி நாஶகத்ரிஶிகஸ்ய பகவத: ஶூலிதிருஷ்ட ஸுதர்ஶநமந்த்ரஸ்ய ஶூலேந ஸாத்ருஶ்யேந ஶூலநாம வ்யபதேஶோ ஜ்ஞாபித:. ததாச ஸூத்ரம் "ஶூலஸ்யாபி ஸாத்ருஶ்யேநாபிதாநம் வ்யபதேஶோ"திதி ॥ ௧௭ ॥

(அ—கை) "திரிசூல" மென்றெடுத்த முக்கயமான சூலாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஶூலி" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஶூலிதிருஷ்ட மநோ:	சிவனால் (அஹிர்புத்ந்யனால்) காணப்பட்ட மந்தரத்துக்கு
வாச்ய:	பொருளான (திருவாழியிறையவன்)
யேந	யாதொருசூலத்தினாலே
த்விஷ:	சத்ருக்களை
ஶூலயதி	சூலவ்யாதிபீடிதர்கள்போலே செய்கிறரோ
தேந த்ரிஶூலேந	அந்தத்திருசூலாயுதத்தினாலே
பவதாம்	உங்களுக்கு
விஶூலதா	பீடையில்லாமையானது
பவதாத்	உண்டாகக்கடவது

கருத்து. அஹிர்புத்ந்யரால் காணப்பட்ட ஸுதர்சநமந்த்ரத்திற்கு ப்பொருளான பகவான் உங்களுடைய சூலவியாதிபோலுள்ள சத்ருவ்யாதியை விலக்கக்கடவர்.

இவ்வளவும் புத்ரசிஷ்யாதிகளை குறித்துமாக்கினர்; இதில் சாப்தமாக அருளிச்செய்தபடி. "பவதாம்" என்பதால் தம்மைப்போ

லே தம்முடைய ஸ்ரீ ஸூக்திபரர்களுக்கும் ஸாதகர்களுக்கும் ஸாதகமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று.

"ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்டேந:" என்பதற்கு ஸஹிதராயுதத்ருஷ்டிக மான ஸாதநங்களுக்கென்றபடி. "ஸதாம்" என்கிற வ ஹுவசநம் வாத்ஸல்யாதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு சொன்னப டி (விஶேஷதா)ஶிவதை இல்லாமலிருக்கையென்றும் பொருள்.

உ-ஸ॥ ஸுதர்ஶநஸ்ய சக்ரஸ்ய ப்ரஸந்நம் யம் ப்ரபத்யதே ஸோऽர்த்தாந் ஸாதயதே நா விஶ்வோத்யமைஷோடஶாயுதை:॥௧௮

வ்யா॥ ஏவம் ஸர்வாயுதாந் ப்ரதிபாத்ய ஶாஸ்த்ராயுத வாஸ்திகாஸ் "ஸ்வப்ரதீப்தவாஸ்தாந் த்ருஷ்டா த்ருஷ்டாயுதம் ஸாயகம் । ஸ்வஸ்ய ப்ரதீகாநாம் ஶரணம் ஸாம வுநிஜிதம்" இதி ஶ்லோகாஶ்ரிதஜநஸம்ரக்ஷகாஸ் ஸர்வ தஸ் ஸாஸாதயஸ்ய ஸஹஸ்ரபுதாஸ் ஸாதநாஸ் ஸாதந ரக்ஷாம் ப்ரார்த்தயதே । ஸுதர்ஶநஸ்ய (யம்) ஸாதநம் (சக்ரஸ்ய) ஸுதர்ஶநஸ்ய (ஸுதர்ஶநஸ்ய) ஶக்தஸ்வத்ருஷ்ட்யஸ்ய (ப்ரஸந்நம்) உத்தமாநம் (ப்ரபத்யதே) ப்ரபத்யதே (ஸ:) தாத்ருஶஸஹிதோ (ஷோடஶாயுதை:) ஷோடஶ ஶூலாதி யஸ்ய ஸ:. ப்ரஹ்லாதி ஷோடஶாயுதாநி இத்யர்த்த: (ஸாதநம்) ஸாதநஸாதிஷு: (விஶ்வம்) ஸர்வஸாதநம் (ஶூலாத்யை:) ப்ரஹ்லாதிவிபூதி ஶாதைஸ் (ஸ்வாஸ) ஸ்வத:, ஶூலீ: ॥௧௮॥

(அ—கை) இப்படி ஷோடஶாயுதங்களை யுந்தனித்தனி யே ப்ரதிபாத்து ஷோடஶாயுத விஶிஷ்டரான சக்ராஜனை ப் ரார்த்திக்கிறார் "ஸுதர்ஶநஸ்ய" என்பதால். அன்றிக்கே; ஸஹ ஸ்ரேஷ்டஸஹஸ்ராரம்" இத்யாதிகளில் ஸாயுதாநேகஸாணியா க ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற இவரை ஸர்வோத்தம் ஷோடஶபா ஹுவாக ச்சொன்னோமேயென்று விஷ்ணுவாய் அந்தப்ஹுவா ணிகத்தை ஸூசிப்பிக்கிறாராகவுமாம்.

பதம்	உரை
க்ருத்ஸ்நஸ்ய	உலகமுழுவதிலுமுள்ள
சஸ்த்ரௌகஸ்ய	ஆயுதக்கூட்டங்களுக்கு (ஆயுதமென்றுபேர்பெற்ற வெல்லாவற்றிற்கு மென்றபடி)
யம்	யாதொருஸுதர்சநரை
ப்ரஸூதிம்	உத்பத்திகாரணமாக
ப்ரவக்ஷதே	சொல்லுகிறார்களோ, (ச்ருதிமுதலியவைகளிலென்றபடி)
ஷோடசாயுத:	இப்பொழுது பதினாறுஆயுதங்களையுடையயவராக அநுஸந்திக்கப்பட்ட
ஸ: ஸுதர்சந:	அந்த திருவாழியாழ்வான்
ஸ்வாயுதை:	(அவ்வவ்வகாலத்திற்குத்தகுதியான) ஆயுதங்களாலே
விச்வம் உலகை	(எல்லாவற்றையுமென்றபடி)
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கக்கடவர்

கருத்து. ஸர்வாஸ்த்ரோத்பத்தி காரணபூதராய் ஸர்வாஸ்த்ரதாரராய் தநுர்பாணாத்யநேக பாணியாயிருந்துள்ள திருவாழியாழ்வான் ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்கக்கடவர். இதனால் "லோகாஸ்ஸமஸ்தா ஸுகிநோபவந்து, ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய:, ப்ரதிசது பகவாந் சேஷவாம்ஸா" இத்யாதிகளிற்படியே நாடெங்கும் வாழவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று. பூர்வார்த்தத்துக்கு ஸர்வாயுத தாரணோசித ஸர்வபாஹுவிசிஷ்ட விச்வரூபரென்று பாவம் ॥ ॥௧௮॥

மூ ॥ ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதேந ச்ரேயஸே பூயஸே ஸதாம் ।
க்ருதேயமாயுதேந்த்ரஸ்ய ஷோடசாயுதஸம்ஸ்துதி: ॥

வ்யா ॥ அதைவம் மஹாயுதை: ஸாயுதவர்ணநாநந்தரம் ஹேதிராஜ ஷோடசாயுதவிஷயகம் ஸ்தோத்ரம் பரிஸமாப்ய கவ்யா ஸ்தேஸஸ்ய ச்ரேய: ப்ரதத்வம் ஸ்வகீயத்வஞ்ச ப்ரகடயந் ஸ்வநாம ஸ்வநாமச உபநிபத்நாதி ச்ரீமதிதி । ஸ்ரீமதிதி । (ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதேந) ஸ்ரீமதா= விச்வாஸ

அதா, ஶ்ரீ ஊசாவாயுராநம்ரு ஹாயி மதநிரவத்ர்ய வாஸ்விஶாஸரா ஶ்ரேநத்ர்யஃ வளதாரப்ரஶாநம்ரு ஹ வாத்ரதயா ஸ்வஸிந்து ஶ்ரீ ஊக்ஷஸூவைவ்ய லூராமஃ. தயாவாவாவெபுரெவ "வ்யாதாநீக வெக்ஷடெரொவாரரமாரா க்ருவாஹ்லீதொஜாஹேதுரோ" இதி. "ஶ்ரீ ஊர்த்யாம் வஸ்யாசஸாவி த்ரநாவயிவரஜாவாயுராராநாஜாஹ்யாம் ஸஊர்த்ரப்ரெஷ்டந" இதிவ பைஹாயாவ வணிதம். வெக்ஷடநாயெந, ஶ்ரீ வெக்ஷடெஶ வண்ணாவதாரர துவகுாக தத்தீயுஜிநா விஹுாவவகுாத்வ வெக்ஷடநாயூதி ஸ்வக்ஷீப விதப்ரகுபத தநீயஜி வ்ருநாஊயெயெநத்ர்யஃ. ஊயெதிரெஶஷஃ. (ஸதாம்) ஶ்ரீ ஊக்ஷப்ரய்ய ஸுரஸ்தூரநிவாஸிநாம் ஸாயதுநாம். (ஹதுயவெ) ஹது ரிதராய (ஶ்ரேயவெ) கெக்ஷஊாய, ஶ்ரீ தஜ்வர நிராஸாபெதர்யஃ (க்ஷுபாபெயம்ஜ ஸ்ய) ஹெதிராஜஸ்ய (ஷோடஶாயுதஸம்ஸ்துதிஃ) வக்ராஜி ஷோடஶஸஜ்வ்யா காயுயவ்யூஷஃ (கப்ரஷா)விரஹிதா க்ஷுஸீஜிதிரெஶஷஃ ॥ ॥௧௯॥

ஸந்தோஷார்த்யம் விஹ்ஸ்வாவஹிண்யநருசெத
ஸஞ்சதவாரமஜாதா நிகேத்ராஜ்ரக்ஷவணகப்ரத்ர
ஷட்பரஊயிவஸந்து ஸ்வ்தஹெதராயயொமுஃ ।
அத்ரஷ்டெவ்ராஜாஊபாஹா நஜுவஜிஹிரநிஹஃ
க்ருஷ்ணெஹத்ர்யரணீநஃ வதராஸீமெநதிஷ்டந்து
ஜஶமதமணிதாம் ஸூஜம்ஸளதநித்ரம் ॥
வெஜாஞுக்ஷணஊநெஃ வாஜாபூரரஹெரணநா ।
விவ்ரதாராஜமெரவெந ஷோடஶாயுதஸம்ஸ்துதிஃ ॥

இதி நாவ்யாகம்

ஶ்ரீ ஊஅஜாஞுராஊநாஜஸம்யஜி ஸாவுஹ்ளஊ கரணா
கடாக்ஷ ஜெவாஜஸித ஸத்தாகெந தெபநரெர
ஶ்ரீ ராஜமொவாஜாவாயெுண க்ருதம்
ஷோடஶாயுதஸ்துதி வ்யாக்யாநம்
ஸமூர்ணம்.
ஶ்ரீ ஊதெநிமஊஞுஊஹாஷெரிகாயநஊஃ ॥

(அ—கை.) இப்படி யருளிச்செய்த ஸ்தோத்திரமானது ஸ்வப்ரயோஜநமன்றிக்கே "ஸத்வரஸித்திமுபயாதுகாம:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாமாந்ய ஸர்வாதிகார ப்ரயோஜநமென்றும், இதை யநுஸந்திப்பவர்களுக்கு ஸர்வஶ்ரேயஸ்ஸும் ஸித்திக்குமென்றும் காவ்யசோரர்கள் காவ்யத்தைத் திருடாமைக்கு ஸ்வநாமாங்கிதமான ஶ்லோகமிட்டும் முடித்தருளுகிறார் "ஶ்ரீவேங்கடநாதேந" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஶ்ரீவேங்கடநாதேந	ஶ்ரீவேங்கடநாதனென்றும் பெயருடையவனான அடியேனால்
ஸதாம்	ஸத்துக்களுடைய
பரஸ்மை	இதைக்காட்டிலுமதிகமான
ஶ்ரேயஸே	மங்களத்தின் பொருட்டு
சக்ரராஜஸ்ய	எழிலாழிபிறையவனுடைய
ஷோடஶாயுதஸம்ஸ்துதி:	பதினாறு ஆயுத விஷயமான ஸ்தோத்திரமானது
க்ருதா	செய்யப்பட்டது.

கருத்து. சக்ராஜ்ஞை உபாஸித்துப்பெறவேண்டிய ஸாத்யத்தை இந்த ஸ்தோத்திர ப஠நத்தினாலேயே பெறலாமென்றருளிச்செய்தார். இதனால் காவ்யாவஸாநங்களில் ஸ்வநாமோச்சாரணஞ் செய்வது ஶிஷ்டாநுஷ்டாநமென்று ஸூசிப்பித்தாராயிற்று.

கோபாலதாஸேந ஶ்ரீபாலஶைலநிவாஸிநா ।
ஶ்ரீ ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ர விவ்ருதிர் த்ராவிடீ க்ருதா ॥

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று.

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ ஶடவைரிவ்யாஸப்ரதிவாதிபயங்கரஸ்வாமிணே நம: ॥

ஶ்ரீ ஶ்ரீநிவாஸமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶகவிப்ரணவதாமேரு: ஶ்ரீரங்கராஜ

த்விஜாஜ்ஞாமுபேத்யாஶாவாதமேதை: கவிகுலக

கலஹகண்டீரவை: ஸத்புருஷஸேவிதை:

ஶ்ரீ ஶ்ரீநிவாஸமஹாதேஶிகை:

அநுக்ருஹீத:

* ஶ்ரீ குருபரம்பராஸாரக: *

நாவல்பாக்கம் ஶ்ரீ ஶடகோபராமாநுஜ ஸப்ததிஸாஹஸ்ரீ

கார்யநிர்வாஹக வேதாந்தகேந

தேநைவ ஹாரிதராஜஶ்ரீ ராஜகோபாலாசார்யேண

விரசிதயா வ்யாக்யயா

கிடாம்பி, ஶ்ரீ ராஜகோபாலாசார்யேண விரசிதேந

த்ராவிடவ்யாக்யாநேந ச ஸஹிதம்

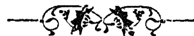

தேஶிகஸம்ப்ரதாயவிவர்தநீஸபாஸ்தாபகேந

தி. வ. ஶ. நா ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண

பரிஶோத்ய

ஶ்ரீ கும்ப கோணே

ரா. ராமராஜாசார்யஸ்ய

"ஶ்ரீ கோபாலவிலாஸமுத்ராக்ஷரஶாலாயாம்"

முத்ரிதம் ஸஞ்ஜாதம் ப்ரகாஶிதஞ்ச ॥

விரோதிகிருது ஸு பங்குனி மீ

1912 ஸு மார்ச்சு மீ

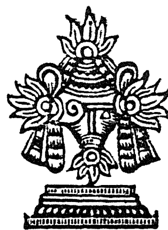

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவத³ந பரப்³ரஹ்மணே நம: ।

ஶ்ரீ கோமலவல்லீ நாயிகாஸமேதாபர்யாப்தாம்ருத பரப்³ரஹ்மணே நம: ।

ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம:

* ஶ்ரீ பராங்குஶ ஜ்ஞக: *

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதா²ர்ய: கவிதார்கிககேஸரீ ।
வேதா³ந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித⁴த்தாம் ஸதா³ ஹ்ருதி³ ॥

1\. நம: பங்கஜநாபா⁴ய வேங்கடேஶபதயே நம ।
ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸாரயோக³ந்த்⁴ருதாய பராத்மநே ॥

வ்யாக்²யாநம் ப்ராரம்ப⁴:

ய: பாண்டி³த்யகவித்வதார்கிகஜநாஸ்ஸஞ்ஜாதகௌதூஹல:
ணை । ஶ்ரீமத³ஸ்மத் கவிதார்கிகாஸ்ஸேவம் ஶாஸ்த்ரம் கவேப ॥ வேதா³ந்தலக்ஷணமார்க்³க³ம் வேத³ஶிர: ஶாஸ்த்ராணாம் । வேதா³ந்தாசார்யம் வேங்கடேஶம் ஸிந்து⁴ ஸாத⁴ஸிந்த⁴வே ॥ நிக³மஶேஷ ரக்ஷணமார்க்³க³ம் நதிவார மாருபாசார்யமதோ ஶாஸ்த்ரம் । விஶுத்³
யாதி³ மஹீரமதோநாஸ்தம் ப்ரபந்நகஸம்ப்ரதா³யக ॥

ஸ்வயம் ஶப்³தா³ கவிதாவநிதயா ப்ரஸ்தாவநாயாம் நி
வேதி³தகவிதாந் நிரவயிக மஹிமமஹநீய: நிஜமாதா³வாதி³

हंसाविवाचार्यवर्यावपि च श्रीशारीरके सद्भावे तदिति वेदान्तेऽप्यविदित निजपदे निरस्तविदोऽवन प्रकाशित श्रीलक्ष्मणार्यपादसरोज सञ्चरित यामुनाचार्य स्वात्म [illegible] सकलजन संक्लेश [illegible] स्वकीय वेदान्तप्रकाशित श्रीरङ्गराजस्य सहपद्मचारिणी [illegible] सम्प्रदाय [illegible] वेदान्ताचार्य स्वच्छ स्वच्छ कवितार्किककेसरि वेदान्ताचार्यः श्री वेङ्कटनाथार्याः, काव्यं [illegible] [illegible] [illegible] वदन्ति [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । नन्विति । (समन्वयाय) समं = सङ्गतं यथा तथा सूत्रित, समन्वय सूत्रित वा समयाः [illegible], तैः अन्वय = सम्बन्ध, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], समये = [illegible], सम्बन्ध = [illegible] «[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]» इत्युक्तेः । ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] श्रीरङ्ग [illegible] «[illegible] [illegible]» इति [illegible] «[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]» इत्युक्तेः । [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । तथाचोक्तं श्री [illegible] «[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ।

[illegible]

𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃. [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. ॥௧॥

தமிழ் வ்யாக்யானம்

சென்னியணி சீர்தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன்றாள்
சென்னியணிந்தார்வமொடுசெப்புவேன்—சொன்மலியும்
நற்றமிழால் ஞானியர்கள் நாடுபுகழ் சேர்ந்திலகும்
நற்கருடதண்டகத்தை நான்.

நூலின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியர், திருமாலின் திருமணியே சிறக்கவந்தவதரித்து, திருவேங்கடாசாரியரெனத் திருநாமம் வகித்து, தமது மாதுலரான வாதிஹம்ஸாம்புதாசாரியரிடம் ஸகலகலைகளுந்தேர்ந்து, திருவரங்கத்தம்மானால் வேதாந்ததேசிகனென்றும், பெரிய பிராட்டியாரால் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும், கற்றுத்தேர்ந்த புலவர் பெருமான்களால் கவிதார்க்கிக சிங்கமென்றும் விருதுக்களையுமடைந்து, முத்திதரும் நகரேழின் முக்கியமாம் கச்சிதனில் தர்சனப்ரவர்த்தகராயெழுந்தருளி யிருக்குங்காலத்தில், அவரிடத்தில் பொறாமைகொண்ட சிலர் வாதம் முதலியவையால் அவரை

த்தாங்கள் வெல்லமுடியாமையை யறிந்து, வேறு சில உபாய ங்களால் வெல்லலாமெனத்துணிந்து, மஹாஸமர்த்தனான வொரு பிடாரனையணுகி யவனுக்கு மிகுந்த பொருளளிப்பதாக வாக்க ளித்து, அவனைக்கொண்டுவந்து பலமுறை வாதுக்கழைக்கச்செ ய்தும், நமது தூப்புற்பிள்ளை அதை யொருபொருளாய்க் கருதா து அலட்சியஞ்செய்ய, அப்பிடாரன் ஒருபகல் நமது தேசிகனை வீதியிற்கண்டு வழிமறித்து என்னை வெல்லாவிடில் தாம் வஹித் திருக்கும் ‟ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர்” என்றும் விருதை இழந்து விடவேண்டுமென்று வற்புறுத்த, அதுக்கிசைந்து, நமது கவிதா ர்க்கிக சிங்கம் திருக்கோயில் வடபாலுள்ள புற்றடியில் தம்மைச் சுற்றிலும் அரணாக ஏழு கோடுகளை ஒன்றன்பின்னொன்றாகவரை ந்து அதனிடையில் வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது அப்பிடாரன் தான் நெடுநாளாய் சேர்த்து வைத்திருந்த அநேகம் பாம்புகளு டன் வந்து ஒவ்வொன்றாய்த் தனது மந்த்ரசக்தியால் நமது ஆ சாரியர்மீது ஏவினன். அவற்றுள் ஒன்றேனும் அவ்வேழுகோடு களையுங்கடந்து நம்தேசிகனையணுகாது அங்கங்கே விழுந்து துடி த்திறந்தன. இதைக்கண்ட பாம்பாட்டி மனம் நொந்து தனது பிழைப்புக்கு முக்கியமாய் வைத்திருந்த மிக்கக்கொடுமையுள்ள சங்கபாலனென்றும் பேரரவத்தைத் தனது மந்த்ரசக்திகொண்டு ஏவ, அவ்வுரகம் விரைந்து சென்று நிகமாந்ததேசிகனைச்சுற்றி லும் வரைந்துள்ள அரணாகிய ஏழு கோடுகளையுங்கடந்து ஆசா ரியனை யணுகியது. அப்பாம்பின் பலத்தையும் பான்மையும் பா ர்த்து பயந்தவராய், பந்நகாசநனாகிய வைநதேயனை (கருடனை) இத்தண்டகத்தால் துதித்தனர் நம்மாசாரியன். உடனே பட்சி ராஜன் தோன்றி ஆகாயத்தில் வட்டமிட்டு ஒருக்கணப்பொழுதில் அப்பாம்பைப்பற்றிக்கொண்டு சென்றனர். அதை யறிந்த பிடார ன் ஆசாரியன் திருவடிகளில் விழுந்து அடியேன் பிழை பொறு த்தருளவேண்டும், பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி யான் இந்தக் காரியஞ்செய்யத்துணிந்தேன், ஆகையால் என்னை மன்னித்து என் பிழைப்புக்கு ஆதாரமான என்னுரகத்தை எனக்குத்தந்த

ருள ப்ரார்த்திக்கிறேன் என வேண்டிக்கொண்டனன். அக்கண மே நமதாசாரியன் அவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அவனுக்கரு ள் செய்தனர்.

அவதாரிகை. கவி தான் எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்கேற் புடைக்கடவுளாகிய கருடனை இந்நூல் முடிவுபெறும் பொருட்டு வணங்குகிறார் «நம:» என்பதால்.

மூலம்	உரை
பந்நகநத்தாய	பாம்புகளைத்தனக்கு அணியாகக்கட்டிக்கொண்டவனும்
வைகுண்டவஶவர்த்திநே	விஷ்ணுவுக்குத்தொண்டு பூண்டு நீங்காப்பணி விடைசெய்பவனும்
ஶ்ருதி	வேதமாகிற
ஸிந்து	(திருப்பாற்) கடலினின்றும்
ஸுதோத்பாத	(ஸாரமாகிய) அமுதத்தை யுண்டாக்குவதில்
மந்தராய	மந்தரமலையாய் விளங்குகிற
கருத்மதே	(வலிமைதங்கிய சிறகுகளையுடைய) கருடனையும் பொருட்டு
நம:	வணங்குகிறேன்.

தாத்பரியம். தனக்கு ஜன்மசத்ருவான ஸர்ப்பங்களை தன் னுடைய அங்கங்களில் ஆபரணங்களாகக்கட்டிக்கொண்டும், பகவா னுக்கு (தாஸனும், ஸ்நேகிதனும் வாஹநமாயும், ஆஸநமாயும் மேற்கட்டியாயும், கொடியாயும் விசிறியாயுமிருந்து) நீங்காப்ப ணிசெய்தும், மறைப்பாற்கடலைக்கடைந்து ஸாரமாகிய அமுதத்தை வெளிப்படுத்துவதில் மந்த்ரபர்வதமாயும் விளங்கும் பலமமைந்த பட்சங்களையுடைய பட்சிராஜனை வணங்குகிறேன்.

இதில் «பந்நகநத்தாய» என்பதால் மந்தரமலை வாசுகி யென் னும் பாம்பைக்கட்டுண்டமையும், «வைகுண்டவஶவர்த்திநே» என்பதால் அம்மலையெப்பக்கத்திலும் பகவான் வசமாயிருந்து திரிந்தமையும் விளங்குகின்றன

குறிப்பு. இக்கவி தம்மையணுகிய பாம்பினால் தமக்கு யாதொரு தீங்குண்டாகாமைக்கருதி "𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌨𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯" எனவும், அப்பாம்பு தம்மைத்தீண்டினும் தமக்குத் தீமையுண்டாகாமைக் கருதி "[illegible]" எனவும் பதங்களைக்கூறியுள ரென்பதும் பொருந்தும்.

"𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍇" என்பதால்

தாஸனுமாந் தோழனுமாந் தான்விரும்பும்வாஹன
ஆஸனமு மேற்கட்டுமாவதுடன் — நேசமுடன்
கேதனமாம் வீசும் விசிறியுமாங்கேசவற்கு
வேதகருடன் விரைந்து.

என வைநதேயன் பகவானுக்குதாஸனும் தோழனும் ஆஸனமும் வாஹநமும் கொடியும் மேற்கட்டும் விசிறியுமாய் நீங்காப்பணிசெய்தல் விளங்கப்பட்டன ॥

௨-ம்॥ 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌮𑌖𑌿𑌲𑌵𑍇𑌦𑌨𑍀𑌡𑌾𑌧𑌿𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑍀𑌡𑌨𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌪𑍀𑌠𑍀𑌕𑍃𑌤 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌮𑍀𑌡𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍀𑌡𑌾𑌗𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑍋𑌗𑌗𑌾𑌢𑍋𑌪𑌗𑍂𑌢𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌵𑍇𑌧𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌫𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌾𑌵𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌰𑍋𑌚𑌿𑌶𑍍𑌛𑌟𑌾𑌰𑌾𑌜𑌿𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌲𑍋𑌲𑌿𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃.

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌮𑍀𑌡𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃. 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 । 𑌅𑌖𑌿𑌲𑍇𑌤𑌿 । (𑌅𑌖𑌿𑌲𑌵𑍇𑌦𑌨𑍀𑌡𑌾𑌧𑌿𑌰𑍂𑌢𑌮𑍍) 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾𑌃 = 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌃, [illegible] 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] । [illegible]

[illegible] इति. [illegible] धर्मेषु, [illegible] = कार्यम्, ‹‹ [illegible] ›› इति श्रुतेः. [illegible] इत्यर्थः, [illegible]. तथाह श्रुतिः ‹‹ [illegible] [illegible] ॥ तस्य गायत्री च जगती च [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ›› इत्यादि. [illegible] विवक्षितम्, तथाह श्री[illegible] ‹‹ [illegible] । [illegible] गायत्री [illegible] । [illegible] ›› इति. ‹‹ [illegible] गायत्री [illegible] । [illegible] ›› इत्यादि. ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible]. [illegible] = [illegible] इत्यर्थः. [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible] इति [illegible], [illegible]. [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible]. यथा [illegible], तथाह [illegible] [illegible]

இதி தந்மஹிமாதிஶயஸ்ஸித்³த⁴꞉, தேந வஸ்வாஹிமதாய ச வடகஸ்ய
ச காடீக்ருதம். ஏவம் வைநதேயஸ்ய பக்ஷவத꞉ பாத³யாத்ரா
வஸேர ஸ்வவிரஹேண ஸாத்த்வயோர்வஸ்வவேந்த்³ரை꞉ விஜ்ரும்ப⁴
வஶ்ச மாஸமாநஸமயே உத்கண்டி²தயோ꞉ ஸ்வயம்ப்ரஹ்லாத³யோ꞉
ஸாவிதகமாஹ (ஸ்வநீயேதி) (ஸ்வநீயாமக³திம் வீதப்ரக்ருதா ஸா
கீதிம் ஸ்த்வநாமேவ மாயாவமல்பஶ்வாஸக கண்ட²வ்யாத வய
வ்யயாவேவமாந ஜிஹ்வாயிதாபஸ்ய விஷாபஸ்ச மணஸ்தா²வாபி
காரணேநாவிஷ்டா ராஜந்தராஜிதம்) ஸ்வநீயாமக³த்யா = நிஜக்³ரு
ஹாமநேந, பதயோ꞉ மந்த³யோ꞉, ராக்³யாஸாகே³த்யை꞉ =
தத்²யாவ்யேத்யேத்யை꞉, ஸ்தநாஹோமேந = ஸ்தநஹரணேந, "ஸ்தநா
ஹோமஸ்ஸ்தநஹா" இத்யுக்த꞉. யஸ்ய மாவேதலப்லஶ்வா = க்ருத
ராவமல்பஹநம், ஹாவேத்க꞉, ஸ்தநாவிஜ்ரும்பி⁴தியாவஸ். ததா²ஹ
வாத்ஸ்யாயந꞉ "ஸ்தநாஹ்யாமர꞉ ச விஶ்ய தவைதே வஹார
மராவயேஜிதி ஸ்தநாவிஜ்ரும்ப⁴ணம்" இதி. தேந ஸ்பரதாம் =
சாபமஶ்வதாம், கண்டா²நாம் = ராமண்டா³நாம், "ஸேவ்ய
ப்ரக³ல்ப⁴ ஶத லவ ராமஹவிஶ்வ கண்ட²꞉" இத்யமர꞉.
சாரேதே = ஸம்வஹேந, யாவேத்ப꞉ = கல்வாத꞉, தேநவ்ய
யா = ஹம்ஸயா, வேவமாநா꞉ = கம்பமாநா꞉, தேஜிஹ்வேவய
ஷாஞ்ச ஜிஹ்வா꞉ = ஜிரஸநா꞉, கம்பிதகஶாயஸ்தா²வஸ்தீணா
ஷஸ்ஸ்யேஹமேந ஜியாஸத்ரஸநவத்யா ஜிஹ்வேஹதிநாமஹா
ஜஜத்யை꞉. ததா²சோக்தம் ஶ்ரீ உத்பலாசார்யதே "ஸோம
ஸ்யாநதிதம்வேதி ஷஸ்யம்ஸ்த்ரீஸ்ரீஹமஸ்தா । தவேதாஜிபாக்ரு
தாஜிஹ்வா ஸவச்யாணம் தேந கமச்ணா । ஜிஹ்வாஶ்ச க்ருதாஸ்வ
ச்யா ப்ரபே³ந மஹாத்மந" இதி. தேஷாமயீவா꞉ = கநகே
வாஸக்ரீடய꞉. தவவாகல்யா꞉ = ஸம்ஷணாநி, "கநகோ
வாமகேகோ யஜ்ஞஸம்த ஜே வாஸாகி꞉ । தகககு꞉ கபிஸம்
த்ரஜேஹாரு꞉ காகேச்யாகஸ்யா । வஜேஷகஷிணகணேசதே
மஹாவத்³ஸ்தே வாமத꞉ । ஶஜஶ்ரீர꞉ ப்ரதேஶதே ஶஜவிகஶ்ச
ஹஜாஞ்ஜேர । வணிதேதரஷோரஜேஶராஜேத்ர ஹச்ஸஷிதம்
ஹஜமேஷ்டவே꞉" இதி ஶ்ரீ ஸாகேதாக்²யாநேந கடகா

[illegible] त्यर्थः। [illegible] श्रीश-
ङ्करभगवत्पादा अपि। « [illegible] » इति। [illegible]
[illegible] = विस्तीर्णानाम्, [illegible] = महतानाम्, [illegible]
[illegible] [वर्तुलानाम्] रत्नानाम् = मणीनाम्,
सम्पन्नानाम्, शोभिष्ठानाम् = कान्तिप्रचुराणाम्,
राजी = लेखा, « श्रेणी लेखास्तु राजयः » इत्यमरः। नीराजितम् = [illegible]
[illegible]
[illegible] काञ्ची। (कान्तिकल्लोलनीराजितम्) कान्तिः [illegible], कान्तिकल्लोलनी, तया, राजितम् = दीप्तम्, [illegible] इत्यर्थः।
(शब्दः) « [illegible] » इति [illegible]
[illegible] « नीराजितं कान्तिकल्लोलनीराजितम् » इति [illegible]
[illegible] इति लक्षणात्। [illegible]
[illegible] « [illegible] » इति लक्षणात्। « [illegible] » [illegible]

[illegible]

|| க ||

அ—கை. அக்கருடபகவானுயர்வும் வலிமையும் பகைவரையடக்கும் திறமையும் அன்பருறும் துன்பங்களை நீக்கும் அன்பும், ஸந்தோஷமுமுடையவராதலின் தமது துன்பங்களையும் நீக்குவாராதலின் அவரைஸ்துதிக்கிறேனென அருளிச்செய்கிறார் முதலடியால் "[illegible]" என்று.

பதம்	உரை
அகிலவேத	ஸகலவேதங்களாகிய
நீடாதிரூடம்	நீடத்தில் (வீட்டில்) வஸிப்பவராயும்
த்விஷத்பீடந	பகைவரை யடக்குவதில்
உத்கண்டித	ஆசையுள்ளவரும்
அகுண்ட	தடையில்லாதவீரியமுடையவருமான
வைகுண்ட	விஷ்ணுவுக்கு
பீடீக்ருத	ஆஸநமாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிற
ஸ்கந்தம்	இருதோள்களை யுடையவராயும்
ஸ்வநீடாகதி	தன்னுடைய வீட்டிற்குவந்தமையால்
ப்ரீத	சந்தோஷமடைந்தவர்களான
ருத்ராஸுகீர்த்தி	ருத்ரை ஸுகீர்த்தியென்னும் பத்நிகளது
ஸ்தநாபோக	பருத்த கொங்கைகளின்
காடோபகூட	காடாலிங்கனத்தினால்
ஸ்புரத்கண்டக	பொடித்த புளகங்களையுடைய
வ்ராத	கூட்டத்தினது
வேதவ்யதா	வேதனையினாலுண்டானதுக்கத்தினால்
வேபமாந	நடுங்காநின்ற
த்விஜிஹ்வாதிபாகல்ப	பாம்புகளாகிற அணிகளின்
விஷ்பார்யமாண	விரிக்கப்பட்ட
ஸ்படாவாடிகா	படங்களுடைய வரிசையினது
ரத்ந	இரத்நங்களின்
ரோசிஶ்சடாராஜி	ஒளிமிகுதியின் ரேகையால்
நீராஜிதம்	நீராஜநஞ்செய்யப்பட்டவரும்
காந்திகல்லோலிநீ	காந்திகளாகிற நதிகளால்
ராஜிதம்	விளங்குகின்ற வருமான
த்வா	பெரியதிருவடியை
ஸம்ஸ்தவே	துதிக்கிறேன்.

தாத்பரியம். மறைகளாகிற பஞ்சரத்தில் வசிப்பவரும், பகைவரையடக்குவதில் விருப்பமுள்ளவரும் தடையில்லாத வீரியமுடையவருமான விஷ்ணுவுக்கு ஆஸநமாய் செய்யப்பட்ட தோள்களையுடையவரும், தமதிடத்தில் வந்தமையால் ஸந்தோஷமடை

ந்தவர்களான ருத்திரா, ஸுகீர்த்தியென்னு மிரண்டு மனைவிகளு டைய பருத்த கொங்கைகளின் காடாலிங்கனத்தினால் பொடித்த மயிர்க்கூச்சலின் கூட்டத்தினது துன்பத்தினாலுண்டான துக்க த்தினால் நடுங்கிநின்ற பாம்புகளின் விரிக்கப்பட்ட படங்களினது வரிசைகளிலுள்ள இரத்நங்களின் ஒளி மிகுதியால் நீராஜநம் செ ய்யப்பட்டவரும், காந்திப்ரவாஹத்தினால் விளங்குகின்றவருமான பெரிய திருவடியை (கெருடனை யான்) துதிக்கிறேன்.

"ஸ்வநீயாமதி" என்கிற பதத்திற்கு தாம் ஆச்ரித சத்ருக்க ளை நிரஸிப்பதில் ரஸிகனான பகவானோடு யாத்திரையாயெழுந்த ருளியிருக்கையில் நமது பத்நிகளான ருத்திராஸுகீர்த்திகளென் கிற இரண்டு மனைவிகளும் நமது விரஹத்தினால் வ்யஸநப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்களென்றெண்ணி கருடபகவான் தமது மனைவி களின் வீட்டிற்குச்செல்ல அவர்கள் மிகுந்த சந்தோஷத்தினால் தன் ப்ராணநாயகனைத்தழுவிக்கொள்ள அப்பொழுது கருடபக வானுக்கு அதிக ஸந்தோஷத்தினால் மயிர்க்கூச்சலுண்டாக, அ தின் கூட்டங்கள் அவருக்கு ஆபரணங்களாகிய பாம்புகளுக்கு துன்பத்தை யுண்டாக்க, அதினால் அந்த வுரகங்கள் படமெடுக்க அதிலிருக்கும் ரத்நகாந்திகளினால் (உலகில் செய்வதுபோல) நீரா ஜனஞ் செய்யப்பட்டாரென்பது திரண்ட பொருள்.

உ-ரு॥ ஜய, ஶாப, ஸபவண-, உவீ-கராஹார, தெவாயீ வாஷாராஹாரிந, திவெளகவூதிகஷிவ்த்உஂஹொஸியாராகிணா கவூ, கவூாஙவாத-ருவகவெ்ாடீயாநவூ வீராயிதொஉ ந்ுஉதா ர தெுத ராீதெஜத யுஜரொஹ நியராீதொகஷ-, ஸஂகஷ-ணாதூ,ஶாதூ, உராதூணகாயீஸஹத்ாமி உ-ரு தெநகஹீகஸஉவெூ நஉவெூவாநவெூநஉஃ॥

இதி த்விதீயஶ்வாஸஃ.

வஂ ॥ கரு யாஜாஜயஶீ யாஸஉமதஸ ஹமவதொா ம ராதஃ நிராவஉாவஊாந வதிவாஉதெ ஷஂவெஷிஜ

ய ஶாஸ்ரம்ஸதே । ஜயேதி । ஹே ஶ்ராத்த ஜயேத்யயம். (ஸா வணே) ஶோபநம் வணேம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதநம். சதுர்தா ஹாரணாத்வதுர்வர்ஷ: வ்யஹிதவஜ்ராயாய வத்ருஸ்தி ஶோபநவக்ஷஸ்தயா தேவாதிகர்த ஸாவணேநாதயேயே த்யயே: தது க்தம் ஸ்ரீ உத்தராஹாராதே ''வஜ்ரஸ்ய சரிஷ்யா ஷி தவஹேமவ ஶதகதே ஸா । வணத்தத்வம் த்ரஜாதேத்ரயம் யஸ்யா ஷம் ஹோமவஸ்ரஹே ॥ தத்தத்வ்ருஷத் தேவே க்ஷ்ர தஸ்யவ ணேசந்த்ரம் । ஹ்ருஷ்டாநிஸவஹ்வதாநி நாஶவத்ரே ஶ்ராத்த: ॥ ஸாராவம் வதத்ரஶ்தக்ஷ்ர ஸாவணேயம் ஹவதீதி'' இதி ''யஸ்மாஷே ஸம்ஶராஹஹர்டேநிமவஸ்யம்ஹிதே ஜம்ஹஶ தேள காணாஸேஸஷகணம் வணயதிவவயே வத்தமேஶம் ஷிதேஶ'' இதி ஶ்ராத்தவஷாஶதிவ. யதூவ்யம் ஸாவணே ஶப்த: ஸ்ரீஸாகவதேவராணாதி ஶாதூஷ்காயிஷாதருஹத ஶ்ராத்தவ்ருஹ விஶேஷஶஹிதே; தயாவ்ரூத விஶேஷகா ஹாவாஸ ஶ்ராத்தநாத வர:. (உவீஹுகாராஹார') உவீஹுகரவண வாஹார: யஸ்யதஸ்ய ஸம்போதநம். யாஜவதேவ ஸஶஸஸ வநகாஹநாஶாஸ ஹீதேந ஸவராஜேந வ்யத்ரஹம் வணதே க வ்யாதாகாவ்யாநவ்ய திஜ்ஞாவஹவகு வ்யஹிதம் ஸவஹஶா ஹார தயோவயம்ஜஹித்ர்யயே:. தயாவ ஶ்ராத்தவஷாஶதி ''வாயாஹ: வ்யத்ரஹம்தேகஶவி விஷயாரம்வே ஷயாஶீதி ஹீதே ஸஙிதள ஸவராஜே ஸகாண ஶாணாநதரம்யாஶஷிவ்யம்'' இதி. (தேவாயிவாஹாரஹாரிரு!) தேவாயிவஸ்ய = தேவே நஸ்ய, குஹார: = சதுர்தம், ஹாரதீதிதஸ்ய ஸம்போதநம். ஸ ஶாதாதாஸ்ய விஶோவநாயஹிதி ஹாவ:. சத வணதாது ஶ ஷயாவ்யகாரஶ உத்தரத ஸம்க்ஷிவ்யவக்ஷ்ரதே. இதஹா ஸஶந ஷார விஶேஷணே ஹேதாஶஹம். (திவளகஸதிக்ஷிவ்தம்ஹோ ஷியாராகிணாகஷ) திவளகஸதிநா = தேவராஜேந, க்ஷிவ்தஸ்ய வஹிதஸ்ய, தம்ஹோஷ: = வஜ்ரஸ்ய, யாரா = நிஶிதாக்ர ஹாஶ:, தயா கிண: = விரோவிதவணஸம்ரஹ்வக:, ஸ வணவாகஷ: = ஹஹிஷணம் யஸ்யதஸ்ய ஸம்போதநம். ஶஸ்வ

ஹாராணாம் வரவேகவீராணாமாஹரணமிதி யோஜநா வக்ஷ்ய. ய
தாஹ காலிதாஸ: "வ்ருத்தாதிஷு ஹரணாதவய ஸம்ஜ்ஞா ஹா
ஸவணாம் யேஷு" இதி தம்ஸோஹலிதாயா கவிஸவிஷகாயா
காரிகாநத்தா விக்ரமாதித்யமாஹ । கண்ட ஏதி । (கண்ட
ஸ்வாதேஜ கரகாதயாநக வீராயிதோத ஹாஸ்ரஹாஸ!) கண்டா
ஏதே = ஸுதமே, யோகாதேதா = வாதா, வாதேதா: வாம்
ஸிவாதாபா" இதி த்ரய:. ராம்ஷதஸோவு: கண்டஹவாதேஜ:
கண்டஹவாதேஜகண்ட:, "ராம்ஷதஸோவுள கண்டவி" இதி கண்ட
ஸுத்தயம், ஸு ஜயகாரிக வாதாவஸோ ஸத்ரு இதி யுக்த:. தத்
த்ரய: உதய:= குவிஹ்வாவ: பஸதேந, கநவேந= வ வா
ரதமேண, வீராயிதேந= வீயேண, உதத்து= குவிஹ்வது,
வத்தார: = குஹ்லாத ஜநகவ்ராவார விசேஷ: யஸ்ய தஸ்ய
ஸஹ்ஸ்ஸி:. கய ஸஹஸ்விக்ரமாதித்ய: ஹஸவதோவஸ்ஹ்ய
த இதி ராஹ । ஸேதராஸீதி । (ஸேதராஸிஜேத்யஜா
ரோஹ நிபுராஸிதாக கஷ்டு!) ஸேதராமோ: = கவயதி
ரஸநரஸிகஸ்ய வண்ணீகாக்ஷஸ்ய, ஜேஜேது= ஜயஸீல,
யுவிஜ குரோஹேண = குரோஹேண, நிபுராஸித: = நிஸ்சி
த:, உத்கஷ்டு: யஸ்ய தஸ்ய ஸஹ்ஸ்ஸி:. (ஸக்ஷ்ணாத்து!),
ஸக்ஷ்ண ஸூயவீது ! ஸக்ஷணஜாதகவாக காரக்கா
ரணயோரபேதோவசார:. உத்கர்ஷ: வாகவேத "விஷேண
ஸக்ஷ்ணாவஸ்ய விஜ்ஞாநவையஸாவிந: தேதிஜ்ஞாந
வையாவ்ர யா ஸவராயாரஸூவீணீ ॥ ஹோதேதி ஜகா
தவிஜ்ஞேயோ விஹயேஸ்ரா:" இதி. "ஸாநுயாதிஷ
ஸ்யேதவஸ்ய வதோராத்த: । ஸம்கஷ்ணம் ஸாத தேதேணம்
விஜ்ஞாநவைஸக்ஷோக । கவதாயராத ரேதேராசே:"
இதி ச. "ஸிலிஸாக்ஷணீஸாவாயிணதி யபாஸாவவஹ
தி வஹ" இதி ச்ருதவஷ்டாயக்தீஸ:. (ச்ருதத்து) "ஸா
வணேராஸவிச்ருதாத்து" இதி ஸ்ருதிவ திவஸேவஸவ!
(தேஷ்டாத்துகாயீஸஸத்ராதிதேதேது!) தேஷ்டாத்துகஸ்ய=
வாணாதிவாய வணகஸ்ய, கயீஸா: = கயிஷ்டாத்ய:, ஸ

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 = 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍, 𑌇𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 = 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌇𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌾𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃. 𑌤𑌥𑌾𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌾𑌕𑍇𑌤𑍇 "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌃 । 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃" 𑌇𑌤𑌿. "𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑍀𑌵. 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌿 "𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍀𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌦𑍇𑌶𑍈𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌭𑌯𑌾𑌸𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌤𑌾𑌷𑌿𑌤𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌯𑍇𑌭𑌃" 𑌇𑌤𑌿.
(𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 !) 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤 𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ! (𑌜𑌯) 𑌸𑌵𑍇𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁𑌣𑌵𑌸𑍍𑌵. (𑌤𑍇) 𑌤𑌵 (𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂) 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 (𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍) 𑌕𑍋𑌪𑌿 (𑌨) 𑌨𑌭𑌵𑌤𑌿. (𑌤𑍇) 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 (𑌨𑌮𑌃) 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 (𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌃) 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 (𑌨𑌮𑌃) 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯 "𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃" 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌤𑍀𑌶𑌯𑌾𑌯𑍁𑌮𑍍. 𑌤𑌥𑌾𑌚𑌾𑌹𑍁𑌃 "𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍇 𑌚 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌨𑍇 𑌚 । 𑌭𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍌𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑍍𑌯𑌂𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃" 𑌇𑌤𑌿. 𑌤𑌥𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 "𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑍋𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌤𑌿𑌭𑍂𑌮𑌯𑍇 𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑍋𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑍈𑌕𑌭𑍂𑌮𑌯𑍇 । 𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌦𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇" 𑌇𑌤𑌿. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌜𑌕𑌯𑍁 𑌸𑌵𑍇𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌤𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃. "𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍂𑌤𑍈𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌶𑍍𑌚, "𑌸𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌚

[illegible]

அ—கை. அவ்வைநதேயபகவானுக்கு ஒப்பற்ற பராக்கிரமாதிசயங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு இவரை முன்னிலைப்படுத்திப் பிரார்த்திக்கிறார் "ஜய" என்பதால்.

பதம்	உரை
[illegible]	வலிய சிறகையுடையவரும்
[illegible]	ஸர்பங்களை யாகாரமாகவுடையவரும்
[illegible]	தேவேந்திரனது ஆஹாரமான (அமுதை)
[illegible]	அபஹரித்தவரும்
[illegible]	தேவேந்திரனால்
[illegible]	ப்ரயோகிக்கப்பட்ட
[illegible]	வஜ்ராயுதத்தின்
[illegible]	முனையின்
[illegible]	தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும்
[illegible]	ஊழிக்காற்றுப்போன்ற
[illegible]	உத்பத்தியையுடைய
[illegible]	அளவிறந்த
[illegible]	வீர்யத்தினால்
[illegible]	உண்டாகின்ற சமத்காரமுடையவரான
[illegible]	விஷ்ணுவினது
[illegible]	வெற்றிக்கொடியிலேறினமையால்
[illegible]	நிச்சயிக்கப்பட்டமகிமையுடையவராயும்
[illegible]	ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபியாயும்

ப்ராணாதிஷ்டாத்ருத்வேன	ப்ராணன் முதலிய ஐந்துகாற்றுக்கு மதிஷ்டானதேவதையாகிய
ஸத்யாத்யைர்மூர்த்திபி:	ஸத்யன் முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளை யுடையவராயும்
ஸுபர்ண!	சிறந்த சிறகுகளையுடையவராயுமிருக்கின்ற
ஹே வைனதேய!	ஏ வைநதேயரே!
ஜய	எல்லாருக்கும் மேலாகவிளங்கக்கடவீர்
தே	உமக்கு
ஸம:	ஒப்பானவர்
நகஸ்சித் [கஸ்சித்]	ஒருவருமில்லை
தே நம:	உம்மையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன்
பூய:	மறுபடியும்
தே	உம்மையும் பொருட்டு
நம:	நமஸ்க்கரிக்கிறேன்.

தாத்பர்யம். வலிய சிறகுகளையுடையவரும், பாம்புகளையாஹாரமாகவுடையவரும், இந்த்ரனுடைய ஆஹாரமான அமுதத்தை யபஹரித்தவராயும், இந்த்ரனால் விடப்பட்ட வஜ்ராயுதத்தின் முனையின் தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும், ஊழிக்காற்றுப்போன்ற பிறப்பையுடைய அளவுகடந்த வீர்யத்தினால் உண்டாகின்ற ஸாமர்த்திய முடையவராயும், விஷ்ணுவினுடைய வெற்றிக்கொடியில் ஏறினமையால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பெருமையையுடையவராயும், ஸங்கர்ஷணரூபியாயும், ப்ராணன் முதலிய ஐந்து காற்றுகளுக்கு மதிதேவதையாகிய ஸத்தியன் முதலிய ஐந்து மூர்த்திகளை யுடையவராயுமிருக்கின்ற ஏ வைநதேயரே! எல்லோருக்கும் மேலாக விளங்கக்கடவீர்; உமக்கு ஒப்பான ஒருவருமில்லை உம்பொருட்டு நமஸ்க்கரிக்கிறேன். பிந்தியும் உம்மை வணங்குகிறேன்.

குறிப்பு.- (ஸுவர்ண) என்பதால், கருடன் தேவலோகத்திலிருந்து அமுதத்தை யபஹரித்துவருவதை யறிந்த இந்த்ரன் கோபங்கொண்டு கருடன்மீது வஜ்ராயுதத்தை யேவ அதற்கு

எதிராகத் தமது இறகுகளில் ஒரு சிற்றிறகையெடுத்து விடுத்தனர் அதைக்கண்டு வியந்த தேவர்கள் முதலியவர்களால் கருடனுக்கு "ஸுபர்ண" னென்று பெயரிடப்பட்டமை தோற்றப்படுகிறது.

(தர்வீகராஹார) வஞ்சனையினால் தனது தாயான விநதையை கத்ருவுக்கு அடிமைப்படுத்திய மாற்றாள் தாயாகிய கத்ருவின் மக்களாகிய ஸர்ப்பங்களை அடியோடு அழிக்கக்கருதி யுண்ணுகையில் அப்பாம்புகளுக்கிறைவன் வந்து அடிபணிந்து அடியோர்களையடியோடு அழித்து விடப்படாது, தேவரீருக்குத் தினமொரு பாம்புவீதம் இரை யனுப்புகிறோமென்றும் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அவ்வாறு கருணைபுரிந்தமையால் "தர்வீகராஹார:" என்று பேரணிந்தமையை புராணங்காண்க.

(ஸங்கர்ஷணாத்மந்) இக்கருடன் வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்த ரென்ற பகவானது நான்கு வ்யூஹங்களில் ஸங்கர்ஷணனுடைய அம்சமாகையால் "ஸங்கர்ஷணாத்மந்" என்று விளித்தார். இதை ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரங்காண்க.

(மருத்பஞ்சகாதீஶ ஸத்யாதிமூர்த்தே) ப்ராணாபாநவ்யாநஸமாநோதாந மென்கிற ஐந்துவிதக்காற்றுக்கும் ஸத்யஸுபர்ண கருடதார்க்ஷ்ய விஹகேஶ்வர ரென்ற கருடவ்யூஹமூர்த்திகள் அதிதேவதைகளென்பதை ஹம்ஸஶாஸ்த்ரத்தில் பார்க்கக் காண்க.

மூ॥ நம இதமஜஹத்ஸபர்யாய பர்யாய நிர்யாதபக்ஷாநிலாஸ்பாலநோத்வேலபாதோதிவீசீசபேடாஹதாகாதபாதாளபாங்கார ஸங்க்ருத்த நாகேந்த்ர பீடாஸ்ருணீபாவ பாஸ்வந்நகஶ்ரேணயே சண்டதுண்டாய ந்ருத்யத்புஜங்கப்ருவே வஜ்ரிணே தம்ஷ்ட்ராய துப்யமத்யாத்மவித்யா விதேயா விதேயா பவத்தாஸ்யமாபாதயேதா தயேதாஶ்ச மே ॥

இதி த்ருதீயசூர்ணம்.

வ்யா॥ ஜய "கருடே"தி விஶேஷணாத்து உந்த்ராத்ரு ஶம் வீரவாசிதம் ஸ்வீயந்து தத்வ ஜ்ஞாதிவ்யக்ஷகம் தத்வ ஸா

[illegible]

[illegible]

(அ—கை). சிறகுகளாலும் நகங்களாலும் மூக்காலும் பருத்தகாலாலும் கோரப்பற்களாலும் பெருமையும் வலிமையும் வாய்ந்த வைநதேயனை நல்ல ஞானமடைதற்பொருட்டு வணங்குகிறேனென அருளிச்செய்கிறார். “ 𑌨𑌮 𑌇𑌦𑌂 ”என்பதால்.

பதம்	உரை
𑌅𑌜𑌹𑌤𑍍𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯	இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும்
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤	வரிசையாய்ப் பரவுகின்ற
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌫𑌾𑌲𑌨	சிறகின் காற்றின் வேகத்தினால்
𑌉𑌦𑍍𑌵𑍇𑌲𑌪𑌾𑌥𑍋𑌧𑌿	கரைபுரண்ட ஸமுத்திரங்களின்
𑌵𑍀𑌚𑍀𑌚𑌪𑍇𑌟𑌾	அலைகளென்னும் அகங்கையாலே
𑌆𑌹𑌤𑌾𑌗𑌾𑌧	அடிபட்ட ஆழ்ந்த
𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲	பாதாளலோகத்தில்
𑌭𑌾𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰	பாங்காரசப்தத்தினால் (பாம்என்ற ஓசையினாலென்றபடி)
𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰	கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களை
𑌪𑍀𑌡𑌾	துன்பப்படுத்துவதில்
𑌸𑍃𑌣𑍀𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍	அங்குசம்போல விளங்குகின்ற
𑌨𑌖𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑌯𑍇	நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும்
𑌚𑌣𑍍𑌡𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯	கடோரமான முகத்தையுடையவராயும்

ந்ருத்யத்³பு⁴ஜங்க³ஸத்³ருஶ ப்⁴ரூவே	ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம் போன்ற புருவங்களையுடையவராயும்
த³ம்ஷ்ட்ராயா	கோரப்பல்லினால்
வஜ்ரிணே	வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள
துப்⁴யம்	தேவரீரையும்பொருட்டு
இத³ம் நம:	இந்த நமஸ்காரம் (உண்டாகக்கடவது)
மே	அடியேனுக்கு
வேதா³ந்தவித்³யா:	வேதாந்த வித்யைகளை
விதே⁴யா:	வசப்பட்டவைகளாய்
விதே⁴யா:	செய்தருள்க
ஸ்வதா³ஸ்யம்	உமதடிமையை
தா⁴ர்யதாம்	நான் பூணும்படி செய்தருள்க
த³யஸ்வ	கருணை புரிவீராக

தாத்பரியம். இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும், வரிசையாய்ப்பரவுகின்ற சிறகின்காற்றின் வேகத்தினால் கரைபுரண்ட கடலின் அலைகளென்னும் கையால் அடிபட்ட ஆழ்ந்த பாதாளத்தில் பாங்கார ஓசையால் கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களைத்துன்பப்படுத்துவதில் அங்குசம்போல் விளங்குகின்ற நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும, கொடிய மூக்கையுடையவராயும், ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம்போன்ற புருவங்களையுடையவராயும், கோரப்பல்லாகிற வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள தேவரீரையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன், அடியேனுக்கு வேதாந்த வித்யைகளை வசப்பட்டவைகளாய் செய்தருள்க. உமதடிமையை நான் பூணும்படி செய்தருள்க. கருணைபுரிவீராக ॥

௧௩॥ உந்மாத³மத்த பக்ஷிவக்ஷஸ்ஸ்தா²வக்ஷஸ்ஸ்ருதஸா
நா ஸ்ரீ யாஜ்ஞவல்க்யாதா³ம் நஸ்த்ஸம்பா³த்ஸம்ப்⁴ருதஸா
தி:, பாபப்⁴ராஜோஜ்ஜ்வல, ஸமக்ஷோ ஸக்ஷோப⁴ஜ்வாலாஸம்ப்⁴ருத்ய பதி
ஜ்வாலதீக்ஷ்ண, ஸ்ரீப்ரம்ʼதக்ஷப³ஹும் பாம்ʼஸக்திதே³ஹம் ஜக³த்³ரு
ஸகோஜ்ஜ்வோ உகோஜ்ஜ்வோ உஹாநந்தோ³ஜ்ஜ்வலம் பா³ஹ்வாஸ்ஸ்யாஸ்ஸ்ரஹீநா
உஹீநாஉஹீநாஜக ॥ இதி பத்³மபுராணம்.

வ்யா ॥ அத வாரணாத் யோக்ஷ்ஸ்ய, ஜேண “ஜேத் தடேவதா யானு. தயா ஜேத் வ தெமாஸா । தீ ஷாஸ்திவதாகாயூர்” இதி வ்யாஸவ்யதிவத ஜேவ்ய திவாத்ரயெவெநதெய டெவ, தாவிஷயகவ்பதக்ஷ்ய திரய ஜேக்ஷ்ாதடேவதாவ்ய திவாதகஜே ஷக்திஜெடேநவ்ய காரயது வாவெக்ஷிதம் வ்யாயூநாவமம்வ ாயூ யதெ। ஜேநாஸி தி । (அநாமதவெக்ஷிவக்வாரா த்ாரகா꞉) அநா மத꞉ = வ்ராத꞉, உவாரணவஜேயக்ஷிவணுாநணும் உவா யூஜேண இத்ய்யூ꞉, வ꞉ = வவணு꞉ யவ்வ்ய꞉, வாவக்ஷி ரக்ஷிவணுர அநாமதவெக்ஷி꞉, தவ்யமெக்ஷ = வ்ருவூரா மெ, வாாது = டெதீவ்யாநே꞉, தாரக꞉ = வ்யணவ꞉ யவ்ய꞉ (வீதுாநாவீ யாரேவார꞉), வீதுாநாவீயா = வாதாா ராவணவ, ரேவார꞉ = ரிரோரா ருஷணம் யவ்ய꞉. (தி வ மாவமாவ்ய வருதி꞉), தி வமாவமாயோா꞉ = யஜோயூ காஜேநாம் ஜொக்ஷவ்யவ, வ்யவருதி꞉ = உதிவாயநம், வதா வியு வாராஷாயூவ்ய இதிவாவ꞉. வ்யவருபதெ அநெ நெதி வ்யதி꞉. (தாவக꞉ ஜேநா꞉) க்ஷீய꞉ ஜே꞉, ஶ்ரீ ஶ்ராம வணாக்ஷரஜே இத்ய்யூ꞉. தநஜே ராஜரர ஶ்ரீ வாகவெதெ வாதம்ஜெதுவவ நிருவீத꞉ “க்ஷ்ுயாதிம் நாவாரிம் மொ வநம் வரிஜேநநம் । விஷ்ணுணு ஹாதாகணுதி வணுா க்ஷரோஜேநா꞉” இதி. தஜே ராஜரொதா “வ்யணவம் வருவூ ஜேஜ த்ய வக்ஷிரவஜேநஜூர! வணுாக்ஷரோஜேரஜே꞉வா ஹாஜவம்வ்யகீதிூத꞉” இதி. அவிநுவெக்ஷ வவஜேயூாவ ணுநீய꞉. அநாமத꞉ = அநாயொஜே꞉ வயூாயெணவீத꞉, யதா க ஜேவாயூஜேணஇதி ராவ꞉. ய꞉ வக்ஷி꞉ = வக்ஷிரவ꞉, த வவ்யவக்ஷெதெ, ரேஷம் வருவூவ꞉ அத꞉ உஹயவீயொவீம ராமஜெம்தெ ரவ்திஜ்ஞாயதெ. அதவவாயம ஹீஷாராவாயூ வாதாமாரவணுாரதி. “வக்ஷிவ்யத்ய வ்யக்ஷ்ஷீதயஜேவ வாவ் வாவதொதாரதாரம் ஜேஜம் மாராதம்தம் ஹாதவ ஹாயிதாரேவாரம் ஶ்ரீமயாஜே꞉”இதி. அதுவ் ணவஜேஸ்ய்அஜேவீ ஜே உயீபஜெ அவாயாவாயூா꞉, தடெவஜேயூ꞉ அநாமதவக்ஷீத்ய்

ஜேநாத் ரக்ஷகஃ. தஸ்மிந் = ஶிரோபாகே, உபரீத்ய ரூபஃ ஸந்ததபாநஸம்பாதந்தரிபாவக. ஸநாதநஃ. ததாப ஸம்ப்ரதே "ஸ்ரா ஜகத்ஜலத்ராப்ய த்ரயாத்மிக ஹாஸமெக । ஸஞாணாக்ஷராஜதிப்ரதேஷ்வா ஶாஸ்த்ரமோஷந்திஸாந்நாஃ" இத்யந்தர்ஷ்வரஃ. ஸஹஸ் ஜ்ஞேதாநஃ (நஃ) சந்த்ரமதீ நஸ்யாது (தாப்தாம்)ரக்ஷதா. ஜத "தாப்தா" இத்ய்ராத்தேநவச யாதா ஸ பொதெண ரக்ஷணஸேஷவி நிஜஶிவவக்ஷஸஸ்ய ஜநகவஸ்ய தவேஷேவத்யந்ததே. (வேதவாவேத்யா ஸ்து) வாவேத்யா= வாவேதம், யா= ஸ்தாநம், யஸ்ய தஸ்ய ஸ்வேஷ்டிஃ. சதந நித்யேர்வ்யஜலஸ்ர்ஹோ விவக்ஷிதஃ. (வ மதேஷேயஜநஸ் வாமவிய ஸ திஜ்ஞாவதீணீ) வமதேஷே ணஃ= ஜம்ஞ ஸ, கவேணீ= பவேணீ, ஜ்வதாம= கோவெ நீவரநாநாம, வாமவிய்ராநாம= அஷ்டேஷவயநாத வஷேணாம "வேவாமாவேஷ்வாமவிய்ராஃ" இதி ப ஸ்பநாணீதர ஸ்ஹணேரா நஜநாதாநாம ஹஷிதிவிஶேஷணாம, ஸ திஜ்ஞயா, "காநவீயஃ காநமரா தேவராஜஸபப்பஃ । ஜந்த்ராதந்ஸவதேவாநாம ஹவேதிதியதவ தாஃ ॥ ஜந்த்ராவத ரூணமயேஷ வீவேஷவேவ நேராஜவஃ । தவவோநஃ ஸவேநாத்ராம்ரணஸ்ய வக்ஷிதி" இத்யாதராவ திஜ்ஞயா, ஸம்பதா, கவதீணீ= ஆவிஷ்டு! சதந விஶேஷணாச யேந ராநசஷ்டாத்யவதாராஃ யஸாஸவதஃ நித்யவாவாஸ தேவ ஜிவ்யஜலவிஹ ஹாம்ஶஸதாஃ; ததா ஶ்ரீகதஃ கவ தாவ விஶேஷ்சவி ஶ்ரீ வைகுண்டநிலயவஸ்ய நித்யஜிவ்யஜ விஹ ஹாம்ஶஸதாஜதி வ்ரஜ்ரதே. வாராகிம வாத்ரா யஜம் யஜதஃ கஶ்ரவஸ்ய வ ஜாவேதஃ ஜேஷ்தேவமாயவஷ்ராஷய ஸாஹாய்ரகககவாது, தஜேஷாநயேந நிபக்ரா ஜந்த்ராவாம விய்ராதேவமணாஷ், தமித்ரந்த்ர ராஹோகிரிவத்ஜரணம் ஸ்வ யத்ராநமணதியஸ்ராவநயாது சநவாததவஃ கம்ஶாஜாநஜ ஷவஷ்ராத்ராது வ யாவேந ஜஹதா வமாஶவதிஷ்காவிகா ஸஜேபவஹவேதாவாமவிய்ராது ஜப்ராமஷ்ஜ ஜமாஷ்வாவிதே

[illegible]

[illegible]

(அ—கை) உயர்ந்த பிறவியையுடையவரே உமது மந்த்ரமென்னைக்காத்து எனக்கு க்ஞானத்தையும் பக்தியையுங்கொடுக்கட்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் "मन्त्रः" என்பதால்.

பதம்	உரை
अनन्तर	பின் தொடர்கிற
य	யகாரத்தையுடைய
क्षि	"க்ஷி" யென்னுமெழுத்தினுடைய
वक्त्र	முகத்தில் (முன்பாகத்தில்)
स्फुरत्तारकः	விளங்குகின்ற ப்ரணவத்தையுடையதும்
हुतवहवनिता	அக்னியின்மனைவியை (ஸ்வாஹாகாரத்தை)
शेखरः	தலையாகவுடையதும்
त्रिवर्गापवर्ग	அறம்பொருள் இன்பம் வீடு
प्रसूतिः	என்கிற புருஷார்த்தங்களையுங்கொடுப்பதுமான
तावकः मन्त्रः	தேவரீருடைய மந்த்ரமானது
नः त्रायताम्	எங்களைக்காப்பாற்றட்டும்.
हे परव्योमवासिन्	பரமபதத்தை யிருப்பிடமாகக்கொண்டவரே!

ஸம்ரம்ப₄	இந்த்ரனுடைய
த₃ர்ப	செருக்கினுலுண்டான
ஜ்வலத்	(கோபத்தினுல்) ஜ்வலிக்கின்ற
வாலகி₂ல்ய	வாலகில்யரென்னும் ரிஷிகளுடைய
ப்ரதிஜ்ஞா	ப்ரதிக்ஞையினுல்
ஸமுத்தீர்ண !	உதித்தவரே ! (தோன்றியவரே)
ஹே ஸர்பநாஶக !	ஸர்பநாசகரே !
ஸ்தி₂ரம்	நிலையான
தத்த்வபோ₃த₄ம்	பராவரஞானத்தையும்
ஜக₃த்₃பீ₃ஜகந்தே₃	உலகத்திற்குமுதல் வித்தாகிய
முகுந்தே₃	(புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவரான) பகவானிடத்தில் உள்ளதும்
வரம்	மேன்மையானதும்
ஹேயாகாங்க்ஷாஹீநம்	இழிந்தபொருளின்புகுததாகியும்
அஹீநம்	குறைவற்றதும்
மஹாநந்த₃தோ₃ஹ்யம்	மஹாநந்தத்தைத்தரக்கூடியதுமான
ப₄க்திதே₄நும்	பக்தியாகிறபசுவையும்
நயேயா:	என்னையடையச்செய்வீராக

தாத்பரியம். பின் தொடர்கிற பகாரக்ஷிகாரங்களின் முன் விளங்காநின்ற ப்ரணவத்தையுடையதும், அக்நியின் மனைவியை தலையணியாகவுடையதும், நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுப்பதுமான தேவரீருடைய மந்த்ரமானது எங்களைக்காக்கட்டும், பரமபதத்தை யிடமாகக்கொண்டவரே! இந்திரனுடைய செருக்கினால் கோபங்கொண்டவாலகில்யாள்என்னும் ரிஷிகளுடைய ப்ரதிக்ஞையினுல் தோன்றினவரே! ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களுக்கு நாசகரே! நிலையான பராவரக்ஞானத்தையும், உலகத்திற்கு வித்தாகியும் புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவருமான பகவானிடத்தில் மேன்மையானதும், இழிந்த பொருளின்பமடையாததும், குறைவற்றதும், பேரானந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமான பக்தியாகிய பசுவையும் என்னையடையும்படி செய்வீராக.

५८॥ षट्त्रिंशद्गणचरणो
नरवाहि[illegible] नवीन[illegible] (पक्ष) णः ।
विष्वक्सेन[illegible]
वि[illegible] विपक्ष[illegible] ॥

व्या॥ समस्तजनानां [illegible] (षट्त्रिंशद्गणचरणः) षट्त्रिंशत् = षडुत्तरत्रिंशत्संख्याकाः, गणाः = "देवर्षिगणाः" इत्युक्तरीत्या [illegible] षट्त्रिंशद्गणाः, [illegible] इति [illegible] षट्त्रिंशद्गण इत्यर्थः (नरवाहि[illegible]) [illegible] [illegible] इति [illegible] (उक्तविधः (विष्वक्सेनः) [illegible] (विपक्ष[illegible]) विपक्षाणां = शत्रूणां, [illegible] (वि[illegible]) [illegible] ॥

அ—கை. நூலின்பயனாக இத்தண்டகத்தை யநுஸந்திப்பவர்களின் பகைவரது வலிமை யடியோடு அழியவேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் "𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶" என்பதால்.

பதம்	உரை
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌗𑌣	முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய
𑌚𑌰𑌣𑌃	அடிகளையுடையதாயும்
𑌨𑌰𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌟𑍀	நகண ரகணங்களின் வரிசையினால்
𑌨𑌵𑍀𑌨	புதிதான
𑌗𑍁𑌮𑍍𑌫𑌗𑍁𑌣𑌃	மொழித்தொடரின் குணத்தையுடையதுமான
𑌅𑌸𑍌	இந்த
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌥𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌃	கருடதண்டகமானது
𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷	பகைவர்களின்
𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀	சேனைகளுடைய
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌂	அணிவகுப்பை
𑌵𑌿𑌘𑌟𑌯𑌤𑍁	பிளக்கட்டும்

தாத்பரியம். முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய அடிகளையுடையதும், நகண ரகணங்களுடைய வரிசையினால் புதிதான தொடர் மொழிகளின் குணங்களையுடையதுமான இக்கருடதண்டகமானது பகைவர்களின் சேனைகளின் அணிவகுப்பைப்பிளக்கட்டும்.

௭-ம்॥ 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 ।
𑌗𑌰𑍁𑌡𑌧𑍍𑌵𑌜𑌤𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌗𑍀𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌗𑌰𑍁𑌡𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃

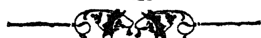

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌅𑌥𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌪𑌿𑌰𑍍𑌸𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮,
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌯𑌤𑌿 ।

விஷிெத்ரதி । (விஷித்ரஸிஃஷூ꞉) விஷித்ரம் = விவியாகாரம், ஸி ஃம் ஹமநிஷ்டிதம் உத்ாதீதிஸ꞉, நாநாவியஸிஃப உஜத்யபு꞉. தயாவொக்தம் ஸ்ரீ ஸாகவதே "ஸிஃயஸ்யயாவகுவும் ஹவஞ்தி ஜவதொஃஸியாஃ । வஶ்ராகஷுணவிதெஷ ஃாரணாஶ்வாடநாஜிஷ । ஶொஷிணஸ்தஂஹநாவெஶ ஸவுாகஷுணகஃுஸ। நஹொரஶஂஸநவாய்ஷ்ரி ஜஶஹஜ்ஜீவ்ரவெஶெந । ஊஂஊ ஜாஶாஜி விஊ்ராஸஃஷீணாம் விஜயெதயா । தெஊவதாஸஞியாநாஊள ஸஃுஷூ்ராஜிகஃுணி ॥ ஸவஃரஜிஷஸாஸஃ்ஷ தயா நெ்ஷவ்ஷி கஃுஸ । ஊதிஃம்த்ரம் வயஞ்ஜீத ஹ்ரத்ஜஃநஸ்வ ரஹு" ஊதி(ஸொயம்)நிஸிஶாவஞிஸ்தாரக꞉ ஸஃஸ்தாயவு ஊஶொ க்ஷியி꞉ (ஹ்ர꞉பஸஂ஬க꞉) ஹ்ர꞉பவிஷயக꞉ ஊஸூக꞉ । (ஹ்ர꞉பய்ஜ தொஷாய) ஹ்ர꞉பய்ஜஸ்ய = ஸஹவதாவாஸஊவஸ்ய, தொஷாய = ஃஸொஶாஸாய, (ஸெஜ்டெஶவிஶஸ்திதா) ஸஸதஃக்ஷ்ரவா ஸாஜிதவிஊ்ராெஸஶஊ்ந ஸெஜ்டெஶாவெ்ந விவக்ஷணெந (ஶீத꞉) வண்ணீத꞉, ஸணிுத꞉, தயாவெஊம்ஹ்ரஞாஃ்ய நதஊயுவஶிஶஶநவதாம் விவக்ஷவக்ஷஸஂஹ꞉ விவியெஷவிஸிஶ்ஷ ஹவதீதி ஹாவ꞉. வய்ராவக்ஷம் வ்ரத்ம் ஶக்ஷணஃக்தம். நஶத்ரகயம் ஹ்ர꞉பஸ்தஊ்ர ஹ்ர꞉பய்ஜவ்ரஸாஊ꞉ வ்ரஹவதீதிவெஸஃஸத்ரம், "ய꞉ வ்ரயிவ்ராஞிஷந் வ்ரயிவ்ராகஜர꞉" ஊத்ரரஹ்ர "ஸஷதக்ஷூாஜயுாஃ்ஃ்ரத꞉, கஜ꞉ வ்ரவிஷஶாஸ்த ஜநாநாம் ஸவுாத்ர, தத்ர்ஷா । தெஊவாநஸ்வ்ராவிஶக, ஹஜாஹஜிஃாஸிஶெஸாஊவதா꞉, கஂெந ஜீவெநாத்ர நாநஸ்வ விஶ்ர நரஃர்ஜிவெவ்ராகரவாணீ" த்ராஜிஶ்ராஜிகஊம்வெகெந "ஶரம்ஶ்ரஸ்வுஹஜ்தாநாம் ஹ்ரத்ஶொஜுஸ திஷ்தி । ஹ்ராஃயநுஸவுஹஜ்தாநி யம்த்ராரஜ்ஶாநிஃாயயா" ஊத்ராஜி ஸ்ரத்ர, "ஸாக்ஷாஊவ்ரவிரோயம் ஜெஜிநி꞉" ஊதி ஸஜ்த்ரணாகரத்ரயிகரணந்ராயெந வ ஸவுாஜயுாஜிணஸ்வு ஶரீரகஸ்ர ஸவெுஶ்ரஸ்ர ஸவுஶஜ்வாவ்ரதயா ஸஃஸ்திஊவிஷ்ணுரீரகதயாவ கநயாவிஹ்ர꞉பஸ்தஊ்ர ஹஹவாநு வஜ்ராகாஜஸவ வ்ரஸாஊ்ரதெ. தயாவொக்தம் "யெயஜஞிவி

तृतीयवाक्यब्राह्मणानु सहस्रतासनानु । सर्वसंघु-
तात्पर्यात्मकं विधेयमिति" इति. शुद्धाद्वैतोपरि-
र्थप्रत्ययाधिकरणे "सर्वाकारतदाकारतदाकारसंभवः
नातिनिरूपणीयानि निरूप्यं । शंसन्ति तेषां तत्र
तां प्रवृत्तिं वाक्यस्य स्वरूपं स्वरूपवादः" इति. यथा,
समस्तं सम्पूर्णात्मकतया सर्वशास्त्रं समस्तशास्त्रयो
परिचयार्थं संग्रहं संगृहीतं तत्. तदेव
शास्त्रे सम्प्रदायोक्तः "योऽयं प्रतिसंबन्धं
सम्बन्धितः सम्पूर्णं प्रयोजनं प्रमाणं
श्री विद्यमानं प्रतिपादितम् । प्रयोजनसहितं
स्वयं सर्वशास्त्रसिद्धं कृतिसामर्थ्यं स्वाधीनं सर्वत्र
सर्वत्र सम्प्रदायं प्रमाणं प्रसिद्धं सम्प्रदायः" इति निर्वि-
वादं निरवद्यम् ॥

शास्त्रार्थाविव वेदान्तलक्षणानि लक्षणे ।
श्रीराजचूडामणिना वृत्तावृत्तिः शास्त्रदीपकम् ॥

इति श्रीशाहराजकृतिभिः सन्तोषितेन नवरत्नकं
श्रीवेदान्तरत्नाकरसंयमि सायुज्य-
कर्णाटकाधीश्वरवंशस्थितेन तेन
श्रीराजचूडामणिना
विरचिता
शास्त्रदीपकव्याख्या
संपूर्णा ॥

அ—கை. இக்கவி வழிபடுக்கடவுள் வணக்கமாகவும் அக்கடவுளின் திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின் பொருட்டும் இந்நூலியற்றியதாக வருளிச்செய்கிறார் "விவித" என்பதால்.

பதம்	உரை
விவித ஸித்³தி⁴ஃ	பலவகைப்பட்ட ஸித்தியைக்கொடுக்கக்கூடியதும்
ஸோऽயம்	அவ்விதமான
க³ருட³த³ண்ட³க:	கருடதண்டகமானது
க³ருட³த்⁴வஜதோஷாய	பகவானது திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின் பொருட்டு
வேங்கடேசவிபச்²சிதா கீ³த:	வேங்கிடேசரென்னும் வித்வானால் சொல்லப்பட்டது.

தாத்பரியம். பலவகை ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடியதான இந்த கருடதண்டகமானது வேங்கடேசரென்னுமடியனால் கருடத்வஜரான பகவானுடைய திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின்பொருட்டு சொல்லப்பட்டது.

கருடன்மேற்றண்டகத்தைக்காசினியோர்காணத்
திருவருளாற்றென்மொழியிற் செப்பினன்—விரும்பிப்
புவிமீதிலாச்சான் புகழ்வம்சப்பேற்றான்
கவிராஜ கோபாலன்காண்.

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று.

கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகு³ணஶாலிநே ।
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதா³ந்தகு³ரவே நம: ॥

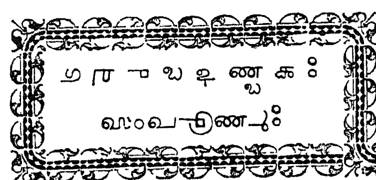

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமத்வேதவ்யாஸபாதாரவிந்தாப்யாம் நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீஶைலபூர்ணகுலகலஶஜலதிசந்த்ர

ஶ்ரீகௌஶிகதேஶிகதநயைஸ் ஸகலதந்த்ர

ஸ்வதந்த்ர வேதாந்தாசார்யவிஜயத்வஜை:

ஶ்ரீ வேங்கடாசார்யாபரநாமதேயை:

ஶ்ரீ பட்டாரார்யை:

விரசிதம்

* ஶ்ரீநிகமாந்ததேஶிகநாமாஷ்டோத்தரஶதம் *

தேநைவ விரசிதயா

ஸுவ்யாஹ்ருதாக்யயா வ்யாக்யயா

தி. வே. ஶ்ரீ. ப. ஸ. குருச்சி ஶேஷாத்ரி தாதாசார்ய

புத்ரேண விரசிதயா

த்ராவிடவ்யாக்யயா ஸநாதம்

தேஶிகஸம்ப்ரதாயவிஶ்வஸநீயஸாஹாய்யேந

தி-வ-ஶ-நா-ரா-ஶ்ரீ தாதாசார்யேண

காஞ்சீவரஸ்த

"ஸ்டாண்டர்ட் முத்ராக்ஷரஶாலாயாம்"

முத்ரிதம் ॥

ஸாதாரண-ஞு ஆவணி-மீ

1910-ஞு ஆகஸ்டு-மீ

ப்ரகடநபத்ரிகா ||

தேஶிகஸம்ப்ரதாயவிவர்த்திநீ ஸபா ||

மஹாநுகளே !

அச்யுதஶதகம், ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரம், ஸுதர்ஶநாஷ்டகம், இதுகள் வ்யாக்யாநங்களுடன் அச்சிடப்பட்டு வருகிறதுகள். நம்மஸபையில் அச்சிட்டிருக்கிற 1 முதல் 12 வரையிலுள்ள புஸ்தகங்கள் சந்தாவாகச் சேருகிறவர்களுக்கு பாரம் 1க்கு பைசா ஆறுக்குக்கொடுக்கப்படும். இதரர்களுக்கு அடியில்கண்ட விலைக்கிக் கொடுக்கப்படும்.

ஹயக்ரீவஸ்தோத்ரம்	ஸவ்யாக்யாநம் ||	0	6	0
ஸமாஸ்ரயணஸோபாநம்	ஷை	0	9	0
தஶாவதாரஸ்தோத்ரம்	ஷை	0	4	0
அஷ்டஶ்லோகீ	ஷை	0	4	0
கோதாஸ்துதி:	ஷை	0	6	0
பூஸ்துதி:	ஷை	0	6	0
ந்யாஸதஶகம்	ஷை	0	1	6
ந்யாஸதிலகம்	ஷை	0	8	6
கோபாலவிம்ஶதி:	ஷை	0	7	6
வைராக்யபஞ்சகம்	ஷை	0	2	6
தேவநாயகபஞ்சாஶத்	ஷை	0	12	[illegible]
ராமாநுஜமதஸங்க்ரஹ:	ஷை	0	4	6
ஶ்ரீமத்ஸூக்திஸஹஸ்ரம்	ஷை	3	0	0
தயாஶதகம்	ஷை	0	12	0
ந்யாஸவிம்ஶதி:	ஷை	0	8	0
திருப்பாவை முதல் ஸஞ்சிகை—		0	8	0
திருப்பல்லாண்டு	ஸவ்யாக்யாநம்	0	10	6
விரோதிபரிஹாரா:		0	9	0
ஶ்ருதப்ரகாஶிகாஸாரப்ரகாஶிகா ||		5	0	0

இந்தக்கிரந்தங்கள் வேண்டியவர்களுக்கு விலைக்குக் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்,

தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஶ்ரீதாதாசாரியர்.

43 நெ. வீடு பாட்டராசாரியார் தெரு, கும்பகோணம்.

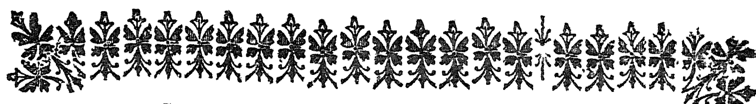

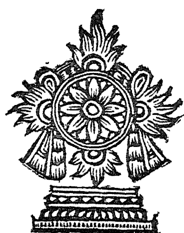
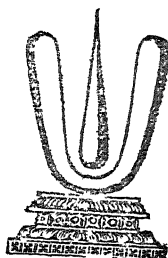

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍋𑌮𑌲𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌤𑌾𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌟𑍍𑌟𑍂𑌰𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

[illegible] |

[illegible] ‖

[illegible] |

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ‖

* 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ‖ *

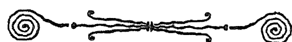

[illegible] |
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌂𑌕𑌟𑍇𑌶𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ‖𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃‖
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌂𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌤𑌮𑍍 | [illegible]
[illegible] 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌂 ‖௧‖ 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾-
𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌂𑌕𑌟𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 [illegible]
[illegible] 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ‖௨‖ 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯-
[illegible] | [illegible]

ஸ்யாதீஶமயாநந꞉ ॥௩॥ ஸயீதஸாம்பஸங்க்ரஹ்ஸ்ருதிஷ்டுதி
விஶ்ருணீ꞉ । ஜகிஹாஸவமாரா ணஜ்ஞஸ்ஸகவிஸ்லக்ஷ்தகவிஸ
॥௪॥ ஸாஷ்டகாமேரா ஸயஹாரஸ்ஸயாஶீ ஶ்ருஹராஶிகரக ।
ஸ்யாநவ்ருகிகம்க்ருமேஜ்ஞாமேஶவதாவாரமாயஶ்ருவிஸ ॥௫॥ ஶ்ரு
தவிஶ்ருஷ்ராவயிதாஶ்ருதவாஷ்ரு தவ்ருஶ꞉ । ஶ்ரீதம்வாஞ்சி
த்ருஶாதாவகரதக்ருதி꞉ க்ருதீஸயீ꞉ ॥௬॥ கிரஸ்ஸஸாம்ஸ்ருதி꞉
ஸ்ருஶ்ருக்ஷமோயாம꞉ காணாஶஸம்ஜந꞉ । ஸஹீமெஷ்தந்ருவாஶவ்ருந꞉
க்ஷணிகாணமதாஶந꞉ ॥௭॥ ஸாகாரயிகிராகதரஶமந்ரு
வாஶதமேமாநஶ꞉ । கஶரஷ்ட்ரமவக்ஷீஶஸ்ஸ்வஸஜ்ஜீவிமோ
வந꞉ ॥௮॥ மேஹஶாமேஹஶமதமேஹஸ்ரயம்தயாஶவகஷ்ந꞉ । ஸதீ
ஶவாஶீஶம்மோஹ꞉ வாஷ்ணுமதவண்ணந꞉ ॥௯॥ ஸமக்ஷிதாமம
ஶ்லாவவக யாரணரக்ஷிதா । ஊஷ்ணவஶ்ஞாக்ஷநக்ருதாஶமஷ்ட
ஸகமயோகரதி꞉ ॥௰॥ யத்ருராவாரவ்ருதிஷ்டாதாஸவ்ருதம்த்ரு
ஸ்வதம்த்ருயி꞉ । கவதாரரமஸ்ருஜ்ஞஸ்வ்யரஸ்ஸரயஸக்ஷயி꞉
॥௧௧॥ கமவம்வகதக்ஞஸ்ஸக்ஷயவிமேஶஷவிஸ । மக்ஷிமோயாம
விமேரயிவேதாமக்ஷ்மேரநஹமவஸ்ஸ்யி꞉ ॥௧௨॥ ஜ்ஞாமேதகஸா
மேரஜவிஜிஸக்ஷாயிகரதிக்ருயி꞉ ।வகமேஷ்லாகருயஸாரஜ்ஞஸ
மருக்ஶஜ்ஞாதாஜ்ஞவம்வக꞉ ॥௧௩॥ ஷலம்மமோயாமநிமேணதாஸ
ஷ்டதஜ்ஞகரஶந்த்ம꞉ । கஷ்டாக்ஷமேரகிரமேதாநவமேமகர
ஸாஶ்ரு யி꞉ ॥௧௪॥ ஶஶதாஷ்டயவிஜ்ஞாதாஶதகரஷ்வஸஹஸ்ரு
விஸ । ஸ்யம்ஶ்ருமேக்ஷாமேநகநாநாமேகாமிஜ்ஞாநகிவதக꞉ ॥
॥௧௫॥ யமஶம்கஸ்ஸாயவரஶவநிதாம்விஸமேராரஹ꞉ ।
வஜ்ராக்ஷாநஜஜநக்ஷ்ஸ்யாநஜமணாகர꞉ ॥௧௬॥ த்ருராமஶ
ஜாயவிஸமவெஶீவியிவிமேஶஷவிஸ । உத்ஶமேஶ்லாகஹாவஜ்ஞ꞉
வம்வகாமவாராயண꞉ ॥௧௭॥ ஸரமேஸவ்ரு꞉ வமணமநா
ஸ்யம்ஶம்ஶ்ருவ்ருகிரமவக꞉ । கவிதாகிகவம்வரமேஸ்ருரநிமமா
ஜ்ஞமேஶஶிக꞉ ॥௧௮॥ மேவமேஶ்ராமநீம்ஶ்ருஸ்ஸவஜ்ஞஉவகதா
தமேயவவ । ஸத்ஸ்ரவ்ருஶாயஸ்ஸரயிரநவஸ்ஸத்ருவாமவீ ॥௧௯॥
ஸாயவரதிமக்ஷவம்மோஜிதாமேக்ஷாஶீவவம்யமாநு। ஶயா

ஜொஹ்லாஷிகா ஸர்வஹிதாவரணக்ஷமா: ||௨௰|| தேஷாமு-
ரோஷ்ணாம் வண்ணம்ஸோபாஷோ: ஸோஷ்ணீஷக்ருக் | பவித்ரபா-
ணிர்வ்யாவ்யாநதோத்ராம்கிதகரம்போஜ: ||௨௧|| ஸவ்யபாணி
தலந்யஸ்தவிவ்ருபோஸ்தகஸலக்ஷண: | பரஸீஷ்ணு ந்யஸ்தவாத
பாதாபஷ்கோஜ்வல: ||௨௨|| இதீதம்தேஹிகேந்த்ரஸ்ய நா-
த்ரஜ்யேஷ்டாத்ரம் ஸுதம் | ஸங்கீதம் யேந நித்யம் ஸர்வபாவா-
பநாத்தயே ||௨௩|| பம்ஞாதஸுதம் ஸக்த்யாஸ்ரோகாமராதோ-
பாம்போஜாக | ப்ரஸாதாதேஹிகேந்த்ரஸ்ய ஸ்வேஹாக்ஷிப்த்தீஸம
ஸ்ரோதக்ஷா ||௨௪|| ஸதேகதேவீதஸாதகீத்யபநூஸக்ருதந்தம் |
ஸர்வாநுகாமநவாப்னோதி கிரோதாஷ்டோத்ரம் ஸுதம் ||௨௫||

இதி ஸ்ரீ சௌரபுராணே காசிகேசவ தேவேந
ஸுதக்ஷ்ய ஸ்ரீ கோதாரதாயநந்தநஸ்ய
ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர வேதாந்தாசார்ய
விசாரவிஜயத்வஜஸ்ய
ஸ்ரீ வேங்கடாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
வேதாந்தாசார்யநாமாஷ்டோத்ரஸுதம்
ஸம்பூர்ணம் ||
ஸ்ரீரஸ்து ||

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ||

* 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌳𑌿𑌃 || *

𑌓𑌂 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌨𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌰𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌸𑍌𑌪𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑍁𑌸𑌾𑌧𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌹𑌯𑌾𑌨𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ||௰||
𑌅𑌧𑍀𑌤𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑌕𑌲𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌸𑍁𑌕𑌵𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌤𑌰𑍍𑌕𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌭𑌯𑌹𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌸𑍁𑌧𑌾𑌶𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌰𑌾𑌶𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ||௨௰||
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ||௩௰||
𑌸𑍁𑌧𑌿𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌅𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌦𑍂𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌾𑌣𑍁𑌮𑌤𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌸𑌾𑌕𑌾𑌰𑌧𑍀𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌤𑌮𑍋𑌨𑍁𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌕𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁𑌰𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌸𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌕𑌜𑍀𑌵𑌿𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌸𑌦𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍁𑌤𑌯𑌾𑌦𑌵𑌖𑌣𑍍𑌡𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌅𑌨𑍀𑌶𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑌮𑍍𑌭𑍋𑌲𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌦𑌣𑍍𑌡𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌸𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌗𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑌵𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌣𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌮𑌃

ஓம் ஶ்வேதாம்போஜாக்ஷநேத்ரே
நம:
ஶம்ஸஸம்ஶயச்சேதகாய நம:
யத்ராவாஸப்ரதிஷ்டாத்ரே
நம:
ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ராய
நம: ||௫0||
கவதாரஸஹஸ்ரஜ்ஞாய நம:
கஸ்த்ராஸம்ரக்ஷணஸக்தாய
நம:
கயதம் வகதக்ஞாய நம:
தத்த்வவிஶேஷவிதே நம:
ஸக்தியோகவிஶாரதாய
நம:
ஸக்திமதே நம:
ஸமஸக்தியாய நம:
ஜ்ஞாநைகஸாராய நம:
ஜயவிதே நம:
விஶக்தாயிகத்ரயாய
நம: ||௬0||
அநந்தஶ்லோகப்ரகாஸஜ்ஞாய
நம:
ஸர்வஜ்ஞதாநுபந்தகாய
நம:
ஷடங்கயோகநிஷ்ணாத்ரே
நம:
ஸத்தந்த்ரஸம்ப்ரதாயாய
நம:
கஷாயஶோகநிரஸகாய
நம:
நவநீதகரஸாராய நம:
தஶதாத்விவிஜ்ஞாத்ரே நம:
ஶாந்தசேதஸே நம:
ஸஹஸ்ரவிதே நம:

ஓம் ஸர்வலக்ஷணாய நம: ||எ0||
அநேகநாநாவேஷாதிஜ்ஞாந
நிவர்த்தகாய நம:
யமஶம்கவே நம:
ஸாயம்ப்ராதர்வந்திதாம்பிஸ
ரோருஹாய நம:
பக்ஷாந்தரஜநகாய நம:
அநந்தமஹாகுணாகராய நம:
த்ரிமஸ்வாம்யபிதே நம:
யமவேதிநே நம:
விஶிஷ்டவிஶேஷவிதே நம:
உத்தமஶ்லோகமாலஜ்ஞாய நம:
பஞ்சகாலபராயணாய
நம: || ||அ0||
ஸாரஸேவ்யாய நம:
ப்ரஸந்நமநஸே நம:
ஸர்வஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகாய
நம:
கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய
நம:
நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:
வேதேத்யாய நம:
மாநநீயாய நம:
ஸர்வஜ்ஞாய நம:
உபகர்த்ரே நம:
ஸத்ஸம்ப்ரதாயாய நம: ||கூ0||
ஸூரயே நம:
அநகாய நம:
ஸத்யவாசே நம:
பாபஸம்வர்த்தயே நம:
மோஹஸம்ஹாய நம:
ஜிதாக்ஷாய நம:
தீவ்யத்வேதாந்ததேஶிகாய நம:
தயாளவே நம:

ஓம் ஶாஸித்ரே நம:
ஸர்வஹிதாசரணதத்பராய நம: ||௧௦௦||
மஹாகுரவே நம:
ஸ்வர்ணவர்ணாய நம:
ஸர்வபாந்தவே நம:
ப்ராஜ்ஞரீகல்பதரவே நம:

ஓம் பவித்ரபாணயே நம:
வ்யாஸவ்யாஸநமஸ்காரஜ்ஞிதகார
ஸுஹ்ருஜ்ஜாய நம:
ஸர்வவாணீதநுஸ்தோத்ரவர்த்த
பர்த்ஸஹமஷணாய நம:
பரஶீஷ்ரநுஸ்தவாமபாத
ஜ்ஞகண்டகோஜ்வலாய நம: ||௧௦அ||

நிகமாந்ததேஶிகாஷ்டோத்தர ஶதநாமாவலிஸ்ஸம்பூர்ணா ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீமதே குமாரதாததேஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீமதே வாட்ராயர் மஹாதேஶிகாய நம: ||

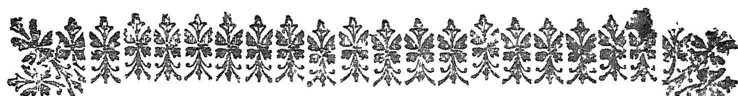

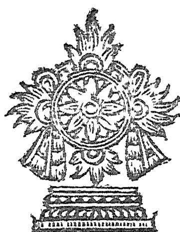
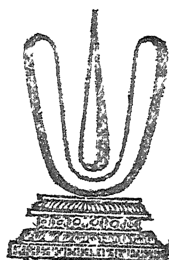
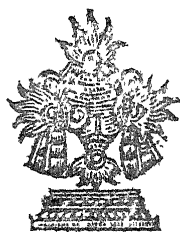

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ஹயக்ரீவபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமத்தேஶிகநாமாஷ்டோத்தரஶதவ்யாக்யாநப்ராரம்ப: ॥

[illegible] ।
[illegible] ரத்நரஶ்மிநீராஜிதாங்க்ரயே ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

த்ராவிட வ்யாக்யாநம்.

[illegible] ।
ஸ்ரீநிவாஸ [illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

([illegible]) நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய திருநாமங்களின் மஹிமை எவரால் வர்ணிக்கப்பட்டதோ, தாதாசார்யருடைய குமாரரான அந்த வேங்கடாசார்யரை ஸேவிக்கிறேன்.

அவதாரிகை. இந்நூலாசரியர், இக்ரந்தம் யாதொரு இடையூறுமில்லாமல் முடிவதற்காக குருபரம்பரையை வணங்குகிறார் நான்குசுலோகங்களாலே, அதில் முந்தற தன்னுடைய குருவை வணங்குகிறார் "[illegible]" என்பதால்.

திருவாழியாழ்வானையுபாஸித்து அவருடைய க்ருபையினால் நான்கு வேதவேதாந்தங்களின் உண்மைப்பொருளையடைந்தவரும், நூறுயாகங்களை செய்து அதனால் சதக்ரதுவென்று திருநாமம் பெற்றவரும், அடியோமுக்கு பிதாவுமான குருவை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

அ—கை. நிகமாந்த மஹாதேசிகனை நமஸ்கரிக்கிறார் "ஸ்ரீ [illegible]" என்பதால்.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான அருளிச்செயல்களாகிற அமிருதபானம் பண்ணுமவருய், ஸர்வதந்தரங்களிலும் ஸ்வதந்த்ரராய் [ஆகையால்] பூதேவரென்கிற பெயரைப் பெற்றவரான தேசிகனை ஸேவிக்கிறேன்.

நாதயாமுநபூர்ணாத்ய தயாபாத்ர தயாநிதிம் |
ஶாரீரகஜலதிம் வந்தே ஶ்ரீபாஷ்யாம்ருதவர்ஷிணம் ॥

மஹாபூர்ணம் யாமுநம் ராமம் ஸபத்மாக்ஷம் நாதமுநிம் |
ஶடகோபம் ச ஸேநேஶம் ஶ்ரியம் நாராயணம் பஜே ॥

யத்கல்யாணகுணா வக்துமஶக்யா விபுதைரபி |
ததீயநாமஶதகம் ஸ்வயம் வ்யாக்ரியதே மயா ॥

॥ க ॥ "குரவே ஸர்வ ஸம்ஸாரதோஷவேதே", "யஸ்மை...

அ—கை. ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை வணங்குகிருர் "நாதயா முந" என்பதால்.

நாதமுனியாளவந்தார் பெரியநம்பி திருமலைநம்பி முதலானவர்களுடைய தயைக்குக் கொள்கலமாய் மிகுந்த தயையுள்ளவருமாய் ஸ்ரீபாஷ்யமாகிற அமிருதத்தை வர்ஷியாநின்றுள்ள எம்பெருமானாரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

அ—கை. பெரியநம்பிதுடங்கி எம்பெருமானளவுமுள்ள குருக்களை வணங்குகிருர் "மஹாபூர்ணம்" என்பதால்.

பெரிய நம்பி யாளவந்தார் மணக்கால் நம்பி உய்யக்கொண்டார் நாதமுனி சடகோபன் சேனைநாதன் இவர்களையும், ஸ்ரீயான நாராயணனையும் பஜிக்கிறேன்.

அ—கை. க்ரந்தத்தின் விஷயத்தையருளிச் செய்கிருர் "யத்கல்யாண" என்பதால்.

யாதொருவருடைய திவ்யமங்களகுணங்கள், வித்வான்களாலும் (அன்றிக்கே)தேவர்களாலும் சொல்லமுடியாததுகளோ அப்படிக்குள்ள தேசிகனுடைய திருநாமங்களில் நூறு திருநாமங்களை சுலோகங்களால் ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டி வ்யாக்யானமும் தாமே செய்கிருமென்கிருர்.

[illegible]

அ—கை. "ஆசார்யவாந்" என்று துடங்கி முகவுரை யருளிச் செய்கிறார்.

"ஆசாரியனையுடையவன் தான் அறிந்தவனாவான், எவனுக்கு பகவானிடத்தில் போலே ஆசாரியனிடத்திலும்பரையான பக்தியுள்ளதோ அவனுக்குத்தான் அபேக்ஷிதார்த்தங்கள் ப்ரகாசிக்கும், ஆசாரியரிடத்தில் க்ரஹிக்கப்பட்ட வித்யை தான் விருத்திக்குவரும், ஆசார்யனை தெய்வமாக பஜிக்கவேணும், ப்ரம்மத்தையறியவேண்டுகைக்கடி குருவையே பஜிக்கவேணும், மிக்க பாபியானக்ஷத்திரபந்துவும் புண்யவானான புண்டரீகனும் ஆசார்யனையடைந்தே முக்தியைப்பெற்றார்கள், குருவைப்ரகாசிக்க வேணும்" இது முதலானதுகளாலே குருபஜநமே எல்லாவர்த்தங்களையுந்தருமென்று சொல்லப்பட்டது. "குருவின் நாமத்தை யெப்பொழுதும் ஜபம் செய்யவேணும்" குருபரம்பரையையும் அப்படியே ஜபம் செய்யவேணும்" என்று விதியுளது, இவ்விதியினால் எல்லா குருக்களின் திருநாமங்களை யெப்பொழுதும் சொல்ல வேணுமென்றிருந்தாலும், அக்குருக்களில் எவர்கள் சரணாகதி வித்யையையுபதேசித்து ப்ரவர்தநம் செய்கிறார்களோ அவர்களேமிகவும் உத்தேசியர்கள், இவர்களிலும் எவர் அநேகக்ரந்தங்க

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ளால் அச்சரணுகதி வித்யையை ஸ்தாபித்தாரோ அவரே அவர்களிலும் மிகவும் உத்தேச்யர். ஆகையால் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலான ரஹஸ்யம், நிக்ஷேபரக்ஷை முதலான க்ரந்தங்களால் அதிகாரம், அதிகாரி, ஸ்வரூபம், உபாயம்முதலியவைகளை தெளிவாக அருளிச்செய்கையால் ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகனே மிகவும் உத்தேச்யர் என்று நிச்சயித்து வரதாசார்யர் முதலானவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டதும், குருமுகமாக வந்ததும், காரணங்களாலுண்டானதுமான தேசிகன் திருநாமங்களில் நூறு திருநாமங்களை சுலோகங்களாக செய்யாநின்றுகொண்டு, விக்நமில்லாமைக்காக ஒரு மங்களம் பண்ணுகிறார் "[illegible]" என்பதால்.

கபில, புத்த, நாஸ்திக, மாயாவாத, யாதவ, பாஸ்கரமதங்களாகிறவிருளை நீக்குமதும், வேதாந்த மெய்ப்பொருளை விளக்குமதும், 'வேங்கடேசர்' என்று திருநாமமுடையதுமானவொரு சோதியை அடி பணிகிறேன்.

அத² விஷயப்ரயோஜநே த³ர்ஶயந் விஶிநஷ்டி ப்ரதிஜாநீதே,

௧ || ஶ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்ய நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம் |
ஸங்க்³ருஹ்ய தத்க்ருபாஸாரதா³ய வக்ஷ்யே ஸர்வார்த²ஸித்³தி⁴த³ம் ||

வ்யா || ஶ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்யேதி, "ஸங்க்³ருஹ்ய" இத்யநேந ஆசார்யஸ்ய நாமாநந்த்யம் ஸம்ப்ரத்யாயிதம், தேஷு தத்ஸாதிஶயிதமங்க³ளவராணாம் நாம்நாமஷ்டோத்தரஶதம் "யாநி நாமாநி" இத்யாதி³வத் ஸம்க்³ருஹ்ய வக்ஷ்ய இதி ஸம்ப³ந்த⁴:. (ஸர்வார்த²ஸித்³தி⁴த³ம்) ஸர்வார்தா²நாம் = தத்த்வஹிதபுருஷார்தா²நாம், ஸித்³தி⁴: = யாதா²த்ம்யாவபோ³த⁴:, தஸ்ய ப்ரத³ம், ஸர்வார்த²ஸித்³த்⁴யாதி³ப்ரப³ந்தா⁴ர்த²ப்ரகாஶகம், ஸர்வபுருஷார்த²ப்ராபகமிதி வாऽர்த²:. அத்ர ஸர்வேஷாம் நாம்நாம் யோக³ரூட⁴த்வம் மங்க³ளகீர்த்திதத்வாத், ப்ரஶஸ்தார்த²த்வாச்ச. கேவலயௌகிகேஷு அவயவார்த²ஸ்யாபி ப்ரஸக்தேஷு நாமகா³மாவயவஸங்க³மாத், அதிஶயித வ்யாப்தி:.

அத்ராத்³யை: சதுர்பி⁴ர்நாமபி⁴ராசார்யஸ்யாவதாரஸ்வரூபம், அவதாரஶ்சோச்யதே.

அ—கை. இப்படி குருவை வணங்கி இந்நூலின் பொருளும் பயனும் சொல்லப்படுகிறது "ஶ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்ய" என்பதால்.

எல்லாவற்றையுந்தருமதுகளான ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய திருநாமங்களில் சுருக்கி நூறு திருநாமங்களை அவருடையவுகப்பின் பொருட்டுச்சொல்லுகிறேன். "ஸம்க்³ருஹ்ய" என்றமையால் அவருடைய நாமங்கள் அநேகங்கள் என்றதாயிற்று.

அ—கை. இங்கு முதலில் நான்குதிருநாமங்களால் அவதாரஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது.

३६ ॥ * घण्टावतारः *

व्या॥ दिव्यजन्मदीक्षादीक्षितस्य श्रीनिवासस्य स्वस्वनेन सवर्णनिष्ठानिवर्तकदक्षिणायास्सकलकलुषक्षपणायाः स्सकलदेवतास्वरूपायाः वाग्देवतास्यानन्दजिह्वाकायाः भगवदत्यन्तप्रियतमायाः घण्टायाः अवतारमेवाह घण्टावतारः, यथोक्तं हि— रहस्यत्रयसारसङ्ग्रहे विशिष्टाद्वैतिभिः स्वनामोक्तैः त्रय्यन्तविरोधिकुदृष्टिपरिहर्तकान्तनिरासकस्य तद्दर्शितवाग्वादिनायकाय तत्त्वादिबोधयतस्य श्रीवत्सानन्दजिह्वाग्रविहारस्य स्वामिनस्सर्वतन्त्रक्षेमङ्करदीक्षितस्य कविताकिककेसरिणो घण्टावतारत्वम्। शतकोटितारम्भायाः भगवत्श्रीनिवासेन घण्टा नाम्नि सर्वस्तात्रेण च जगत् विश्वम्। तत्र वेदान्तदेशिकः "उत्तमश्लोके श्रीशयनेन्द्रवदन्ते अनन्त घण्टाहरेरवतीर्णः यद्वृत्तमिति" इति। उक्तं च देवनायकपञ्चाशत्यां "देवेशवञ्चनदेवदेवेशनिजा वदने वादिदुर्वादवारिदेऽस्मिन् वरवरवर्णे वस्ति कल्याणे विघ्नसाधने वाराणे। धीयावादे वाचीशो देवस्य शतमन्युविदेहधीमान् यदेयारम्भसज्जयति भगवान्विष्णोर्घण्टावतारः" इति ॥१॥

(घण्टावतारः) घण्टा = திருமணியாழ்வாருடைய, அவதாரஃ = அவதாரமாயிருக்கிறார், எல்லாவற்றையும் காத்தவிலன்னும் யாகத்தில் தீக்ஷிதனான ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு பூஜோபகரணபூதையாயும், தனது த்வனியினால் ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் போக்குமதும், ஸர்வமங்களங்களைக் கொடுக்குமதும், ஸகலதேவதா ஸ்வரூபையும், வாக்தேவியை நாவாகவுடையதும், பகவானுக்கு மிகவுமிஷ்டையாயிருப்பதுமான திருமணியாழ்வாருடைய அவதாராகையாலே "घण्टावतारः" என்று சொல்லிறது. இவ்

* அநந்தார்யதநய: ||௨|| *

ஶேஷாசலாவதாரஶ்ரீவரஸ்ய ஸத்த்வோத்ரேகஸம்பாவநீய
ஸ்ய ஶில்பாதிஶாயிநோ விஶ்வஸ்ருஜோ ஹ்ருத்ஸம்பூஷணஸ்ய விஶே-
ஷவிக்ரஹவிஹாரவைகுண்டீகஸ்ய வைகுண்டீகாக்ஷோபஸம்ப
ந்நஸ்ய அநந்தகண்டஶேஷயோர நந்தார்யஸ்ய தநய: அந
ந்தார்யதநய:.   அநந்தார்யஸமாவிர்பாவஹேதுர்தோ
ஸா அநந்தார்யரஶ்மிவேண அவதீர்ண இதி ஹ்ருத்யஸ்ஸூக்தி: ||௨||

விடத்தில் வைபவப்ரகாசிகை முதலான க்ரந்தங்களை யநுஸந்திப்பது. தாம் கண்டாவதாரரென்பதை ஸங்கல்பஸூர்யோதய நாடகத்தில் "பிரமனால் எம்பெருமானது திருவாராதநநிமித்தம் படைக்கப்பட்ட கணடை பலகாரணங்களால் எவருடைய திருவுருவைக்கொண்டு அவதரித்திருப்பதாக பண்டிதர்களால் ஊஹிக்கப்படுகின்றதோ "என்று (தேசிகனே) தாமேயருளிச்செய்தார் ||க||

(அநந்தார்யதநய:) அநந்தார்ய = அநந்தஸூரிகளுக்கு, தநய: = திருக்குமாரர், எழுபத்து நான்கு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளான ஆசார்ய புருஷர்களில் ஒருவர் அநந்தஸோமயாஜீ, இவ்வர்த்தம் பரகாலஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்த மூவாயிரப்படி குருபரம்பரையில் ப்ரஸித்தம். அவரது திருக்குமாரர் புண்டரீகாக்ஷயஜ்வா, அவரது குமாரர் அநந்தஸூரிகள், அவருடைய திருக்குமாரரென்றபடி. இவ்வநந்தஸூரிகள் திருமலையாழ்வாருடைய அவதாரவிசேஷம், அதெங்ஙனேயெனில்? தம்மிடத்தில் ஸேவியாநின்ற ஸ்ரீநிவாஸன் பூமியில் தேசிகனாக அவதரிக்கப்போவதால் தாம் அவருக்கு ஆதாரமாகவேணுமென்று முந்தியேபுண்டரீகாக்ஷயஜ்வாவுக்குத் திருக்குமாரராக அவதரித்தார். இங்கு ஐதிஹ்யங்களை வேறு க்ரந்தங்களில் கண்டுகொள்வது || ||௨||

* வேங்கடாத்³ரீஶ: ॥௧॥ *

[illegible] ॥௧॥

* ஶ்ரீலக்ஷ்மணயோகீ³ந்த்³ராம்ஶ: ॥௨॥ *

[illegible]

(வேங்கடாத்³ரீஶ:) திருமலைக்கு நாதனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய அவதாரம். 'வேம்' என்று ஸர்வபாபங்களையுஞ்சொல்லி 'கட' அதுகளை தஹிக்குமது என்றும் பொருளாலே ஸர்வபாப ஹரம் என்றதாயிற்று. இப்படி தர்சநமாத்திரத்தாலேயே ஸர்வ பாபஹரமான வேங்கடகிரிக்கு நாதனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய அவதார விசேஷமென்றபடி. "வேங்கடேஶாவதாரோऽயம், ஶ்ரீநாதவேங்கடநாதோऽஸௌ ஸாக்ஷாத்வேதாந்ததேஶிக:" இது முதலானதுகளை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. ॥௧॥

(ஶ்ரீலக்ஷ்மணயோகீ³ந்த்³ராம்ஶ:) ஶ்ரீலக்ஷ்மணயோகீ = ஸ்ரீமான் பாஷ்யகாரர், அம்ஶ: = அவருடைய அம்சபூதர். இங்கு 'ஶ்ரீ' யென்றுஞானஸம்பத்தைச் சொன்னபடி. 'லக்ஷ்மண' என்கிற பதத்திற்கு 'லக்ஷ்ம நயதி = ப்ராணயதி' என்றுவ்யுத்பத்தி யால் சிந்ஹத்தினாலே ஜீவிப்பிக்கிறாரென்றதாயிற்று. 'லக்ஷ்ம'

[illegible]

என்று சிங்ஹமாய் அதுசங்கசக்ரரூபத்தைச் சொன்னபடி, அத்தைத் தரிப்பித்து அதிலே சிஷ்யர்களை ரக்ஷிக்கிறரென்றதாயிற்று. அன்றிக்கே; சிங்ஹமென்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஞானமுத்திரையைச் சொல்லித்தாயிற்று, அன்றிக்கே: த்யாநவமயத்தில் ஆச்ரிதர்களுடைய மனதிலூன்றின ஞானசிங்ஹமாகவுமாம். யோகீ = பலரூபபக்தியோகமுடையவர், இப்படிக்கொத்த ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அம்சரென்றபடி. இங்கு 'ஸ்ரீ [illegible]' என்கிற சுலோகத்தையநுஸந்திப்பது. இவ்வர்த்தத்தை " [illegible] " என்று வரதாசாரியர் அருளிச்செய்தார். " [illegible] " என்று விகல்பம் அவ்வவர்களினுடைய ப்ராதாந்யத்தை த்யோதிக்கிறதென்றபடி. இங்கு வேங்கடநாதரென்ன,

ஸம்ஶயம்" இதி. ஶ்ரீஶைலேஶஸ்ய ஸ்வாவதாரகாலேঽபி "ஸ-
ஷ்டாஶிஸஹஸ்ராணி ஜாத்ராணி: கல்பிதா நவ:" இதி
வச: வேங்கடேஶமாஹாத்ம்யகாரயோராஶ்ரித்ய விராஜமாநம், வித-
ஸ்வாத்ஸ்தாநத்தம் ஸர்வாயாந்யாஹிவ்யாபேணத்யுவமஹவ்யம்॥

௪ஷ || ஸ்யஷ்டிநந்தநஹிஸ்ஸூ நிஶ்ரே பவஸ்ராவிலேஷ
ஶாஹமிதம் ஶ்ரீமநாபாக்ய நந்தநஹமாஹ. ||௪||

* வரதாசார்யவீக்ஷித: ||௫|| *

வரதகுரோர்வரதாசார்யஸ்ய "ஸகலவேதவாக்யார்த்த
ரஹஸ்யார்த்தம் ஸாதிஶயமேதயத்" இத்யுக்த ஸகலவே-
தார்த்தஸாராந்த ஸந்தத க்ருபாகடாக்ஷேண "ஜயம் தர்ஶந
ப்ரவர்த்தகஸ்யாஸீத்" இதி ஸம்வீக்ஷித:. உக்தஞ்ச "வரதகு-
ருக்ருபாஸம்ஸிக்தோ ஜாதோঽஹமித்" இதி || ||௫||

அவருடைய திருமணியாழ்வாரென்ன, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரென்ன, இப்படி அநேகர்களுடைய அம்சம் ஓரிடத்தில் சேரும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; அவர்கள் தர்மபூதஞ்ஞாநவ்யாப்தியாலே யநுப்ரவேசிக்கையாலே ஸௌபரி முதலானவர்களைப்போலே சேரக் குறையில்லை, "ஸஷ்டிமதிர்:" "ஸஷ்டாஶிஸஹஸ்ராணாம்' இது முதலானதுகளையுங்கண்டுகொள்வது. ||௪||

அ—கை. மேல் ஆறு திருநாமங்களால் ஸகலவிதமான ச்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கும் காரணமான ஆசார்யர் முதலானவர்களுடைய அநுக்ரஹவிசேஷம் சொல்லப்படுகிறது.

(வரதாசார்யவீக்ஷித:) வரதாசார்ய=பெரியவம்மாள், வீக்ஷித: = அவரால் கடாக்ஷிக்கப்பட்டவரென்றபடி. இவர் ஸித்தாந்தப்ரவர்த்தகர் ஆவாரென்று அம்மாள் அநுகரஹித்த

* ராமாநுஜார்யஸந்த்ருஷ்ட: * ||௬||

ஸமஸ்தராமாநுஜாவதாரரூபவைஷ்ணவாக்ரேஸரஸ்வமாதுலே-
நதயா ஆத்ரேயஹ்ருதஸ்ய நித்யம் த்ருஶா ஸந்த்ருஷ்ட:. உக்தஞ்சாசா-
ர்யபாதை:, “ஶ்ரீமத்ஸௌம்யாத்ரேயஸாவித்ர்யந்வயிவரதாசா-
ர்யராமாநுஜாப்யாம் ஸம்யக் த்ருஷ்டேந ஸர்வம் ஸமதிக-
தயா வேங்கடேஶேந க்லுப்த:” இதி || ||௬||

* ஸௌபர்ணமந்த்ரஜபக: ||௭|| *

“ஸௌபர்ணாத்ஸித்தமந்த்ராதி” இதி வேதஶரீரகஸ்ய
“வஹேயம் யஜ்ஞம், ப்ரவிஶேயம் வேதாந்” இதி யஜுர்மந்த்ரவ-
ஶ்ய விஷ்ணுவாஹநஸ்ய ஸகலவேதாதிஷ்டாத்ருத்வேந ஸ-
ர்வஜ்ஞஸ்ய “ஸத்யஸுபர்ணகருடதார்க்ஷ்யவிஹகேஶ்-
வரை:” இத்யுக்தஸத்யாதிவ்யூஹபஞ்சகோபேத: ப்ராணாதி-
பஞ்சகாயிகஸ்ய விநதாஸூநோ: ப்ரதஸ்ய ஸௌபர்ணஸ்ய மந்-

கதாவிசேஷத்தை யிங்கே யநுஸந்திப்பது. “ஶ்ரீமத்ஸௌம்யாத்ரேயஸாவித்ர்யந்வயி” என்று தாமே அதிகரணஸாராவளியில் அருளிச்செய்தாரிறே. ||௫||

(ராமாநுஜார்யஸந்த்ருஷ்ட:) ராமாநுஜார்ய = அப்புள்ளாரால், ஸந்த்ருஷ்ட: = நன்றாகக் கடாக்ஷிக்கப்பட்டவர். இங்கு கடாக்ஷமாவது வேதவேதாந்த தர்க்க மீமாம்ஸா சப்த ஹஸ்யஞ்ஞானவானாக ஆகக்கடவனென்றபடி. இவருக்கு ப்ரம்ஹோபதேசமும் பஞ்சஸம்ஸ்காரமும் பிதாவினிடத்திலேயென்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ||௬||

(ஸௌபர்ணமந்த்ரஜபக:) ஸௌபர்ணமந்த்ர = கருடமந்த்ரத்தை, ஜபக: = ஆவ்ருத்தி செய்தவர், அப்புள்ளாராலே உப

தபஸ்விந:. ததுக்தம் கருடபஞ்சாஶதி, “ஸம்ஸேவ்யாந-
ந்தோபவ்ருந்தஶ்ருதிஶிகரஜுஷாம் கண்டகேஷு ப்ரஸேவா
ஹ்ருஷ்யத்ஷட்வர்க்யவ்ருத்திஶ்ச நவநிஸ்த்ருத்யஸாம்ராஜ்யஸந்நா: | ஸக்தி
வ்ருத்யக்ஷயஸ்திதயஸ்தேவவாஸ்வப்ரஸ்தோதாநாஸாதாஜம் த்ரம்
ஸாரங்கம் தம் கதவதயிதாஶேஷஸம்ஸீமயா:” இதி||

* தார்க்ஷ்யப்ரதத்தவர: ||அ|| *

ஸ்வவிஷய நிரதிஶயபக்திகாதிஶய ப்ரீதிமதா நாஸ்யா
நவஸ்வஸ்க ஸஹாநியமேஸ்வேத ஸ்வோத்ர விஞ்நஸஞாஷே
ந தார்க்ஷ்யேண தத்த: ஸாம்ஸ்ஸரிஸ்க்ஸகலவேத ததீயஸ்த
கஜ்ஞாந ஸக்திவேஷ ஸாதி ஹேதோஹம தஹயக்ரீவஜ்ஞாந
வோவர: யஸ்யேஸ: தார்க்ஷ்யப்ரதத்தவர:. நவேசதாவதா
ப்ரயோஜநாஜ்ஞாவரஸ்வ; “தத்ராதஸக்திஜ்ஞாநாஸ்ம்ரும் ஸவு
தேந்ருகஸ்தாஸந | நயாவேகவராஷா (ஜ்ஞாநேஜி) விஷ்ணும்
யாவநர்ஹஸ்த்ரிய ப்ராவதி” த்ருக்த்ராஜ்ஞாநஸக்த்ராதீநாம் ப்ர
யோஜநாஜ்ஞாவரஸ்வாஸாவாஸ. அத வாவயோக்தே “ஸம

தேசிக்கப்பட்ட கருடமந்திரத்தை ஔஷதாத்திரி சிகரத்தில் வஸி
த்துக்கொண்டு ஜபித்தாரென்கிற கதையையநுஸந்திப்பது. ||எ||

(தார்க்ஷ்யப்ரதத்தவர:) தார்க்ஷ்ய=கருடபகவானால், ப்ரதத்த=
கொடுக்கப்பட்ட (உபதேசிக்கப்பட்ட) வர:=ஹயக்ரீவமந்தர
ரூபவரத்தையுடையவர், வேதாத்மாவென்றுப்ரஸித்தரான பெ
ரிய திருவடி நைஞர் தம்மை விசேஷித்து த்யாநித்து தபஸ்ஸு
பண்ணுகின்றவிவருக்கு ஸகலஞ்ஞாந ப்ரதமான ஹயக்ரீவமந்
தரத்தையுபதேசித்தாரென்கிற கதையை யிங்கேயநுஸந்திப்பது.
ஞானபக்திகளைக்குறித்து பகவானிடத்திலாவது, தத்பக்தர்களி
டத்திலாவது ப்ரார்த்திக்கலாமென்று ப்ரமாணமுண்டாகையால்
தேசிகன் மந்தரோபாஸகருகையாலே அபரமைகாந்தியென்கிற
குசோத்யம் ஸமூலமாக நிர்மூலம். ||அ||

[illegible] ॥௮॥

* 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥௯॥ *

𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃, 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌪𑌾𑌦𑌕𑌶𑍁𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚 ॥௯॥

* 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌹𑌯𑌾𑌨𑌨𑌃 ॥௰॥ *

[illegible] ॥௧௦॥

(𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃) ப்ரயோஜநாந்தராபேக்ஷை முதலான தோஷமில்லாமையினாலே பரிசுத்தர், ஹயக்ரீவனை உபாஸிக்கும்படிக்குண்டான சுத்தியையுடையவரென்றுமாம். ॥௯॥

(𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌹𑌯𑌾𑌨𑌨𑌃) 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤=ஸந்தோஷிப்பிக்கப்பட்ட, 𑌹𑌯𑌾𑌨𑌨𑌃=ஹயக்ரீவரையுடையவர், ஹயக்ரீவர் இவருக்கு ப்ரத்யக்ஷமாய் நேரில் வார்த்தையருளிச்செய்தார் என்கிறது ஸர்வஜநங்களுக்கும் தெரிந்த விஷயமன்றோ ! ॥௰॥

ஏவ|| இத்யாதிவிஶிஷ்டநாமபி: பரோக்ஷாணீக்ஷு ஹயக்ரீவ
ப்ரஸாதஸமுத்பவம், அதீதஸாங்கஸகலஶ்ருதிரித்யாதினா ||

* அதீதஸாங்கஸகலஶ்ருதி: ||௧௧|| *

அங்காநி ஶிக்ஷாதீநி ஸாங்காஶ்ஶிரஸ்காஶ்ச ஸகலாஶ்ஶ்ருத-
யோ யேநாதீதா: ஸோ(?)தீதஸாங்கஸகலஶ்ருதி:, ஸமஸ்தான் வேதான்
அதீதவான், அக்ஷராணி ஶ்ரவணமாத்ரேணைவ கேநாப்யதிக்ருத
ஸம்ஸ்க்ருதா: ஶ்ருதய:. தது‌க்தம் "ப்ராப்தா ந்யாயா ந்யாயா
ஸூத்ராண்யுபாஸ்யாஸ் ஸர்வேஷாம் ஸர்வா: | ஸர்வாஸ்ஸம்ஸ்க்ருதே
ய:" இதி. அத்யயநம் ச ஸ்வாத்யாயஸம்ஸ்கார:-"ஸ்வாத்யாயோ
(அ)த்யேதவ்ய"இதி ஸ்வாத்யாயஸ்ய அத்யயநே விநியோ
க்ஷ்தே'தி வசநஸம்ஸ்காரத்வமவகம்யதே. "ஸக்ருதுச்சரிதேஷு
ஸ்வாத்மநி ஸ்வதேஜோ(?) ஸமநுதாநம் ஜ்ஞானம் உத்தரோத்தர
மோக்ஷாங்கத்வேந ஸம்ஸ்காரத்வாயை:, இஷ்டம் ஸ
ம்பாவ்யேத ஶ்ராவணாத்யவமோக்ஷஸாதநஸம்ஸ்கா
ரஶ்சேதி. நநு அத்யயநஸ்யாக்ஷரராஶிக்ரஹண

அ—கை. மேலுள்ள திருநாமங்களால் தயாளுவான ஹய
க்ரீவனுடைய அநுக்ரஹத்தினாலுண்டான பல லாபவிசேஷங்
களைச் சொல்லுகிறார்.

(அதீதஸாங்கஸகலஶ்ருதி:) அதீத = அத்யயநம்பண்ணப்
பட்டிருக்கிற, ஸாங்க = அங்கங்களோடுகூடிய, ஸகலஶ்ருதி: =
ஸர்வ வேதங்களையுமுடையவர், அப்புள்ளாரிடத்தில் அங்கங்க
ளோடு கூடிய ஸகலவேதங்களையும் ஓதினவரென்றபடி. இங்கு
கேவலம் அத்யயநமாத்ரத்துக்கு பலமுண்டா அர்த்தஜ்ஞானபர்யந்
தமாக வாகவேணுமா என்கிற பூர்வபக்ஷஸமாதாநங்களை வேறு
கிரந்தங்களிற் கண்டுகொள்வது. ||௧௧||

த்ரய்யா ப்ரதிபாத்யத்வம் பரப்ரஹ்மணஸ்ஸர்வஸ்யாஸ்ய ஸித்தி வஶ்யத்வமாஹ. தது³க்தம் ஸூத்ரகாரேண "ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்" இதி. "வேதாம்ஶாநி ஸமஸ்தாநி க்ருஷ்ணமேவேக்ஷந்தி ஸம்ப்ரோக்தம், ஷட³ங்கவேதாஶ்ச ப்ரியா:" இத்யாதி விஹிதா ஜ்ஞாநாத்யயநஸ்ய ப்ரயோஜநமேவ, வ்யாகரணாதீநாம் ஜ்ஞேயேந கிம்சித்காராபேக்ஷாயாம் த்ருஷ்டதாத்பர்யோபயோகம் கிம்சித்காரத்வம் ஸ்வீகார்யம் இதி ஶம்பவாநாமபி ரேத்ய ஜ்ஞாநாத்யயநஸ்ய ப்ரயோஜநமேவ ப்ரயோஜநமிதி ஸித்தமிதி || ||௧௧||

* ஸ்ம்ருதிவித் ||௧௨|| *

மந்வாத்³யஷ்டாத³ஶஸ்ம்ருதிப்ரணேத்ருகாதி³ஸ்ம்ருதீ: ஸம்ப்ரதா³யாவிரோதேந வேத்தீதி ஸ்ம்ருதிவித். யதா² ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்யைவ ஜக³த்காரணத்வம் தஸ்யைவோபாஸ்யத்வம் ஜ்ஞாநோபாயத்வம் தஸ்யைவ உபாயம் பலம் ச ப⁴க்த்யாதீ³நாம் வ்யாஜமாத்ரத்வம் "ஸர்வம் ஸ்ம்ருதிஜ்ஞராண்யபி ஸர்வாணீயாநி, அத: ஸம்ஸாரகாலேஷு தேஷு: கர்மஹிதவத்த்வதஸ்ய நித்யமேவமியாநாம், வ்யாஸதக்ஷாதத்யாதயா ஸமஸ்தஜ்ஞாநவாலமேநஸ்ய நீரஜ்ஞ ஸமஸ்தவாஸநவிஶேஷயிக்ருதஶாஸ்த்ரவ்யக்தஸ்த தவேண்யஶாஸ்த்ராயவஸிஷ்டஹ்ணவித்யஸ்ய ப்ராமேவஶிஷ்டகாத்" இத்யாதிநா || ||௧௨||

(ஸ்ம்ருதிவித்) ஸ்ம்ருதிः = ஸ்ம்ருதிகளை, வித் = அறிந்தவர், மநுஸ்ம்ருதிமுதலான பதினெட்டு ஸ்ம்ருதிகளுடையவும் உண்மையான பொருளை நன்றாகவறிந்தவர், அதாவது:—ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஜகத்காரணம், அவனையே உபாஸிக்கவேண்டியது, அவனே உபாயமும் பலமும், பக்தி முதலியவைகள் வ்யாஜமாத்திரங்கள், வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் பக்தி முதலியவைகளுக்கு ஸஹகாரிகள் என்கிறதை நன்றாகவறிந்தவரென்றபடி ||௰௨||

* ஸ்ம்ருணீ: ||௧௬|| *

ஸ்மரதேவ ஸ்ம்ருதிமத்வார்த்தான் ஸம்யக், அநுஷ்டா
பஞ்ச நயதீதி ஸ்ம்ருணீ:, "ஸ்மல்ல ஆத்யானே" இத்யாதிநாஸ்தி.

* இதிஹாஸபுராணஜ்ஞ: ||௧௭|| *

இதிஹாஸா: பாராஶர்யத்ருதிவாக்யா: மஹாபாரத
ஸ்ரீராமாயணாதய:, புராணானி வைஷ்ணவப்ராஹ்மணாதீநி,
புராணவித்யாநாமபி ஸம்ப்ரதிபத்திபாகாரம் நாஸ்திவைஷ்ணவ
காயாநுவிஷயதயாவா, விஜ்ஞாய ஸர்வ: புராணதத்த்வ ஆ
புராணகா, யதோக்தம்வாயவ்யே "ப்ராஹ்மம் ஸர்வபுராணாக்ர்
ணாம் புராணம் ப்ரஹ்மணோதிதம் | ஸநத்கும்வமுக்தோஸ்

(ஸ்ம்ருணீ:) ஸ்ம்ருதிகளினுடைய அர்த்தங்களை தான் அறிந்தது மாத்திரமன்றிக்கே அதுகளையநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கினவர்களில் முதன்மையானவர். ச்ரேஷ்டரென்றபடி, ஸ்ம்ருதிம் நயதீதி ஸ்ம்ருணீ: என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே சிஷ்யர்களை உத்தமமான ஸ்ம்ருதியில் சொன்னமார்க்கத்தில் நயிப்பிக்கிறவரென்றுமாம்.

(இதிஹாஸபுராணஜ்ஞ:) இதிஹாஸபுராணங்களையறிந்தவர், இதிஹாஸமாவது = ஸ்ரீராமயண மஹாபாரதம் முதலியவைகள், புராணமாவது = மாத்ஸ்யம் முதலியவைகள், இதுகளையறிந்தவர், அறிகையாவது:—அவைகள் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே ப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்றும், ராஜஸபுராணங்களில் ப்ரம்ஹாவையும், தாமஸங்களில் சிவனையும், ஸங்கீர்ணங்களில் ஸரஸ்வதியையும் ப்ரதாநமாகச் சொல்லியிருந்தாலும், ஸாத்விகாநுகுணமாக அவைகள் ஸர்வ சப்தவாச்யத்வாதிகளாலும் அந்தர்யாமிபர்யந்தத்வாதிகளாலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள் என்றுணர்ந்தவரென்கை. ||௰௭||

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑌿। 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌜𑍍𑌞𑌃। 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇 "𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾𑌮𑌸𑌰𑌾𑌜𑌸𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑌾𑌮𑌸𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍, 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑌾𑌮𑌸𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌉𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍। 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 [illegible] "[illegible]" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿, 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 "𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible]", 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 "𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 [illegible]", 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍀𑌯𑍇 "[illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍", [illegible], 𑌨 𑌚𑍈𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍; 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍; 𑌵𑍈𑌪𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍

வாகிஸஹஸ்ராஃ. ந ச ஸாத்த்விகத்வாத் விஷ்ணுப்ரதிபாதகபுராணாநாம் ப்ராமாண்யம்; தத்ஸம்ஸ்ருஷ்டாயா கல்பேஃ. “ஸங்கீர்ணாராஜஸாதேஷு” இத்யநேந தத்கல்பாநாம் ராஜஸத்வாதிபரம் ந து புராணாநாம், அந்யதா தாமஸபுராணாநாமநவகாஶப்ரஸங்காத், தஸ்மாத் ஸர்வேஷாம் ப்ராமாண்யமிதி ஸர்வமதம் இதி சேத்; உச்யதே:–விஷ்ணுபரஶிவபரப்ரதிபாதகபுராணாநாம் பரஸ்பரவிரோதே ஸத்த்வகுணமூலத்வேந ஸாத்த்விகபுராணப்ரபலதா, ததா ஹி; மாத்ஸ்யே “ஸங்கீர்ணாஸ்தாமஸாஶ்சைவ ராஜஸாஸ்ஸாத்த்விகாஸ்ததா | யஸ்மிந் கல்பே து யத்ப்ரோக்தம் புராணம் ப்ரஹ்மணா புரா | தஸ்ய தஸ்ய து மாஹாத்ம்யம் தத்ஸ்வரூபேண வர்ண்யதே | அக்நேஶ்ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் தாமஸேஷு ப்ரகீர்த்யதே | ராஜஸேஷு ச மாஹாத்ம்யமதிகம் ப்ரஹ்மணோ விதுஃ | ஸங்கீர்ணேஷு ஸரஸ்வத்யாஃ பித்ரூணாம் ச நிகத்யதே | ஸாத்த்விகேஷ்வத கல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதிகம் ஹரேஃ | தேஷ்வேவ யோகஸம்ஸித்தா கமிஷ்யந்தி பராம் கதிம்” இதி. கௌர்மே ச, “அஸங்க்யாதாஸ்து கல்பாக்யா ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மகாஃ | கதிதா ஹி புராணேஷு முநிபிஃ காலசிந்தகைஃ | ஸாத்த்விகேஷ்வத கல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதிகம் ஹரேஃ | தாமஸேஷு ஶிவஸ்யோக்தம் ராஜஸேஷு ப்ரஜாபதேஃ” இதி. பாத்மே ச “ஶாஸ்த்ராண்யபி ச ஸர்வாணி த்ரிவிதாநி மஹாமதே | யாநி ஸத்த்வபரம் விஷ்ணும் வதந்தி பரமேஶ்வரம் | தாநி ஶாஸ்த்ராணி ஸர்வாணி ஸாத்த்விகாநி மதாநி வை | ப்ரஜாபதிம் ச ருத்ரம் ச ததைவாக்நிம் ஸரஸ்வதீம் | பரத்வேந வதந்த்யத்ர ராஜஸம் பரிசக்ஷதே | யத்த்வஶாஸ்த்ரம் லிங்கபாரம்யம் பாஶுபதம் ஶிவதைவதம் | தமஃ ப்ரவர்த்தகம் வக்தி தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம்” இதி. “ஸங்கீர்ணாஸ்தாமஸாஶ்சைவ” இத்யாதிமாத்ஸ்யவசநஸ்ய கல்பபரத்வேऽபி; ததுக்தகல்பீநபுராணாநாம் ஸாத்த்விகத்வாதிநிர்ணயே தாத்பர்யாத் தத்கல்பகதாநாம் தத்தத்குணகத்வம் ஸித்தம். கல்பேஷு

ப்ரதமஸூத்ரஸ்யோபஸம்ஹார:, யஸ்மிந்கர்மணீதி, (யஸ்மிந் கர்மணி)
யத்ர்யக்ஷகர்மணவிஶிஷ்டே ஸங்கீர்ணாதிகர்மணி, (யத்ர வாரணம் ப்ர-
ஹணார்ப்ராக்தம்) [தஸ்மிந்] வாரணே, (தஸ்ய தஸ்ய) த-
த்ஸ்வகர்மணஸ்ய ஸாரஸ்வத்யாதே:, (ஹோமாத்யம், தஸ்ய
ரூபேண) தத்ஸ்வகர்மணோ நப்ரஹணா, (ஸம்ஸ்ருதே)
இதி. அத்ர "யஸ்வாரணி" இதி நிர்தேஶஸ்ய "தஸ்மிந்"
இதி ப்ரதிநிர்தேஶோ த்ரஷ்டவ்ய:, "யஸ்மிந்" இதி கர்ம நிர்தேஶஸ்ய
"தஸ்ய தஸ்ய" இதி "தத்ஸ்வரூபேண" இதி ச ப்ரதிநிர்தேஶ:,
அத்ர ச "தஸ்மிந் கர்மணி" இத்யத்ர ஹோமரூபமேவம், "த-
ஸ்ய தஸ்வரூபேண" த்யநயோ: ஸாகாங்க்ஷத்வம் ச ஸ்யாத்,
யத்ப்ரதிநிர்திஷ்டயோ: கர்ம வாரணயோ: "தயோ" இதி ச
ராஹேஶ்வ நஸம்பவதி - கர்ம வாரணயோர்ஹோமாத்யுப்ரதி
பாதநாஶாவாத் இதி. தத்கர்மணாந்து ஸங்கீர்ணாதிவா-
ரணப்ரதிபாத்யாநாம், அந்தேரிதி, (தார்வேஷு) தார்வ
கர்மப்ரணீதேஷு வாரணேஷு, (ஸாங்கிகேஷு கர்ம-
ஷு) ஸாத்விககர்ம ஸம்பந்நேஷு வாரணேஷு, "நிமஜ்ஜதே"
இத்யநுஷஜ்யதே, ஏவஞ்ச ஸமர்தாத்யாபேக்ஷமவதாவிஷ்-
டேஷ்வணவதிஷ்டந்து வாரணாயஸ்தந்து ஸாத்விககர்ம ஜம்வ-
த: ஸம்ஸ்ருதிதோஷாபவர்கம் ச யதாஸ்வம் ஸம்பவதி தயோர-
பீஶதி ச தா. ஏவம் ஸாத்விகவாரணேஷு, தார்வாதிக-
ர்மேஷு தேஷு ஶுத்தஸ்ய கேவலஸ்யாபி மணாஞ்சலம்யோ-
மாத் ஸாத்விககர்ம ஜவாத்யந்தஜீவப்ரஷாஸாவாத் க்ருத-
பாதம: ஶிவாதிஶப்தாநாம் ப்ரதிபாதாயிகரணந்யாயேந
ப்ரகாரிவயர்த்தக்யேவயாபர்வா, வைஶ்வாநராயிகரண-
ந்யாயேந ஸாக்ஷாத்ஸமவஸ்புரஸ்ஸாவயாரணேநவா ஸமவ-
த்ரக்ஷம்ஜாநந்தி, கதந்த்யந்த ரஜஸ்தத்ப்ர வராஸ்ஸமாணா
நமாணம் யாம் காஞ்ச நதேவதாம்வாஸ்ய தத்ஜமாணம்
ஸாம்ஸாரிகமும் ப்ராயஶ்சித்திவிஶுத்த்யா தேவதாஜ்ஞா
ஹோமாத்யுபேக்ஷம் ப்ரதிபாதயதீதி ஸர்வேஷாம் வார

ணாந்தம் ஸமஸ்தப்ரகரணவதாம் தத்த்வபுரஸ்ஸராணாம் ஸர்வப்ர
விசாராய மந்ய:. கேசித்து ந்யாயஸூத்ரேஷு இதிஹாஸே
ஷ்வபி ஸஞ்சாரணீய:; உக்தம் ஹி த்ரிபுராணே ப்ரஹ்மணா
“ஸூக்ஷ்மம் விஷ்ணுபதம் ஸத்யம் ஸர்வயோநிர் ஹரி: | யத்
ஸ்ய பரமம் ஸ்தானம் விஷ்ணோர் நாஸ்தி ஸம்ஶய: | புராணே
ஷு த்விஜஶ்ரேஷ்ட ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு நாந்யதா | யேऽந்யதா ப்ரதி
பத்யந்தே நாரகாஸ்தே ந ஸம்ஶய:” இதி. ப்ரஹ்மாண்டே ச
“ராஜஸாஸ்தாமஸாஶ்சைவ ஸாத்த்விகா ராஜஸாஸ்ததா: | ஸர்வ
ஶாஸ்த்ரேஷு வேதேஷு நாராயணோ ஹரி: ஸ்தித: | ப்ரஹ்மணா ச
ப்ரஹ்மநாரதாப்யாம் பௌரஸ்த்யாதிஷு உச்யதே | ஸர்வஜ்ஞாநாதி
யேஷு ஶ்ருதேஷு ஸர்வத்ர விஷ்ணு:| வேதேஷு ஸர்வபுராணே
ஷு கீயதே பரமாத்மக:” இதி. “நாதீதேஷு புரா
ணாதிஷு ராஜஸம் ஸாத்த்விகம் ஸத்ய:| கநீயாம்ஸம் பரஶும் ப்ர
யாயதே ப்ரவர்த்ததே” இதி ஸ்மரணவசனம் தாமஸ
புராணாநாமபி தத்தத்புரவிஷயகதா ப்ரதீயமாநே
க்ஷேத்ரப்ரமாண ப்ராமாண்யாபிப்ராயம். ஸர்வம் ச “புரா
ணம் மாநவோ தர்ம: ஸாங்கோ வேதஶ்சிகித்ஸகம் | ஆஜ்ஞாஸித்தாநி சத்
வாரி ந ஹந்தவ்யாநி ஹேதுபி:” இதி ஶாஸ்த்ரவசநமபி பு
ராணாந்தராணாம் ஸாத்த்விகபுராணாநுஸாரேண ஸமந்வ
யஜ்ஞாபநாபிப்ராயமிதி த்ரைவர்ணம். யத்தூக்தம்; மூலவசநே
ந ராஜஸ பரதம் ஸமுச்சிதமிதி. தந்ந; ஸங்கோசேந ஹி ஶ்ரீ
ராமாயணாதிஷு ஶங்கரஸ்ய ப்ராதுர்பாவம் ஸஶ்ரீரேச த்ருஷ்டா
ஷ்வஸ்ய ஸர்வாதிஶாயித்வமேவ நநது, கஸ்மாத் நத்தநி
வாரணாய பூர்வதஸ்ய ஶிவஸ்ய ஶ்ரீராமாவதாரகாத்ய
ஜ்ஞாஸம்ஹாரி தத்ஸத்வஸ்ய ப்ரதிஷ்டா ஶ்ரீமத்ஸ்வாதவ்யோக்த
ஷ்டி: ஜகத்காரணம் சேத்யர்த்தீய “நாந்யோ தேவோ ஜகத் ஸ்ருஷ்டி”
இத்யாதிவாக்யைரேவாவதாரயேதஸ்ய பரஸ்மாத்ஸ்ரக்த:,
கேசிதாயு: ப்ரகரணாத் ஸர்வஸ: ப்ரதீயதே. யதபி
ப்ரஹ்மாதிஸர்வாங்கஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸங்கநஸ்யைக்கத்வேநோக்த

வசநாத், ப்ரத்யக்ஷேணாநந்தத்வவிரோதஃ காசித் தத்ராபி ஶி
வஸ்ய பரத்வம் வ்யஜ்யத இதி. தத்ர ஈஶ்வரஸ்ய ப்ரத்யக்ஷத்வ
ம்; ப்ரமாணவிருத்தாந், ஸ்வாஶ்ரயஸஞ்ஞாவதா ந
த்தாக்காவலி ப்ரஹ்மணோ நந்தத்வேஸிபராந்தஸ்த. ஸ
ர்வகாமாவாந் ஸர்வவிஷயக்ஞ ஸர்வ விஷயகஸிவிஸ்யா
த் த்யாதி க்ருஷ்யம். “ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி” த்ய
த்ராபி ஸர்வத்ர ஶப்தேந ஶரீராத்மபாவேந ஜநநாயம்
ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ஸர்வம் ஸமாப்நோஷீதி ஸாத்
நம் இத்யாயுக்தம். “யம் விஷ்ணும் ஸ்வர்க்கம்”
த்ராபி விஷ்ணும் ப்ரஹ்ம தேஹாம்ஶ்வரஸ்ய ஶ்ரீபதி
ம், ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய, “தஸ்ய ப்ரக்ருதிர்நஸ்ய
ய: பரஸ்ய ஸ்வ:” இதி ஶ்ருதே: “அஹமேகோநஸ்தே”
த்யாதிஶப்த: ப்ரகாஶேயுக்த: “அஹமேகாஸீத்யே
கந்நாம ஸவேஷ்டி” தி தத்ரைவோக்த: “நமஸ்தே
பராயை கேவலாய நம” இதி ஸம்வித்யைவமா
ப்ராணம் விஶ்வரூபம், நமோ விஷ்ணோ ப்ரணதிகர்மஷி
திவாயாய, தத்ரூபாநந்தவேதி ததேஸாத்யநிர்கா
ஹம்” இத்யுக்தம். “ஸர்வம் ப்ரவிஷ்டம் ஸர்வ ப்ராஹ்மணா
ஶ” இத்யத்ர வேத்யவேதவேதாபரேஸர்வஜ்ஞத்வ,
“க்ருஷ்ணாம்போஹ” இதி விஶேஷணவிஶேஷ்யபாவாவகா
ரஸ்யஸ்வரஸ்யாத், அந்யோ வக்ஷ்யமாண: ஸ்வகார்த்தயம்வா
ஸ்யாத், ஶுத்தப்ரஹ்மணோ நக்ஷத்ரதம்ஸம், தஸ்மாத் ஸா
திக்கம் ப்ராணாநம் ஸாரேண நாராயணஸ்ய ஸர்வேஶ்வரா
ஸம் ப்ராணவேத்ய இத்யுபதிஷ்டேந ॥ ॥௧௪॥

௧௫ ॥ நதேவஸ்திதிஷாஸம் ப்ராணாஶ்ரித:, கிம்சித் தத்
த்வந்யபந்நகாஷ்டாவேத்யாஹ, ஸர்வகவிரிதி ॥

* ஸ்வாதுகவி: ||கரு|| *

“[illegible] ||கரு||

(ஸ்வாதுகவி:) இதிஹாஸபுராணத்தையறிந்தவர் மாத்திரமேயன்று சோபநமானகவநம்பண்ணுமவர், கவிதைக்கு சோபநத்வமாவது ஸலக்ஷணமாகவும், ஆசுவாகவும், ரஸ்யமாகவும், அஸத்காவ்யம்போலன்றிக்கே பகவத்பரமாகவும்பண்ணுகை. இதரவிஷயங்களைப் போலே பகவத்விஷயங்களையும் விட்டு ஆசார்ய விஷயமாக கவி பாடுகையாலே மதுரகவியென்று பெயர்பெற்ற ஆழ்வாரைப் போலே இவரும் பகவத்பாதுகா விஷயமாக ஆயிரம் சுலோகம் பண்ணினமையால் ஸ்வாதுகவியென்றபடி. இவருடைய கவிதாசாதுர்யங்கள் யாதவாப்யுதயகாவ்யத்திலும் காணலாம். ஸங்கல்ப ஸூர்யோதய நாடகத்திலும் “[illegible]” என்று தாமேயருளிச் செய்தாரிறே. ||கரு||

* தர்கதத்த்வவித் ||௧௬|| *

“ஆர்ஷம் த⁴ர்மோபதே³ஶம் ச வேத³ஶாஸ்த்ராவிரோதி⁴நா | யஸ்தர்கேணாநுஸந்த⁴த்தே ஸ த⁴ர்மம் வேத³ நேதர:” இத்யுக்தவிதே⁴ந வேதா³விரோதி⁴தர்கதத்த்வம் வேத்தீதி தர்கதத்த்வவித், தது³க்தம் ஸங்க்³ரஹராமாயணே “விவேக:— ஸௌம்ய ஸுத! ஶுஷ்கயுக்தீஸ்த்யக்த்வா ப்ராஜ்ஞ: ஸம்யக் தர்காந் ஆநிஶ்சித்ய ப்ரத்யக்ஷாதி³ப்ரமாணைர் வேதா³ர்த²ம் ஸங்க்³ருஹ்ய ... ஸர்வதா³ ... ||௧௬||

* பா⁴ஷ்யகார: ||௧௭|| *

ப⁴க³வத்³பா³த³ராயணஶிஷ்யஜைமிநிப்ரணீத பூர்வமீமாம்ஸாஸூத்ரஸ்ய பூர்வமீமாம்ஸகபரிகல்பிதம் அந்யதா²வ்யாக்²யாநம் நிராக்ருத்ய ஶாரீரகஸூத்ராநுகு³ண்யேந ஸேஶ்வர

(தர்கதத்த்வவித்) தர்க=தர்க்கசாஸ்திரத்தினுடைய, தத்த்வ= உண்மையை, வித்=அறிந்தவர், தர்க்கசாஸ்திரம் எவ்விஷயத்திலேயுபயோகமுள்ளதென்று அதினுடைய தத்வத்தையறிந்தவரென்றபடி, அதாவது வேதசாஸ்திரங்களின் உண்மைப்பொருளை ஸத்தர்க்கங்களாலேயுணரவேண்டுமதுவே. தர்க்கபாண்டித்யத்தாலே நினைத்ததெல்லாம் ஸாதிக்கலாமிறே. ||௧௬||

(பா⁴ஷ்யகார:) பகவத்வ்யாஸசிஷ்யரான ஜைமுனியாலே பணணப்பட்ட தர்மமீமாம்ஸாஸூத்ரத்துக்கு ப்ரதிபக்ஷத்தை நிரஸித்துக்கொண்டு ஸேச்வரமீமாம்ஸையென்றும் ஓர் பா

[illegible] ||௧௭||

* [illegible] ||௧௮|| *

[illegible] ||௧௮||

* [illegible] ||௧௯|| *

[illegible]

ஷ்யத்தைப் பண்ணினதாலே பாஷ்யகாரரென்று ப்ரஸித்திபெற்றவர். ||௧௭||

([illegible]) வேதங்களுக்கு கபந்தமீமாம்ஸகரென்று சொல்லப்படுமவர்கள் வழியில் முள்ளிடுவதுபோல் துரர்த்தம் பண்ணினமையால் அதில் நடக்கக்கூசினவர்கள் போல்வருக்கு மீமாம்ஸாபாதுகையென்னும் க்ரந்தத்தையருளிச்செய்து பயத்தைப்போக்கினமையால் பயஹரரென்றபடி. ||௧௮||

ஶேஷ: "யதிப்ரவரபாரதீரஸபரேண நீதம் வய:" இதி, "நிவிஷ்டம் யதி ஸார்வபௌமஸாம்ப்ரதாயிகவைபவதீஷு" இதி ச ॥ ॥௧௯॥

* துக்தராஶிகல்பம் ॥௨௦॥ *

உபநிஷத்துக்தாப்தி: ப்ரஸ்ருதஸுதாயா: ஶ்ரீகண்டவீதாயா: பரீவாஹதயா அதிகரணஸாராவள்யா: துக்தராஶிகல்பத்வம்। ஸ துக்தராஶிகல்ப:, ததுக்தம் அதிகரணஸாராவள்யாம் "ஶேஷே ஶ்ரீஸந்ததிஸ்ஸாரஸ்வதத்ரய்யந்தஸந்நயஶாம்ப்ரதாயிகவிபூதிஸாரஸ்ஶ்ரீரங்கநாதாஜ்ஞ ஸஹஜ்ய வஹந்தோத்ர ஸ்ருக்தராதுக்தராஶி:" இதி ॥ ॥௨௦॥

* வ்யாஸவ்ருத்திதந்த்ரஜ்ஞ: ॥௨௧॥ *

ஸர்வேஷாமாகமாநாம் நிர்ணாயகபட்டபாதோக்தி விஷயவ்யாஜ்ஞாதவ்யம் ஸம்ப்ரதாயஸுதர்ஶநாசார்யரசிதஸாவதாநம் வ்யாஸவ்ருத்திதந்த்ரம் ஜாநாதீதி வ்யாஸவ்ருத்திதந்த்ரஜ்ஞ:. அந்யவிஷாத்

(ஸுதாஶீ) அமிருதத்தை சாப்பிடுகிறவர், வேதாந்தமாகிற பாற்கடல்நின்றும் ஸ்ரீவேதவ்யாஸராலே எடுக்கப்பட்டதும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரராலே கொண்டுவந்து கொடுக்கப்பட்டதுமான ஸ்ரீபாஷ்யமென்னும் அமிருதத்தை எப்பொழுதும் பாநம் பண்ணுவதுபோல் ஆவர்த்திசெய்தவராகையாலே ஸுதாசீயென்றபடி. "யதிப்ரவரபாரதீரஸபரேண, நிவிஷ்டம் யதி ஸார்வபௌமஸாம்" இது முதலானதுகளாலே தாமேயருளிச் செய்தாரிறே. ॥௧௯॥

(துக்தராஶிகல்பம்) பால் பெருக்குப்போலுள்ள அதிகரணஸாராவளியென்னும் க்ரந்தத்தையருளிச் செய்தவரென்றபடி, ஸ்ரீபாஷ்யாமிருதபாநம்பண்ணி அது உள்ளடங்காமல் வெளிவந்ததுபோலுள்ளது அதிகரணஸாராவளி. இவ்வர்த்தத்தை "ஸ்ருக்தராதுக்தராஶி:" என்று தாமேயருளிச்செய்தார். ॥௨௦॥

[illegible] 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃, 𑌸 𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃, 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌰𑍍𑌹𑌂 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂. 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 [illegible]. 𑌏𑌤𑍇𑌨 [illegible] 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃. 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃. [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃. 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌰𑍍𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃. [illegible] "[illegible]" [illegible] 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 [illegible]. 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂. [illegible] 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 [illegible] 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿. 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍. 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌭𑌾𑌨𑌂 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂. [illegible] 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌯 [illegible]. 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌶𑍇𑌷𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 [illegible]

(𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃) ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரத்தையறிந்தவர், ப்ரதிதந்த்ரமென்பது ரூடியாய் அவ்வவ்வஸித்தாந்திகளுக்கே அஸாதாரணமானவர்த்தத்தைச்சொல்லும், இங்கு வேதாந்திகளுக்கு அஸாதாரணமானப்ரதிதந்த்ரமாவது — சேதநா

𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃. “𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 [illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 [illegible]. 𑌨𑌨𑍁 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾, 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌵𑌾, 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃; [illegible] 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤 [illegible]. 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃; [illegible]. 𑌨 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃; [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 [illegible]

சேதநங்களுக்கு மீச்வரனுக்குமுண்டான சரீரசரீரிபாவஸம்பந்தமும், அப்ராகிருதசுத்தஸத்வமயமான ஸ்தாநவிசேஷ நித்யஸூரிமுதலியவைகளின் அப்யுபகமாதிகளும். அதில் ப்ரதாநமாவது ஜகத்துக்கும் ஈச்வரனுக்கும் சரீராத்மபாவம், இத்தாலிது ப்ரதிதந்த்ரஸாரம் என்றதாயிற்று. இங்கு அசேதந இலட்சணமும், அதன் பேதங்களும், சேதந இலட்சணமும், அதின் பேதங்களும் ஈச்வர இலட்சணமும், தத்வாந்தரபேதங்களும், சரீரசரீரி இலட்சணமும் இது முதலாகவறியவேண்டுமவைகள் பலவுள, அவைகளை யெழுதில் பெருகுமாதலால் மூலத்தில் சொல்லப்பட்டவைகளைப் பலஞானிகள் பக்கல் கேட்டுணர்வது ||உக||

ஸஹாஸ, ஸம்போதவிவக்ஷாயாம் பக்ஷபாதாதிஸம்யுக்தே ஸம்ஶ்வ
காருணாதாவதிவ்யாப்தே:. நாப்யஜ்ஞாவயவிஶேஷஸ்தி ஸோம
ஶ்ராயஶ்ஶரீரம்; ஸமாநாதாவீஶ்வரபரிக்ஷிதஶரீரே கவ்யா
ப்தே:. கிஞ்ச ஸர்வத்ர வஸ்துஹாராநந்தம் ஸமவஸ்தாஷ்ய
காராஹித்வேந, “ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந்” இத்யாதிஶ்ருதிவி
ரும் ஶரீரலக்ஷணம் ஸமீசீநமித்யாஹ ப்ரயோஜநாயாஸ்தோம்
நேத்ருவம் விதம் ||
||உக||

* தேவதாபாரமார்த்யவித் ||உஉ|| *

தேவதாயா: = பரதேவதாயா:, பாரமார்த்யம் = ஶ்ரிய:பதிர்நாராயண ஏவேதி, வேத்தீதி தேவதாபாரமார்த்யவித். நநு, ஶிவஸ்யைவ ஸர்வோத்தமத்வம். ததா ஹி:— காரணவாக்யகத ஸத்ப்ரஹ்மாதிஶப்தாநாம் ஸாமாந்யஶப்ததயா காரணத்வேந ஸர்வஸாதாரண்யேந த்ரிமூர்த்யேகவிஷயத்வேந ஶிவபரத்வே பர்யவஸாநாத், தத்ர ஹி:— “ஏகோ ந

(தேவதாபாரமார்த்யவித்) தேவதா=தேவதையினுடைய, பாரமார்த்ய=உண்மையை, வித்=அறிந்தவர், பரதேவதை ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிற உண்மையையறிந்தவரென்றபடி. ஸ்ரீமந்நாராயணன்தான் பரதேவதையென்று சொல்வது கூடுமோ, சிவனன்றோ பரதேவதையென்று ஓதப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்; காரணவாக்கியங்களில் ஜகத்காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட “ஸத், ப்ரம்மம்” இதுமுதலான சப்தங்கள் ஸாமாந்ய சப்தங்களாகையால் ஒரு விசேஷத்தில் பர்யவஸாநம்பண்ணவேணும், இப்படியானல் ஜகத்காரணமான வஸ்து த்ரிமூர்த்திகளிலொருவராயிருக்கவேணுமேயொழிய வேறொருவருக்குங்கூடாதாகையால் ஜகத்காரணமாகச் சொல்லுகிற “ஸத், ப்ரம்மம்” இதுமுதலான ஸாமாந்யசப்தங்கள் த்ரிமூர்த்திகளிலொருவரையே விசேஷித்துச் சொல்லுகின்றனவென்று சொல்லவேண்டுமாகையால் த்ரிமூர்த்திகளில் எவரென்று விசாரித்தால் த்ரிமூர்த்திகளி

𑌦𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍋𑌦𑌿𑌤𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯, "𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌰𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯, "𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible], "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍; 𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 [illegible] 𑌨𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯, [illegible] 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍈𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿

லொருவனான சிவனையே, ஜகத்காரணமாகச்சொல்லுகிற அச்சப்தங்கள் கூறுகின்றனவென்று சொல்லவேணும்; எப்படியெனில் ச்வேதாச்வதரோபநிஷத்தில் ஜகத்காரணமென்றும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவரென்றும், மோட்சத்தைக்கொடுப்பவனென்றும் சிவனையே விசேஷித்துச் சொல்லுகிறது, ஆகையால் ஜகத்காரணமான வஸ்துவைச்சொல்லுகிற அச்சப்தங்கள் சிவனையே சொல்லுகிறது. ஆனதினால் பரதேவதை சிவனென்றதாயிற்று. அவ்வுபநிஷத்தில் சிவனுக்கு ஜகத்காரணத்வம் முதலியவைகள் சொல்லியிருக்கிறதோவென்னில்; அவ்வுபநிஷத்தில் புருஷஸூக்தத்தில் சொல்வதுபோல் ஸகலகுணவிசிஷ்டனான பரமபுருஷனைச் சொல்லி, பின்பு அவனுக்கு மேலானவொரு வஸ்துவுண்டென்றும், அதுதான் மோட்சத்தைக் கொடுக்குமென்றுஞ்சொல்லி, அவ்வஸ்து யாரென்றால் “ஸர்வகதஶ்ஶிவ:” என்று விசேஷித்து சிவனையே சொல்லுகிறபடியால் அவ்வுபநிஷத்தில் ஜகத்காரணமென்றும் பரமபுருஷனுக்கும் மேலானவரென்றும், மோட்சத்தைக் கொடுப்பவனென்றும் சிவனையே சொல்லுகிறதென்று விளங்குகிறது. பின்னும் சாந்தோக்கியோபநிஷத்து, தைத்தரீயோபநிஷத்து முதலிய உபநிஷத்துக்களிலும் சிவனே பரமபுருஷனுக்கு மேலானவரென்று ஓதப்படுகிறது. எங்ஙனேயெனில்; சாந்தோக்கியத்தில தஹரவித்யையில் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளிருப்பவனான பரமபுருஷனை ஆகாசசப்தத்தினால்சொல்லி, அப்

[illegible]

பரமபுருஷனுக்குள்ளிருப்பவன் முமுக்ஷுக்களினால் உபாஸ்ய னென்று சொல்லுகையாலும், தைத்தரீயத்தில் † தஹரவித்யை யில் சாந்தோக்கியத்திற்போலவே சொல்லி; முமுக்ஷுக்களினால் உபாஸ்யனானவன் "[illegible]" என்று சிவனுக்கு அஸாதார ணமான பெயரினால் சிவனை விசேஷிக்கிறதினாலும், ப்ருஹதார ண்யகோபநிஷத்தில் ஆகாசசப்தவாச்சியனை பரமபுருஷனிடத் தில் சயனித்துக்கொண்டிருக்கிறான் சிவன் என்கையாலும், அதர்வசிகையில் "சிவன் ஆகாசமத்யத்தில் த்யானம்பண்ணவே ண்டுமவன்" என்று சொல்லியிருக்கையாலும் பரமபுருஷனுக்கு ள்ளிருப்பவனென்று சொல்லியிருக்கையால் அவனுக்கு அந்தர் யாமியாயிருக்குமவன் சிவனென்றே ஆகிறது. மேலும் அதர்வ சிரஸ்ஸில் 'தேவர்கள் ஸ்வர்க்கலோகம்போய் உருத்திரனைப்பா

பாஹவோர்த்வஸ்ருஷ்டிவாதீ” த்ருதீயஸ்ய “ஸகாரணம் கரணா-
திபாதிபோ ந சாஸ்ய கஶ்சிஜ்ஜநிதா ந சாதிப:” இதி ஶ்ரு-
தி: நாராயணீயே “ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் தேவம் விஶ்வாக்ஷம் விஶ்வஶம்பு-
வம்” இதி த்ருதீயஸ்ய ஸர்வாத்மகத்வம் ஸர்வப்ராது-
ர்பாவ இதி ஶ்ருதம்; “ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்” இதி
“ஹரா” இதி ஶிவப்ரதிஷேத்யாத் “ந ஸந்ந சாஸச்சி-
வ ஏவ கேவல:” இதி ஶிவஶப்தேந வ்யதிரிக்தமாஹ. அத:
கய நாராயணஸ்ய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமிதி சேத்; அத்ரோச்ய-
தே; காரணவாக்யஸ்தாஸதாதிவாக்யோபாஸ்யஶம்புஹிரண்ய-
கர்பஶிவாதிஶப்தாஸ்ஸாமாந்யதயா விஶேஷபர்யவஸாநா

ர்த்து நீர் யாரென்று கேட்க, அவரும் நான் தான் முன்னுமிருந்தேன், இப்பவுமிருக்கிறேன், இனிமேலுமிருக்கப்போகிறேன் எனக்கு மேலானதில்லை” என்று உருத்திரனே தன் ஐச்வரியத்தைக் கூறினான், பின்பு தேவதைகள் உருத்திரனை த்யானம்பண்ணினார்களென்றும் ஸ்துதி செய்தார்களென்றும் சொல்லி, பின்பு “அவனே உருத்திரன், அவனே ஈசானன், அவனே மஹேச்வரன், அவனே மஹாதேவன்” என்று சிவநாமங்களைச்சொல்லி, பின்பு “பஸ்மத்தையெடுத்து உடம்பைத்துடைத்து அங்கங்களைத்தொடவேண்டியது” என்று அவனுடைய உபாஸநப்ரகாரத்தைச் சொல்லியிருக்கையால் பசுபதியே மேலானவரென்றதாயிற்று, ஆகையால் பரதேவதை நாராயணனென்று சொல்வதெப்படியென்னில்; ஸ்ரீமந்நாராயணன் தான் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர், அவர்தான் பரதேவதை யென்று சொல்வதுகூடும், எப்படியெனில்; காரணவாக்கியங்களில் ஜகத்காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட “ஸத், ப்ரம்மம்” இது முதலான சப்தங்களையும், உபாஸநவாக்கியங்களில் த்யானம் செய்யவேண்டியதாகச் சொல்லப்படுகிற “சம்பு, ஹிரண்யகர்ப்பன், சிவன்,” இது முதலான சப்தங்களையும், ஸாமாந்யசப்தங்களாகையால் ஒரு விசேஷத்தில் பர்யவஸாநம் பண்ணவேணடும், அவ்விசேஷம் எதென்று

[illegible]

விசாரித்தால், "ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு பிரமனில்லை, சிவனில்லை, பூமியில்லை, ஆகாசமில்லை, நாராயணன் ஒருவன்தானிருந்தான்" என்று சொல்லுகிற சுரிதிகளால் பிரமன் சிவன் இவ்விருவருக்கும் காரணமாகச் சொல்லப்படுகிற நாராயணனையே காரணவாக்கியங்களில் சொல்லப்பட்ட அச்சப்தங்கள் விசேஷித்துசொல்லுகின்றனவென்றுசொல்லவேண்டுமாகையால் நாராயணனே பரதேவதை யென்றதாயிற்று. காரணவாக்கியங்களில் ஜகத்காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட "ஸத்" இது முதலான சப்தங்கள்

शेषाच्च" इति तद्वाक्यशेषविरोधात्, उपक्रमोपसंहारपरा-
मर्शस्य [illegible], "यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चि"दिति
[illegible]सर्वातिशायित्वाय, अतश्च "ततो यदुत्तरतर"मिति
तस्मादन्यस्य परत्वप्रतिपादनं विरुध्यते; अतः
[illegible] पूर्वोत्तर[illegible]स्य परत्वं न प्रतिपा-
दयति, किन्तु पूर्वोत्तर[illegible]योरेव सर्वस्मात्परत्वं नि-
गमयति, "तस्मात्सर्वगतश्शिवः" इत्यत्र शिवशब्दोऽपि वि-
शेषण[illegible]पूर्वोत्तर[illegible]. अतश्च
"[illegible]"

ச்வேதாச்வதரோபநிஷத்தில் ஜகத்காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட சிவனையன்றோ சொல்லுகிறதுகளென்று சொன்னோமேயென்ன; அவ்வுபநிஷத்தில் சிவனுக்கு ஜகத்காரணத்வம் சொன்னாலன்றோ ஸர்வகாரணவாக்கியங்களாலும் சிவனுக்கு காரணத்வம் சொல்லலாம், அவ்வுபநிஷத்தில் நாராயணனுக்கன்றோ ஜகத்காரணத்வம், உபாஸ்யத்வம்முதலியவைகள் சொல்லுகிறது. அவ்வுபநிஷத்தில் முதலில் நாராயணனை ப்ரதிபாதித்து அவருக்கு மேலானவர் ஒருவருண்டென்றும், அவர் சிவனென்றும் விசேஷித்துச்சொல்லியிருக்கிறதென்றுசொன்னோமேயென்ன; அவ்வுபநிஷத்தில் ஆரம்பம் முதல்முடியும்வரையில் நாராயணனை ப்ரதிபாதிக்கிறதொழிய வேறொருவரையும்ப்ரதிபாதிக்கவில்லை, எப்படியெனில்; அவ்வுபநிஷத்தில் "நான் அறிகிறேன் பெரியவனானபுருஷனை" என்று துடங்கி பரமபுருஷனென்றும், ஸூர்யகாந்திபோன்ற காந்தியுடையவனென்றும், ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்கு அப்புறத்திலிருக்கிறானென்றும், "அவனை இந்த ப்ரகாரம் அறிகிறவன் முக்தனாகிறானென்றும், அவனொழிய வேறொரு உபாயம் மோட்சத்துக்குக் கிடையாது என்றுஞ்சொல்லினதை உபபாதித்துக் காட்டுகிறதற்காக 'யாதொருவனைக்காட்டிலும் வேறு உயர்ந்த வஸ்து ஒன்றுமில்லையோ' என்று அவனுக்கு உயர்ந்தவனும், ஸமமானவனுமில்லையாதலால் அவனே ஸர்வேச்வரரென்றும் வேறொருவருக்குமி

இதி ஶ்ரோதவ்யோபாஸ்யவஸ்துகதநாத் ததா ஸர்வேஶ்வர

த்வாதிகம் ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ப்ரதிஜ்ஞாநாத், ஸர்வ

ஶ்வரத்வஸ்ய நாராயணாதந்யஸ்ய ஸம்பவ ஶிவாதிஷு

ஸர்வேஶ்வரத்வ ப்ரதிஜ்ஞாநாத், ததோ யதுத்தர

ப்படிப்பட்ட ஸர்வைச்வர்யம் கிடையாதென்றுஞ்சொல்லி "த தோயதுத்தரதரம்" என்றுசொல்லியிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் பூர்வபக்ஷிகள் "ததஃ" கீழச்சொன்ன பரமபுருஷனைக்காட்டிலும் "உத்தரதரம்" உயர்ந்தது, என்று பரமபுருஷனைக்காட்டிலும் மேல்பட்ட வஸ்துவை த்யானம் பண்ணினால் மோட்சமுண்டென்றும், அவ்வஸ்து "ஸர்வகதஶ்ஶிவஃ" என்று முடிவில் சிவனென்று சொல்லுகையால் இச்சுருதி சிவபரமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச்சொல்வது உசிதமன்று, ஏனெனில்; முதலில் புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட குணங்களோடு கூடியவனையே இவ்விடத்திலுஞ்சொல்லி, அவனை உபாஸித்தால்தான் மோட்சமென்றும், அவனைக்காட்டிலும் மேலானவஸ்துவொன்றுமில்லையென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. பிறகு "ததோ யதுத்தரதரம்" என்று அவனைக்காட்டிலும் வேறுவஸ்துவுளதென்று சொல்வது கீழ்ச்சொன்னதிற்கு விருத்தமாகும். ஆகையால் இச்சுருதிக்கு "ததஃ— அப்படிப்பட்ட ஸர்வைச்வர்யமுடையவனாகையாலே, உத்தரதரம்= எல்லாவற்றிற்கும் மேல்பட்டவன்" என்று அர்த்தம் சொல்வதே உசிதமாகும். ஆகையால் இந்த சுருதிவாக்கியம் பரமபுருஷனுக்கேஸர்வேச்ரத்வத்தை நிகமனம் பண்ணுகிறது. இவ்விடத்தில் "ஶிவஃ" என்கிறது மங்களங்களான குணங்களோடு கூடியவனும், முதலில் மோட்சத்தைக் கொடுப்பவனாகச் சொல்லப்பட்டவனுமான நாராயணனையே சொல்லுகிறது. பின்னையும், ஸத்வகுணத்தை ப்ரவர்த்தனம் பண்ணுகிறவனென்றும், ஸஹஸ்ரசிரஸ்ஸையுடையவனென்றும் புருஷஸூக்தத்தில் சொன்ன ப்ரகாரமாக இவ்விடத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கையாலும் அப்புருஷஸூக்தம்

[illegible]

நாராயணபரமாகையால் இச்சுருதியும் நாராயணபரந்தான். புருஷஸூக்தமும் சிவனை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்னவொண்ணாது; ஆதர்வணத்தில் வைஷ்ணவ கர்மாவில் புருஷஸூக்தத்தை விதித்திருக்கையாலும், இலக்ஷ்மீபதித்வஞ்சொல்லியிருக்கையாலும், கல்பஸூத்திரகாரருடைய வாக்கியத்தாலும், "புருஷனை ஹரியினுடைய ஸூக்தம்" என்கிற ஸ்மிருதியாலும் புருஷஸூக்தம் நாராயணபரமென்று ஸித்தமாகிறது. சாந்தோக்கியத்தில் தஹரவித்யையில் ஆகாசசப்தத்தினால் பரமபுருஷனைச்சொல்லி, அவனிடத்திலிருக்கிறதான அபஹதபாப்மத்வம்முதலிய எட்டுகுணங்களையுஞ்சொல்லி, இக்குணவிசிஷ்டனான பரமபுருஷனை த்யானஞ்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறதேயொழிய பரமபுருஷனைக்காட்டிலும் மேல்பட்டவனொருவனிருக்கிறானென்றும், அ

वासयति। “संसारकारणच्छेत्” इत्युक्त्वा कारणस्य
संसारकारणस्य, तद्धेतोः संसारस्य पारमार्थ्यं च,
“कारणं तु ध्येयः” इति श्रुत्युक्तकारणस्य ध्येयत्वे
[illegible], “सर्वैश्वर्य-
सम्पन्नः” इति [illegible]।
यदवोचत्; अथर्वशिरसि “देवा ह वै स्वर्गं लोक-
मायन्” इत्यारभ्य [illegible] रुद्रस्य कारण-
[illegible] इति। तथा [illegible]
याणां [illegible]; यथाहि:— रुद्रः, स ह
[illegible] “सोऽहमेवा-
[illegible]” इत्यादि [illegible] “इति सोऽन्तरादन्तरं
प्राविशत्” इति रुद्रवाक्योक्तदेवविषयः, [illegible]
देवैः [illegible] रुद्रेण “अहमेक-
[illegible]” इति [illegible]
[illegible]
याम् “इति सोऽन्तरादन्तरं प्राविशत्” इत्युक्तम्, [illegible]
[illegible], रुद्रवाक्य[illegible]। [illegible]

வனை த்யானம்பண்ணவேண்டுமென்றும் சொல்லவில்லை. தைத்தரீயத்தில் தஹரவித்யையிலும் குணவிசிஷ்டனான நாராயணனையே உபாஸநம்பண்ணவேணடும், அவனே பரமைசுவரியத்தோடு கூடினவனென்றும் சொல்லுகிறது. அதர்வசிகையிலும் சம்புவென்று எல்லாவற்றிற்கும் க்ஷேமத்தைச் செய்பவனான நாராயணனையே சொல்லுகிறது. அதர்வசிரஸ்ஸிலும் நாராயணனையே சொல்லுகிறது. எப்படியெனில்; தேவதைகள் ஸ்வர்க்கலோகம்போய் தபஸ்வியான உருத்திரனை "நீயார்" என்று கேட்க உருத்திரன் தான் பகவானுக்கு விட்டுப்பிரியாதவன் என்கிற புத்தியினாலே தன்னைச்சொல்லுகிற சப்தங்கள் பரமாத்மாவைச்சொல்லுகிறதுகளென்று நிச்சயித்து, தனக்குச்சொன்னவைகள் எலலாம் பரமாத்மாவினிடத்தில் பர்யவஸிக்குமென்கிற

[illegible]

புத்தியினாலே ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்பு நான்தானிருந்தேனென்றும், மூன்றுகாலத்திலும் நான்தானிருக்கிறேனென்றும் சொல்லுகிற வார்த்தை உருத்திர சரீரியான பரமாத்மாவையே சொல்லுகிறது ஈசானனென்றும் மஹாதேவனென்றும், மஹேச்வரனென்றும், உருத்திரனென்றும் சொல்லுகிறதுகளெல்லாம் கார்யனையும், கர்மவச்யனையுமிருக்கிற சிவனைச் சொல்லுகிறதில்லை, நாராயணனையே சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் "நான்" என்று சொன்ன சிவவாக்கியங்கள் "அஹம் மநுரபவம்" என்று சொன்ன வாமதேவர் ப்ரஹ்லாதர் முதலானவர்களைப்போலே விசேஷ்யமான பரமாத்மாவான நாராயணனையே சொல்லுகின்றன. பஸ்மோத்தூளநம் சொன்னதும் உருத்திரனைச் சரீரமாகவுடைய பரமாத்மோபாஸநவிஷயம். ஆகையால் ஸர்வகாரணவாக்கியங்களும் உபாஸநவாக்கியங்களும் நாராயணநுவாகத்தையடியொற்றி நாராயண பரங்களாகவே ஆகிறது. இவ்வர்த்தங்களை பரதேவதையின் உண்மையையறிந்தவர்களான பராசரசுகசௌநகர் முதலானவர்கள் நன்றாகச் சொன்னார்கள். இலக்ஷ்மீபதியாய், ஞானஸ்வரூபமாய், ஆநந்தஸ்வரூபமாய், ஜகத்காரணமாய்,

ஸ்தா²வரம் கிம் தஸ்ய விஷ்ணோ: கத²ம் ச ஸ்வத்வம் வா ப்ரபே⁴த³த்வீய கர்மவஶ்யத்வம் ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யாத் । கத²ம் ஸ்தி²தி: ஶிவ: கத²ம் ப்³ரஹ்மண: ஸ்ருஷ்டி: கத²ம் தத்ஸ்ருஷ்ட்யா கர்மணா ச ப³த்³த⁴த்வம் ப்ரத்யக்ஷம் நீயதாம்". தேவதாபாரமார்த்²யாதி⁴காரே ச "ஸமஸ்தஸ்ய ப்ரபே⁴த³ஸ்ய ஸ்தி²திர்மதா ஸ்யாத் ஸமஸ்தஸ்ய ப்ராப்யம் ப்ரஸ்தா²நே விஷ்ணு: ஶ்ரேயஸே நமஸ்தே ஸர்வஸ்ய ஶேஷஸ்ய ஸாத்⁴யோ வாஸ்யோ வ்யக்திஸ்ஸ்து ஶ்ரீமந்நாராயணோ ந: பதி: ஸர்வதா ஸாக்ஷாத் மோக்ஷ: ஶோபா⁴" இதி ॥ ॥௨௨॥

* ஶ்ருதவித்³ய: ॥௨௩॥ *

ஶ்ருதா: நாநாவிதா⁴ வித்³யா: யேந ஸ: ஶ்ருதவித்³ய:. தது³க்தம் "விம்ஶத்யப்³தே³ விஶ்ருதநாநாவித⁴வித்³ய:" இதி ॥

* ஶ்ராவயிதா ॥௨௪॥ *

ஶாரீரகஶாஸ்த்ராணாம் ஶ்ராவயித்ருத்வாச்ச ஶ்ராவயிதா. "த்ரிம்ஶத்³வர்ஷே ஶ்ராவிதஶாரீரகஶாஸ்த்ர:" இதி ॥ ॥௨௪॥

ப்ராப்யமாய், உபாஸ்யனுமிருக்கிற பரமாத்மா ஸ்ரீமந்நாராயண னே. அவனை யொழிந்தமை அவாரதத்வம். சிவனும் அவனு க்கு கார்யபூதனென்றும், கர்மவச்யனென்றும், அவனுக்கு சரீர பூதனென்றும், அவனையாச்ரயித்தவனென்றும், பகவச்சேஷபூ தனென்றும், அவன் கொடுத்த ஞானம் முதலானதுகளைக்கொ ண்டு அவனுக்கு ஏவல் தேவைசெய்கிறானென்றும் சுருதி ஸ்மிரு திகளில் பாவத்தையறிந்தவர்கள் ப்ரதிபாதித்தார்கள். இவ்விட த்தில் தத்வஸாரம் பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரம், வேதாந்த கௌஸ்துபம் முதலான கிரந்தங்களை யநுஸந்திப்பது ॥ ॥௨௨॥

(ஶ்ருதவித்³ய:) இருபது வயதுக்குள்ளே அப்புள்ளாரிடத் திலே நாநாவிதமான வித்யைகளையும் அப்யஸித்தவர். ॥௨௩॥

* ச்ருதவ்யாஸ: ||உரு|| *

ச்ருதப்ரகாசிகாவ்யாக்யானம் ஸங்கடகாலே பாலயதீதி ச்ருதவ்யாஸ:. ததுக்தம் "ச்ருதப்ரகாசிகா பூமௌ யேநாதௌ பரிரக்ஷிதா" இதி. ||உரு||

* ச்ருதப்ரத: ||உசு|| *

ச்ருதப்ரகாசிகாம் ச்ருதப்ரதீபிகாம் ச சிஷ்யேப்யோ ததாதீதி ச்ருதப்ரத:. ததுக்தம் "ப்ரவர்த்திதவாந் தேஷு" இதி. ||உசு||

* ஸ்ரீத: ||உஎ|| *

ரஹஸ்யவார்த்தாஸம்ப்ரதாயப்ரவணாய தஸ்மை சிஷ்யா: ஸ்ரியம் தததீதி ஸ்ரீத: ||உஎ||

(ச்ராவயிதா) முப்பது முறை ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான க்ரந்தங்களை ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசித்தவர். இவ்விஷயங்களை ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் "த்ரிம்சத்வாரம்" என்று தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. ||உச||

(ச்ருதவ்யாஸ:) "ச்ருத" என்றுச்ருதப்ரகாசிகாக்ரந்தத்தைச்சொன்னபடி. அதை ஸங்கடகாலத்தில் காவேரி மணலில் கோபநம்பண்ணி பாலநம்பண்ணினவர். "ச்ருதப்ரகாசிகா பூமௌ யேநாதௌ பரிரக்ஷிதா" என்று நையினாராசார்யர் அருளிச்செய்தார். ||உரு||

(ச்ருதப்ரத:) "ச்ருத" என்று ச்ருதப்ரகாசிகா ச்ருதப்ரதீபிகா முதலான க்ரந்தங்களைச்சொல்லி அதுகளை ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு அருளிச்செய்யுமவர். ||உசு||

(ஸ்ரீத:) ரஹஸ்யம் முதலான வர்த்தங்களுக்காக ஸச்சிஷ்யர்களால் ஆச்ரயிக்கப்பட்டவர். ||உஎ||

* பாண்டித்யதாதா ||௨௮|| *

பாண்டித்யம்-ஶ்ரவணமனநாப்யாம் ப்ராப்தாசார்யபகவத்பக்திப்யாமேவ லப்யம் பரிஶுத்தபரிபூர்ணப்ரஹ்மவிஷயகஜ்ஞானம், தச்சபாண்டித்யம் தேப்யோ ததாதீதி பாண்டித்யதாதா. "யஸ்ய தேவே பரா பக்திர்யதா தேவே ததா குரௌ | தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்தா: ப்ரகாஶந்தே மஹாத்மந:" இதி. ||௨௮||

* க்ருதக்ருத்ய: ||௨௯|| *

இதாநீந்தநாநாமபி தாத்ருஶபாண்டித்யஜநநாய ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாராதிப்ரபந்தநிர்மாணரூபகர்தவ்யஸ்ய க்ருதத்வாத்க்ருதக்ருத்ய: || ||௨௯||

* க்ருதீ ||௩௰|| *

அதஏவ கர்தவ்யாபாவாத்க்ருதீ. யத்வா; க்ருதம் உபகார:, தத்வாந்க்ருதீ உபகர்த்ருத்வயுத: || ||௩௰||

(பாண்டித்யதாதா) பாண்டித்தியமாவது ஆசார்ய பகவத்பக்திகளாலேயே அடையக்கூடியதாய் பரப்ரம்மவிஷயகமான ஞானவிசேஷம், அதை ஆச்ரிதர்களுக்கு உண்டாக்குமவர். ||௨௮||

(க்ருதக்ருத்ய:) செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச்செய்து முடித்தவர். அதாவது முன்சொன்ன பாண்டித்யம் முதலானதுகளை அக்காலத்திலுள்ளவர்களுக்கு மாத்திரமன்றிக்கே பின்னுளர்க்குமுதவும்படி ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலான அநேகம் கிரந்தங்களையருளிச்செய்தவரென்றபடி. ||௨௯||

(க்ருதீ) அதனால் வேறு செய்யவேண்டிய கார்யமில்லாமையால் செய்துமுடித்தவர்., அல்லது, உபகாரஞ்செய்யும் ஸ்வபாவமுடையவரென்றபடி. ||௩௰||

* ஸுமேதா: ॥௫௧॥ *

ப்ருஹஸ்பதி ப்ரப்ருதிபிரக்ஷோப்ய பரபக்ஷநிராகரணோபயோகிநீ தீர்யஸ்யேதி ஸுமேதா:. ॥௫௧॥

அத்ர ॥ அயம் தயோருஶநாத்யை: பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபஸாஹ—

* நிரஸ்தஸாங்க்ய: ॥௫௨॥ *

நிரஸ்தாஸ்ஸாங்க்யா யேந ஸ: நிரஸ்தஸாங்க்ய:. ஸாங்க்யம் காபிலஶாஸ்த்ரம்; ப்ரக்ருதி: பரார்தா அசேதநா பரிணாமிநீ ச. அஸ்யாஶ்ச புருஷஸ்ய ஸம்யோகாத் நாநாவிதஸ்ருஷ்டிமோக்ஷௌ. புருஷஸ்து ப்ரக்ருதேரதிஷ்டாதா, போக்தா, ஸாக்ஷீ, நிர்விகார:, நித்யசைதந்யஸ்வரூப:. ப்ரக்ருதே: புருஷஸந்நிதிமாத்ரேண பரிணாம: ஸ்ருஷ்டிப்ரவ்ருத்தி: இதி. தத: புருஷஸ்ய நித்யநிர்விகாரசைதந்ய

(ஸுமேதா:) சோபனையான புத்தியையுடையவர், அதாவது ப்ருஹஸ்பதிமுதலானவர்களாலேயுங்கலக்கவொண்ணாததும், பரபக்ஷங்களை நிரஸிக்குமதான புத்திவிசேஷமுடையவரென்றபடி.

மேல் பதிமூன்று திருநாமங்களால் பரமத நிரஸநஞ்சொல்லப்படுகிறது.

(நிரஸ்தஸாங்க்ய:) ஸாங்கியமதத்தை நிராகரித்தவர். ஸாங்கயமென்பது கபிலமதம். அஃதெப்படியெனில்; பிரகிருதியென்றும் புருஷனென்றும் இரண்டு தத்வமேயுளது. பிரகிருதியாவது அறிவில்லாததாய் பிறர்க்கே உபயோகமுள்ளதாய், அறியக்கூடியதாயிருக்கும். புருஷன்-பிரகிருதிக்கு நியமனம்பண்ணுமவன், அநுபவிக்குமவன், பார்த்துக்கொண்டிருக்குமவன், எப்பொழுதும் மாறுதலில்லாதவன், ஞானத்தையே ஸ்வரூபமாகவுடையவன். இப்படிக்கொத்த பிரகிருதிக்கும், புருஷனுக்கும் கூட்டுறவினால் ஒன்றோடொன்று பிரமமுண்டாகிறது

[illegible]

* ப்ரத்யக்ஷயோகஃ ॥௧௩॥ *

[illegible]

அதனுல் ஸ்ருஷ்டி முதலானதுகளுண்டாகிறது. இப்படியவன் மதம். அதின் கண்டநமென்னென்னுல் புருஷன் ஞானமாத்திர ஸ்வரூபனுகில் போக்தாவாகக்கூடாது. அசேதனையான பிரகிருதிக்கு மோக்ஷஸாதநாநுஷ்டாநங்கூடாது. நிர்குணனுன புருஷனுக்கும் அசேதனையான ப்ரகிருதிக்கும் ஒன்றுக்கொன்று ப்ரமமுண்டாகக்கூடாது. ஆகையாலிம்மதம் கண்டிக்கப்பட்டது, இதன் விரிவுகளை ஸர்வார்த்தஸித்தி ஸங்கல்பஸூர்யோதயம் முதலானதுகளில் பரக்கக்கண்டுகொள்வது.

(ப்ரத்யக்ஷயோகஃ) யோகஃ யோகாசாரமதமென்றபடி, அதில் பிரகிருதியே உபாதானகாரணம், ஈச்வரன் நிமித்தகாரணம், இவ்வீச்வரத்வம் ப்ரதிபிம்பதுல்யம், என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைக்கண்டித்தவர், எங்ஙனேயென்னில்; நானே பஹுவாகவாகிறேனென்றீச்வரன் சொன்னமையால் பிரகிரு

ஶ்ருதிவிரோதாத், ஸத்த்வஹிரண்யகர்ப்பஸ்யாபி கர்மவ-
ஶ்யத்வேந ப்ரமஸம்பவாத், தத்க்ருதபுராணவத்யோக-
ஸ்ம்ருதிரபி ப்ராந்திமூலா ॥ ॥௧௧॥

* காணாதஸம்ஜ்ஞ: ॥௧௨॥ *

காணாதம் — கணாதப்ரோக்தம் தந்த்ரம் ஸம்ஜயதீதி காணாத-
ஸம்ஜ்ஞ:. காணாதா: பரமாணூபாதாநகம், ஈஶ்-
வரநிமித்தகம், அநுமேயகம் ச, ஆகாஶாத்மாதீநாம் விபு-
த்வம், அஸதுத்பத்திம் பாஷாணகல்பம் மோக்ஷம் ப்ராஹு:
தே. ததபி நிராக்ருதம் "அஸதுத்பத்த்யஸூத்ரத்வ
யுக்தத்வாச்ச்ருதிவ்யக்தியாணாதீக்ஷிதஸ்ய। உலூககாக
வைஶேஷிகவைஶேஷ்யவ்ருத்த: கயா ஶேஷிதோபாஸ்ய கணாதவ
ணாத:" இதி ॥ ॥௧௨॥

தியுபாதாநகாரணமாகாது. மூன்றுகாரணமுமீச்வரனே. இம்மதத்தைச்சொன்ன ஹிரண்யகர்ப்பனும் கர்மவச்யனுகையாலே ப்ரமிக்கக்கூடும். அவன் சொன்ன புராணம்போலே யோகஸ்மிருதியும ப்ரமமூலம், இது முதலானதுகளாலே கண்டித்தவரென்றபடி. ॥௧௧॥

(காணாதஸம்ஜ்ஞ:) கணாதரென்னுமொருவராலே சொல்லப்பட்டது காணாதம், அதை பஞ்ஜநம்பண்ணினவர். அம்மதமாவது: பரமாணுக்கள் உபாதாநகாரணம். ஈச்வரன் நிமித்தகாரணம், அவனுமநுமாநஸித்தன். ஆகாசம் ஆத்மாக்கள், இதுகள் விபுக்கள் முன்னில்லாதத்ரவ்யமே உண்டாகிறது. மோட்சமென்பது பாஷாண கல்பம் என்று சொல்லுகை. அதை நிரஸித்தபடி, அஸத்திரவ்யமுண்டாகாது, அப்படி சுரிதி சொல்லவில்லை. ஈச்வரஸத்தைக்கு அநுமாநம் ப்ரமாணமாகாது; இதுகளெல்லாம் வேதம்முதலான ப்ரமாணவிருத்தமாகையால் உபயோமமற்றவையென்று நிராகரித்தவரென்றபடி, இவ்வர்த்தத்தை "அஸதுத்பத்தி" என்று அருளிச்செய்தாரிறே. ॥௧௨॥

* அசிச்சைதந்யவாதஃ ॥ *

அசிதாம் = ப்ருதிவ்யாதீநாம் ஸம்ஸர்கே கிண்வாதிஷ்விவ மதசக்திவதிதி சைதந்யமித்யாதம்வாவதுகேத்தம் ஸம்ஸ்தி ஷ்ர: கரோதீதி அசிச்சைதந்யவாதஃ. உபலக்ஷணம் சைதத்; தேநாத்மா ஜடஸ்வபாவச்சைதந்யம், சரீரநாசஸ்ய, ஸ்தநபாநஜைவ ப்ரஸக்தசாஸ்த்ரஸ்மரணா மோக்ஷஸாதேஸ்ஸ்வா மோக்ஷத்வாதித்யாதி நிராக்ருதமிதி வேத்யம். ப்ருதிவ்யாதி ஸமுதாயசைதந்யந்தத் ஸவயவயவ்யாபி சைதந்யாதிப்ரஸங்காத். தச்ச சந்த்ரகஸ்வபாவஸ்வாபாவிகத்வம்; சந்த்ரகாதாவபி வைசித்ர்யஸ்ய ரஸாதி ந்யாயேந சேதநகர்த்ருகத்வஸாயநாத். சரீரநாசஸ்ய மோக்ஷத்வே அபார்தாயுக்தஸ்ய ஸத்ராத், யாவதிஹோமஸ்யாவஸ்துகாவஸ்

(அசிச்சைதந்யவாதஃ) ப்ருதிவீ முதலான அசித்துக்களுக்கு ஒன்றோடொன்று சேர்க்கையினாலே அவைத்துக்கு கிண்வாதிகளுடைய மதசக்திபோல் சைதந்யமுண்டாகிறது. கிண்வமென்பது-பாக்கு-வெற்றிலை சுண்ணாம்பு இம்மூன்றின் சேர்க்கை, இவை தனித்தனியே மதகரமல்லாதபோனாலும் சேர்க்கையால் அவைகளுக்கு மதகரத்வமுண்டாகிறதென்பர்கள். ஜகத்து ஸ்வபாவமாக விசித்திரமாயிருக்கும். இச்சரீரநாசந்தான் மோட்சம், அல்லது ஸ்திரீ ஸம்போகமே மோட்சம் என்று சொல்லுவர் சார்வாகர் அதை நிரஸித்தவர். எங்ஙனேயென்னில்; ப்ருதிவீமுதலான ஸமுதாயத்தில் சைதந்யம் பிறக்குமாகில் அவயவங்கள் தோறும் சைதந்யம் பரவவேணும். ஜகத்து சந்த்ரகம்போல் (அதாவது மயிற்தோகைபோல், விசித்திரமென்றாலும் அது ஸ்வபாவமன்று. ரஸம்முதலானதுகளை சந்த்ரகத்திற்தடவுவதால் அப்படி விசித்ரமாகத்தோற்றுகிறது. சரீரநாசமே மோட்சமென்றால் அது அற்பமாயும் நிலைநில்லாததாயும் துக்கத்தை முதலிலும் நடுவிலும் முடிவிலுமுடையதாகையா

ரக்ஷக: ஸர்வஸ்ய ரக்ஷக: ஸ்வோத³கஸ்யாதி³த³ஸ்ய த்³ராது. இத்யாதி³
ஶ்ருதிவாக்யாநாம் நிரர்த²கத்வம் ॥ ॥௧௫॥

* க்ஷணிகாநேகதாத்³ருஹ: ॥௧௬॥ *

ஸங்கா⁴தஸ்தா²: க்ஷணிகா: அணவ: ஜக³தி³தி வத³தோர்வைபா⁴ஷிகஸௌத்ராந்திகயோர்மதம், தஸ்ய த³ஷ்க: க்ஷணிகாநேகதாத்³ருஹ:. க்ஷணிகத்வஸ்ய ஸங்கா⁴தாஸம்ப⁴வாத், இந்த்³ரியஸந்நிகர்ஷோத்தரக்ஷணே நஷ்டஸ்ய ப்ரத்யக்ஷத்வாஸம்ப⁴வாத் வைபா⁴ஷிகமதது³ஷ்டத்வம் — நஷ்டாநாம் பூர்வக்ஷணஸ்தா²யிநாம் ஜ்ஞாநே ஸ்வாகாரஸமர்பணத்³வாரேண ஜ்ஞாநாகாரேணாநுமாநஸ்யாஸம்ப⁴வாத் ஸௌத்ராந்திகமத த்³ருஷ்டத்வம் இதி தாத்பர்யம் ॥ ॥௧௬॥

* ஸாகாரஶூந்யநிராகர்தா ॥௧௭॥ *

ஸாகாராயா: = நிர்விஷயாயா: ஸ்வாத்மாகாராயா: யோகா³சாராணாம் தி⁴ய:, நிராகர்தா ஸாகாரஶூந்யநிராகர்தா.

லும். நிகரில்லாதவாநந்தமாகிற மோட்சமாகாது. இப்படிகளால் சார்வாகமதத்தை கண்டித்தவரென்றதாயிற்று. ॥௧௫॥

(க்ஷணிகாநேகதாத்³ருஹ:) ஒன்றோடொன்றுகூடினவும் கணப்பொழுதிருப்பவுமான அணுக்களே ஜகத்து என்று சொல்லுகிற வைபாஷிகனென்ன ஸௌத்ராந்திகனென்ன இவர்களுடைய மதத்தை கண்டித்தவர். அஃதெப்படியெனில்; க்ஷணிகமாகில் ஒன்றோடொன்று கூடமாட்டாது. ஒரு வஸ்துவை கண்ணால் பார்ப்பது என்று நினைப்பதற்குள்ளவே பார்ப்பவனும் கண்முதலியவைகளும் நாசமடைகிறபடியால் காண்பதே ஸத்யமென்கிறதுகூடாமையால் வைபாஷிகமதம் ஸரியன்று. இப்படி, அணுக்கூட்டமும் க்ஷணிகமாதலால் அறியக்கூடியதென்கிற அநுமாநம் சொல்லுகிற ஸௌத்ராந்திகனும் பரிஹாஸத்துக்குள்ளாகின்றான். இப்படிகளால் கண்டித்தவரென்றதாயிற்று. ॥௧௬॥

“கடமஹம் ஜாநாமி” இதி ஸகர்த்ருகஸவிஷயதியஸ்ஸர்வாநுபவஸித்தத்வேந நிர்விஷயாயாஸ்தஸ்யா அஸித்தேர்யோகாசாரநாஶ: || ||௧௭||

* ஶூந்யவாததமோநாஶ: ||௧௮|| *

ஶாக்யோக்தஸர்வஶூந்யவாதரூபதமஸோ நாஶ: ஶூந்யவாததமோநாஶ:. ஶூந்யத்வஸ்தாபகப்ரமாணஸ்ய ஶூந்யத்வே ஶூந்யத்வாஸித்தி:, ப்ரமாணஸ்யாஶூந்யத்வே ஸர்வஶூந்யத்வாஸித்திரிதி ஸர்வதாऽநுபபத்தே: ||௧௮||

அத || ஸௌகதம் நிராக்ருத்ய தத்ஸௌகதநிராகரண ஶாஹ—

* குத்ருஷ்டிப்ரமதகக்ஷீஶ: ||௧௯|| *

குத்ருஷ்டய: = குத்ருஷ்டிவாதிந:, தவவஸ்தூவோத்த

(யோகாசாரநிராகர்த்தா) ஞானமானது குடம்முதலானவுருக்களாகவேயிருக்குமென்று யோகாசாரனால் சொல்லப்பட்ட மதத்தைக்கண்டித்தவர். அஃதெப்படியென்னில்; குடத்தையானறிகிறேனென்று எல்லாருமொப்புக்கொள்வதால் அது கர்த்தாவையும் வஸ்துவையுங்குறிப்பிடுவதால் புத்தியானது நிர்விஷயமாகில் அப்படியறிவது கூடாதாகையால் என்று யோகாசார மதத்தைக் கண்டித்தவரென்றதாயிற்று. ||௧௭||

(ஶூந்யவாததமோநாஶ:) ஶூந்ய = சூந்யமென்று வாத = கக்ஷிபண்ணுகிற மாத்யமிகனுடைய மதமாகிற, தம: = இருளைப்போக்குமவர். அதெப்படியென்னில். எலலாம் சூந்யமென்னில், சூந்யமென்று ஸ்தாபிக்கிறப்ரமாணமும் சூந்யமாகையால் ஸ்தாபிக்கமுடியாது. ப்ரமாணந்தவிர மற்றது சூந்யமென்னில் எல்லாம் சூந்யமென்பது கூடாது, ஆகையாலந்தமதம் ஒருபடிக்கும் ஸரியன்று. என்று மாத்யமிக மதத்தைக் கண்டித்தவரென்றதாயிற்று. ||௧௮||

[illegible]

இப்படி பௌத்தமதத்தை கண்டித்து ப்ரச்சந்நபௌத்த மதத்தை நிராகரிக்கிறது.

(குத்ருஷ்ட்யுரகபக்ஷீஸ:) குத்ருஷ்டி=விருத்தமாக நோக்கமுடையவர்கள், இவர்கள் ப்ரச்சந்நபௌத்தர்கள். பௌத்தர் இருவகையர், ப்ரகடரென்னும் ப்ரச்சந்நரென்றும். ப்ரகடராவார் வெளிப்படையாக ஸர்வம் சூன்யமென்பவர், அதாவது ஸத்யம்போலே சொல்லி முடிவில் சூந்யமாகச்சொல்லுமவர். இவர்களை பொய்யரென்றும் சொல்லுவார்கள் அவர்களாகிற, (உரக) பாம்புகளுக்கு, இங்கு "குத்ருஷ்ட்யுரக" என்பதால் த்ருஷ்டிவிஷமானபாம்புகளென்றபடி. அவர்கள் தங்கள் முகங்கள் நின்றுமுண்டான குதர்க்கங்களாகிற விஷங்களாலே ஜகத்தை நாசம்பண்ணுகையாலே பாம்புகளாகச்சொல்லிற்றாகவுமாம். அவர்களுக்கு (பக்ஷீஸ:) கருடன்போன்றவர். கருடனைக்கண்ட பாம்பு நிலைநில்லாதுகளிறே. அவர்கள் மதமும் அதுக்குக்

8

ஆதேஶோ நேதி நேதீ”த்யாதிஶ்ருதேஃ; அதோ நிர்விஶேஷம் ப்ரஹ்மைவ ஸத்யம் ததந்யத்ஸர்வம் மித்யேதி. (ஶ்லோ) அத்ர ப்ரமத: ஸம்ருஷ்டிநாம ஸ்வஸாமர்த்யம் நஶோபதே | ஸர்வத்ராஸ்திவித்யாஸ்திராஸ்யமிதைவம் ப்ரதீயதே || அத்ஸாஹே ஸாரமேவ நகாரஞ்ஜாதநேத்ருவத்ஸஜ்ஜதே | த்ருதீயஸ்யாவ்யவிஶக்யம் ஸங்கதவாக்யயோஜகா: || கிம் வா வ்யவிஸ்வாஸ்யாஸ்த்தஸத்யஸ்யாத்வஸ்வாவிஶேஷம் | காலாத்யாவஸ்திதாஸ்ஸ்வத்யக்ஷணாவிஶேஷதவ: || அபாஸ்யாஸஜமதஸ்தத்வாத்தவாநபோதயதே | ஸத்யஸ்ய ஸத்யமிதி த்யஜ்ஞாநமேவ ந்ரூபாவ்யதே || ஜீவா: ப்ராணவத்தே நாத்ஸ்யஸாஹவயமாஜம ஞ்தா | யேஷாமேகோ வேத்ஸ்யதே ஸத்யாஸ்த்ரவாவஸ்திணாதிந: || தேஷாமவிவாரஸத்யஸத்தம் கோவேவிநாஸ்தி ஹி | ஸத்யஸ்ய ஸத்யமிதி ச நாமஸ்யமேதோஹதி | நிவேதாஷ்கல்யாணமஹிமேண: ஸாமர்த்யாஹமயம் மதம் | ஸ்ரீவகார நாமேதி ஸத்ருஸாஷ்யக்ஸ்யதாஶய: | அநந்யாதிதியத்தாஸம் தத கிம் விஶிஷ்யதே ||

கண்டனமும் “வ்யாவ்ருத்தக்யாது” என்று முதலான காரிகைகளால் சொல்லப்பட்டது. அதின் தாத்பரியமெழுதப்படுகிறது. அவர்கள் மதமாவது நிர்குணமான ப்ரம்மமொன்றுமேஸத்யம், அதற்குவேறானவைகள் ஸர்வமும் மித்யை, இப்படி மித்யையான மாயையானது ஞானஸ்வரூபமான ப்ரம்மத்தை மறைக்கிறது, அதனால் ப்ரம்மம் தன்னை (நாநாத்வேந) வேறுவேறாக ப்ரமிக்கிறது. வேறாகநினைப்பதேஸம்ஸாரம், ஒன்றாக நினைத்தலே மோட்சம். அந்த பேதவாஸனை போவதற்காக பேச்சுமட்டில் ஸத்யங்களான வேதங்களைக்கொண்டு உபாஸநம் முதலானதுகள் சொல்லப்பட்டதுகள். அதுகளாலிடைவிடாமல் (அபேதஜ்ஞாநம்) ஒன்றேயென்கிற ஞானமுண்டாகும், அதுவே மோட்சம். இப்படிச் சொல்லுவது. அது கண்டிக்கப்பட்ட தெங்ஙனே யெனில் ஞானஸ்வரூபமான ப்ரம்மத்தை அஜ்ஞானமான மாயை மறைக்கமாட்டாது. அப்படி மறைக்கில் அதுக்கு விலக்குமதொ

[illegible] ||௩௯||

* ஸப்தபங்கீபங்கவாத: ||௪௦|| *

"ஸ்யாதஸ்தி, ஸ்யாந்நாஸ்தி, ஸ்யாதஸ்திச நாஸ்திச" இ

ன்றுமில்லை. தேஜஸ்ஸை இருள் மறைக்காதிறே, மேலும், பொய்யான வேதம் முதலானதுகளாலுண்டான ஞானமும் பொய்யானதால் பொய்ஞானம் மெய்ஞானத்தைக் காட்டமாட்டாது. ஆகையால் அந்தமதம் பொய்யானதே இப்படிக் கண்டித்தவரென்றதாயிற்று. இங்கு வேண்டிவன விஷயங்களை ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதலான விடங்களிற் காண்க. ||௩௯||

த்ராதி ஜைநோக்தம் ஸப்தபங்கீநயம் விரோதயதீதி ஸப்தபங்கீ விரோதந:. மாத்யமிகோக்தம் வா சதுஷ்கோடிகம் ப்ரக்ருத்ய ஸதேதஸ்ஸதஸத்த்வநிரூபணேந ஸத்கோட்யஸத்கோடிஸதஸத்கோடிபி: ஸம்ப்ரஜ்ஞாஸ்யாபி ஸம்பவே நஸப்தபங்கீவத் நஸ்யாதிதி நிரஸ்தா:. "அஹிம்ஸா பரமோ தர்ம:" இதிவசநம் ஸ்வ

(ஸப்தபங்கீவிரோதந:) ஜைநர் ஸப்தபங்கியென்று ஏற்பாடு செய்கிறார்கள், அதை லோபநம் பண்ணினவர். ஸப்தபங்கியாவது— "ஸ்யாதஸ்தி, ஸ்யாந்நாஸ்தி, ஸ்யாதஸ்தி ச நாஸ்தி ச, ஸ்யாதவக்தவ்யம், ஸ்யாதஸ்தி சாவக்தவ்யம், ஸ்யாந்நாஸ்தி சாவக்தவ்யம் ஸ்யாதஸ்தி நாஸ்தி சாவக்தவ்யம் இப்படி ஏழுவிதம் த்ரவ்யங்களுக்கும் பர்யாயங்களுக்கும் பேதாபேதங்கொண்டு, இருப்பதாகவேணும், இல்லாததாகவேணும், இருப்பதாகவும் இல்லாததாகவுமாகவேணும், சொல்லத்தக்கதன்று, உண்டென்று சொல்லத்தக்கதன்று, இல்லையென்று சொல்லத்தக்கதன்று, உண்டில்லையென்று சொல்லத்தக்கதன்று இப்படி சொல்லுவார்கள். ஹிம்ஸை செய்யக்கூடாதென்பார்கள். தலைமயிர் பறிப்பதே தபஸ்ஸென்பார்கள். பூமி விழுந்துகொண்டேயிருக்குமென்பர்கள். இதுகளுக்கு யுக்திகளையும் சில சொல்லுவார்கள். இவை அநுபபந்நமென்கிறார். இதில் முதலில் சொன்னவைந்து பங்கியையும் மாத்யமிகனிசைந்து மற்றவையை தூஷித்தான். ஆகையாலவர்களே பரஸ்பரம் தூஷித்துக்கொள்ளுகையால் நாம் சொல்லவேண்டுவதொன்றுமில்லை. ஏழுபங்கி கட்டினதுபோல் ஸத்கோடி, அஸத்கோடி, ஸதஸத்கோடி. என்றிப்படியும் மூன்றுகோடி சேர்த்து பத்துகோடி கட்டலாம். இதெல்லாம் யுக்தியாபாஸங்கள். ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமாகையால் அநுபாதேயங்கள். அஹிம்ஸை பரமதர்மமென்கிறவர்கள் அந்யமத தூஷணம் பண்ணுவது கூடாது. வேதனை செய்யக்கூடாதென்பவர்கள் தலைமயிர் பறிப்பதாலுண்டான வேதனையை ஸஹிப்பதும் விருத்தம். பூமி விழுந்துகொண்டேயிருக்கி

[illegible] ॥௪௰॥

* பேதாபேதவ்ருத்தா ॥௪௧॥ *

[illegible]

ல், ஒரு உலோஷ்டத்தை உயரவெறிந்தால் அது பூமியில் விழாமலிருக்கவேணும். கனமான வஸ்து வேகமாய் விழுமன்றே. லோஷ்டம் இலகுவானதன்றே. ஆகையாலதுவுமஸங்கதம், இப்படி இம்மதத்தை நிரஸித்தாரென்றபடி. இவ்விடத்திலுள்ள விசேஷங்களை பரமதபங்கத்தில் நாஸ்திகவாதவர்ணநத்திலும் ஜைநவாதவர்ணநத்திலும் ஸ்ரீ பாஷ்யத்திலுங்கண்டுகொள்வது.

இப்படி ஜைநமதநிரஸநத்தைச் சொல்லி பாஸ்கரமத நிரஸநம் பண்ணினதைச் சொல்லுகிறார்.

(பேதாபேதவ்ருத்தா) ஜீவனுக்கும் ப்ரம்மத்துக்கும், அல்லது உபாதிக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் பேதமுண்டென்றும் அபேதமுண்டென்றுஞ் சொல்லுவார்கள், எங்ஙனேயெனில்; "ப்ரம்மத்தையறிந்தவன் ப்ரம்மமாகவாகிறான்" என்று அபேதத்தையும் "அறிந்தவனொருவன், அறியாதவனொருவனென்கையால் பேதத்தையும் சுருதிகள் சொல்லுகின்றனவென்று சொல்லுவார்கள். இது ஸர்வசுருதிகளுக்கும் ஐககண்டியம் பண்ணத்தெரியாமையால் வந்தசோத்யம், ப்ரம்மமாகவே ஆகிறானென்பதுக்கு

பாதிப்ரஹ்மணோர்பேதோ ஜீவஸ்ய ஸ்வாபாவிக:, உபாதி
ப்ரஹ்மணோர்பேதஸ்த்வௌபாதிகோ ஜீவஸ்ய உபாதிப்ரஹ்மணா
ஸ்வாபாவிகத்வாந்நாஶ இதி வக்தும் இஷ்டம். அஸ்து; ஸம்ஸாரதஶாயாம்
தாஸ். ப்ரஹ்மைவ பவதி = ப்ரஹ்மஸத்ருஶோ பவதீத்யர்த்த:;
“ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதே”
தி ஶ்ருதேஶ்ச, “ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்” இதி ஸூத்ரேண;
“போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச” இதி ஸூத்ராச்ச பேதாபேத-
யோ: பரஸ்பரவிரோதஶ்ச. ஸ்வாபாவிகத்வேபி ந ஸம்பவதி
ஸர்வதா ஜீவோபாதிகததோஷா: ப்ரஹ்மணி ப்ரஸஜ்யேரந்நிதி
பாவ:, ஆநந்ததீர்த்தீயம் குணகுணிநோர்பேதாபே-
தம் ஹிநஸ்தீதி பேதாபேதத்வேஷ்டா ॥ ॥௪௧॥

* தூதயாதவகல்பந: ॥௪௨॥ *

தூதா: = நிரஸ்தா:, யாதவகல்பநா: = ஸந்மாத்ரப்ரஹ்மண ஏவ போக்த்ருபோக்யநியந்த்ருரூபேண பரிணாமகல்பநா: யேந ஸ:, தூதயாதவகல்பந:, ததா ஸதி நிர்விகாரஶ்ருதீநாம் பாத: ஸ்யாத் இதி. ॥௪௨॥

ப்ரம்மத்துக்கொப்பானவனாக ஆகிறானென்று அர்த்தம். இவ்வர்த்தத்துக்கு ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிபகவத்கீதாப்ரஹ்மஸூத்ராதிகளும் அநுகுணங்கள் அபேதந்தோற்றின விடங்களை பேதஶ்ருதிக்கு விரோதமில்லாமல் அர்த்தங்கண்டுகொள்வது. ராமஸுக்ரீவர்களுக்கு ஐக்கியம்போலே. இப்படிச்சொல்லாவிடில் ஜீவகததோஷங்களும், உபாதிகததோஷங்களும், ப்ரஹ்மத்திலேறும், இப்படிகளால் நிரஸித்தாரென்றபடி. அன்றிக்கே, குணகுணிகளுக்கு பேதாபேதஞ்சொல்லுகிற ஆநந்ததீர்த்தீய மதத்தைச் சொன்னதாகவுமாம்.

(தூதயாதவகல்பந:) ஸந்மாத்ர ப்ரம்மமே போக்தாவாகவும், போக்யமாகவும் நியந்தாவாகவும் பரிணமிக்கிறது யாதவமதகல்பநம், அதை நிரஸித்தவர். ப்ரம்மத்துக்கு விகாரஞ்

* அநீஶ்வரவாதிதம்போளி: ||௬௩|| *

அநீஶ்வரவாதிநாம் = ஸேஶ்வரமீமாம்ஸகாநாம், தம்போளி:, அநீஶ்வரவாதிதம்போளி:. "நிரஸ்தாவிசேஷ்டோஷஷ்ட நிசோஷ்டஷுகஸ்வஷீ | கஸ்யாம்ஸதவிதோமாம்ஸா: ஸேவதநாநாது தே" இதி. தந்நிராகரிஷ்யதீத்யர்த்த:. ||௬௩||

* வாஷ்ணோதவேஷ்டா: ||௬௪|| *

வாஷ்ணாநாம் = காவாதிகாநாம் ஸ்வமதவாதாநாம், "ஸஞ்ஜாநாதி ப்ரஹ்ம திஷ்டது ஹிதஸ்த்ர வாதீ வஷ்ரஷ்ட: ப்ரவ்ருதம் தத்ஸ்தம் ஸ்வவித்வ நிஷ்டீதா

சொல்லில் நிர்விகாரத்தைச் சொல்லுகிற ஸ்ருதிகள் பாதிக்குமென்று முதலானதுகளாலே கண்டித்தவரென்றபடி. ||௬௪||

(அநீஶ்வரவாதிதம்போளி:) நிரீச்வரவாதிகளான கபந்தமீமாம்ஸகர்களுக்கு இடிபோல்வர். உலகில் மீமாம்ஸாசாஸ்த்ரம் கர்மமீமாம்ஸையென்றும் ப்ரம்மமீமாம்ஸையென்றுமிரண்டோது. இவைத்தில் கர்மமீமாம்ஸையாகாதிகளை விதிக்கிறது. ப்ரம்மமீமாம்ஸைப்ரம்மோபாஸநத்தை விதிக்கிறது. இரண்டுமேக சாஸ்திரமாயிருக்க இரண்டுக்கும் ஒரே அர்த்தஞ்சொல்லாமல் வெவ்வேறுகவர்த்தம் சொல்லுமவர்கள் மீமாமஸகர்கள். கர்மகாண்டமாகிறவுடலைதள்ளி ப்ரம்மகாணடமாகிற சிரஸ்ஸை க்ரஹிக்குமவர்கள் ராஹுமீமாம்ஸகர்கள். ப்ரம்மகாண்டத்தைத் தள்ளி கர்மகாண்டத்தை க்ரஹிக்குமவர்கள், கபந்தமீமாம்ஸகர்கள், இவர்களீச்வரனில்லை கர்மமேபலப்ரதமென்பர்கள். அது ஸகல ஸ்ருதிவிருத்தமாகையாலே அஸங்கதமென்று ப்ரமாணபூர்வகமாக நிரஸித்தாரென்றபடி. இவற்றின் விரிவுகளை பரமத பங்கத்தில் நிரீச்வரமீமாம்ஸகநிராகரணாதிகாரத்திலும் சததூஷணீ முதலானதுகளிலே புங்கண்டுகொள்வது. ||௬௩||

स्तानयोक्तिः " अतः सर्वपतिरेव निर्दिष्टकारणं, सर्वज्ञः सर्वशक्तो भगवान् वासुदेवः, सर्वलोकहितेच्छुभिः कृतम्. "वेदवेदान्तवेद्यं यत् नारायणं परं ब्रह्म सर्वशास्त्राणि कीर्तयन्ति तं परं ब्रह्म निजकर्तारमीश्वरं परमात्मानं सर्वजीवम्", इति पाषण्डमतिं पाषण्डिनः विस्तारयन्ति मे, सर्वायुर्वेदाश्रितं चतुष्टयम्॥

४५॥ अथ पाञ्चरात्रसिद्धान्तस्थापकनामानि—

* संरक्षितागमः ॥४५॥ *

संरक्षितः श्रीपाञ्चरात्रागमः येन सः संरक्षितागमः. यथा स्वरीत्या रक्षायां कस्य शास्त्रस्य वेदाविरुद्धतया निष्ठानन्तरं प्रतिपादकत्वात्, स्वाधिकारानुष्ठानविरोधसहसम्प्रदायनाशकत्वात् नरनारायणप्रवर्तितपरमार्थस्य परिपालनीयत्वा

(पाषण्डवादिनः) பாஷண்டருகிருர் காபாலிகர் காளாமுகர், சைவர், பாசுபதர் முதலானவர்கள் அவர்கள் மதம் சிவனே எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர், அவரே உபாஸ்யர், அவரே பலப்ரதர் இப்படி சுரிதிகள் சொல்லுகிறதென்று சொல்லி, அவனுடைய உபாஸநத்துக்காக கபாலம் முதலானதுகளை தரித்துக்கொண்டிருப்பர்கள். அவைகள் ப்ரம்ம மூலங்கள். எங்ஙனேயெனில் அசுரமோஹநத்துக்காக மோஹநசாஸ்திரத்தை பண்ணு என்று புருஷோத்தமனாலே ஏவப்பட்டவரான சிவனாலே சொல்லப்பட்டமையால் அதுகளை ஸாதுக்கள் க்ரஹிக்கக் கூடாது. இவ்விஷயத்தில் சொல்லவேண்டுமவைகள் கீழே "परदेवतापारमार्थ्याधिकारे" என்கிறவிடத்தில் சொல்லப்பட்டன, பரமதபங்கம் முதலானதுகளிலும் கண்டுகொள்வது.॥௪௪॥

மேல் ஐந்து திருநாமங்களாலே सिद्धान्तस्थापकत्वம் சொல்லப்படுகிறது. संरक्षितागमः। காப்பாத்தப்பட்ட ஆகமத்தை யுடையவர் ஆகமமென்பது பௌஷ்கரமென்றும் வைஷ்ணவாகம

ஸ்ம்ருதிகாராநுமதத்வாத், மஹாபாரதே பஹுஸ்தலேஷு
ப்ரஶம்ஸிதத்வாத் ஸூத்ரகாரேண ஸம்ஸ்தவாச்ச ப்ரஸம்ஸித
ஸர்வத்ர ப்ராமாண்யம் ஸ்தாபிதவாந் ॥ ॥௪௫॥

❀ ஶங்கசக்ரதாரணரக்ஷிதா ॥௪௬॥ ❀

ஶங்கசக்ரதாரணஸ்ய ஸத்பாத்ரக்ஷயா ரக்ஷிதா
ஶங்கசக்ரதாரணரக்ஷிதா. ததா பஹிஷ்கரிஷ்யமாணா

ம.மென்றுமிரண்டு, அதிலிங்கு வைஷ்ணவாகமமான ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தைச் சொன்னபடி. அதுக்கு என்ன தீங்குவந்தது அதைக்காப்பாற்றினாரென்னில்; வைதிகன் தந்த்ரத்தில் சொன்னவைகளை அநுஷ்டாநம் பண்ணக்கூடாதென்று ஆக்ஷேபம் வந்தது, அதுக்கு ஸமாதாநம் பண்ணினார். எங்ஙனேயென்னில், வேதவிருத்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற தந்த்ரங்கூடாதுதான், பாஞ்சராத்ரமப்படி வேதவிருத்தமன்று, என்றுமவைகளை பரமதபங்கத்தில் ஸமஸ்தாஸ்வவிரோதாதிகாரத்திலும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரரக்ஷையிலும். ஸச்சரித்ரரக்ஷையிலும் இச்சாஸ்தரம் வேதத்துக்கு அவிருத்தமான அநுஷ்டானத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்றும், சிலவிடங்களில் அநுஷ்டாநவிரோதஞ்சொன்னதுவும் ஸாக்ஷாத்காரவிஷயமென்னும் ஸ்ம்ருதிகாரஸம்மதமாகையாலும், மஹாபாரதத்தில் பஹுஸ்தலங்களிலே கொண்டாடப்பட்டிருப்பதாலும், ப்ரம்மஸூத்திரத்தில் விசேஷித்திருப்பதாலும், வேறு தந்த்ரங்களைப்போலே சிலவிடங்களில்தான் ப்ரமாணமின்றிக்கே எல்லா சாஸ்திரமும் ப்ரமாணமென்று ஸ்தாபித்தாரென்றபடி. ॥௪௫॥

(ஶங்கசக்ரதாரணரக்ஷிதா) தப்தசங்கசக்ரதாரணத்தை ரக்ஷித்தவர். அதுக்கு என்ன ஆக்ஷேபம் வந்து பரிஹரித்தாரென்னில்; வைதிகப்ராம்மணசரீரத்தில் புண்ணுண்டாக்கக்கூடாதென்று சிலஸ்மிருதிகள் சொல்லுகிறபடியால் தப்தமுத்ரை கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம், புண்ணுண்டாக்கக்

பக்ஷேணாऽபேக்ஷாயாம் விஶேஷ்யதே வஸ்த்ராதியாபரணேவ த்ருனா, ஶ்ரவணேऽப்யுபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மண்யேத்தே "த்ருஷ்டி ணேதா ஸாம்ஜவித்வே ப்ரஹ்மயாதிமேஷஸாந்த்யப்ரநம் | ஸ வேத்தா ஸர்வம் ப்ரஹ்மயாதிதி ப்ரஹ்மவிதோ விதுரி"தி. உபநிஷத: பாரம் நாஜயாதார்நதார்நிஹ்ரம் வேதா வேதநிஷ்ணாதயா தவ காஸ நாராயணாயப்ரஹ்மாதேநேத்ர ஶ்ராவாத்தா க்ஷ்யாய:, தச்ச ப்ரபூ ஸ்வயாரணே, "ஹுதபேஷாத்வா"மிதி. ஶ்ருதஞ்சாவதிஞ்ஜாவயபவி ஶேஷஞ்ச்ராதகோவா. "ப்ரஹ்மவித:" இத்யேதந வேத விஷ்ணோ தஸ்ய ஸுபிதேஷ்யாத்யேத. விப்ராணாம் ப்ர க்ருஷ்ணாயகாரிகாதகரணே வ த்யாயஞ்சஸேஷ்யாத நாயேந "விஷ்ணு:" இத்யதிகாரவிஶேஷநிர்தேஶ:; நக்ஷ த்ரியாதிவ்யவஜ்ஞாய: தேஷாமபி வவநாதரணவிஸ ஸ்வாமி. "ப்ராஹ்மணாவ நயேத, தாஸாநிவேऽஸ்யவஞ் தாதி"தி ப்ராஹ்மணவிப்ரஸூவக. (பிஹ்ரயாக) ஶங்கந ரபேணயாரயக, "ஶங்கிதாமோகேஸாஸஹாஸவாதே" த்யாயவர்ணிகே கவிஶேஷஶ்ரவணாக. தத்வித்வேநே ஸகாயம் "சக்ரம்பிஹதிவவாஷாऽஹிதத்வ"மிதி ஜ்ஞேய விரோதக்த:. கஸ்ய ச ஶங்க்ரஸ்யவிமகேஷாऽபி ஸம்த்ர கா ரோவாத்யஜ்ஞாவவீதயாரணாதிஶம்த்ரவக ஶ்ரீவாரா தேராவாத்ஸ்வாகஶ்ரதிஸ்வம்விஸம். "யஜ்ஞோபவீதம் பரமம், ப்ரதேவிஷ்ணோ, நிவிக்ஷ்வஸாதனம், உபேநத்யஹ்நம், ஸர்விவயம், சக்ரம்பிஹதி, வவித்ர தித்ரஹ்ர:, வவித்ர ஞெவிதம், ஊர்ணம்வவித்ரம் விதத"மிதி த்ரீநபி "விஷ்ணு ப்ராயாரணவதி"த்யாதிவசவியவாரேண்யவ கவித்வஶ்ரீஶா ஸ்ரீஸ்வஸ்த்ரதி: "வஶாவாத்ராயிகம் ஸவம் ப்ரஹோவக ரணஜிவ || ஶங்கயஜ்ஞம் வசக்ராஹ்ரம் நாகோயப்ராச் ஜவேஷ்ணவம்" இதி. தஹாஹாரதேச "ப்ராஹ்மணே: க்ஷத்ரி யேயவைஶ்யஶ்சேவஶ்ரேயஶ்ச க்ருதக்ஷணே:" இதி

ஹரிவம்ஶமோக்ஷதர்மயோஶ்ச யதா "சக்ராங்கிதா꞉ ப்ரவே
ஷ்டவ்யா꞉ யாவதாமஹேந்த்ரம்" இதி. ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணேऽபி
சோக்தம் "பரிஹார்யோ ஸம்ஸர்கோ வர்ஜநாத், தப்தசக்ராதி
சிஹ்னிதா꞉ சக்ர ப்ரதிஷ்டிதவிப்ர பாஷண்டஸ்யோபதோஷாத்"
இதி ச. ஶ்ரீபாகவதே "சக்ராங்கிதஸ்ய ஸாந்நித்யம் தத꞉
ஸர்வதா ஸ்யாஜ்ஜயம்" இத்யாதிபுராணவசநாநி பரஸ்
தாநி விஸ்தரபயாந்நேஹ ப்ரதர்ஶ்யந்தே. ||௪௯||

❁ ஊர்த்வபுண்ட்ராங்கநத்ராதா ||௫௦|| ❁

ஊர்த்வபுண்ட்ராங்கநஸ்ய த்ராதா ஊர்த்வபுண்ட்ராங்கநத்ராதா. யஜுஶ்ஶாகாவாக்யம் "யதோர்த்வபுண்ட்ர꞉ க்ருதவக்த்ரயா꞉ விஷ்ணும் ப்ரயாதி ஸோऽமோகது" இத்யாதி. ஶாண்டில்யவசநே "ஹரே꞉ பாதாக்ருதிமாத்மநோ ஹிதாய மத்யச்சித்ரமூர்த்வபுண்ட்ரம் யோ தாரயதி ஸ பரஸ்ய ப்ரியோ பவதி ஸ புண்யவாந் பவதி ஸ முக்திபாக் பவதி" இத்யாதி. போதாயந꞉ "ஹோமே ப்ரஜாதிஸமயே ஸாயம்ப்ராதஸ்ஸமாஹித꞉ । ஊர்த்வபுண்ட்ரம் யரோவிதேத்ராஸமேவர்ஜேநாந்யா" நாரதீயே "ஸர்வத்ர ருத்ரஷ்டவ்யா யதாமோக்ஷேக்ஷாஸ

கூடாதென்றது வீணாகப்பண்ணிக்கொள்ளுகிற
வ்ரணத்தைச் சொன்னபடி. இத்தப்தமுத்ராதாரணம் பண்
ணிக்கொள்ளும்படி ஆதர்வண்மஹோபநிஷத்தில்ப்ரம்மஸூ
க்தத்தில் விதியிருப்பதாலும், செய்துகொள்ளாவிடில் தோ
ஷம் சொல்லியிருப்பதாலும் இப்படி சாண்டில்யஸ்மிருதி,
மஹாபாரத, ஹரிவம்ச, ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண, பாகவதம் முத
லிய புராணங்கள் கோஷியாநின்றனவென்று ஸ்தாபித்தா
ரென்னபடி. ||௪௯||

(ஊர்த்வபுண்ட்ராங்கநத்ராதா) ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் பண்ணக்கூடாதென்று சோத்யம்வா, அது பஸ்மோர்த்வபுண்ட்ரதாரணவிஷயம் என்றும், சைவாகமத்தில் ப்ரவிஷ்டனுக்கு நிஷேதவிஷயமென்றும் வ்யவஸ்தைப்பண்ணப்பட்டது.

[illegible] ॥சஎ॥

ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் பண்ணிக்கொள்ளவேணுமென்று யஜுஸ்ஸில் கடசாகையிலும், ஆதர்வணத்திலும். போதாயநவாக்கியத்திலும், நாரதீயத்திலும் விதிக்கப்பட்டது. வி

ஸாத்த்விகயோகஶ்ச ॥௪௮॥

பகவந்நிவேதிதஸாத்த்விகாஹாரநிஷேவணேந ஸாத்த்விகவிக்ரஹகத்வாத் ஸாத்த்விகயோகஶ்ச. பகவந்நிவேதிதஸ்ய தேவதாந்தரநிவேதிதஸ்ய சாபோஜ்யத்வம் பகவந்நிவேதிதஸ்ய போஜ்யத்வம், பாவநத்வஞ்ச ஶ்ரீபாஞ்சராத்ராதிஷு ஸித்தமிதி ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரஸித்தம். "நாநிவேத்ய ஹரே: கிஞ்சித் போக்தவ்யம் வா கதாசந | விஷ்ணோர்நைவேத்யகாலஸ்து தந்நிவேத்யம் ஸதாஸ்து தே | அந்யந்நிவேத்ய நிர்மால்யம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா சாந்த்ராயணம் சரேத் | ஸக்த்வாஜ்யம் ஸ்வ நைவேத்யம் ஸாத்த்விகாஹாரமிஷ்யதாம் | ஸமம் யஜ்ஞஸஹஸ்ராணாம் பராந்நாநாம் ஶதம் ஸமம் || க்ருஷ்ணதேவஸ்ய ஸஹஸ்ரஸ்ய வாஜபேயஶதஸ்ய ச | யச்சாந்நம் தத்ஸமம் விஷ்ணோர்நைவேத்யபக்ஷணாத் | நிர்மால்யஞ்ச நிவேத்யஞ்ச ஸ்ப்ருஷ்ட்வா சாந்த்ராயணம் சரேத்" இதி. நைவேத்யம் - பகவந்நிவேதநாயோக்யம் ப்ராக்ஸித்தத்ரவ்யம், நிர்மால்யம் - பூர்வாதிநிவேதிதம். யதா, நிர்மால்யஞ்ச நிவேத்யஞ்ச உபயமபி பரதேவதாவிஷயம், விஸர்ஜநாவஸரே தத் நிர்மால்யஸங்க்ஷ

ஸம்ருதியால் குருக்காக த்ரிபுண்ட்ரதாரணம ப்ராம்மணவிஷயமன்று. வைஷ்ணவனல்லாத சூத்ரவிஷயம். ஊர்த்தவபுண்ட்ரம் வெளுப்பு மண்ணினாலே தரிக்கவேணும், அதுவும் ஸச்சித்ரமாய் ஹரிபாதாகாரமாய் தரிக்கவேணும் வேறுத்ரவ்யங்கூடாது நடுவில் ஹரித்ராசூர்ணயுக்தமாயிருக்கவேணும் என்று ஸ்தாபித்தாரென்றபடி. ॥௪௭॥

(ஸாத்த்விகயோகஶ்ச) சுத்தஸத்வப்ரசுரமான திருமேனியுடையவர். பகவந்நிவேதிதஸாத்விகாஹாரம் முதலானதுகளாலேசுத்தஸத்வமயசரீரரென்னுமாம். பகவந்நிவேதித்தத்தையே புஜிக்கவேணும். அதுபாவநதமம் வேறுதேவதைகளுக்கு நிவேதிதமானது நிர்மால்யம், அதுபுஜிக்கக்கூடாது. புஜித்தால் பாபம்வரும்என்கிறவைகள், பகவச்சாஸ்தரம்,ஸித்தாந்

ணப்ராயஶ்சித்த கர்மணோ நிஷ்காம்யாதிவைஶேஷ்யஸ்ய ஸேவநே, ப்ரம் ஸேவாம் ஸ்வஸேவ்யம் நிவேதிதமன்னம் ப்ரஸாதீக்ருத்ய ப்ரஸாத இதி வேதவேத்யஸ்யார்ச்சகா:. மஹோபநிஷதி "விஷ்ணோர்நாத்ரேயஶ் யாதி" த்யாதிஶ்ரவணாத். ||௪௮

❁ யத்யாசாரவ்யவஸ்தாதா ||௪௯|| ❁

யதீநாம் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் த்ரிதண்டதாரணாதேராசாரஸ்ய வ்யவஸ்தாதா. நநு ப்ரஹ்மஸூத்ரஸ்ய யஜ்ஞோபவீததாரணாதே: ப்ராவகாஸாவாத், ஸாமாந்யத: ப்ராப்தஸ்யாபி "நவாபி நிஷ்க்ருத்ய யஜ்ஞோபவீதம் விஸ்ருஜேத்" இதிஶேஷோதாலாயாத், வைகல்பிகத்யாகவிதாநேபி ப்ரத்யவாயவிரஹாத் ஸ்வாத்யாயஜபஸந்த்யாவந்தநாதீநாமபி நிவ்ருத்த்யா தத்ஸமஸ்யாபி நிவ்ருத்தே:, ப்ரவேஶாநநுஷ்டாநாச்ச ப்ரஹ்மஸேஷ்டம் யஜ்ஞோபவீததாரணாதிகம் காயமிதிசேத்; ப்ரஹ்மஸூத்ரதாநாதேபி யஜ்ஞோபவீததாரணம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஸித்தம். ததாஹி; ஶாட்யாயநீயோபநிஷதி "ப்ரஹ்மஸூத்ரஶிகாவிஶிஷ்டயோ: பவேத் பவித்ரதாரண:। ததா ஶௌசமாஸதம்। த்ரிதண்டமுபவீதஞ்சவாஸ: கௌபீநவேஷ்டநம்। ஶிக்யம் பவித்ரமித்யேதத்பிப்ருயாத்யாவதாயுஷம்। ஸ்ரீவிஷ்ணோர்வைஷ்ணவம் ஶங்கம் ஸங்க்ரஹாணாம் நிஜஸ்தாநம் ஸர்வயோகாநாம் இதி வேதாந்தஶாஸநம்" இதி. வஸிஷ்ட:. "யஜ்ஞோபவீதீ ஏகஶிகஶ்ச ஸ்யாத்" இதி. ஶௌநக: "ஸ்வயம் யாவஜ்ஜீவம் வா இதிகா

தாசாரபத்ததி, மஹோபநிஷத், முதலியவைகளிலே விதிக்கப்பட்டதென்று ஸச்சரித்ரரக்ஷையில் அருளிச்செய்தார்.

(யத்யாசாரவ்யவஸ்தாதா) யதிகளுடைய ஆசாரத்தை ஸ்தாபித்தவர். யதிகள்நால்வர் குடீசகர், பஹூதகர், ஹம்ஸர், பரமஹம்ஸரென்று. இவர்களுள் குடீசகர்பஹூதகர்களுக்குவர்ணாச்ரமதர்மம் வேணும், ஹம்ஸனுக்கும் பரமஹம்ஸனுக்கும் வேண்டுவதில்லை, இவர்கள் ஶிகாயஜ்ஞோபவீதவஸ்த்ராதித்ய

ஷாயவாஸ: | ஸவாஜெஜெஹாவாயெதி த்ரி ஊர்ணாம் ப்ருஷ்டாதி |
தஞ்யொராவ்ருணீஹெ இதி யஜ்ஞோபவீதம்'' இதி. உஶ
ந: | ப்ருஹஸ்பதிர் வரிதப்ராமாஞ ப்ருஹஸ்பதிர் ம்ருஹீவந் |
வரிவ்ராட்த்ராவி வதித்ஸ்ஸாத்தவரிதப்ஜெஜஞ". வ்ருத்தஜா
பாலி: "ஹீநோ யஜ்ஞோபவீதேந யதிஸ்யாத்ஸ்யாந்நர்க்ஷ
க: | தஸ்ய க்ரியாநிஷ்பலாஸ்யாகூஉ ராயஶ்சித்தம்விதீயதெ |
மாயத்ரீஸஹிதாநெவ வ்ராஜாபத்யாநுஷ்டாசரெத் | வா
நஸ்ஸம்ஸ்காரஶ்ரித்யாயம் யஜ்ஞோபவீதக"ஜிதி. யாஜ்ஞவ
ல்க்ய: "ஸவ்யஸதஹிதஶூாஞலிதுஞ்ஞீஸஞ்ஞொமூஷி" தி.
ஞாநமாஸநிகெ ஸத்துஷிஸம்வாதெ "ஶாநஸஹஞ்ஞ
காதாம் யாதயாநீஜஹாபஷாம்| ஹவித்ருணும் விஷ்டஸ்ய
ஶாஸ்வஷெஸைவாவிமஷி" தி.வதம்ஜலி: "த்ரிவிஷ்டுகெந
வரிவ்ராஜக" இதி. தயாக்ஷ: "த்ரிவுணெநயதிஶ்ருவ
ஷக்ஷணாநி வ்ருயக்வ்ருயக்" வராஶரஸ்ம்ருதௌ "வரெ
ஹம்ஸாநாம் த்ரிவுணஜஷவித்ரஶிக்யயஜ்ஞோபஜ்ஞவீதிநொஞ
வஸவெஹிவா ஸயாரிணொ ஶ்ராசெஞாத்ரவாஸி
நோ நமாதீயராவஸயெஷ வஞாத்ரம்வஸஞ: க்ஷார
ஷவணவஜம்ஹிக்ஷாகாஷெஶீணவணவடம்க்ருகா ப்ரா
ஹ்மணகாஷாஜெவஹிக்ஷாம்க்ருகாஸஷ்டௌ ஶ்ராவாநெவஸம்
ஜாநாஸ்ஸெஶ்யாவாஸந தத்வரா: நித்யம் வ்ருக்ஷஶிரெஷவஸ
ஞ: ஞாஷ்டாநம் ஶிக்ஷயஞஇதி. அத்ரி: "வ்ருக்ஷமூலநிவா
ஸெநெவஸ்ம்ஶாத்தெதஜா"இதி. ஏவம் ஸாஶாந்த்ய:
விஶேஷதஶ்ஶாவஸ்தகாஞ, த்ராணெவ த்வாயஸ்வரணாத்
வரஹம்ஸாநாஶி ஶிவாயஜ்ஞோவவீதயாரணெஸிஜெ
"நவாநி திக்ருத்யஜ்ஞோவவீதம் விஸ்ருஜெஜ, பஹி"ஸ்ஸூ
த்ரம்த்யஜெஜ்ஞாயஶ்" இத்யாதிகம்வாராணயஜ்ஞோவவீத
த்யாமவிஷயம் "நவாநி திக்ருத்வாராணவஸ்வாவவீத
கஞ்ஞஷாணத்க்ஷாநவாநு ஸம்ருஹ்யாஶ்ரம்வ்ருவிஶெஷி"தி
ஶ்ராமெத்யவவ்யவஸ்தாவிதகாஞ. த்விதீயயஜ்ஞோபவீதவிஷ
யம்வா, பஹிஸ்ஸூத்ரம்த்யஜெஜ்=ஸவித்ராஞ்பஹிஸமுதம்

[illegible]

த்ருவிஷ்யஜ்ஞ்யஜ்ஞாவலீட” இதி. அத ஏவ ப்ரதிவாதிபி:; “வௌணாஶோஸ்யாம் ப்ரதிவாதமுகம் கண்டயேத ப்ரதிவாதிபி: | ஸம்க்ஷோபஸ்யப்ரதிவாதமுகம் கண்டயேத ப்ரதிவாதிபி: | ஶ்ரீஸுதர்ஶநம் க்ருதார்த்தாவதாரம் க்ருதார்த்தாவாயோமயாஶேக ஷேஷ: | ஸம்க்ஷோபஸ்யப்ரதிவாதமுகம் த்ரிதண்டஸம்நிஷ்டவாஶ்வே ஷ” இதி விதமேபாதியிமாஸ்வ ஸ்ருதிவேதாந்தஸூத்ரதிவிரோ யாதாவாரவிரோதாத் யமாகயாவிஷேயதீதி வாவிஸ்தரம் ஶத தூஷண்யாம் ப்ரதிஷ்டாபநாத் | ||௪௯||

ஸ || பரபக்ஷநிராகரணேந தேந யஜ்ஞவிஜயதாம் ஸ்தாபநேநவ ஸபா ஶ்ரீரங்கநாயகநாத்தஸ்ய விஸ ஜநாநுஹ—

❁ ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரயீ: ❁ ||௫௦||

ஸர்வதந்த்ரேஷு= உக்தேஷ்வநுக்தேஷு வ்யாகரண ஜ்யோதிஷமளதஶீபாயம் வைஶேஷிகாதிஷு ஸ்வதந்த்ர:= நிர

ஞிகளாய் ஸர்வத்ர ஸிக்ஷாவாதிகளா யிருப்பர்கள். இவ்விரு வரில் ஜ்ஞாநாபேக்ஷி, தத்வஹிதரென்று பேதமுண்டு. ஜ்ஞாநா பேக்ஷியாகில் வஸ்த்ராதிகளையும் ஏகதண்டத்தையும் தரித்து குருகுலம்போய் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவேதாந்தஶ்ரவணம் பண்ணும வன். ஜ்ஞாநாநபேக்ஷிக்கு ஒன்றும் வேண்டுவதில்லை தந்த்ராதி ஶாஸ்த்ரம் வந்தது. அதுக்குத்தாழ, பரமஹம்ஸலக்ஷணமதன்று, ஸ்ரீவைஷ்ணவ த்ரிதண்டகண்டிகாஷாயதாரிகளாய்வேதா ந்தவிஷயகாலக்ஷேபபராயணராய், நியதமைக்ஷ்யமிருக் குமதென்று ஶாஸ்த்ரஸித்தமாய் ஸம்ப்ரதாயமாய் ஶததூஷ ணியிலே ஸ்தாபித்தாரென்றபடி. (௪௯)

(ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரயீ:) உக்தாநுக்தங்களான வ்யாக ரணஜ்யோதிஷமளதஶீபாயம்வைஶேஷிகாதிகளான ஸர்வதந்த்ரங் களிலும் நிரங்குஶமான புத்தியையுடையவர். “ஸர்வே ஷு தந்த்ரேஷு= ஶிக்ஷாதிஷு— ந ப்ரபஞ்சவேதேஷ்விக ஷட்வேதாந்தரீதிம்ஸர்வஸாம்ப்ரயோகப்ரவேஷ்வா

[illegible] ||௫௦||

[illegible]

[illegible] "என்று அப்பயதீக்ஷிதராலே யாதவாப்யுதயவ்யாக்யாநத்தில் அர்த்தம்பண்ணப்பட்டபடியாகவுமாம். இத்திருநாமம் பரபக்ஷநிராகரண ஸ்வபக்ஷஸ்தாபநங்களிலே ப்ரீதையான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாராலே அருளப்பட்டது. இவ்வர்த்தத்தை "[illegible]" என்று ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் தாமேயருளிச்செய்தார். "[illegible]" என்று மஹத்திலும் ஸப்ததிரத்நமாலிகையிலும் ப்ரபஞ்சித்தார்கள். ||௫௦||

இப்படி ஐப்பது திருநாமங்களையருளிச்செய்து பூர்வ பஞ்சாசத்தை நிகமித்து [illegible] கமென்றருளிச்செய்கிறார் ([illegible] யால்) ஸ்ரீ[illegible]என்றது ஸ்ரீசைலபூர்ணரென்றபடி. [illegible]. அல்லது அவருக்கே ஸ்ரீசைலரென்று தி

ருநாமமாகவுமாம். ஆகவித்தால் பெரிய திருமலைநம்பியைச் சொன்னபடி. அவருடைய (குல) வம்சத்துக்கு, (திலக:) அலங்காரபூதரென்றபடி. ஸர்வலக்ஷணஸம்ருத்தமானாலும் முகம் திலகத்தாலே சோபிக்குமன்றோ. (சதுர்வேதஸதக்ரது) நான்கு வேதத்தையுமோதி நூறு யாகங்களையும் பண்ணி அத்தால் அன்வர்த்தமான திருநாமத்தையுடைய (தாதாசார்ய) திருமலைநம்பிக்கு திருவேங்கடமுடையானாலளிக்கப்பட்டும், தத்வஜ்ஞர்களுக்கே அஸாதாரணமுமான தாத என்கிற ஆசார்யருக்கு (நந்தந) அன்வர்த்தமாக ஆநந்திப்பியாநின்றுள்ள புத்திரனையும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்தினவராயும், ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரான வேதாந்த தேசிகனுக்கு ஸமாநநாமதேயனும் வேங்கடாசார்யரென்று அப்பெயரையேயுடையவனுமான (ஆசார்ய) குருபூதனானவருடைய (க்ருதிஷு) அருளிச்செயல்களில் (ஆசார்யப்ரமாணாதர்சே) ஆசார்ய: தேசிகனுடைய, ப்ரமாண= ஸாஸ்த்ரோக்தப்ரமாணங்களென்ன, காம்த்ராதிஸர்வப்ரமாணங்களென்ன, இதுகளுக்கு ஆதர்சே= கண்ணாடிபோல் நன்றாக ப்ரகாசகமான கிரந்தத்தில் (விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம்) முன் ஐம்பது திருநாமங்களைச் சொல்லும்பாகம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: |

உத்தரபாகம்

[illegible] |
[illegible] ||ஸ்ரீ:||

சுஉ || [illegible]

அ—கை. இப்படி முன்னைம்பதாலே வெளிப்படையாயும் மறைவாயுமிருந்துள்ள பாஷண்டிகளுடைய மதத்தை ஜயித்து, அதனால் கிடைத்த புகழையுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லி, மேலைம்பதாலே மறைமுடியின் ஸாரமான ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடையவுண்மைப்பொருளை வெளியிடுகையாலும், அதின் விரோதிகளை விலக்குகையாலுமுண்டாகாநின்றுள்ள புகழ்பொருந்திய திருநாமங்களைச் சொல்லத்தொடங்கி குருவந்தநம் பண்ணுகிறார். "[illegible]" என்பதால்.

(இ—ள்) முன்சொன்னபடியிருவகையரான பாஷண்டிகளுடைய கூட்டத்தையோட்டுமவராய், இத்தால் முன்னைம்பதினர்த்தங்காட்டப்பட்டது. உபநிஷத்துக்களாகிற ஸ்திரீகளுடைய மயிர் முடியை அலங்காரஞ்செய்வதில் கைதேர்ந்தவராய். இத்தால் மேல் ஐம்பதின் அர்த்தம் ஸூசிக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட தேசிகன் மேன்மையோடிருக்கிறார்.

அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞ: ॥ருக॥

அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநஸ்ய ஸஹஸ்ரத்ரயஸ்ய திவ்யாத்புதஸ்ய ஸாதுஜநஸம்ரக்ஷணைகதீக்ஷிதஸ்ய பகவத ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்ய அவதாரரஹஸ்யம் ஜாநாதீதி அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞ:. ததுக்தம் ரஹஸ்யத்ரயஸாரே "அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வம் அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவதா । ஶுத்தஸத்வமயத்வம் ச ஸ்வேச்சாமாத்ரநிதாநதா । தர்மக்லாநௌ ஸமுதயஸ்ஸாதுஸம்ரக்ஷணார்த்ததா । இதி ஜந்மரஹஸ்யம் யோ வேத்தி நாஸ்ய புநர்பவ:" இதி. அத்ர உக்தாநாவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமேக ஜந்மந்யேவ உபாயவத்த்வம் ஜநநிவாரகமோக்ஷஹேதுர்பவதி. ப்ரபந்நாநாம் ஶரண்யகுணவிஶேஷஜ்ஞாநாநாம் ச ஹ்ருʼதி விஶ்வாஸஜநநத்வாரா ஸாம்ப்ரதம் ஸாதநாநுஷ்டாநேநாபி ப்ரஸவதீதி பாவ:. ॥ருக॥

திருநாமங்களைச்சொல்லுகிறார்.

(அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞ:) அவதாரரஹஸ்யத்தையறிந்தவர் அவதாரரஹஸ்யமாவது-பகவானுடைய திருவவதாரங்களுடைய வுண்மைப்பொருள். அதாவது அவதாரப்பரமென்றும், வ்யூஹமென்றும் விபவமென்றும், ஹார்தமென்றும், அர்ச்சையென்றும், ஐந்துவகையாயிருக்கும். இவ்வைந்துரூபமும் இந்திரஜாலம் போலே பொய்யன்றிக்கே மெய்யானதென்றும், இவற்றிலீச்வரனுக்கு ஞாநங்களிற்குறையில்லையென்றும், சுத்தஸத்வமயமென்றும், இவையுண்டாகைக்கு ஈச்வரனுடையவிச்சையேகாரணமென்றும், தர்மம் குறையில் ஆவிர்பவிப்பதுமென்றும், ஸாதுக்களைக் காப்பதுமுதலியவைகளே பிரயோஜநமென்றும் இப்படியாக பகவத்கீதையில் சொல்லப்படுமது, இதையறிந்தவரென்றபடி. இங்கு பாருபாதிகளுடைய இலட்சணம் முதலியவைகளை பெரியோர்களைக்கேட்டறிந்திடுக. ॥ருக॥

ஏவஞ்ச தாம் அர்ச்சாவதாரஸௌந்தர்யாஸக்தி நிவேதயதி —

❁ அர்ச்சாஸௌந்தர்யஸக்ததீ: ❁ ||௫௨||

அர்ச்சாயாஸ்ஸௌந்தர்யே ஸக்தா தீர்யஸ்ய ஸ: அர்ச்சாஸௌந்தர்யஸக்ததீ:. ததுக்தம் "நிரங்குஶம் நிகிலபதஸ்த்வதீயயோ ஸ்வப்ரதிஷ்டாபநோபாதிரம்யம்| ஸத்யம் ஶபே வாரணஶைலநாத வைகுண்டவாஸேऽபி ந மேऽபிலாஷ:, ஶாரதஶ்ருத த்³ப்³ பாதகேஸ்ரம் ஸம்யாஸம்ப்ருதவிதாரேஹஸ்தாநி| த்ணிணேஷிகாஸு ரத்னஹந்த்ர ஸ்வச்சநிஹந்தாநி ப்ரதாப்ரதாநி வஶ்ரேந்து" இதி. த்ராமஶ்ப்லாக்யாநிணயே ஸ்ரதாவதாரேஷு ரவதாஸிநிவேஶஸ்யஶ்ரத்தாமேத்தாசுபேக்தம்; "கேஷித்தாந்த்ராஸமீக்ஷா ஸாம்பவஸ்யாவவேதிந: | ஸஹஜேऽவஷ்டிதம் ஜோகேவேரயேஹ்யஷ்ஷோஹஸ்ஸுவி||அத்ராஷ்டஶாஸ்த்ரர்ணநேகேஷாணி வோயநம்| அர்ச்சாவதாரவேவாவ தேஷா3தஸ்ஹவு"இதி ||௫௨||

"ஸந்தர்ஶநாதகஸ்மாத்வாம்ஸாம்ஸஜ்ஜமேதஸாம் | காவாஸநாகாவாஸித்வ்காதஸ்தியஸ்யா || காஹேது

(அர்ச்சாஸௌந்தர்யஸக்ததீ:) அர்ச்சா= கோயில்முதலியவிடங்களிலே எழுந்திருளியிருக்கிற ஸ்ரீரங்கநாதன்முதலியவிக்ரஹம். ஸௌந்தர்யே= அதினுடையவழகில், ஸக்தா= மிக்கவவாவுடன்பொருந்தின, தீ:= தர்மபூதஞானவிகாஸத்தையுடையவர். இப்படியிவருக்கு அர்ச்சாவதாரத்தில் மநஸ்ஸூன்றினபடியை வரதராஜபஞ்சாசத்தில் "உமதழகைஸேவியாநின்றவடியேனுக்கு வைகுந்தவாஸத்திலும் ஆசையுண்டாகவில்லை; இப்படிக்கு உ ணையிடுகிறேன், கரிகிரிநாதனே" என்றும், பாதுகா திம் "ஏ பாதுகையே! உம்மை ஸேவித்துக்கொண்டு அநேகவருடமிருப்பேனாகுக" என்றும் இப்படி தேசிகன் தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. ||௫௨||

ஸ்து காஹாவஸ்து நாஸ்திகத்வம் ஸமயம் ப்ரஸஜ்யேத இதி த்யாஜ்யாவாந்தர
தாரதம்யநிர்தார:।

❁ அர்தபஞ்சகதத்த்வஜ்ஞா: ❁ ॥௫௯॥

ப்ராப்யப்ராப்த்ருப்ராப்த்யுபாய ஃபலவிரோதிரூபா ர்தபஞ்சகதத்த்வஜ்ஞாநாதீதா அர்தபஞ்சகதத்த்வஜ்ஞா:। தத்ர ஸ்ரீய:பதிர் நிகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநோऽவதிதஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப: ஸரீரஸம்பதிவிஹாதியாஸ்தேஜ ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி ப்ராபாரஸீம: பரவ்யூஹாதி பஞ்சப்ரகாரவிக்ரஹவிஸிஷ்ட: ஸாமாந்யேதரஸர்வப்ரகார: ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபோ ஜ்ஞாநாநந்த குணகோஷ்ணாவஸி ஸர்வஸ்வம்ப்ர காலாதிஸ்வபாவ ஸ்வேஸ்வமாவஸோநாதேஹாதி

அ—கை. இப்படி அர்ச்சாவதாரங்களுடைய ஸேவை யினாலே மேன்மேலும் வ்ருத்தியடையாநின்றுள்ள ஞானவி சேஷங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

(அர்தபஞ்சகதத்த்வஜ்ஞா:) அர்த்தபஞ்சகத்தின் உண்மை யையறிந்தவர். அர்த்தபஞ்சகமாவது "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஸ்ச ப்ரத்யகாத்மந: । ப்ராப்த்யுபா யம் ஃபலஞ்சைவ ததா ப்ராப்திவிரோதி ச" என்று சொல்லப் பட்டவை. இதன்பொருள். ப்ராப்யமான ப்ரம்ஹத்தின் ஸ்வரூபமும், அடைகிறவனான ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமும், அ டைகைக்கு உபாயமும், பலமும், அடைய வொண்ணாதபடி செய்யும் விரோதியும், ஆகவைந்து. இங்கு ப்ராப்யமான ப்ரம்ஹத்தின் ஸ்வரூபமாவது; இலட்சுமி யோடுகூடினவும், எண்ணிறந்த ஞானநந்தமும், தூர்குணமற் றவும, ஞானசக்திமுதலிய அநந்தங்களான மங்களகுணங்க ளுடையவும், முன்கூறியபடி ஐவகையான ரூபமுடையவும்; சரீரமாகாநின்ற லீலாவிபூதி போகவிபூதிகளென்கிற இர ண்டு விபூதிகளுடையவும், உலகழிப்பு, படைப்பு, அமைப்

[illegible]

புக்களை விளையாடலாகவுடையவுமவிஷ்ணுவென்றும், நாராயணனென்றும,பெயர்களால் பேசப்பட்டவுமாயிருக்கும். ப்ராப்தாவான ஜீவனுடைய ஸ்வரூபமாவது- ஞானாநந்தஸ்வரூபமும். அணுபரிமாணமும், தனக்குத்தான் தோன்றுமதுவும்தன்னையொழிந்தவொன்றைக் காட்டு:தான தர்மபூதஞானத்தையுடையவும், தேஹாதிகளுக்கு வேறுபட்டதும, அடிமையேயுகக்குமதுவும், ஈச்வரனிஷ்டப்படிக்குள்ள தன் பிறப்பிருப்புக்களையுடையவும், மிகவும் பரிபூர்ணமாக பகவானையநுபவிக்க யோக்யமும், தன்னிஷ்டப்படி தக்க வேலையிலாசையையுடையவும, ஜீவாத்மாவென்றுஞ்சொல்லப்படுமது. ப்ராப்த்யுபாயமாவது — ஸித்தமென்றும் ஸாத்யமென்றுமிருவகையுள்ளது. ஸித்தோபாயமென்றால் முன்பேயுளதென்றபடி. அது முன்கூறிய இல்ட்சணமுடைய பரமாத்மா. ஸாத்யோபாயமாவது-பக்தியென்றும், பரபத்தியென்றுமிருவகையுளது. இங்கு பக்தியாவது-கர்மயோகம் ஞானயோகமிதுகளைச்செய்து சுத்தமனம் பெற்றவனுக்குச் செய்யவடுப்பதாய் கடுமை

[illegible]

யானதும், இடையறு எண்ணெய் ஒழுக்கேபோல் அன்பு காரணமாய் ஒரு பொருண்மேலே நீங்காத நினைவுடையதாயும், ஸஞ்சிதமென்றும், ப்ராரப்தமென்றுமாப்போலேயிருக்கிற பாபங்களில் சிலவற்றைமட்டில் போக்குமதாய், நாள்தோறும் அநுஷ்டிக்க வளர்ந்துவருவதாய், தன்னாலேயேசெய்து கொள்ளவேண்டியதான கடாசி நினைவையுடையதாய், யமம் நியமமென்றாப்போலே சொல்லப்படுகிற தனக்குறிய வநுஷ்டானங்களையுடையதாய், இப்படி பல நியமமுடையதாயிருக்கும். ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபம் மேலே சொல்லக்கடவோம். அங்கே கண்டு கொள்வது. பலமாவது — உபாயத்தையநுஷ்டித்து அதினாலே முன்பின்புள்ள பாபங்களில் துவக்கற்றவனாய், தேஹமுடிவில் பிரம்மநாடியாலே வெளிப்பட்டு, அடைவே அர்ச்சிராதி தேவதைகளால் வழிநடத்தப்பட்டு, அப்ராக்ருத தேசத்திற்சென்று, ஸூக்ஷ்மசரீரத்தைவிட்டு விரஜையைக்கடந்து, திவ்யதேஹத்தையடைந்து அலங்காரஞ்செய்யப்பெற்று பூஜிக்கப்பட்டு ஸ்ரீவைகுந்தமாநகரில் திருமாமணி மண்டபத்தில் திருவரவணையில் ஸ்ரீமந்நாராயணனைக்கிட்டி, அஷ்டகுணங்கள் வந்துபுக பரிபூர்ணமாகவநுபவித்து, அ

[illegible]
[illegible]
[illegible] பீஜாங்குரந்யாயேநாநாதிகா
[illegible]க்ருத்யகரணாக்ருத்யாகரண[illegible]
[illegible]ப்ராயஶ்சித்தாநாமநதிவர்த்தநீய: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௫௧||
[illegible]
[illegible]

தின் போக்குவீடாக ஏவற்றேவைசெய்துகொண்டிருக்கை. பிராப்திவிரோதியாவது = விதைமுளையின் நியாயத்தால் வந்தனவும், புண்யபாபங்களுக்கு மூலமும், பிராயச்சித்தமும் முதலானதன்றிநீங்காதவும்; அநுபவித்தே தீரவேண்டுமதும். ப்ரம்ஹாமுதல் ஸ்தம்பபர்யாகவுள்ள சரீரத்தை யெடுவிப்பதும், துக்கத்தையே தருமதும், பெருந்துன்பமான நரகத்தைக் கொடுப்பதும், சக்ரம்போலே சுழன்றுவருவதும், எம்பெருமானுடைய தண்டனைக்கிலக்குமான கர்மவிசேஷம். இப்படிப்பட்ட விரோதியை உபாயத்தாலே நீக்கி, ஜீவன் பரமாத்மாவையடையவேண்டுமென்று இரண்டுபொருளையறிந்தவ னென்றபடி. ||௫௧||

அ-கை. இப்படி யர்த்தபஞ்சகஞானமுண்டானாலும், இவைத்துள் ப்ரதாநமான தத்வத்ரயத்தை விசேஷித்து அறிய வேணும். அறியாவிட்டால் தேஹமேயாத்மாவென்றும், தானே கடவுளென்றுமிப்படியுண்டாகும் ப்ரமம்போகாது. இ

தத்த்வத்ரயவிஶேஷவித் ||௫௪||

தத்த்வத்ரயாணாம் - சிதசிதீஶ்வராணாம், விஶேஷம் - லக்ஷணம் வேத்தீதி தத்த்வத்ரயவிஶேஷவித். உபநிஷத்வாக்யம். த்வத் த்ரிவிதம்-சிதசிதீஶ்வராத்மகம். ஸசேதநத்வம் - ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம். யதார்த்தஜ்ஞாந ஸம்ஸாரிகயோரபி சேதநாந்தராதிவ்யாப்தி:. ஜீவஸ்வரூப-ஜ்ஞாநைகஸத்தி சேதநத்வம். ஶரீரஶ்ச த்ருதிவ்யாப்திவாரணாய ஜ்ஞாநைகஸத்த்வம். இந்த்ரியப்ராணாதாவதிவ்யாப்தி வாரணாய சேதநத்வமிதி. ஸ்வதச்ஶேஷைகஸத்தி சேதநத்வம், பரதந்த்ர சேதநத்வமித்யாஹுரபி ஜீவலக்ஷணம் ஸொரய்யம். ஶரஸ்வரூபம் விஶேஷைகஸத்தி சேதநத்வம். ஜீவஸாமாந்யஸ்யாதிவ்யா

தைப்பற்றியே, தனித்து தத்வத்ரயசிந்தநம் பண்ணவேணு மென்று வேதம்சொன்னதிற்கு கருத்தென்றுணர்ந்து அதின் ஸ்வரூபத்தையறிந்தவரென்கிருர்.

(தத்த்வத்ரயவிஶேஷவித்) அறியவேண்டியவுண்மைப் பொருளுக்குத் தத்வமென்று பெயர். அதின் த்ரயமாவது= போக்தாவென்றும், போக்யமென்றும் ப்ரேரிதாவென்றும் சொல்லுமது. போக்தாவாவது= ஜீவதத்வம். இஜ்ஜீவாத்மா பத்தர், முக்தர், நித்யரென்றும், மூன்றுவிதம். பத்தராவார்= ஸ்தம்பமென்கிற பூச்சிமுதல் ப்ரம்மாவரையிலுள்ள ஸம்ஸாரி சேதநர்கள். முக்தராவார்= ஸம்ஸாரிகளாய் வைத்து தக்கவுபாயம்பண்ணி அதனுல் நற்பதவிபெற்றவர். நித்யராவார்= பகவானைப்போலே யொருக்காலும் பிறப்பிறப்பு ஞானக்குறைவு, இது முதலிய துர்குணமின்றி யெப்பொழுதும் பகவானை யநுபவியாநின்றுள்ள அநந்தன், கருடன், சேனைத் தலைவன் முதலியவர்கள். போக்யமாவது= அறிவில்லாதது. அது, த்ரிகுணமென்றும், காலமென்றும், சுத்தஸத்வத்ரவ்யமென்றும் தர்மபூதஞானமென்றும பிறிவுளது. ப்ரேரிதாவாவது= அவ்விரண்டு தத்வங்களுக்கும் கடவனை ஸ்ரீமந்நாராய

த்³நிவாரணாய வக்ஷ்யதீதி. யதா², ப⁴க³வத்³யாமுநாசார்ய ஜ...
...ஸ்தோத்ரே ...விஶேஷம் ...தோக்தம். யதா²
தத்³டீகாயாம் "ஸர்வதந்த்ர... ஸர்வஸ்வாமின
ஶாஸ்த்ர... ஸ்வாமீ... ஸர்வஸ்வ...
யஸ்ய ... ஸ்வாமீ ... ஸ்வாமினே
... । ஸர்வஸ்வாமின ஶாஸ்த்ர...தீ³க்ஷிதா³" இ
தி. இதி³த்தா²ந்தஸங்க்ஷேபம். ஸர்வஜ்ஞ காஶ்ய...
ஜக³தம் த்ரைஶுத்³தே । ஸ்வாமீ ... காருண்ய ஶா
ஸ்தே ஸ்வாமின்யா ... ॥ ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த²... தத்
வ ... । ... ஶாஸ்த்ர...ஷு
ஶமேது³ ... ஸர்வஸ்வ...ஸ்த:
த: ॥ ஸர்வஸ்வாமின ஶாஸ்த்ரம் ... தத்த்வார்தை²: । ஶாஸ்
த்ர... ॥ ...
... ஶாஸ்த்ர... । தத்... ॥
த ஸ்வ...யாத்³ந: ॥ ஶாஸ்த்ர ஶாஸ்த்ர...ஸ்வா
ந்த்ராம் ... । ... ஸ்வ... ஸ்வ...ந்த்ர
...ஸ்வ... ஸ்வாமீ...
வ ஶாஸ்தே ॥ ஶாஸ்தே ஸ்வாமீ... ஸ்வாமீ
... । ஸர்வஸ்வாமின ஶாஸ்த்ர...
... ॥ ... । ஶ்ரீ...
... ஸ்வ...
... । ...
ஸ்வ... ॥ ...
... । ...
... இதி. ||ரு௪||

ணன். இவ்வர்த்தத்தை "ஸ்வாமீ" என்பதால் சுருங்கவரு
ளிச் செய்தார்கள் ஆளவந்தாரும் பாஷ்யகாரரும். இப்படி
யிதினர்த்த விசேஷங்களை தெளியவறிந்து, தத்வத்ரயசிந்தநா
திகாரம், தத்வமுக்தாகலாபம் முதலியவைகளருளிச் செய்த
வரென்றபடி. ||ரு௪||

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌘𑍍𑌨𑌃 ॥௫௫॥

[illegible]

(𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌘𑍍𑌨𑌃) பக்தியோகத்துக்குண்டான விரோதத்தைப் போக்கினவர். பக்தியோகமாவது— முன் சொன்ன யமநியமம் முதலியயங்கங்களோடு கூடினவஷ்டாங்கயோகம். அது ஸ்வரூபவிருத்தமென்றும் ஆத்மநாசகமென்றும், இப்படி பலமுகமாக அதுக்கு விரோதஞ்சொன்னார்கள்— அவைகளைக் கண்டித்து அதிகாரிகளுக்குத் தக்கபடி ஸ்வரூபாநுகுணமென்றும் ஆத்மநாசகமன்றென்னும் ஸ்தாபித்து விரோதத்தை நீக்கியவைகளை நிக்ஷேபரக்ஷை முதலான பல கிரந்தங்களாலே யருளிச்செய்தாரென்றபடி. ||௫௫||

பக்திமாந் ||ருகூ||

ஃபலரூபா பக்திரஸ்யாஸ்தீதி பக்திமாந். ஸா த்³விதா⁴ ஸந்த்யக்த்வோபாயஸாத்⁴யபூ⁴தாத் ஸாத⁴கம் ஹி தத். ஸாத்⁴யம் ஸ்வோபாய ஸாத்⁴யத்வேந "உபாஸக்திவ்யாஜ்ஞாந உபாஸனப⁴க்தியாத்⁴யா ஸாத⁴ந ரூபா, ஸாத்⁴யப⁴க்தி: ப²லரூபா" இதி வ்யாக்²யாதா ஃபல ரூபப⁴க்தியா ஸ்வரூபவிஸா ஸ்யாதிதி. ||ருகூ||

பகவத்ப்ரியஃ ||ருள||

அத ஏவ பகவதோ ப⁴க்தவத்ஸலஸ்ய ஜ்ஞாநிநோ ப்ரியோ பகவத்ப்ரியஃ. உக்தம் ஹி பகவதா "ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோ நாத்யர்த²மஹம் ஸ ச மம ப்ரியஃ" இதி. பா⁴ஷ்யே "யஸ்யாயம் நிரதிசயப்ரிய ஸ்வஸ்வரூபஸ்ய ப்ரியதமோ ப⁴வதி" இதி. யத்³வா, பகவத்ப⁴க்தேஷு, பா⁴க³வத ப⁴க்தியோகா³த் | பகவத் ப்ரிய இதி | பா⁴க³வதப்ரியத்வாத் பகவத்ப்ரியஃ. "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" இதி பகவத³ஸ்வநாத். ஸூவாயஸ்யாபி பா⁴க³வதப⁴க்தி: "வர்ணாஶ்ரம ஸ்வதர்ம ஸ்வ ..."

(பக்திமாந்) பக்தியையுடையவர். பக்தியென்பது உபாயபக்தியென்றும், ஸாத்யபக்தியென்றுமிருவகை. உபாயபக்தியாவது-மோட்சத்துக்கு உபாயமாகச் செய்யப்பட்ட பக்தியோகம். ஸாத்யபக்தியாவது-பிரபத்தி பக்தியோகத்தை ஸாதநபுத்தியன்றிக்கே பலமாகவநுஸந்தித்து அநுஷ்டித்தால், அது அப்போது பலபக்தியென்றப்படும். ஆகவிற்றால் பலபக்தியையுடையவரென்றபடி. ||ருகூ||

(பகவத்ப்ரியஃ) பகவானுக்கு ப்ரியரானவர். இப்படி பக்தியையுடையவராகையாலே பகவானுக்கு ப்ரியரென்றபடி. "இப்படி பக்தியாகிய ஞானமுடையவன் தமக்கு ப்ரியன், அவனுக்கு நான் ப்ரியன்" என்று கீதாசார்யனருளிச் செய்தார். ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும் "ப்ரியதமேவ வரணீயோ ப⁴வதி" என்று பேசப்பட்டது. அல்லது; பாகவதர்களிடத்தில் பக்தியையுடையவராகையாலே பகவானுக்குப் ப்ரிய

ஸ்வஸ்வாஞ்ஞாநுஸாத்தேநா ஸர்வதஶ்ஶரணாகதேந । தஸ் ஸாக்ஷாத்ஸாமர்த்யகாரம் ஸ்ம்ருதிஶாஸ்த்ரே வஸ்த்ராநுவ்யம்ஸேவ்ய மாண ஶரணாநுஶ்ரவஸோஹதாம:" இத்யாதௌ ப்ரஸித்தா. ॥௬௭॥

அஸ்ய ப்ரபத்திஸ்வரூபம் விஶதயதோ ஜ்ஞாநஸ்ய ஶ்ருத்யந்த ஸாரத்வம் ப்ராப்யத்வம் ப்ரதிபாதயந் நாமாந்தரம். "ஜ்ஞாதைகஸார:" இத்யாஹ.

ஜ்ஞாதைகஸார: ॥௬௮॥

ஜ்ஞாத: ஏகஸார:= முக்யஸார: யேந ஸ: ஜ்ஞாதைகஸார:. "ஸர்வஜ்ஞாநதமம் ஶாஸ்த்ரம்" இதி த்ரிதயஸாரதமத்வம் ஸித்தம். அஸ்ய ஏகஸாராவிவக்ஷயா முக்யதாவகமஸக்தியோ ஸாஸ்யம் ப்ராப்யாவகமத்வகமித்ய பிரேயம். ஏவம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயக்ரமஸ்ய இத்யாதௌ த்ரஷ்டவ்யம். ॥௬௮॥

ரென்றுமாம். "ஸ்ஸ்ஸ்ஜ்ஞாதஸக்ஷேஷு" இது முதலாக பகவா னேயருளிச்செய்தாரிறே. தமக்கு பாகவதபக்தியுண்டென்று மதை "ஶக்ராதிஷ்வாம் ஸநஸ்ஸத:"என்று ஸச்சரித்ரரக்ஷையில் தேசிகன் தாமேயருளிச் செய்தாரிறே. ॥௬௭॥

அ-கை. மேல் பதினெட்டுத்திருநாமங்களால் ப்ரப த்தி ஸ்வரூபத்தை விளக்காநின்றுகொண்டும், ஒன்று முதல் மேன்மேலாக அநந்தமென்றுமளவாக எண்களை ஸூசிப்பியா நின்றுகொண்டுஞ்சொல்லப்படுகிறது.

(ஜ்ஞாதைகஸார:) ஜ்ஞாத= அறியப்பட்ட, ஏக= முக்கியமான, ஸார = தேர்ந்தபதப்பொருளையுடையவர். வேதவிருத்தம் அஸாரமென்றும், வேதத்திலும் இம்மைப்ப யனைக் கூறுமிடம் அற்பஸாரமென்றும், அங்கும் மறுமைப் பயனைக்கூறுமிடம் சிலருக்கு ஸாரமென்றும் ஆத்மமாத்ரா நுபவமாகிற கைவல்யத்தைக்கூறுமிடம் ஸாரதரமென்றும் பரமாத்மப்ராப்தியைச் சொல்லுமிடம் ஸாரதமமென்றும்

❁ த்வயவித் ॥ருக॥ ❁

ஸாரதஸ்ஸங்க்ரஹஸ்த்ரய்யா யாஸஹஸ்ய தத்வயாத்ரஹஸ்யத்ரயம் ஸர்வாநிஷ்டநிவர்தகத்வேந ஸர்வாபீஷ்டப்ரதத்வேந ஸர்வதாऽவர்தநீயம் வேத்தீதி த்வயவித். "ந த்வயவசநாத் க்ஷேமகாரணம்; ஸக்ருதும் காலாதேயந க்ஷிவணி" இத்யுக்தம்.

❁ விஹகாதிபஸ்துதித்வய: ॥ருஉ॥ ❁

ஸ்துதிக்ருதி: = ஸ்துதிகார:, விஹகேந்த்ரஸ்துதிவிஶேஷயோ: கர்த்ருதயா யேந ஸ: விஹகாதிபஸ்துதித்வய:. ஸ்ரீத்வ திவாத்யந்த த்வத்ஸ்துதிகாரத்வேயோஜ்ஞாந பேவ ஶிஷ்ட்யம் ஸ்வக்ருதஸ்தோத்ரவிஶேஷவ த்வாவயிகார:. ஸ்ரீகருட ஸ்தோத்ரம் ஶ்ரீவர ஸாரோக்தம், "யேந கேநாபி காரணத்வயவக்தாரம், "வாஜீயஸோऽபி ஶரணாகதிஶப்தபாஜ:", "ஶரணவரணவாரியம்தயோஜ்ஞா" "த்வத் வாதேவ நிரீக்ஷிதம் த்வத்ரணை" "ஶரணாகதிவிவாதே

அவ்வம்சத்திலும ப்ரதான ப்ரதிதந்த்ரமாக தத்வஹிதஸங்கிர ஹமான ரஹஸ்யத்ரயமே மிகவும் ஸாரதமமென்றும், இப்படியிதுகளின் ஸாராஸாரங்களையறிந்து "அஸாரமேவ ஸாரம்ச" என்கிற ச்லோகத்தாலே யருளிச்செய்தாரென்றபடி. ॥ருஅ॥

(த்வயவித்) த்வயத்தையறிந்தவர். த்வயமென்பது ஓர் ரஹஸ்யம். உபாயத்தையும், உபேயத்தையுமடைவே ப்ரகாசிப்பிக்கையாலே த்வயமென்று பேர் பெற்றது. இது திருமந்த்ரமென்றும் சரமச்லோகமென்றும் ரஹஸ்யங்களின் நடுவே பேசப்பட்டது. எல்லாவநிஷ்டங்களையும் போக்குமது, இஷ்டங்களெல்லாவற்றையுங் கொடுக்குமது. உபாயத்துக்காக ஒரு தரம் சொன்னால் போதுமானது. பிறகு போக்யமாகவெப்பொழுதும் சொல்லலாமானது. ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ஸாரமானது. இப்படிகளாலிதின் மஹிமையை நன்றாகவுணர்ந்தவரென்றபடி. ॥ருக॥

[illegible]

(விபக்தாதிகாரித்ரயஃ) விபக்த = பிரிக்கப்பட்ட, அதிகாரி = அதிகாரத்தினுடைய, இங்கு ப்ரபத்தியின் அதிகாரத்தினுடையவென்றபடி. த்ரய = மூன்றையுடையவர். ஸ்வநிஷ்டை, உக்திநிஷ்டை, ஆசார்யநிஷ்டை இப்படி பிரித்தருளினவரென்றபடி. இங்கு ஸ்வநிஷ்டாதிகாரிகளாவார் குருமுகமாக த்வயத்தினர்த்தத்தையும், அதின் விசேஷங்களையும் ப்ரபத்தியினுடைய அங்கங்களென்ன, அங்கியென்ன இதுகளுடைய ஸ்வரூபமென்ன, உபயோகமென்ன, இது முதலாகமற்றும் ப்ரபத்திக்குவேண்டுவனகளையும் நன்றாகவுணர்ந்து ப்ரபத்தியை யநுஷ்டிக்குமவர்கள். உக்திநிஷ்டராவார். இவ்வர்த்தங்களில் தெளிவில்லாதவராய் அவனையொழிய போக்கற்று நிற்கிறவதிகாரமும், இரட்சிக்குமென்கிற விச்வாஸமுமுடையராய் சரண்யனறிய பூர்ணப்ரபத்தி கர்பமான ஆசார்யராலே உபதிஷ்டவாக்கியத்தைச்சொல்லி “என்னுடைய ரக்ஷையுனக்கே பரமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேணும்”

ஜ்ஞாநாவஸ்தா த்ரிதயம், காம்யகைவல்யகைங்கர்யம், ததா பக்தி
ஜ்ஞாந ஶக்த்யோர்பாவ: ப்ரதிஷித்தஸர்வ வர்ஜநம், ஶாஸ்த்ரீய
வ்யாபாரஸ்ய காம்யகைவல்யோர் த்வேஷ:, பக்திஜ்ஞாந
ஶக்த்யோர்பாவ: ஶாஸ்த்ரீய வ்யாபாரஸ்ய ஸ்வநிஷ்டம், ப்ரதிஷித்த
த்யாகோ காம்யகைவல்யகைங்கர்யோபாஸநம். பக்திஜ்ஞாநஶக்த்யோர்பாவ: கா
ம்யகைவல்யகைங்கர்யத்யாக:, ப்ரதிஷித்ததா ஶாஸ்த்ரீய வ்
யாபாரஸ்யாபாவ:, பக்திஜ்ஞாநஶக்த்யோர்பாவ: ப்ரதிஷித்ததா
ஶாஸ்த்ரீயவ்யாபாரஸ்ய ஸங்காபாவ:, ப்ரதிஷித்ததா ஶா
ஸ்த்ரீய வ்யாபாரம் காம்யகைவல்யகைங்கர்ய த்யாக:, பக்தி
ஜ்ஞாந ஶக்த்யோர்பாவ: ஶாஸ்த்ரீய வ்யாபாரம் காம்யகைவல்யகை
ங்கர்ய ப்ரயோஜநம், பக்திஜ்ஞாநஶக்த்யோர்பாவ: ப்ரதிஷித்த
த்யாக காம்யகைவல்யகைங்கர்ய ஸாதநம், ஸாதநாந்தரம் ப்ரா

என்றிப்படியநுஷ்டிக்குமவர்கள். இப்படிப்பட்ட அதிகாரிக்கு இவ்வுக்தி மாத்திரமும் அமையும். இதற்கு "யேநகே நாபி*வாவஸேத்ஸிர°" இது முதலான ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயங்களையநுஸந்திப்பது. ஆசார்யநிஷ்டராவார்—இப்படி ஸாமாந்யஞானமுமில்லாதவராய் "வா: த: ப்ருஷ்ய:" இது முதலான ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயப்படியோராசார்யனையடைந்து அவனுடைய ஆத்மாத்மீய பரஸமர்ப்பணத்தில் தாமுமந்தர்ப்பூதராமவர். இந்தவாசார்யநிஷ்டை ஞானசூந்யனுக்கு மாத்திரமன்று, ஸர்வக்ஞனுக்கு இதுவே ச்ரேஷ்டம். இப்படி ஸாரஸாரமென்கிற ரஹஸ்யத்தில் அருளிச்செய்தருளினார். ஆனால்; அக்ஞனுக்கென்றது-ஸர்வக்ஞனை நீக்க வந்ததன்றோவென்னில்; அப்படிக்கில்லை, அக்ஞனுக்குமுண்டென்கைக்காகச் சொன்னபடி. இப்படியதிகாரிகளுடைய பிரிவை சரணாகதிதீபிகையில் "பக்தி: ப்ரபத்திரதவா" என்கிற ச்லோகத்திலுமருளிச் செய்தார். ஆனால்; ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரத்தில் அதிகாரிகளை பதினைந்தாகப் பிரித்திருக்கிறதேயென்னில்; அது ஸாமாந்யாதிகாரம். இது விசேஷாதிகாரம் இப்படி பேதங்கண்டுகொள்வது. ||௯௦||

𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧 𑌇𑌤𑌿। ॥௨௰॥

❁ 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥௨௧॥ ❁

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌂 — 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌉𑌭𑌯𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌯𑍋𑌃 ...

[illegible]

ஷாசேதநஸ்ய வ்ருத்தேர்வேதநத்வநிராகரணார்த:। த்விதீயேந ஶ்லோகேந நிரதிஶயமாஹாத்ம்யயா ஸௌஶீல்ய ப்ராப்ய ஷாகாரத்வாதிகுணா உபபாதிதா:। தத்ராயமாசார்யோக்தஸங்க்ரஹ: "ஸ்வஸ்திகஸ்தாபநமத்யைவச்ச ஸௌந்தர்யம் ஶ்ரிய:। நிர்ஹாராபரணம் காமேஷுநிக்ஷணேந்ருஹ" இதி। த்ருதீயேந ஶ்லோகேந ஶ்ரிய: ஸ்வஸ்வரூபப்ராப்யாதிகாரகத்வாதயோ குணா உக்தா:। நநு ஸர்வதேவதா மோக்ஷப்ரதத்வம், ஶ்ரிய: ஸ்வாதந்த்ர்யம் ச விஷய ஜ்ஞாதம்; தத்ர "ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்வஸு" இதி। விஶேஷவசநம் ப்ரஶம்ஸார்த்தம் பரம்ஸ்யாத்; ஏவம், தத்ர "யாஸ்ரயம் ப்ரஸூதே நிர்த்தேஶம் முக்திப்ரதா யம்। நித்யம் த்ரிகுணவத்கும் ப்ராதிபாலயந:" இதி, ஸ்வயமேவ "ஸம்ஸாரார்ணவதாரிணீம்" இதி ப்ராஹ்மணே லக்ஷ்மீநாமஸஹஸ்ரே "ஸம்ஸ்ருதிஹாதா ஸம்ஸாரதிமிரோத்தா பரிபோஷிணீ। ஸம்ஸாரபாஹாரிணீ। பரநிர்வாணதாயிநீ। ஜ்யோதிஷ்டத்ரேதாபவேஹ" த்யாதி, வைஷ்ணவே "விமுக்திபலதாயிநீ" த்யாதிஷுமோக்ஷப்ரதத்வஸ்ய ப்ரஸித்தி:। த்ருதீயேந ஶ்லோகேந ஸர்வஸ்வாமிந்யா ஸ்வாதந்த்ர்யமப்யுக்தம் பகவத்ப்ரஸாதஸாபேக்ஷத்வம் ஸர்வகாரணத்வாநுப்ரவேஶாத் ப்ரதிபாதிதம் விஶேஷகுணாத் யோகதோத்யவ்யோக்தம். சதுர்தேந ஶ்லோகேந ஸ்வாமித்வம் யத்ர ஶ்ரியோ ரஸிக்: நாராயணோத்யம் தஸ்ய தமேகாந்த்ய ஜீவகோடிஸ்வாத

(சதுஶ்ஶ்லோகீஸாரஜ்ஞ:) சதுச்லோகியினுடைய ஸாரார்த்தத்தையறிந்தவர். சதுச்லோகியென்பது = ஸ்ரீவிஷயமாக நான்கு ச்லோகங்களாலே ஸ்ரீஆளவந்தார் அருளிச்செய்தஸ்துதி; அதினுடைய தாத்பர்யார்த்தத்தை யறிந்தவரென்றபடி. அதாவது ஸ்ரீ அணுஸ்வரூபையென்றும், எம்பெருமானுக்கு ஜீவர்கள்போலே பாரதந்த்ரையென்றும், புருஷகாரமாத்திரம் பண்ணுமவளென்றும், உபாயத்தில் 'ஸம்ப

[illegible]

ந்தமில்லையென்றும், மோக்ஷம்தவிர மற்ற புருஷார்த்தங்களை கொடுப்பவளென்றும், பகவானுடைய மோஹினீரூபம்போலே ஸ்ரீயுமொருரூபமேதவிர பகவானைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவளன்றென்றும், இப்படி பலர் பலவகையாக ஸ்ரீயினுடைய ஸ்வரூபாதிகளை குலையாநிற்க; ஸ்ரீ ஆளவந்தார் சதுச்லோகியில் ஸ்ரீயானவள் பகவானைப்போலே வேறு தத்வமேயென்றும், விபுஸ்வரூபையென்றும், ரூபபேதமும் குணபேதங்களும் பெருமாளும் பிராட்டியுமாகப் பிரிவினைசெய்து கொள்ளப்பட்டனவைகளென்றும், ஸ்ரீக்கு ஸத்ரீத்வமும்,

[illegible]

பகவத்பாரதந்திர்யமும், புருஷகாரத்வாதிகளும்; பெருமாளுக்கு பும்ஸத்வம், கோபித்துக்கொள்ளுதல், சிக்ஷைசெய்தல் இது முதலானதுகளும் விபாகத்தால் வந்தவைகள், என்றருளிச்செய்தார் என்றுணர்ந்தவர். இந்தவிபாகம் ஒருநாளும் மாராதபடி நித்யேச்சாஸித்தம். ஸ்ருஷ்டிமுதலானதுகள் எம்பெருமானுக்கும், புருஷ்காரத்வாதிகள் பிராட்டிக்குங்கூராக விபஜித்த வ்யாபாரங்கள். ஆகையால் எப்பொழுதும் பிரியர்த்படி பிராட்டியோடேகூடியே உபாயாதிகள் அநுஷ்டிக்

ஸித்தாந்ததந்த்ராணாம் ஸம்ப்ரதாயவித் பாஞ்சராத்ரகாரகாதி வேதாந்தா உபாயாநுஷ்டாநாதிஸம்ஸ்தவஜதி. சதுர்ணாம் ந்நா ஸ்தோத்ர ரத்நஸ்ய ஶ்ரீஶப்தாத்யர்த்தஜ்ஞ பாஷ்யகர்த்ரே நம: || ||௯௧||

அத பூர்வகண்டத்வயார்த்தஸாம் ப்ரபத்த்யாதிஜ்ஞத்வம் நாமத்வயேநாஹ—

ஸம்யக்ஜ்ஞாதாங்கபஞ்சக: ||௯௨||

ஸம்யக் = ஸ்வரூபத: ப்ரமாணத உபயோகதோ ப்ரயோஜனதஶ்ச, ஜ்ஞாதம் ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதி அங்கபஞ்சகம் யேந ஸ: ஸம்யக்ஜ்ஞாதாங்கபஞ்சக:. யதோக்தம் நிக்ஷேபரக்ஷாயாம் "ஆநுகூல்யமிதி ப்ரோக்தம் ஸர்வபூதாநுகூலதா | ததைவ ப்ராதிகூல்யஞ்ச ஸர்வபூதேஷு வர்ஜயேத் | த்ராணே ஶோகமவஸ்தஸ்ய கார்ப்பண்யம் ஶ்ருததஸ்ய ஶோகாதிஜந்ந: | ரக்ஷிஷ்யத்யநுகூலாநிதி யா விஶ்வாஸஸ்ய ப்ரத்யய: | ஸவிஶ்வாஸோ ஹ்யுபேதஸ்ய ஸர்வதுஷ்க்ருதநாஶந: | கைங்கர்யம் தாநமோபாயேதி தத்த்ராணாய ஶ்ரீ: | மோபாயிதாஸ்வேச்சயம் கோப்த்ருத்வவரணம் ஸ்ம்ருதம்". அதிதேஷாம் பூர்வோத்தரப்யக்த: "ஆநுகூல்யேதரா ஹ்யாஞ்சவிநிவ்ருத்திரபாய: | கார்ப்பண்யநாஶ்ருவா யாநாம் விநிவ்ருத்திர்விஹாஹிதா | ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸ உத்யோஷாவாயகல்பநம் | கோப்த்ருத்வவரணம் நாமஸ்வாமி

கவேணுமென்னும் சுருதி, ஸ்மிருதி, பகவச்சாஸ்திரம், இதிஹாஸம், புராணம், ஸம்ப்ரதாயங்கள், இதுகளுக்கிணங்க சதுச்லோகிக்கு பாஷ்யமருளிச்செய்தருளினாரென்றபடி ||௯௧||

அ—கை. மேலிரண்டு திருநாமங்களால் த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் சொன்ன அங்கங்களோடுகூடிய ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபாதிகளை நன்றாகவுணர்ந்தவரென்கிறது. இதில் முதல் திருநாமத்தால் அங்கங்களைத் தெளிவாக உணர்ந்தவர் என்கிறது.

(ஸம்யக்ஜ்ஞாதாங்கபஞ்சக:) ஸம்யக் = நன்றாக, ஜ்ஞாத:= அறியப்பட்ட, அங்கபஞ்சக:= ஐந்து அங்கங்களையு

[illegible]

டையவர். இப்பிரபத்தியின் அங்கங்களாவன= ஆநுகூல்யஸங்கல்பமும், ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும், கார்ப்பண்யமும் மஹாவிச்வாஸமும், கோப்த்ருத்வவரணமும், ஆகவைந்து. ஆநுகூல்யஸங்கல்பமாவது = பகவானிடத்தில், அல்லது, ஸர்வபூதங்களிடத்தில் அநுகூலனாய் வர்த்திக்கக்கடவேனென்றப்படுமது. ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமாவது — முன்சொன்னவி, ரண்டிடத்திலும் விரோதமான செய்கையைப் பண்ணக்கடவேனல்லேனென்னப்படுமது. கார்ப்பண்யமாவது என் கையிலொரு கைமுதலில்லையென்றுகொண்டு வேறு உபாயத்திலே நசையற்று அதடியாக வந்ததானவும், பகவத்க்ருபையையுண்டுபண்ணத்தக்கதுமான கர்வஹாநியென்றப்படுமது. மஹாவிச்வாஸமாவது= ஈச்வரன் இரட்சிப்பனென்கிறவுறுதி. கோப்த்ருத்வவரணமாவது= நாம்வேண்டாவிடில் இரட்சிக்கமாட்டானென்றுகொண்டு இரட்சிக்கவேணுமென்று வேண்டுகை

ஸ்யைவ ஸ்வஸ்ய கர்மாத் ப்ரபந்நாநாமவர்ஜ்ய ப்ரபத்யாங்கம்ஸ்தா
ந்த்ராநபேக்ஷேத்யகரணத்வாநுபபத்தே:. ததுக்தம் “நஹி
தத்காரணம் லோகே வேதே வா கிஞ்சிதீத்ருஶம் | இதி கதம்வ்
தாஸாபேக்ஷ்யஸ்யநாநுக்ரஹோ ஹேதுரிதி”தி. ||௯௨||

❀ ஷடங்கயோகநிஷ்டா ||௯௩|| ❀

ஷடங்கயோகஸ்ய = பூர்வோக்தாநுஷ்டாநாங்கஷட்கயு
க்தஸ்யாங்கிநோ ந்யாஸஸ்ய, ப்ரபத்தேர்நிரபாயப்ரபத்
தி நிஷ்பாதகாயாம் நிஷ்டாயாம் ஷடங்கயோகநிஷ்டா.
தத்ரைவம் ப்ரபத்தேரங்கஸம்பந்தமாஹுஃ, ஸத்த்வஸ்திரீக்ரு
பாயாம் தாம் நாஸ்தி - கா ஹி “ஸ்வாம்யநுக்ஞாநஷ்டாநவிஷ
த்வேஷாநிஷேதஃ | வைகல்யாதஸம்ஸ்காரம் ததஸ்ஸம்ப
ந்நாயவிரோதஃ” இதி. ராகாந் தஸ்ய, கர்மஸ்வஸத்த்வஸ்த்ரீ
ரீக்ருபாயாம் தாம் ஸ்வாம்யநுக்ஞாநாதிஸஹாநாத், நிஷே

இங்கு சிலர், இவ்வுபாயத்துக்கு அங்கங்கள் வேணுமோ, வேணுமானால் இவ்வுபாயத்துக்கு ஒன்றும் வேண்டாமென்கிறது விரோதியாதோ, அது—வேறு அங்கங்கள் வேண்டாதென்றபடி யென்னில்; வேணுமானாலும் அவச்யமாகவேண்டுவதில்லை, இருந்தாலுமிருக்கலாமென்னில்; அங்கமில்லாவிடில் அங்கி நிறைவேறாதென்னில்; ஆனால் ஐந்தும் வேணுமோ, சிலது போதாதோ, வரிசைக்ரமமும் வேணுமோவென்றும் இது முதலிய சங்கைகள் வர, அவைகளை ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ஆசாரங்களைக்கொண்டு ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாராதிகளில் நிவர்த்திசெய்து அங்கங்களையும், அதின் ப்ரயோஜநங்களையும் நன்றாகவுணர்ந்து அருளிச்செய்தாரென்றபடி ||௯௨||

அ—கை. அங்கியின் ஸ்வரூபாதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

(ஷடங்கயோகநிஷ்டா) ஷட் = ஆறுவிதங்களான அங்க= முன்சொன்ன அங்கங்களையுடைய, யோக= ப்ரபதியாகிற யோகத்துக்கு, நிஷ்டா= உறுதியைச்செய்யும

[illegible]

टेत्'' इति चेत् स्यात् यद्यप्यानन्दमयाधिकरणे नविय
पारम्पर्यात् प्रमाणात्, "ऋतं सत्यं परं ब्रह्म" इति विधि
त्ययं भावः । तस्य च "तेषां तु तपसा ज्ञानं
उत्तिष्ठत तपस्यन्तम् । इदं ब्रह्मविद्यां देवानां
गुह्यं'' इति भगवत्पादैः प्रोक्तं तपः प्रमाणे
न शरणागतिवैराग्यादीनि । यदुक्तं; निषे
धादिति । तत्र "नान्यः पन्था'' इत्यत्र गुरूपसदनाय
न विधित्वं निषेधस्य निषेधात्, प्रपन्नस्य
सर्वस्याधिकारः; अन्यथा प्रपत्तिविद्यानां सर्वेषा
मेव निषेधप्रसङ्गात् । यथा, "तमेवं विद्वान्'' इति
सर्वविद्यासाधारण्यं प्रयोजनस्य । अथवा;
सर्वविद्याश्रयत्वेन निषेधाभावात्
तपःप्रभृतीनां सर्वेषां तत्त्वं भवति । एवं
शब्दः प्रपत्त्यादीनां न सर्वत्र विद्यानामा
कारं सम्पादयति । वस्तुतस्तु "नान्यः पन्थाः''
इत्यत्र * अन्य इति योगिनं,
अविद्यां तितीर्षुः प्रपत्तिशब्दः "तमेव विदित्वा''
इति श्रुत्यन्तरोक्तरूपः । निषेधस्तु निषेधस्या
न्यत्र सम्भावितान्यविद्यानामुपसंहारार्थम् । अत्र
न प्रपत्तिः सम्भवतीति । अत एव भगवत्पादैः
अस्य प्रपत्तेः प्रयोगः स्वतन्त्रत्वेन कथितः । न च
अविद्यानिवृत्तिः; अन्यथा तत्त्वज्ञानस्याप्य
नाशः । अतस्तु ज्ञानस्य नाशाय तत्त्वज्ञानं प्रका
शकत्वं प्रपत्तेः स्वतन्त्रम् । "नान्यः पन्था''
इत्यत्र पन्थाःशब्देन साधनान्तरस्य निषेधाभावात्
अविद्या । तदुक्तं भाष्ये "नान्यः पन्था विद्यते
ऽयनाय'' इति विद्यायाः प्रकारेण अन्यत्र भवति

* अन्यः प्रपत्तियोगिनि - अन्यः प्रपत्तेः अन्यत्र
प्रतियोगित्वम् ।

[illegible — 20 lines of Sanskrit text in Grantha script]

வர். ஷடங்கயோகமென்றபடது ஐந்தங்கங்களோடு சேர்க்கையாலே சொன்னதாகவுமாம். இங்கு ப்ரபத்தியை யோகமாகச் சொன்னது பக்திபோல யிதுவுமொரு ஸ்ம்ருதிவிசேஷமென்கிற கருத்தாலே. ஆனால்; அங்கு இடைவிடாமல் உள்ளளவும நினைக்கவேணும, இங்கு ஒருதடவையேபோதும் இது தான் பேதம். இங்கு சிலர், பக்தியை நீக்கி வேறொருபாயமில்லையே யென்ன; பக்தியினாலே அல்லது ப்ரபத்தியினாலே யென்று சொல்லித்தேயென்ன; ஆனால் ப்ரபத்தியின்

உபாயமிதம், ஸ்வதந்த்ரஞாஸ்த்தி விவர்த்திதவந்தநாஹா வாக், ஸோத்ர ப்ரதிஷ்டா வ்யவஸாயஸ்யஸ்ய ஸம்ஷிதி யாநாமேதி நகாவ்ருத்தவத்தி: விஷ்ணுபாதாக்ஷேபர க்ஷாயாமனுஷ்டேயம். அநுஷ்டானவ காரஸ்ய ஸ்ரீசதிரஹஸ்ய த்ரயஸாரமனுஷ்டேய: தஸ்ய உபாஸநாஸ்யாத்மேவஹிதநா ரம் ஹ: ரஹஸ்யபாணாத் விஹித:, தததவமம் த்ர யோகபுஸவி. ||௬௩||

❁ ஸத்த்ரதஜ்ஜோதக்ருதோத்தம: ||௬௪||

அத ஸவஸத்த்ரம் தத்க்ருதாம் = அய்வகர்த்தாம், உத்தம: ஸத்த்ரம் தத்க்ருதோத்தம:. "ஸத்த்ராயநகாதீநாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸரூபதா | நவாயோபேக்ஷரூபேண ஸஞ்ஜீவிதம்" இதிவசநாத். ||௬௪||

ஸ்வரூபமிவ்விதமென்று அறியக்கூடாததே, விதிக்கவுமில்லையே, அநுஷ்டானமுமில்லையே, செய்யத்தக்கதுமில்லையே யென்று இது முதலாக சங்கிப்பார்கள். அவர்களை ப்ரபத்திஸ்வரூபமின்னதென்றும் "வ்ரஜ"என்று விதியுளதென்றும், விபீஷணாழ்வான் முதலானோர் செய்தார்களென்றும், அநுஷ்டிக்க வேண்டியதேயென்றும், அதிகாரிவிசேஷணத்துக்குச் சொன்ன இலட்சணத்தோடு சேராததெனறும் இது ஸாத்தியமானவுபாயமேயென்றும், வ்யாஜமாத்திரமாகையால் உபாயத்வித்துவமில்லை யென்றும் ஸித்தோபாயத்துக்குக் கொற்றையும் வாராதென்றும், இது வைதிகமானாலும் ஸத்தியவசனாதிகள் போலே யெல்லாருக்குங்கூடுமென்றும், இது முதலானதுகளால் நிக்ஷேபரக்ஷாதிகளில் பரக்கவருளிச்செய்து தெளிவித்தாரென்றபடி. ||௬௩||

(ஸத்த்ரதஜ்ஜோதக்ருதோத்தம:) ஸத்த்ரம் = யாகத்தை, க்ருத:= செய்தவர்களுக்குள், உத்தம:= மேலானவர். இங்கு யாகமென்று ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது. இது யாகமானபடியை "ஸத்த்ராயநகாதீநாம்" என்கிற ச்லோகம் முதலா

அஷ்டாக்ஷரைகநிரத: ||௯௫||

[illegible]

ஷ்துகளில் கண்டுகொள்வது. இச்லோகத்தின் பொருள், நெய்ஸமித்து முதலான த்ரவ்யங்களைக் கொண்டு செய்யும் யக்ஞங்களைக்காட்டிலும் "நம:" என்று சொல்லி சரணாகதி பண்ணுவது மேலானயாகமென்று. இப்படிச்செய்தவனை "செய்தவேள்வியனெ"ன்றும், நூறு யாகம்பண்ணினவனென்றும் புகழப்பட்டது. இப்படியருளிச்செய்து அநுஷ்டித்தவரென்றபடி. ||௯௪||

(அஷ்டாக்ஷரைகநிரத:) அஷ்டாக்ஷர = திருமந்திரத்தில், ஏக= முக்கியமாக, நிரத: = விசேஷமானரதியையுடையவர். அஷ்டாக்ஷரமென்பது அஷ்டாக்ஷரம், வாஸுதேவத்வாதசாக்ஷரம், விஷ்ணுஷடக்ஷரம் என்கிற வ்யாபகத்ரயத்தில் ஒன்று, முக்கியமானது. இது முக்கியமாம்படியென்னென்னில்: தத்துவம் ஹிதம் புருஷார்த்தம், இதுகளைத்தெளிவாக வெளியிடுகையாலும், எல்லாபகவன்மூர்த்திகளுக்கும்

த்வம், தத்வபுர் நவரோஹிதம் தத்ஸத்வம்ஸ்பர்ஶஸ்பர்ஶாத், தத்ஸத்வ நவிநம்ஸ்யம் ஸம்ஹித்ருஷ்டாக்ஷரவராயணாம், ஶ்ருதிர் நா வாஸ்யா நாவாதிஷ்டதோ யத்ர க்வாபி வா | நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரைகஸ்மரணாவஹம், கிம் தத்ர பஹுபிர் மந்த்ரை: கிம் தத்ர பஹுபிர் வ்ரதை: | நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்தஸாதக:" இத்யாதிபி:. ||௯௫||

நவைகரஸாஶ்ரய: ||௯௬||

அத நவ நவைகரஸாஶ்ரய: ஏக: = முக்ய: நவஸ்ய ஏகரஸஸ்யாஶ்ரய: ரஸாந்தரோத்க்ருஷ்ட ஶாந்திரஸாஶ்ரய இத்யர்த்த:. தது(க்)தம் ஸங்கல்பஸூர்யோதயே ‘‘ஶ்ருங்காரோ பரிஷத்யநர்ஹ இதி கரோதி ஸம்ஜ்ஞாநிதாவஸ்த்ர த்ரஸ்த்ருதிம் பரிபிநேத்தி வீராயிதம் | வீராஹங்க்ருதிரத்புத ஸ்துஸ்வஸ்வஸாரோ: வரோ ரஸ: ஸர்வஸ்ய பரிஶிஷ்யதே ஶமிதவித்வைதேஷாரஸ:’’ இதி. ||௯௬||

ஸாதாரணமாகையாலும், எல்லாவாசார்யர்களும், ஆழ்வார்களும், மஹரிஷிகளும விரும்பிப்போந்தார்களாகையாலும் இம்மந்திரம் ஸர்வமந்திரங்களுள் முக்கியமானதென்றிப்படி பல ப்ரமாண ஸம்பிரதாயங்களையருளிச்செய்து அதிலேயே யூன்றிப்போந்தவரென்றபடி. ||௯௫||

(நவைகரஸாஶ்ரய:) நவ= ஒன்பதாவதும், ஏக முக்யமானதுமான ரஸ= சாந்திரஸத்துக்கு ஆஶ்ரய:= இருப்பிடமானவர். ச்ருங்காரம் முதலான நவரஸங்களுக்குள்ளே சாந்திரஸம் ப்ரதாநமென்று ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் ‘‘ஶ்ருங்காரோ பரிஷத்யநர்ஹ:’’ என்கிற ச்லோகத்திலேயருளிச்செய்தார். அந்தச்லோகத்தின்பொருள், ச்ருங்காரரஸமானது ஸபைக்கு யோக்யமன்று, வீரரஸமானது ஒருவரையொருவர் அவமதியாநிற்பது. அத்புதரஸமானது பொய்யானவேடிக்கையைக்காட்டுமது. இப்படியே மற்றவைகளும் ஆகையால் மன

दशतात्पर्यविज्ञाता ॥१७॥

श्रीमन्त्रस्य दशविधतात्पर्यं, विशेषेण प्रमाणसम्प्रदायाभ्यां जानातीति दशतात्पर्यविज्ञाता। तद्यथा प्रथमवाक्ये स्वरूपस्य प्राधान्यं प्रवृत्तिपरत्वात्। वाक्यद्वयेन सम्प्रदायार्थपरं पारमार्थ्यपरम्। वाक्यत्रयेण मन्त्रवाक्यद्वयं सम्प्रदायपरं, तृतीयवाक्यं पारमार्थ्यपर्यवसायीति। मन्त्रं सम्प्रदायार्थपरवाक्यद्वयं कर्मणि निष्ठा निवृत्तिः इष्टप्राप्तिपर्यवसायीति। मन्त्रं सम्प्रदायं उत्तरवाक्यद्वयसम्प्रदायपर्यवसायीति। मन्त्रं सर्वस्वं उत्तरवाक्यद्वयं प्राप्यपर्यवसायीति। वाक्यत्रयं कर्मणि सम्प्रदायपारमार्थ्यपर्यवसन्नमिति। अत एव कारणाद्गुरोरुपदेशानन्तरादि सर्वं शास्त्रसम्प्रदायप्रयोजनानुसन्धानादि निवृत्तिश्च "वि" शब्दार्थ इति। ॥१७॥

सत्कृतः ॥१८॥

परमैकान्तिभिः सम्यक् सम्प्रदायप्रवर्तकत्वेन सत्कृतः, श्रीमान् सत्कारार्हः सत्कृतः। सत्कृतं सम्प्रदायं हृत्स्थं सम्प्रदायप्रवर्तनेन सम्प्रदायं (१) तत्र भक्तैः श्रीविष्णुभक्तैर्जन्यतत्त्वज्ञानादि विषयसम्यक् निवर्तक वेदान्तं (२)

துக்கு துக்கத்தை நீக்குமது சாந்திரஸமே என்று. இப்படி தேசிகன் சாந்தியை கைப்பிடித்தவரென்றபடி. ||௧௬||

(தஶதாத்பர்யவிஜ்ஞாதா) தஶ = பத்துவிதமான, தாத்பர்யம் = கருத்தை, விஜ்ஞாதா = நன்றாகவறிந்தவர். இங்கு திருமந்திரத்தில் பத்துவிதயோஜனைகளை ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களாலே திருமந்த்ராதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தாரென்றபடி. ||௧௭||

தத்ராபி ஶ்ரீபதேஃ காரணத்வாதி ப்ரதிபாதக ஸமஸ்தவேதபரிதப்தவ்யாபாரஷஸித்தம் (௩) ஸோஹாவ்யாபாரஷோஞ்சே ஷ ப்ராபகவமுஃ (௪) தத்ர ஸமஸ்தாவாயஸ்தாம்ஶீக்ருதஸமஸ்த யஸ்ய காஶகஸித்தமேந்த்ரஃ (௫) ஜகத்ஸம்ஸேத்ராக்த்ரவாயஸ்தா ஹ்ராம் ஜகத் (௬) பதத்யேவ்யணவஃ (௭) ப்ரணவாக்ஷரேஷ்வா த்ரபதம் (௮) தத்ராந்தர்விஹக்தோரவிலக்ரத்ரம்ஶஃ (௯) யாக்யஸ்தாரக்ஷணப்ரணநாதிஷ்வாரக்ஷணம் (௧௦) ரக்ஷகக்யாக்ஷித்த விஶேஷணேஷ்வஹ்ரீஃ (௧௧) வ்யாபாரஷஸித்தாதவி ஶ்ரீபதே ஷ்யஸ்விதராவேதகவபரநாராயணாநுவாகஃ (௧௨) விஹஸி த்ரவேக்ஷயா விஷ்ணுபத்நீஶ்ரீஶள (௧௩) தயோஸ்தேஸ்ரவக்திஃ (௧௪) ப்ரஹ்மணக்யாதிஹிரஸ்ய மொகப்ராயாநம் (௧௫) வி த்ராவாயஸ்தாநீநாம் ஆரஶேஷிக்யாஸ் பாத்ராதரவேக்ஷயா ஶ்ரீஶஃ ப்ரயாநஶேஷீ (௧௬) ப்ரணவேஜீவஸ்யஶாஸ்வப்ராயா நம் (௧௭) ஶ்ரீஶஸ்யாஸ்ப்ராயாநம் (௧௮) ஜீவஸ்ய பார தந்த்ர்யாதந்தஸ்நாநே ஸோநாயிகாரணநிஷேதஃ (௧௯) ர க்ஷ்யக்யாதந்தஸ்நாநே ப்ரயிகாரணநிஷேதஃ (௨௦) ஸோக்ஷா யிகாரஜ்ஞாநேஷ்வ ப்ரணவோத்தஜ்ஞாநம் (௨௧) ஸிஸ்தாயிகார ஸ்ராநந்தேஷ்வ யேஷ்வஸாஜந்ராஸஃ (௨௨) தத்ராநகஸிம்ஹ்ரா தவேக்ஷயாஸவேதணம் (௨௩) ஸ்வரஸிதேஹாரஹமஸவேதணே ஷ்வ ஹாரஸவேதணம் (௨௪) நராஸமெஸ்ரவ வியிவாகேஸ்வா ஷ்ரதயாப்ராயாநம் (௨௫) உதாஹரணவிவக்ஷிதஸிஸோவாயஃ (௨௬) ஸ்வஸிதயோஜநாயாம் ஸாதேஸ்ராவாயஃ (௨௭) ஸத்க்ஷா யாம் நிரவேக்ஷஸ்வாதந்த்ர்யாதிநிஷேதஃ (௨௮) பராயாஶ்ச “ நமோநாமோவாது ” உதாஹ்ருதஸ்வாரஸ்ய தாத்பர்யராஸாஸேஸ்ராவாயஃ (௨௯) ஶரம்ப்ரவிவக்ஷாயாஶ்ச ஸிஸோவாயஃ (௩௦) த்ருதீயபத ஸ்ய ஸோஸாஸ்யேதத்வ்யாபாரஷஃ (௩௧) தஶவிதமாஜநாஹேதே ஷ்வ தக்ஷயிதவ்யாபாரஷாயேஸ்தேதேககஸ்ய அயோக்யா ணாஞ்ச ப்ராயாநம் (௩௨) ஶரணாகதிஸேத்ரஷ்வஅயம் (௩௩) தத்ர ஶாஸ்த்ரயக்யக்ருவோதம்ஹகக்யாஸ்ராம்அரணப்ராயா நம் (௩௪) ஸம்கல்பஶ்யக்யாஸ் விஶ்வஹவிஶிஷ்டஃ (௩௫) ஶ

ணாதிவெவஸிவெஷ்ட்யzவி விஸவாரஹாமெ விபொவாயொவெ
வெயெக்யம் (௩௬) அயகேமகெஞு ரயெபுரவாஜெ ஹெணெஷ்ட ஹகவ
வாஸம் (௩௭) ஸவெபுஷாம் ஜெவிதவ்யகாஸமெக்ஷ்ட வித்ரஜுக
ஸம்கொவாஜிவ்யஜூ: (௩௮) ந்யாவெஸதி ஹாவெஸஷ்ட ஸ்ரா
ண்யஜம்வதி வாக்யஹமஷிதஸ்ரீ கேஜ்ராகாயணம் (௩௯) ந்யாவெஸா
வாஸநாஜ்யவஜெ ஹெணெஷ்ட கேஹாஹாரதம் (௪௦) தத்ராவ்ய
ஜ்யாத்ஹாமட் (௪௧) தத்ராzவிஸ்ரீதாஸாஸம் (௪௨) தத்ராவியொகவ
யம் (௪௩) தயொரவிவரகேயொகா: (௪௪) தத்ராவாக்யத்யெஷ்டா
ஜ்யவாக்யம் (௪௫) ஸமவாக்யஅயெவ திவநிவ ஸ்த்யவெக்ஷயர
வதா: வ்ராவஸாகேவ்ராவ்: (௪௬) கஜபுநவெஸாகநிவதுகெ
ஷ்ட மரமவாயொவெஷஸஜவெஸாகநிவதுநம் (௪௭) ந்யஸா
யிகாரிஷ்ட குதுரா: (௪௮) குதெபுஷாதிபுதாரதஜ்யாகஃ வ்ரா
யாந்யம் (௪௯) ஜ்யவஸ்யஸயம்வ்யொஜநமதி விஞாஜிஷ்ட கஜா
கஷெதஸ்யவஸாநம் வ்யாநம் (௫௦) கஸ்ய ஸயதநிரவெக்ஷாதி
கேஸ்ரதிவ்ராயபுநம் (௫௧) குஜ்ஞாநஜ்ஞாவெக்ஜெயெபுஷ்ட குஜ்ஞா
வெக்ஜயபும் (௫௨) தத்ராவிவிஹிதகரணாகஃ வ்ராயவெஸாநிஷி
ஜவஜபுநம் (௫௩) கநஜ்ஞாவெக்ஜெயெபுஷ்ட வெஜாஞதஜயபுஸா
ரகஅயவநாஜிகம் (௫௪) உவஷெஸாநவெஹபுஷ்ட நாவஜிகாஜ்ய
வெக்ஷயா நிதயகேபுவெஹிஸுமதஷெவதாஷாரஸஃ: (௫௫) உ
வஷெஸாவெஹபுஷ்டவ் வவநாஜிரஸிமக்யஃ: (௫௬) ஸம்ஸார
வெமயவெக்ராவி உவிதவெக்ஜயபுவயபுஞாதமணவமணபு:
(௫௭) வெக்ஜெயெபுஷ்ட ஹாமவதவெக்ஜயபும் (௫௮) ஸஃகாரயொ
மெஷ்ட ஸவ்யக்ஜ்ஞாநயஞஹாமவத: (௫௯) ஸஜவயொமெ
ஷ்டநிவெபுஜாயிக: (௬௦) ஸஹவாஸயொமெஷ்டவெவாரம்யாயீ
க: (௬௧) ஸ்ரீதியொமெஷ்டமவகோஹாத்: (௬௨) ஸ்ரீதியொ
மெஷ்ட ஹக்விரவஸ: (௬௩) ஹாமவதவெகம்கயபுராஜவி குவா
யபுவெக்ஜயபும் (௬௪) ஹாமவதவெக்ஜயபுயக்ராவாயபுவெகம்க
யபும் வ்யாநதரம் (௬௫) ஹமவஃஹாமவதவெகம்கயபுயக்ராவா
யபு வெக்ஜயபும் வ்யாநதகேம் (௬௬) வெக்ஜெயெபுஷ்ட யயாஸா
ஸம் வெஸஷ்யஹிகேதவெக்ஜயபும் (௬௭) வெக்ஜெயெபுஷ்ட ஹாவஷி

ஶேஷயாத்ரம் (சூஅ) ஜ்ஞேயத்வஸ்ய ஸ்வப்ரகாஶத்வேக்ஷயாஶேஷி வீ திரோபவ்யாநப்ரயோஜநம் (சூகூ) ஜ்ஞேயத்வோபேக்ஷ்யஷ பர்யவ்ஸ்யமாநிகத்வாக ப்ராமாண்யகத்வஃ (எ0) தேஷு ஸமேத ஷு பரக்ஷப்ரபத்திவாந்யத்வஃ [ப்ரதிபத்திவாஸத்யத்வஃ] ஸ்வாஹி கதாவதாரஃ (எக) ஔசித்யாதிஶயாஃ க்ருதயாமாதிப்ராயா ந்யம் (எஉ) ஸப்ரபாயேந மாரூதாரஷமஸிஸ்யாகஷிப்ராயா ந்யம் (எங) ஜ்ஞேயத்வபகாரணேஷு காரணத்ரயம் (எச) பாஹ்யாபகாரணேஷு ந்யாயஜித்தம் (எரு) கநாபஷிஸாம பதோத்தரஸமபஸ்மக்ஷத்ரம் (எசு) ஸ்வயம் ப்ருக்தேஸஸ்வேஷ்வே ஷு பப்ரபப்ரபம்ப்ரயாநம் (எஎ) தஜஸாவே ஸாமபதப ரிஶ்ரஷிதக்ஷத்ரம் (எஅ) தீயேஷு ஜாநஸம்ஸாமபதாஶ்ச (எகூ) உஶாஸகாரணத்ரயஶமஸியக்தஜஶாவிஶேஷஃ (அ0) காரணத்ரயஜாஷேஷரமாம ந்ருதஷிம்ஸாஜிகம் (அக) ஜகத பேஷு கேப்ராயஜநகாதிப ப்ருஜகாஜஃ (அஉ) பாபாணிய தயேஷு கநமஶாஸநாநமஶ்ருஹாஸ்யாம் ஶிக்ஷகஸாகவிகஸ ஹபாஸஃ (அங) கபசாரேஷ்வஸஹ்யாபசாரஃ (அச) தத்ராவி க்ருதப்நுதாஜநிதாசாயஜே த்ராஹஃ (அரு) கபசாரபரிஹா ரேஷு ஸாநமதாபாஜ்ஜவிபயுநஃ (அசு) ஸாமபதஜேத்ராஹபரி ஹாரேஷு ஸாமபதம் பமரக்ஷுத்ரக்ஷாபணம் (அஎ) கநம தாபாஸாவே நரகநிபதயேஷு ஸூசாயராந்ருஶம்ஸ்யம்ப்ர யாநம் (அஅ) கநமதாபஶாஜேஷு ஸூசாயக்ருபாநிஜாந பாநரராக்ஷஸஸாக்ஷிகஶரண்யப்ரதம் (அகூ) மமரமபஜேஷு ஷ்வாசாயஃ (கூ0) ஸூசாயப்ராசாயஸணியள ப்ராசாயரா நமபதநம் (கூக) ஸூசாயஸமபகஸணிபாதே ஸூசாயரா நம ஶிஷஸமபஜநமபதநம் (கூஉ) ஸமபகஸணியாசபசாரஷ்வே காஜிப்ருதிரிக்தாநமபதநம் (கூங) ஸகாஜிஷு ஜோக்ஷஜாத்ர ப்ரயோஜநஃ (கூச) ஜமஜமக்ஷமஜ்ஞேயேஷு கநந்யப்ரயோ ஜநஜ்ஞேயம் (கூரு) ஸக்த்ஜ்ஞாநாஜ்யயகாஜ்யகஜஸம ஸமபக ப்ராயநம் (கூசு) ஜ்ஞாநாஜிபஜேஷு ஜ்ஞாநப்ரஜோபவே ஸநம் (கூஎ) ஸக்திவிரோயிஜாநஸப ப்ராயிபரிஹாரேஷு ஸு

ஸ்ருக்ஜா நாதிஜநிதஸங்கோசேஷு (௧௮) பூர்ணாபீஷ்டவேஷு பூர்வாசார்யஸம்ஹிதஸாஸ்வதவம் (௧௯) ஸவ்யஸவ்வேஷ்டு நித்ய்த்ருஷ்டு நிரவாயிகஸங்கோசபூஜநிதநிரதிஸயாநந்த ரூபமுஷ்டஸவம் ஸந்யாநம் (௨௦) உதத்வாதம் த்யுஸ் ஸங்கோசதாத்விஷயகாஸ், பராயநகாஸ், ரோக்ஷஸ்யநஸ் ஸஸ்யஸ்ரீநிவாஸ்ஸநாராயணஸ் பகுரத்ர நிரவாயிகஸ் ஸ்யாநம் ஸவ்யதிஷ்டிதிதி ॥ ॥௧௮॥

* ஸஹஸ்ரவித் ॥௧௯॥ *

ஊதிஹாஸபுராணவத் திஷோபநிஷத் மாயாஸஹஸ்ர உபநிஷத்வஸஹஸ்ரநேவத்திஸஹஸ்ரவித். யதா « ஸேவாயோமே த்ருஷ்டிஹோம் ஸஹஸ்ரமதநஸ்வஹோ ஸ்ருதிமாயிரேயஸ்ஸேதாஷாதாபதநஸஹோஸநிஷவி ஜ்ஞைஸமீதா । ஸகுவ்வேதாநவதீ நிரவாயிகஸஹஸ்ரஸ் ஸத்வ

(ஶதகத்ரஸ்) நூற்றைப்பண்ணினவர். அதாவது நூறெண்களுள்ளனவும், பரமைகாந்திகளுக்கு அவசியமறியவேண்டிய பொருளையுடையதுமான ப்ரதான சதகமென்கிற ரஹஸ்யத்தையருளிச்செய்தவரென்றபடி. அல்லது தயாசதகமென்கிற கிரந்தத்தையருளிச்செய்தவரென்றுமாம். ॥௧௮॥

(ஸஹஸ்ரவித்) ஸஹஸ்ர = ஆயிரத்தை, வித் = அறிந்தவர். அதாவது—ஆயிரமென்று திருவாய் மொழியைச்சொல்லும், அதினர்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தவர். அன்றிக்கே; திருவாய் மொழியாயிரம் பாசுரங்கள்தோறும் ஒவ்வொரு பகவத்குணங்கள் சொல்லப்படுகிறனவென்றிப்படி ஆயிரம் பகவத்குணங்களை யறிந்துத்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம், தாத்பர்யரத்நாவளி யென்கிற க்ரந்தங்களையருளிச் செய்தாரென்றுமாம். அன்றிக்கே; இதிஹாஸபுராணங்கள்போலே திருவாய் மொழியும் வேதவேதாந்தங்களுக்கு உபப்ரும்ஹணம், அதாவது—அதினர்த்தங்களை விவரித்துச்சொல்லுமது என்றிப்படி யறிந்தவரென்றுமாம். ॥௧௯॥

ஏவம் ஸஹாயஶ்ரீமாநுஸமேதாவிதாயாம் ச நிஷ்டிஷ்டிஷு த்ருஷ்டமாயாஸமேதந:" இத்யுக்தமேவாயோத்யகாண்டே ஶதகவ்ருத்திவாஶ்யவர்ணவாஸகாநாம் உஶகவ்ருத்திவாஶ்யாநாம் பரகாஶிவர்ணஶதாநாம் ஸ்தாவகக்கேவந நிஸ்ஸீமோஶ்ய: வர்ணகாஶிவக்த்வ்ருஶ்ச்யபாஞ்சமாயாவ திவாஶ்யவர்ணஸஹஸ்ரம் பத்தீதிஸஹஸ்ரவித் ॥ ॥௬௯॥

* ஸ்தூலலக்ஷ: ॥௭௦॥ *

பஹுப்ரத:. « யத்ர ஸ்தூலஜடாஜ்ஞ: வரிஶ்ரஹீதாய நஸ்ய வர்ணாநாஶ்யாதே தஶேவததோரணய » இத்யுக்த்வ்ருத்திவ்ருஶாநாரஹிதவ்ருஹவிஶ்ராவ்ருஶஜத்யத்: ॥ ॥௭௦॥

* அநேகநாநாகோடிஜ்ஞாநநிவர்த்தக: ॥௭௧॥ *

அநேகேஷாம் நாநாகோடிஜ்ஞாநாநாம் நிவர்த்தக:. ரஹஸ்யத்ரயார்த்தவிஷயே ஜாயமாநஸம்ஶயாநாம் விரோதிபரிஹாரரூபேண நிவாரக இத்யர்த்த:. தது க்தம் ஸப்ததிரத்நமாலிகாயாம் « அத்விசிகித்ஸா ப்ரத்விசிகித்ஸா தத்த்வவிசிகித்ஸா ஸர்வவிசிகித்ஸா । ஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தம் ஸர்வபாரதர்ஷாணாம் வேங்கடவிபஶ்சித் ஶமயதீதி » ॥ ॥௭௧॥

(ஸ்தூலலக்ஷ:) ஸ்தூலலக்ஷ: என்பது வெகுவாகக்கொடுப்பவனைச்சொல்லுமென்று நிகண்டு; இதனால் வெகுவாகக்கொடுப்பவரென்றபடி வித்யார்த்திகளுக்கு அவர்கள் போதும் போதுமென்றும்படி யளவிறந்த வித்யைகளைக் கொடுக்குமவரென்றபடி. அல்லது, ஒரு ப்ரம்ஹசாரிக்கு வெகு த்ரவ்யங்களை ஸ்ரீ ஸ்துதிசெய்து அவளுடைய கடாக்ஷத்தால் கொடுத்தாரென்றுமாம். இங்குள்ளவைதிஹ்யத்தை குருபரம்பராப்ரபாவத்தில் அநுஸந்திப்பது.

(அநேகநாநாகோடிஜ்ஞாநநிவர்த்தக:) அநேக—வெகுவிதமான, நாநாகோடிஜ்ஞாந—ஸம்சயஜ்ஞாநங்களை, நிவர்த்தக: போக்கடித்தவர், அதாவது ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயார்த்த விஷயமாக வெகு சங்கைகள்வர, அவைகளை விரோதிபரிஹாரமென்கிற ரஹஸ்

* धर्मशङ्कुः ॥७२॥ *

वर्णाश्रमधर्माणां शङ्कुः धर्मशङ्कुः. परस्पर सांकर्यनिरासकत्वमस्य. "कृतो जातो निकृष्टायाः सवर्णायाविनाशतः । साजात्यं विशेषहेतुर्नास्तीति भीष्मवचः ॥ वैष्णवस्येव नवसादनं सर्वानन्दनिवर्जितम् । जात्यादिव्यवस्थासाम्यं भक्तिकामेषु विष्णुत्वम्" इत्यादिकमिहानुसन्धेयम् इति ॥ ॥७२॥

* सायंप्रातर्वन्दिताङ्घ्रिसरोरुहः ॥७३॥ *

उत उभयसायंप्रातर्भिः = ब्रह्मविद्भिः वन्दिताङ्घ्रिसरोरुहः सायंप्रातर्वन्दिताङ्घ्रिसरोरुहः॥

யத்தால் நிவ்ருத்திசெய்தவரென்றுமாம். இங்கு, கர்மங்கள் விஷயமாகவும், தர்மங்கள்விஷயமாகவும், நல்நடவடிக்கை விஷயமாகவும், தத்துவவிஷயமாகவும், இப்படிப்பலவிதமாகவும் உண்டாகும் ஆட்சேபங்களும் தேசிகனுடைய பரிஹாஸ வார்த்தைகளாலேயே தீர்ந்துவிடும் என்றுபொருளுள்ள ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ணனருளிச்செய்த ஸப்ததிரத்நமாலிகையின் "கர்மவிவித்ஸா" என்கிற ச்லோகத்தை அநுஸந்திப்பது. ॥எக॥

(धर्मशङ्कुः) தர்மங்களுக்கு சங்குபோல்வர். சங்குவென்பது ஓர்நிலையை யுறுதிப்படுத்துமதாகப் பூமியிலூன்றப்பட்ட முளை. தர்மமென்பது சாஸ்த்ரங்கொண்டறியவேண்டுமதான இஹபரஸாதகங்களான கர்மங்களைச்செய்கை. தர்மசாஸ்த்ரங்களைச்சொல்லவுமாம். வர்ணாச்ரமங்கள் குலையாதபடி அவைகளை நிலைநிறுத்துமவர். ஒருவன் ப்ரப்நநனால் தாழ்ந்த ஜாதியார் உயர்ந்தஜாதியராவாரென்றும், தாழ்ந்த ஜாதியாருக்கும் உயர்ந்த ஜாதியர்களுக்கும் முன்புள்ளஜாதிபோய் நூதநமாகவொரு ஜாதியுண்டாகிறதென்னும், ஆதலாலெல்லோரும் ஸமரென்றும் சொல்லுமவர்களை; சாகுமளவும் முந்தியஜாதிபோகாது முக்தியைப்பெற்றபின்புதான் எல்லாரையும் ஸமரென்கிறதென்று இப்படியாக ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளுக்குவ்யவஸ்தையைச்செய்தவரென்றபடி. ॥எஉ॥

* பத்³மாக்ஷாநந்த³ஜநக: ||எச|| *

பத்³மாக்ஷஸ்ய = ஶரணாக³தஸஸ்ய க்ருஷீவலஸ்ய வ்ருஷஶைலேஶஸ்ய து³ஷ்டஸஸ்யச்சி²த்³ஶரணாக³தஸஸ்ய பரிபாலநாநந்த³ஜநகத்வாத் பத்³மாக்ஷாநந்த³ஜநக:. யத்³வா; பத்³மாக்ஷஸ்ய பௌண்ட³ரீகாக்ஷயஜ்வந: பிதாமஹஸ்ய ஸ்வபௌத்ரத்வாத். தது³க்தம் “ஆஸ்போ²டயந்தி பிதர: ப்ரந்ருத்யந்தி பிதாமஹா: । வைஷ்ணவோ ந: குலே ஜாதஸ்ஸந்தாரயிஷ்யதீதி ॥ ||எச||

* அநந்தகு³ணாகர: ||எரு|| *

அநந்தாநாம் = ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்⁴ய வாத்ஸல்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶரண்யத்வ பரகாருணிகத்வாதீ³நாம் கல்யாணகு³ணாநாம் ஆகரோऽநந்தகு³ணாகர: ॥ ||எரு||

(ஸாது⁴வ்ருந்த³வந்தி³தாங்க்⁴ரிஸரோருஹ:) ஸாது⁴—நல்லோர்களுடைய, வ்ருந்த³—குழாங்களாலே, வந்தி³த—நமஸ்கரிக்கப்பட்ட, அங்க்⁴ரி—சரணங்களாகிற, ஸரோருஹ:—தாமரை புஷ்பங்களையுடையவர். இப்படி வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் குலையாதபடி வ்யவஸ்தையைச்செய்தமையால் நல்லோர்களால் நமஸ்கரிக்கப்படு மவரென்றபடி. ||எங||

(பத்³மாக்ஷாநந்த³ஜநக:) பத்மாக்ஷராகிறார்—பங்கயக்கண்ணரான வெம்பெருமான், அவருக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணு மவர். எல்லோரும் பிழைக்கவேணுமென்று சரணாகதியாகிற பயிரைப்பயிர்செய்த திருவேங்கடமுடையானாகிற பயிராளிக்கு, பயிருக்குக்களைபோல் சரணாகதிஸ்வரூபாதிகளை யபிவிருத்தியாகவொட்டாமல் செய்கிற ப்ரச்சந்நவைதிகனை, களையை வேரோடு பிடுங்குவதுபோல் சாஸ்திரங்களைக்கொண்டு நிராகரித்தவராகையாலே யிவர் திருவேங்கிடமுடையானுக்கு ஆநந்தஜநகரென்றபடி. அன்றிக்கே; பத்மாக்ஷராவார் தேசிகனுடைய பிதாமஹர். அவர், நம்முடையவம்சத்தில் பிறந்தபேரனிப்படி வைஷ்ணவனானே, நம்முடைய பித்ருக்கள் களிப்பார்களென்று ஸந்தோஷமடைந்தாரென்றதாகவுமாம். ||எச||

அத ஏகேந நாம்நா சரமஶ்லோகார்த்தாபிஜ்ஞதாமாஹ —

* த்யாகஶப்தார்த்தவித் ॥௭௯॥ *

“ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய” இதி த்யாகஶப்தார்த்தேந வாச்யஸ்யைவமேவம் ப்ரக்ருதிஸித்தத்யாகாகாரத்வேந ஸம் வேத்தீதி த்யாகஶப்தார்த்தவித். ததுக்தம் ரஹஸ்யத்ரயஸாரே “அஶக்த்யநதிகாரஹேதோராகிஞ்சந்யவாச்யதா । அநந்யோபாயதேநாணாம் ஶக்த்யாராம்ஸஹாரணம் । தத்ப்ரத்யாஶாவ்யஸநம் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாயஸாதநம் । ஸர்வதர்மபரித்யாகபதஸ்யார்த்தஸஞ்ஜ்ஞிதா:” இதி. “அஶக்த்யதிகாரவ”தி “அநித்யாஸாதம் யோகதிரம்ப்ராப்யஸஜ்ஜாஸ்நாதி” தியக் பரித்யஜ்யஸ்திதஸ்யேத்ய நுவாதேந அநுயோகாதப்ரஶக்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்த்யதிகாரஶ்ச விஶ்ருதீத்யர்த்த:. விதிபக்ஷே த்வகிஞ்சந்யவாச்யாதய:, த்வகிஞ்சந்யவாச்யா = அநுயோகாதித்யாகாநாம் ஸ்நாய “ப்ரஜ”.

(அநந்தகுணாகர:) அநந்த = அளவற்ற, குண: = தயை பொருமைமுதலிய குணங்களுக்கு; ஆகர: = இருப்பிடமானவர். இப்படி ஒன்று முதல் அநந்தம்வரையிலுள்ள எண்களைக்குறிப்பிட்ட திருநாமங்களைச் சொல்லித்தாயிற்று. ॥௭௫॥

அ—கை. மேல் நான்கு திருநாமங்களால் சரமச்லோகப் பொருளையறிந்தவரென்கிறது.

(த்யாகஶப்தார்த்தவித்) த்யாக = த்யாகவென்கிற, ஶப்த = பதத்தினுடைய, அர்த்த = பொருளை, வித் = அறிந்தவர் அதாவது சரமச்லோகத்தில் “ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய”என்கிறவிடத்தில் ஸர்வதர்மங்களையும் ஸ்வரூபத்தோடு விடவேணுமென்று சிலர் அர்த்தஞ்சொல்ல, அது ஸரியல்ல, “பரித்யஜ்ய” என்பதுவிட்டு இருக்கிற நீயென்று அநுவாதமென்றும், விதியாகில் அகிஞ்சனனை தன்னிலையைக்கண்டு உபாயாந்தரங்களில் பிறந்தவாசையைவிட்டு என்றும், இப்படி அசக்யத்தில் ப்ரவர்த்தித்தவனைத் த்விரென்கை

[illegible] ॥७६॥

* धर्मवित् ॥७७॥ *

« कृष्णं धर्मं सनातनम्, [illegible] » इत्युक्तधर्मं शरण्यतोपयुक्त [illegible] सौलभ्य सौशील्य [illegible] कारुण्यादिगुणविशिष्टत्वेन पत्नीविशिष्टत्वेन च वेत्तीति धर्मवित्। तदुक्तं « अतोऽनन्य [illegible] पत्नीविशिष्टस्सेव्यः [illegible] । यथा गुणादिवैशिष्ट्य [illegible] ॥ एवं पत्नीविशिष्टत्व [illegible] » इति ॥७७

யும், தனக்கு துஷ்கரங்களாய் கழிந்து நிற்கிறவற்றிலபிநிவேசமுடையவனையதுவேண்டாவென்கையும், விகல்பித்த உபாயாந்தரங்களிலொன்றையிங்கே காட்டில் ப்ரம்மாஸ்த்ரநியாயத்தாலே விரோதிக்குமென்று கழிக்கையும் விதிப்ரகாரங்களென்றுமருளிச் செய்தாரென்றபடி. « अतोऽस्त्रायितकारका » என்கிற காரிகைகளையும், « மூண்டாலுமறியதனில் முயலவேண்டா » என்கிற பாட்டையும் இங்கே யநுஸந்திப்பது. ॥எசு॥

(धर्मवित्) தர்மத்தையறிந்தவர். இங்கு தர்மமென்று « कृष्णं धर्मं सनातनम् » என்கிறபடியே எம்பெருமானைச்சொன்னபடி. அவரை, ஆச்ரயணதசைக்கு வேண்டிய குணாதிகளையுடையவரென்று அறிந்தவரென்றபடி. அவையாவன பிராட்டியோடு கூடிதல், வாத்ஸல்யாதி பன்னிரண்டு குணங்களையுடையவனாகுதல் இவை முதலானவைகளையுடையவனாகவறிந்தவரென்றபடி. பிராட்டி விஷயத்திலும் குணவிஷயத்திலும் பிறக்கும் சங்கைகளையும் அதன்

* விதிவிஶேஷவித் ॥௭௮॥ *

“ஶரணம் வ்ரஜ” இதி விதிவிஶேஷம் வேத்தீதி விதிவிஶேஷவித் யதா நிக்ஷேபரக்ஷாயாம் “வ்ரஜ யாஹீத்யநுபாஸ்த்யாவஶ்யஹாவபோத்யம் வாசியுக்தம். வ்யவஸாயப்ரகர்ஷவத் உத்தரப்ரகர்ஷேऽபி விதிஶப்தப்ரயோகாத். அத்ர ப்ரயோக்த்ருணாம் ப்ரயோஜனத்வாத் வ்யவஸாயாரணம்; ந ஹ்யத்ர ஸாமம் விதேயம் ஸம்பத்ஸ்யந்தாஸ்யாவஸ்தா ஸம்பா” இதி. ஏதேநைதத்ராபாஸ்தம் “ஶரணகாலோபஸ்தாபஸ்தாரணயஜநே” இத்யுக்தேந ஸ்வமுகால ஸ்வதஸ்தாராதநாதிகாலக்ரதவிஶேஷாவிஹிதம். தத்ர ஹ்யேவம்வாதேந “ப்ராஹ்மணாயேச்சுஸம்ஸ்தாபயதே” இதி ப்ரஷ்டவ்யஜஸாதேநாதித்யயதே, தத் “ஸம்ஸ்தாபயதே” இதி உத்தரப்ரகர்ஷஸ்ய க்ருதவிஶேஷஸம்ஸ்தாநவிதிப்ரகா ந்யாயவிஸ்தீர்ணம் க்ருதம்; தஸ்மாத்ராபி ஸமாஸதீதி. ஸமேதந ப்ரபத்திராயிகாரிவிஶேஷணம், ஸம்பந்தஜ்ஞாநமாத்ரம், ஶரீராவாயவதி

பரிஹாரங்களையும் த்வயாதிகாரம் முதலியவைகளில் அநுஸந்திப்பது. ॥௭௭॥

(விதிவிஶேஷவித்) விதி = விதியினுடைய, அதாவது = இதைச் செய்யக்கடவனென்று சொல்லுமது. அதுகளுடைய, விஶேஷ = ஸாராம்சத்தை, வித் = அறிந்தவர் “ஶரணம் வ்ரஜ” (சரணமடை) என்கிற ப்ரபத்தி விதியை சிலர் இதுவிதியன்று சரணமென்று அறி. விதியாகில் செய்யக்கடவனென்று சொல்லியிருக்கவேணும். இங்கு அப்படியன்றிக்கே அர்ஜுநனைக்குறித்து “வ்ரஜ” என்று சொல்வதால் அது விதியாகாது, ஆதலால் ப்ரபத்தியநுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை, ப்ரபத்தியென்பது ஸம்பந்தமாத்திரம், நாமீச்வரனுடைய ஸொத்து என்று அவனுக்கும் நமக்குமுள்ள ஸம்பந்தத்தை மாத்திரம் அறியவேண்டுவது, இப்படி பலவகையாகச்சொல்லி ப்ரபத்திஸ்வரூபத்தையழிக்கப்பார்ப்பார்கள். அவர்களை ப்ரபத்தி விதிக்கப்பட்டதே, “வ்ரஜ” என்றிருப்பது குற்றமாகாது, முன்னிலையாகையால் அப்படிச் சொல்லவேண்டிற்று, இப்படிய

[illegible]मात्रम्, अनिवारणमात्रम्, अनुमतिमात्रम्, अविश्वासवृत्तिमात्रम्, दैन्यकृत्यम्, वित्तस्यापहृत्यादिकं च ज्ञानिरस्ताः अधिकारिविशेषणानि विधेयकेनानन्वयकानि; अन्यथा तदुपादानवैयर्थ्यप्रसङ्गादिति ॥ ॥௭௰॥

* उत्तमश्लोकभावज्ञः ॥௭௧॥ *

उत्तमश्लोकः = पुण्यश्लोकः, तस्य शरणागतसंरक्षणायावतीर्णस्य शरणागतसर्वापन्निवर्तकस्य परमकारुणिकस्य पाण्डवसारथेः, भावं जानातीत्युत्तमश्लोकभावज्ञः. उत्तमश्लोकस्य = चरमश्लोकस्य भावंजानातीति वा. तदुक्तम् "सन्तुष्टेण शोकशोषेणायेन येनेष्टहेतुना । ससतस्याहमेवेति चरमश्लोकसंग्रहः" इति. ॥௭௧॥

நேகவிடங்களில் விதியுண்டு. நியாயமறிந்தவர்களொத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸம்பந்தக்ஞாநமாத்திரமடையாது, இப்படி ஆக்ஷேபஸமாதாநங்களோடு நிராகரித்து நிக்ஷேபரக்ஷை முதலான பலக்ரந்தங்களில்ப்ரபத்தி விசேஷத்தையருளிச் செய்தவரென்றபடி. ॥௭௰॥

(உத்தமஶ்லோகபாவஜ்ஞ:)உத்தம = மஹிமை தங்கிய, ஶ்லோக = சரித்ரத்தையுடையவருடைய, பாவ = அபிப்ராயத்தை, ஜ்ஞ: = அறிந்தவர். இங்கு உத்தமஶ்லோகனென்று கண்ணபிரானைச் சொல்லுகிறது. அவருடைய பாவம், அதாவது = நாம் சரணாகதர்களை இரக்ஷிப்பதற்காகவே அவதரித்தோம், நம்மை சரணமடையுங்கோள். உங்களை நாம் எல்லாப்பாபங்களினின்றும் விடுவித்து நீங்கள் அபேக்ஷித்தபடி ரக்ஷிப்போம், என்றுமது. இதையறிந்து அருளிச்செய்தவரென்றபடி. அல்லது, உத்தமஶ்லோகம் = உத்தமமான ச்லோகம். சரமச்லோகமென்றபடி. அதின் பாவங்களை தாத்பரியங்களையென்றபடி. அதாவது "[illegible]" என்கிற ச்லோகத்தின்படி யார் யார் எந்த எந்த விஷயமாக சோகிக்கிறார்களோ, அவ்வவர்களுடைய அந்தந்த சோகத்தை நீக்கி, வேண்டியவைகளைக் கொடுப்ப

[illegible]

* பஞ்சகாலபராயண: ॥ ௮0॥ *

[illegible]

தற்கு யானிருக்கிறேனென்கிறது சரமச்லோகத்தின் திரண்டபொருள் என்று இட்படி யருளிச்செய்தவரென்றபடி. ட.எசு॥

அ—கை. மேல் உத்தரக்ருத்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (பஞ்சகாலபராயண:) பஞ்ச = ஐந்தாகப்பிரிக்கப்பட்ட, கால= ஸமயத்தை, பராயண: = இடைவிடாமல் செய்யுமவர், அதாவது ஓரிராப்பகலையும் ஐந்து பாகமாகப்பிரித்து அவைகளில் அபிகமநமென்றும், உபாதாநமென்றும், இஜ்யையென்றும், ஸ்வாத்யாயமென்றும், சொல்லப்பட்டவைந்து கைங்கரியங்களை ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாக இடைவிடாமல் சங்கிலித்துவக்கமாய் செய்யுமவரென்றபடி. இங்கே சிலர், இவ்வைந்தும் பஞ்சராத்ரஸம்ஹிதையின் படியநுஷ்டிக்குமவர்களுக்கே வேண்டுவது, ப்ரபந்நரான நமக்கு வேண்டுவதில்லை. ப்ரபத்திக்கு அங்கமல்லாமையாலே; மேலும், அதில் யோகமென்று சொல்லியிருக்கிறது, அது செய்வோமாகில் நமக்கு ஆகிஞ்சந்யமில்லாமையாலே ப்ரபத்தியில் அதிகாரமில்லை

𑌚𑍈𑌵 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 [illegible]𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍, 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 [illegible] 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍; 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌾𑌯 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚; [illegible] 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇. [illegible] 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌃 [illegible] ॥

யாம், சக்திக்குத்தக்கபடி ஆக்ஞாகைங்கர்யம் செய்யவேணுமானாலும் வ்யாஸர், தக்ஷர் சொல்லியகாலவிபாகப்படி செய்யவுமாம், ஆகையால் ப்ரபந்நரான நமக்கு பஞ்சகாலக்ரமம் தேவையில்லையென்று சொல்லுவார்கள். அவர்களுக்குத்தரம்; ப்ரபத்திக்கு அங்கமில்லாமையால் விடவேணுமென்னில்; உடையவர் அருளிச்செய்த திருவாராதநப்படியையும் விடவேணும், கைங்கர்ய புத்தியினால் செய்கிறோம் என்னில்; அதைத்துவக்கினதுஞ்செய்யலாம். யோகஞ்செய்யில் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரமில்லையென்று சொல்லில்; இது உபாஸந யோகமென்று, பலமாகவநுஷ்டிப்பது. ஆழ்வார்நாதமுனிகளுள்ளிட்டார் அப்படியநுஷ்டித்திருப்பதால் விரோதமில்லை, வ்யாஸாதிகள் சொன்ன எட்டுவிதகாலத்துக்கும் இதுக்கும் விரோதமில்லை; ஆனால் அதின்படியே யநுஷ்டிப்போமேயென்னில், அநுஷ்டிக்கலாம், ஆனால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் முதலானவரும் அவர்சிஷ்யர்களும் இப்பஞ்

கலிமஹோநாதி பஞ்சகாலக்ரமஸ்து ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரரக்ஷாயாம் ப்ர-
பஞ்சித:; தத்ஸாராம்ஶேந ஸங்க்ரஹேண விவ்ரியதே. கலௌ
பக்ரமோக்தே நித்யக்ருத்யக்ரமோ ஸம்பவ: | நாம்யாமோஹநப்ர-
ணயாதீஸம் பூஜாயஸர்வே || நிஜகர்மாதி ஸம்ரக்ஷணம் கார்யமாஸ்
பீ தேத்யவகாரித: | உபாயதாம் பரித்யஜ்ய ப்ரவேஸோதே
க்ருதார்த்தி: || கலௌ பரமைகாந்தீ ப்ராஹ்மே முஹூர்த்தே உத்தாய
“ஹரிர்ஹரிர்ஹரி”ரிதி ஸப்தக்ருத்வோ வ்யாஹரேத். அத்ர
ஹரி: “நரோ நாராயணஶ்சைவ ஹரி: க்ருஷ்ணஸ்ததைவச” இத்யு-
க்தயமதர்மஜேஷு த்ருதீயஸ்தத்ர ஸம்பூதாயம். “ப்ராதஸ்ஸ்மர” இதி
கஜேந்த்ரமோக்ஷஸ்லோகஸ்ய; ததைவ “ப்ராதஸ்ஸ்மராமீ”தி ஶ்லோகத்ரய
ஞ்சபடேத். ஶௌநக: “உத்திஷ்டம்ஶ்சிந்தயேத் ஹரிம் வ்ரஜம்ஶ்சிந்தயேத் கே-
ஶவம் | புஞ்ஜம்ஶ்சிந்தயேத் கோவிந்தம் ஸ்வபம்ஶ்சிந்தயேந் மாதவம்” இதி. நித்ரா

சகாலக்ரமமாகவே யநுஷ்டித்திருப்பதால் இதைநாமும் அங்கீகரிக்க வேணுமென்றபடி.

ஆகில் அந்த பஞ்சகாலக்ரமமேதென்ன; ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரரக்ஷையில் அருளிச்செய்திருக்கிறார்; அதைச்சுருக்கமாகச்சொல்லுகிறேமென்கிறது. “கலிமஹேந” என்பதால். பரமைகாந்தியாயிருப்பான் விடிய ஒரு யாமகாலமாகிற ப்ராம்ஹமுஹூர்த்தத்திலெழுந்திருந்து, ஹரிர்ஹரிர்ஹரி: என்றிப்படி மூன்றுஞ்சேர ஏழு முறையுரைத்துச்சொல்ல வேண்டும். இங்குஹரி: என்பவர் தர்ம குமாரர்களிலொருவர். முதலையால் பிடிபட்ட கஜேந்த்ராழ்வானைக்காக்கைக்காகச் செய்தவவதாரம், என்றும் ஸம்பிரதாயம். ஆகையாலிங்கு “ப்ராதஸ்ஸ்மர” என்கிற ச்லோகத்தையும், “ப்ராதஸ்மராமி” என்கிற மூன்றுச்லோகங்களையும் படிக்கிறார்கள். “எழுந்திருக்கையில் ஹரியையும், நடக்கையில்கேசவனையும், உண்கையில், கோவிந்தனையும், தூங்குகையில் மாதவனையும் நினைக்கவேணு”மென்று சௌநகமஹரிஷியருளிச்செய்தான். தூங்கினதர்க்காகவும் மேல்செய்யப்போகிற கர்மங்களுக்காகவுமாக ஒரு ஆசமநம்

[illegible]

செய்யக்கடவன், அதற்கு முடியாவிட்டால் வலதுகாதை வலதுகையால் தடவாவது செய்திடுக. பிறகு முன்ராத்திரி யோகத்தை முடித்துவிட்டு, « க்ருதஞ்சரிஷ்யாமி » என்று அபிகமத்தை ஸங்கல்பித்து கொண்டு, சென்ற காலாதிகளைக்குறித்து நொந்து, சிரீயமத்ரத்தை யநுஸந்திக்கவும். இங்கிப்படி யொழிவு வேணுமென்று வங்கிபுரத்து நம்பி விரிவாக வருளிச்செய்தார். பிறகு, எல்லா காரியங்களுக்கும்குந்தகமான அவ்வொழிவை விட்டு, இனிநற்காரியங்களைச்செய்துகாலத்தைகழிக்கக்கடவேனென்று நல்லவார்த்தையைகைப்பற்றிகைங்கரியஞ்செவ்வையாய்நடப்பதற்காககுருநமஸ்காரம்முன்னிலையாக பகவானைச்சரண மடைந்து, «ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ» என்கிற மந்திரத்தைச்சொல்லி கூடிய மட்டில் பகவானைத்யானம் பண்ணி, ஆதியில் பிரணவமும் முடிவில் சதுர்த்தியும் நமஸ்ஸுமாகபகவானுடைய திருநாமங்களையும், பிராட்டிமார்களுடைய திருநாமங்களையும், மற்றும் ஸ்தோத்திரங்களையும் கீர்த்தநம் பண்ணக்கடவன். வாஸுதேவாதி நான்குநாமங்களையும், கேசவாதிபன்னிரண்டு நாமங்க

[illegible]

ளையும், மத்ஸ்யாதி தசநாமங்களையும் கீர்த்தனம் பண்ணுக. பிறகு "நமஃக்ஷிதிபராய" என்று மஹாவராஹ மந்த்ரத்தாலேயும், "நமோऽஸ்த்வநந்தாய" என்கிற மந்திரத்தாலேயும் இடது காலை பூமியில்வைத்து, கேசவனை நினைத்துக்கொண்டு, ஸ்நாநவஸ்த்ரோபகரணாதிகளை யெடுத்துக்கொண்டுபோய், நல்லவிடத்தில் அவைகளை வைத்துவிட்டு, சாஸ்திரஞ்சொன்ன நியமப்படி மலமூத்திரங்களைப்போக்கி சௌசம்பண்ணக்கடவன். மலமூத்திரங்களிலெதுவந்ததோ அதுக்கு சுத்தி செய்திடுக. எது முந்தியதோ அதுக்கு முந்தி செய்திடுக. ஸரியாகவுண்டாகில் மலத்துக்கு முந்தி செய்திடுக. ஆஸநத்வாரத்தை பன்னிரண்டு மண்களாலும் ஜலத்வாரத்தை ஆறு மண்களாலும் சுத்தி செய்திடுக. நடுவில் நடுவில் இடது கையை மண்ஜலத்தால் அலம்புக. சௌசம் முடிவில் இரண்டு கைகளையுஞ்சேர்த்து பன்னிரண்டுதரம் மண்ணிடுக. கால், கை, கணுக்கால், துடை, ப்ருஷ்டம், இதுகளைத்தனித்தனி நான்கு மண் ஜலங்களால் அலம்புக. இங்கு மண்ணிடுவது சாஸ்த்ரஞ்சொன்னதிற்காக. நாற்றம் போக்குவது மனது சுத்திக்கா

[illegible] «ஆயுர்பலம்» இதி மந்த்ரேண த்வாதஶாங்குல[illegible] க்ருத்வா உபவிஶ்ய தேனைவ மந்த்ரேண [illegible] ஆசம்ய, «[illegible]» [illegible]

க. பிறகு வாய் கொப்பளித்து விதிப்படி ஆசமநம் செய்து, «ஆயுர்பலம்» என்கிற மந்திரத்தாலே பன்னிரண்டு விரல் கட்டையுள்ள பற்குச்சியைக்ரஹித்து உட்கார்ந்துகொண்டு, அந்தமந்திரத்திலேயே பற்களைத்துலக்கி, வாய் கொப்பளித்து, ஆசமநம் செய்து பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு அருகிலுள்ள தீர்த்தம் சுத்தமானாலும் அசுத்தமானாலும் கங்கைக்கு ஸமாநம். மஹாபாபத்தையும் போக்குமென்கிற படிக்குள்ள தீர்த்தத்தில் மஹாபாகவதர்கள் ஸ்நாநம் பண்ணுகிற துறை மிகவுஞ்சிறந்ததென்கிறபடியால் அத்துறையில் ஸ்நாநம் பண்ணக்கடவன். அதாவது துறையையலம்பி, மூலமந்திரத்தினால் மிருத்திகையை யெடுத்து இரண்டு பாகஞ்செய்து, ஒரு பாகத்தால் உடம்பில் தடவியழுக்கைப்போக்கி, பிறகு முழுகி, ஆசமநஞ்செய்து உட்கார்ந்துகொண்டு பகவானைத்யானம்பண்ணி மூன்று ப்ராணாயாமம் செய்து மற்றொரு மிருத்பாகத்தை எடுத்து இடது உள்ளங்கையில் மூன்று பாகமாகப்பிரித்துவைத்து ப்ரோக்ஷித்து

[illegible]

அஸ்த்ரமந்திரத்தினாலே மந்திரித்து ஒரு பாகத்தால் பத்துதிக்குக்களுக்கும் பந்தநஞ்செய்து, மற்றொரு பாகத்தால் தீர்த்தத்தில் பீடத்தையும், மற்றொன்றால் உடம்பில்பூசுவதையுஞ்செய்து, பிறகு கைகளையலம்பி, நின்றுகொண்டு, தீர்த்தபீடத்தில் "ஆவாஹயாமி கங்காம்தேவி" என்கிற மந்திரத்தினால் கங்கையை ஆவாஹநஞ்செய்து "விஷ்ணுபாதோத்பவாம்" என்கிற மந்திரத்தினாலே கங்கைக்கு அர்க்யங்கொடுத்து, இருகையினாலும் ஜலத்தையெடுத்து, திருமந்திரத்தால் ஏழுதரம் மந்தரித்து தன்னுடைய தலையில் சேர்த்துக்கொள்க. மறுபடி வலதுகையில் ஜலத்தையெடுத்து, ஐந்துரு ஜபித்து ஆசமநம்பண்ணி, பரிஷேசநம்பண்ணி, மந்த்ரந்யாஸஞ்செய்து, ஜலத்தில் முழுகிக்கொண்டு பகவானுடைய திருவடித்தாமரைகளில் தன் தலையை வைத்து, மூச்சுப்பொறுக்குமளவும் மூலமந்த்ரத்தை ஜபித்து, கரையில் வந்து, ஆசமநம்பண்ணி, உலர்ந்த வஸ்திரங்களையுடுத்திக்கொண்டு, மந்த்ரஸ்நாநம் முதலாக மாநஸஸ்நாநத்தைச் செய்து ஊர்த்துவபுண்டரந்தரித்து, பகவானுக்குச் சரீரபூதர்களான தேவரிஷி பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்து, ஸூர்யமண்டலமத்தியவர்த்தியான பகவானுடைய

[illegible]

திருவடிகளிலே மூன்று அர்க்யம் ஸமர்ப்பித்து, கேசவாதிகளைத் தர்ப்பித்து, மூன்று ப்ராணாயாமஞ் செய்து; காயத்திரியை ஆவாஹநம்பண்ணி, ஜபித்து ஸந்த்யாகாலத்தில் ஜபிக்கவேணுமென்கிற விதிப்படி சக்திக்குத்தக்கபடி அஷ்டாக்ஷரஜபஞ்செய்யக்கடவன். உபாஸ்தாநத்துக்குமுந்தி மூலமந்த்ரஜபம்பண்ணுவதென்று உடையவர்நித்யத்திலருளிச்செய்திருப்பதாலேஉபஸ்தானத்திற்குமுந்தியே அஷ்டாக்ஷரஜபஞ்செய்யவேண்டியது. ஜபம்பண்ணுகையில் சுண்டு விரலடிக்கணுமுதல் வலமாக பவித்திரவிரல் அடிக்கணுவரையில், இப்படி பத்து பத்தாகவெண்ணுக. இது மஹாபலத்தைக் கொடுக்கும். இப்படிச்செய்வதுவே உயர்ந்தது. ஜபம்பண்ணுகையில் குருவாவது பெரியோர்களாவது வந்தால் அவர்களை ஸேவித்து, ஸம்பாஷணங்களைச்செய்து, அவர்கள் அநுமதியால் மீதி ஜபம் பண்ணக்கடவன். இப்படி மூலமந்த்ர ஜபஞ்செய்து முன்போல் மூன்று ப்ராணாயாமஞ்செய்து, காயத்ரியை உத்வாஸநம் பண்ணி, உபஸ்தாநஞ்செய்து, ஆதாரசக்த்யாதிகளையும் தேவரிஷி பித்ருக்களை

[illegible]

யும் ப்ரணவபூர்வகமாக அவ்வவ்வோபெயர்களைச்சொல்லி தர்ப்பணஞ்செய்து, நிவீதியாக (அதாவது பூணூலை மாலையாகத்தொங்கவிடுதல்) வஸ்த்ரநிஷ்பீடனம்பண்ணி, ஆசமனஞ்செய்து, முன் ஆவாஹநம் பண்ணப்பட்டிருந்த தீர்த்தமந்த்ரங்களைத் தன்னாத்மாவில் உபஸம்ஹாரம்பண்ணி ப்ருமயக்ஞம் செய்து, தீர்த்த பாத்திரத்துடன் க்ருஹம்வந்து, அக்நிஹோத்ராதிகளைச் செய்து, குருக்களை வணங்கி பகவத்ஸந்நிதியில் அபிகமநம் பண்ணக்கடவன் "ஓம் [illegible]" என்று அபிகமநத்தை முடித்து "[illegible]" என்று உபாதாநத்தை ஸங்கல்பித்துக்கொள்க. பிறகு துளஸீமுதலியவைகளை க்ரஹித்திடுக. கைகளை சோதித்துக்கொண்டு சோதிக்கப்பட்ட சாஸ்திரத்தில் "[illegible]" என்கிற மந்த்ரத்தாலே புஷ்பங்களையும க்ரஹிக்ககடவன். இப்படி புஷ்பாதிகள் ஸ்வயமாகப்பயிர் செய்து கொள்வது உத்தமம். காட்டில் க்ரஹிப்பது மத்யமம். விலைக்குவாங்குவது அதமம் யாசகம் வாங்குவது அதமாதமம். தான் யாசியாமல் யாராவது கொடுத்தால் நலம். வ்யபிசாரீ, நபும்ஸகன், பதிதன், பகையோன். இவர்கள் தானாகக்கொ

வம்". சித்ரம் ஜீர்ணம் ச பர்யுஷிதம் ஸாக்ஷ்மரோஷம் ஸ்வயம்பதிதமே
ரிதம் நகஸ்வ்ருஷ்டம் ஸ்ப்ருஷ்டம் ஜந்துபிர்பக்ஷிதம் ஜந்துபிராஶ்ரித
மஸ்ப்ருஶ்யஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் ஸமுத்பந்நம் ததாவர்ஜ்யம் நக்ருஹ்ணீ
யாத். க்ருஹார்சாயாம் கரவீராணி வர்ஜயேத். "ஶ்ருணுமே க்ஷிதிகே
"ஸர்வேஷாமேவ புஷ்பாணாம் ஸஹஸ்ர குணமுத்தமம் । தஸ்மா
த் பத்மம் ததாராஜந் ஸஹஸ்ராத்பத்ரகம் । தஸ்மாத் ஸஹஸ்ர
பத்ரம் து ஸ்வர்ணகேதகீபரம் । ஸ்வர்ணகேஸஹஸ்ராத்
துளஸீ குணகோதிகா । பக்ஷ்வஷ்டம் ததஸ்துஸ்யாத் ஸௌவ
ர்ணம் து தகோதிகம் । ஸௌவர்ணாத்தரம் ஸர்வோநாஸ்தி கிஞ்சி
ந்மயாஸ்மார்ணவ" இதி. கேவலமஷ்டிவேதநாக்ஷாகாரா,
ஶாகாயாஸ்ச்சாரா, ஸேகவர்ணா [குணா] ஶாகா, பஹுப
ர்ணாஸ்ச. ஸம்பேதேஷு புஷ்பாணி ந க்ராஹ்யாணி, யதிக்ரு
யாத் நிர்மால்யஸத்ருஶாநி பவந்தி. அந்நா ஸ்ரக்ஶ்ரீ தம் விபு
ஶாம்ஸ்ராவஸம்ஸ்வா யத்வம் ஸம்பாதயேத். க்ருஹீ ஸமிஷ்டாமேத

டுத்தாலும் அற்பமானாலும் ஆபத்திலும் வாங்கக்கூடாது. புழுமுத லானதுகளால் துளையிடப்பட்டமையும், தானாக உதிர்ந்ததுவும் முதல் நாள் க்ரஹித்தவையும், தின்னகுறையும், முகரப்பட்ட தும், வாடியதும் தீண்டாப்பேர் தீண்டினதும், ஜந்துக்களுள்ள வையும், அசுத்தமான இடத்திலுண்டானதுவும் கூடாது. வீட்டு பூஜைக்கு அரளிகூடாது. புஷ்பங்களுள் நெய்தல் ஆயிரமடங்கு உயர்ந்தது, அதில் தாமரை புஷ்பம, அதில் நூறுமடலுளது, அதில் ஆயிரம் மடலுளது, அதில் துளஸீ, அதில் கொச்சுமந்தா ரை, அதைக்காட்டில் ஸுவர்ணபுஷ்பம், இப்படி ஒன்றுக்கொன்று ஆயிரம் மடங்கு உயர்ந்தது. இப்படி ஆச்வமேதிகபர்வத்தில் பக வான் அருளிச்செய்தான். புஷ்பங்களில் காட்டிலும் மாலையாகத் தொடுத்துளது உயர்ந்தது. அதில் நாலேந்து ஸரங்களுளது ச்ரேஷ் டம். பருத்திநூலில் புஷ்பம் தொடுக்கக்கூடாது. அப்படித்தொடு த்தால் அது நிர்மால்யம். அகில், சந்தனக்கட்டை முதலியவைக ளால் புகையில்லாத தணலில் தூபமுண்டாக்கவேணும். பகலிலும்

[illegible]

[illegible]

நெய், அல்லது நல்லெண்ணெய் இதுகளால் இரட்டையான பருத்தித்திரியிலே தீபம் ஸமர்ப்பிக்கவேணும். வெண்பட்டு, அல்லது பருத்தியினாலுண்டான வாஸனையுள்ள வஸ்தரம் ஸமர்ப்பித்து தோஷத்துடன் கூடியதும் பிறர் பூண்டுகொண்டதுமான திருவாபரணங் கூடாது. இப்படி பதார்த்தங்களை க்ரஹித்துக்கொள்வதில் வேதாந்தபடநாதிகளால், அஹிம்ஸைமுதன்மையான புஷ்பம் (க) இந்திரியங்களையடக்குவது (உ) ஸர்வபூதங்களிலும் தயை (ங) பொறுமை (ச) க்ஞானம் (ரு) தபஸ்ஸு (சா) த்யாநம் (எ) ஸத்யம் (அ), எட்டாவதான புஷ்பம், இப்படிப்பட்ட ஆத்மகுணங்களை ஸம்பாதித்துக்கொள்வது ச்ரேஷ்டம், ஆகையாலிவ்விருவகையான வஸ்துக்களை ஸம்பாதித்துக்கொள்வது உபாதானமென்பதாம். இப்படி ஸம்பாதித்துக்கொண்டு உபாதானத்தைமுடித்து, பிறகு இஜ்யையை ஸங்கல்பபூர்வகமாகச்செய்யக்கடவன். மாத்யான்னிகத்தைச்செய்து கை கால்களை சுத்திசெய்துகொண்டு, பகவத்ஸந்நிதாநம் சென்று இராப்பகலில் செய்யவேண்டிய கைங்கரியங்களில் ப்ரதாநமான இஜ்யையைச் செய்கைக்கு, சரணாகதிகத்யத்தினால், அல்லது த்வயத்தினால் மனஸ்ஸு நிலைத்துநின்று, த்யானத்துக்குயோக்கியமாகுகைக்காக பகவானைச் சரணாகதிசெய்யக்கடவன். காமம் முதலியவைகளை

[illegible]

விட்டமனதும், பொய் முதலியவைகளை விட்டவாக்கும், ஹிம்ஸை முதலியவைகளை விட்டகாயமும், இப்படி கரணத்ரயமுடையவனே பூஜை செய்கைக்கு யோக்யன். பகவத்கைங்கரியஞ்செய்யாவிடினும், அபராதங்களைச் செய்யாமலிருப்பது உத்தமம். அபராதங்கள் வெகுவாகிலும் அவை தன்னில் முக்கியமானவைகளைச்செய்யாதொழியவேண்டும். அவைகள் இராஜாவினுடைய அன்னம் புசித்தல் முதலிய முப்பத்திரண்டு அபராதங்கள் அவற்றில் பிறர் மனைவியோடுசேர்தல், பிறர் சொத்தையபஹரித்தல் இவை மிகவும் க்ரூரமானவை, இது செய்தவனென்னைத் தொடக்கூடாதென்று பகவான் சொன்னார். ஆகையாலிப்படி பாபம் நேர்ந்தால் அதுக்கு வெட்கம் முதலானதுண்டாகி பிராயச்சித்தம்பண்ணிக்கொண்டு தான் பகவானை பூஜிக்க அதிகாரியாவான். இப்படி சுத்தனான அதிகாரியானவன் ஆஸநத்திலிருந்து குருபரம்பரையை த்யானஞ் செய்து இருபத்தெட்டு உரு திருமந்த்ரத்தை மநஸ்ஸில் ஜபித்து மூன்று ப்ராணாயாமம் செய்து, "க்ருதஞ்ஜலிஷ்ட்ராதி" என்று

[illegible]

துடங்கி "வாஸுதேவஸ்ய" என்றுமளவுஞ்சொல்லி, "[illegible]" என்கிற வத்த்ரத்தையுஞ்சொல்லி, அநுஸந்தித்து, விதிப்படி பூதசுத்திசெய்து, மாநஸிகாராதநஞ்செய்து பிறகு வெளியாராதநத்தைத் துடங்கக்கடவன். தனக்கிடது பக்கத்தில் சோஷணம் முதலியவைகள் செய்யப்பட்ட தீர்த்தகும்பத்தை வைத்து, எதிரில் அர்க்யம் முதலியவைகளை அக்னிதிக்கு முதலிய மூலைகளில்வைத்து, கும்பஜலத்தினால் பூரித்து அர்க்யத்தில் வெள்ளைக்கடுகு (க) அக்ஷதம் (உ) குசப்பில் நுனி (ங) எள்ளு (ச) யவதான்யம் (ரு) சந்தனம் (சா) பழம் (எ) புஷ்பம் (அ) இவ்வெட்டு த்ரவ்யங்களையும், பாத்யத்தில் அருகு (க) விஷ்ணுக்ராந்தி

த்ரவ்யம் ஸ்நானீயபக்ஷோக்தாதித்ரவ்யகம் நிக்ஷிபேத். ஶோஷணாதிபி: விஶோத்ய, ஸம்ப்லாவ்ய, ஸுரபிமுத்ராம் ப்ரதர்ஶ்ய பவித்ர மந்த்ரேணாபிமந்த்ர்ய, மூலமந்த்ரேண ஸப்தக்ருத்வ: ஜப்த்வா கந்தபுஷ்பைரப்யர்ச்ய உத்தரண்யா ஜலமாதாய, விரஜாமாவாஹ்ய, ஹரிமாத்மானம் யாகபூமிம் ச த்ரவ்யாணி அபிப்ரோக்ஷ்ய, மானஸாராதனம் க்ருத்வா, தத: ஆதாரஶக்த்யாதி பீடம் ப்ரகல்ப்ய கந்தபுஷ்பாதிபிரப்யர்ச்ய யோகபீடஸ்யோத்தரபஶ்சிமகோணே குரூனாவாஹ்ய அஷ்டாக்ஷரந்யாஸம் க்ருத்வா கந்தாத்யைரப்யர்ச்ய “...” இதி ஸம்ப்ரார்த்ய அனுஜ்ஞாம் லப்த்வா, ஹ்ருதயகமலஸ்தம் பகவந்தம் மந்த்ரயோகாதிக்ரமேணாவாஹ

(உ) சாமைநெல் (ங) தாமரைப்பூ (ச) இந்நான்கையும், ஆசமநீயத்தில் ஏலம் (க) கிராம்பு (உ) ஜாதிக்காய் (ங) பத்திரி (ச) இந்நான்கையும், ஸ்நாநீயத்தில்; கோஷ்டம் (க) மாஞ்சீ (உ) மஞ்சள் (ங) கஸ்தூரிமஞ்சள் (ச) கோரைக்கிழங்கு (ரு) விளாமிச்சைவேர் (சு) செண்பகமொக்கு (எ) சந்தநம் (அ) பேரீச்சம்பழம் (கூ) வசம்பு (கo) இப்பத்தையும் சேர்த்து தனித்தனியே சோஷணாதிகள்செய்து ஸுரபிமுத்திரைகாட்டி பவித்திர மந்திரத்தை ஜபித்து, திருமந்திரம் ஏழுறு ஜபித்து, பூச்சந்தநங்களால் அர்ச்சனை செய்து, உத்தரணியில் ஜலமெடுத்து அதில் விரஜையை ஆவாஹநஞ்செய்து பகவானையும், தன்னையும், பூஜை செய்யுமிடத்தையும், பூஜாத்ருவ்யங்களையும் ப்ரோக்ஷித்து, மாநஸிகாராதநம் பண்ணி, பிறகு ஆதார சக்திபீடகல்பநம் பண்ணி சந்தநம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் இவைகளால் அர்ச்சித்து, யோகபீடத்துக்கு வடமேற்கு மூலையில் குருக்களை யாவாஹநம்பண்ணி அஷ்டாக்ஷரந்யாஸஞ் செய்து சந்தநம் முதலியவைகளால் அர்ச்சித்து அவர்களை வேண்டிக்கொண்டு அநுமதி பெற்று, ஹ்ருதயகமலத்திலிருக்கிற பகவானை வெளியிலிருக்கிற பிம்பத்தில் மந்த்ரயோகம் முதலான முறைப்படி ஆவாஹநஞ்செய்யக்கடவன். அதாவது உத்தரணியில் ஜலத்

𑌯𑍇𑌨. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌲𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯
𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂. 𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋-
𑌗𑌃. 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣
𑌉𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇-
𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌨𑌂. 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇-
𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯𑍈𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌸𑌜𑌲𑌂 𑌸𑌤𑍇𑌜𑍋𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌦𑌾-
𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾-
𑌪𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌲-
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂. 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀-
𑌯𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇-
𑌨 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌧𑌾𑌯, 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋-
𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂. 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌪𑍁-

தை யெடுத்து, அதிலிருந்து புஷ்பங்களைப்போட்டு, நாலுறு மூல மந்திரம் ஜபித்து பகவானை நினைத்துக்கொள்க, இது மந்த்ரயோகம். பஞ்சோபநிஷந்மந்திரங்களென்று ஐந்துளது அவைகளுள் முதலான ஆகாயமந்த்ரத்தால் பகவான் கிளம்பினதாக நினைக்கவும் இரண்டாவதான வாயுமந்திரத்தால் கையிலிருக்கிற தீர்த்தத்தில் ப்ரவேசித்ததாக நினைக்கவும். இவை யிரண்டும் ஸமாஹ்வாநம் மூன்றாவதான அக்நி மந்திரத்தால் பாத்திரத்தை பிம்பத்துக்குக் காட்டி கீழே முன்பாக வைத்து முன்போட்ட விரண்டு புஷ்பங்களிலொரு புஷ்பத்தால் ஜலமெடுத்து, தேஜஸ்ஸோடு கூடியவதை பிம்பத்துக்குக்காட்டிடுக. இது 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂. நான்காவதான ஜலமந்திரத்தால் பகவானுடைய சிரந்தொட்டு பாதம் வரையில் முன்காட்டிய ஜல தேஜஸ்ஸை அபிஷேகம்பண்ணி பிரம்ஹரந்திரம் வழியாக யுட்புகுந்ததாக நினைத்திடுக. இது பிம்பப்ரவேசநம். இரண்டாவதான புஷ்பத்தை யெடுத்து ஐந்தாவதானப்ரிதிவீமந்திரத்தாலும் ப்ரணவத்தாலும் முன்திறந்தப்ரம்ஹரந்த்ரத்தை மூடிவிட்டு, சிரந்தொட்டு பஞ்சோப நிஷந்ந்யாஸத்

[illegible]

தையும் மூலமந்த்ரந்யாஸத்தையுஞ் செய்திடுக. இது யோகவிக்ரஹ சிந்தநம். மூலமந்திரத்தால் நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திடுக இது ப்ரணாமஸமர்ப்பணங்கள். “ப்ரஹ்மா” என்கிற மந்திரத்தால் நல்வரவு விசாரித்திடுக. இது ஸ்வாகதம். மூலமந்திரத்தால் திருவடிகளில் பூவிடுக. இது புஷ்பப்ரதாநம். பகவானே தேவரீர் அடியேன் பூஜை செய்யுமளவு மிங்கேயே ஸந்நிதாநம் செய்தருளவேணுமென்று வேண்டிடுக. இது ஸாந்நித்யாவநம். இப்படி பெருமாளுக்கு ஆவாஹநாதிகளைச்செய்து பிறகு ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, நீளாதேவிகளுக்கும் அவரவர்களுக்குறிய மந்திரங்களால் ஆவாஹநஞ்செய்து கிரீடாதி பூஷணங்கள் சக்ராத்யாயுதங்கள் அநந்தகருடாதிகள் மற்றுமுள்ளவர்களையுமாவாஹநஞ்செய்யக்கடவன். பிறகு மந்த்ராஸநம் முதலாக ஆறு ஆஸநங்கள் ஸமர்பிக்க வேணும். முதலில் மந்திராஸநத்தை ஸமர்ப்பிவித்து, அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமநீயம், சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் மதுபர்க்கம் மறுபடி ஆசமநம், தாம்பூலம் முகவாஸம் இதுகளை ஸமர்ப்பிவிப்பது மூலமந்[illegible]லே செய்யவும். இப்படியே ஸ்ரீபூமிநீளைகளுக்கும் ஸமர்ப்ப[illegible]. அர்க்யம் தூபம் தீபம் தளிகை இதுகளில் திருமணி ஸேவிப்பது. பிறகு பாதுகைகளை ஸமர்ப்பிவித்து ஸ்நாநாஸநத்தை பூஜித்து அதிலெழுந்தருளப்பண்ணி, பாத்யம்

[illegible]

ஆசமநம் கைதுடைக்க வஸ்த்ரம் பாதபீடம் பற்கொம்பு நாவழித்தல், வாய்கொப்பளித்தல், ஆசமநம் கண்ணாடிகாட்டுதல், கையலம்புதல், தான்ய மாத்ரை காட்டுதல், தாம்பூலம் முகவாஸம் எண்ணெய் தேய்த்தல், சந்தநம், புஷ்பம், தூபம் தீபம் இதுகளை ஸமர்ப்பித்து, பொடிகளால் எண்ணெயைப் போக்கி ஸ்நாநவஸ்த்ரம் ஸமர்ப்பித்து நெல்லிக்காய் ஜலம், மஞ்சள் ஜலம் சந்தனஜலம் நெய் தேன் இளநீர் தயிர் ஓஷதிரஸம் பழச்சாறு இதுகளால் ஸ்நாநம் பண்ணிவித்து சுத்த ஜலத்தால் ஸஹஸ்ரதாராபிஷேகம் பண்ணி ஆசமநம் ஸமர்ப்பித்து உலர்ந்த வஸ்த்ரத்தால் துவட்டி பிறகு அலங்காராஸநம் ஸமர்ப்பிவித்து அதிலெழுந்தெருளிய பின் ஸ்நாநம் நீங்கலாக அர்க்யாதிகளைப்பரிகல்பநஞ்செய்து வஸ்தரம் உத்தரீயம் உபவீதம் ஆசமநம் கிரீடாதிபூஷணம் ஆயுதம் புஷ்பம் மாலை கஸ்தூரி திலகம் கண்ணுக்குமை தூபம் தீபம் ஆசமநம் கொடி, குடை, சாமரம், விசிறி, கண்ணாடி, பல்லக்கு, இரதம், சங்கவாத்யம், திருச்சின்னம், புல்லாங்குழல், கொட்டுமேளம், பாட்டு,

[illegible]

கூத்து இதுகளால் வேண்டியமட்டும் பூஜித்து, எட்டுதிக்கிலும் நமஸ்காரம் பிரதக்ஷிணம் புஷ்பாஞ்சலி கர்பூரத்துடன் கூடியதாம் பூலம் ஸமர்ப்பித்து, திருமந்த்ராக்ஷரங்களாலும், த்வாத சாக்ஷரம், ஷடக்ஷரம், விஷ்ணுகாயத்ரீ, புருஷஸூக்தருக்கு, பஞ்சோப நிஷந்மந்திரம், மற்றும் பகவந்மந்த்ரங்களாலும் அர்ச்சனைசெய்து பிறகு பகவானுடைய பரிவாரங்களுக்குப் பூஜை செய்து, சக்திக் குத்தக்கபடி மூலமந்த்ரத்தை ஜபித்து, பிறகு போஜ்யாஸநத்தி லெழுந்தருளப்பண்ணி, அர்க்யம் முதலாக வைந்தையும் ஸமர்ப்பி த்து மதுபர்க்கம் ஸமர்ப்பித்து, ஆசமநம், திலமாத்திரை, பசுமாடு இதுகளைக்காட்டி, சுத்தாந்நம், சித்ராந்நங்கள் முதலானதுகளை யமுதுசெய்யப்பண்ணி, நீர்மோர், கைக்குஜலம், ஆசமநம், முக வாஸ தாம்பூலாதிகளை ஸமர்ப்பித்து, மறுபடி மந்த்ராஸநத்திலெ ழுந்தருளப்பண்ணி, தூபம், தீபம், பண்ணியாரம் தாம்பூலாதிகளை ஸமர்ப்பித்து, ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, நமஸ்கரித்து, பர்யங்காஸநத் திலெழுந்தருளப்பண்ணி, அர்க்யாதிகளை ஸமர்ப்பித்து, ஸேவி த்து இரட்சைசெய்திடுக. பிறகு தளிகை யமுதுசெய்தவைகளை

[illegible]

நான்காகப்பிரித்து, விஷ்வக்ஸேநருக்கு ஒரு பாகமெடுத்து வைத்துவிட்டு, ஒரு பாகத்தால் பூஷணாயுதங்களையும், அநந்த கருடர்களையும், மற்றொரு பாகத்தால் ஆழ்வார் முதலாக தன்னுசாரியனளவும் குருபரம்பரையையும் தளிகை ஸமர்ப்பித்து, முன்வைத்திருந்தவொரு பாகத்தாலும், பெருமாள் திருவாராதநத்தில் மிகுந்த த்ரவ்யங்களாலும் விஷ்வக்ஸேநரை யாராதித்து, மற்றொரு பாகத்தால் சண்டாதித்வாரபாலர்களை பூஜித்து, பலிஸமர்ப்பித்து பகவானை அஷ்டாங்கமாக இரட்டைப்படியாக நமஸ்காரங்களைப்பண்ணி, செவிக்கினிய செஞ்சொற்களால் ஸ்துதிசெய்து ந்யாஸதசகத்தால் சரணாகதிபண்ணி, அபசாராக்ஷமாபணஞ்செய்து, பெருமாளை த்வாரபாலர்களிடம் ஒப்பிவித்து, வேண்டிக்கொண்டு, கதவைச் சாற்றி தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன். பிறகு, இலக்ஷ்மீநாராயணர்களுடைய சேஷத்தால் வைச்வதேவம்பண்ணி, அநுயாகம் பண்ணுக. அதாவது போஜநஞ்செய்தல். அநுயாகத்தில் ப்ராணாஹுதிக்குப்பிறகு ஆசார்யாதிகளுடையவும், அநந்தாதிகளு

[illegible]

டையவும் சேஷத்தால் உபயோகம்செய்திடுக. இப்படிப்ரஸாதஸ்வீகாரஞ்செய்து, "க்ருதஸ்ய" என்று இஜ்யையை முடித்து, அஷ்டாங்கயஜநத்தை பகவானிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன். இவ்விஷயத்திலர்த்தங்களை தேசிகன் "ஸாவாதை:" என்று துடங்கி மூன்று ச்லோகங்களாலருளிச்செய்தார். பிறகு ஸ்வாத்யாயத்தை ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு, பெருமாள் திருவுள்ளத்துக்குகப்பாய் தன் மநஸ்ஸுக்கு ரஸ்யமாயிருந்துள்ள இதிஹாஸம், புராணம், ஸ்தோத்திரங்கள், உபயவேதாந்தம், வியாபகமந்த்ரங்கள் இதுகளுடைய

ஜபார்த்தவிசாரார்த்தஶ்ரவணப்ரவசநஸம்வாதாதயோ யோகஜ்ஞாநதீபஸ்நேஹாயமாநா: பரநிந்தாதிதுர்குணாநவகாஶகரா: வ்யஸ்தஸமஸ்தாஶ்ச ஸ்வாத்யாயோ பவதி. ததநந்தரம் பாஸ்கரஸ்யாஸ்தமயவேளாயாம் ஸ்வாத்யாயஸாரஃ. அத லோஹிதாயதி ஸஹஸ்ராம்ஶௌ யதாஸூத்ரம் ஸாயம்ஸந்த்யாவந்தநம், ஸாயம்ஹோமஃ, யதாஶக்தி பகவதாராதநம் ஹவிர்நிவேதநம் போஜநம். அஜீர்ணாதிநா போஜநாபேக்ஷாபாவே ப்ராணாஹுதிமந்த்ரஜபஃ. "ந ... ராத்ரௌ வேதமதீயீத" இதி ஸ்ம்ருதேஃ. த்ரயோதஶ்யாம் ப்ரதோஷே ஸாயம்ஸந்த்யாம் ... மௌநமாசரேத் ... இதி ஸ்ம்ருதேஃ ... மூலமந்த்ரஜபோ ந ... ஸங்கல்பபூர்வகம் ...

ஜபம், அர்த்தவிசாரம், அர்த்தங்கேழ்ப்புதல், சொல்லுதல், பெரியோர்களுடன் கூடிப்பேசுதல் இவை முதலியவைகளானவும், யோகஞானமாகிற திருவிளக்குக்கு எண்ணெய்போல்வனவும், பிறரை திட்டுதல் முதலிய துர்குணங்களை யணுகவொட்டாமல் செய்வனவும், இப்படிப்பட்ட கைங்கரியங்கள் தனித்தனியாகவும் கூட்டியாகவும் ஸ்வாத்தியாயமாகும். இவைகளைச்செய்து, பிறகு ஸூர்யன் சிவப்பாகும் ஸமயம்வந்தவாறே தந்தாம்ஸூத்திரப்படி, ஸாயம்ஸந்த்யை, ஹோமம், பகவத்பூஜை, தளிகைநீட்டுதல், போஜநம்,இவைகளைச்செய்வது. அஜீர்ணம்முதலியவைகளால் போஜநாபேக்ஷையில்லாவிடில்ப்ராணாஹுதி மந்த்ரஜபம். இராத்திரியில்செய்யத்தக்க வேதமோதல் இவைமுதலியவைகளைச் செய்யக்கடவன். த்ரயோதசி ப்ரதோஷத்தில் பகல் ஸாயங்காலம் மூணேமுக்கால் நாழிகை தொட்டுபோதிராத்திரிவரையில் மௌநமாகவிருக்கக்கடவனென்றுசாஸ்த்ரம்சொல்லுவதால்மௌனமாகிறகைங்கரியத்தைச்செய்யக்கடவன். மூலமந்த்ரஜபமும்கூடாது. இம்மௌநமும்ஸங்கல்பபூர்வமாகச்செ

ப்ரஹ்மஶிவஶ்ரிதவகாரத்வாத் இத்யநுஸந்தேயம். அத்ராசார்யைர-
ஷ்டாக்ஷரஜபஸ்ய நித்யத்வஸமர்த்தநாத் ஸாவித்ரீஹோமாதிவ்யதி-
ரிக்தபராயாம் மௌநம் விதீயத இத்யபிதாநாத். "ஜபேத் ஸந்த்யா-
காலேஷு ப்ரதோஷேஷு ஸர்வேஷு ச" இதி க்ருஷ்ணமந்த்ர-
ஜபவசநஸ்ய ஸந்த்யாகாலவிஹிதேதரமந்த்ரவிஷயகத்வ-
ஸம்பவாச்ச ஸாவித்ரீஜபகாலே ந இதரமந்த்ரஜபநிஷேத
இதி வ்யாக்யாநபேதாத் ப்ரதீயதே. தத்ர யுக்தம் பரிக்ர-
ஹ்யம். ப்ரத்யஹப்ரதோஷே அதத்க்ரியஸ்ய ஹரிதர்ஶநம் நிஷி-
த்யதே, தத்ராநுவர்திதம் பரமைகாந்திபிர்ஷட்காலாதி-
பி:. ததாபி ஸம்யகாசா: ப்ரஹாரார்யா: தத்க்ரியாஸ்தத-
ஜ்ஞா:. "க்ஷுத்ஸ்நாநஸஸ்யாஸேவ்யாவிஶ்ராநஸ்யகாலத: | ப்ரஹ-
ஸ்யவ்யாஸேவ்யாநஸ்ய ராத்ரம் விநா ப்ரஹ:" இ-
த்யுக்தே: ப்ரஸ்ராதேஸ்வபி உபராமஜயத்யாதௌ ஸாநாதிவ-

ய்யவேண்டியது. இங்கு தேசிகனால் அஷ்டாக்ஷரஜபம் நித்யமெ-
ன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாலும், ஸாவித்ரீஹோமம் முதலியவை
களை நீக்கி மௌனஞ்செய்வதென்றபடியாலும் ப்ரதோஷத்திலும்
ஸந்த்யாகாலத்தில் அஷ்டாக்ஷரஜபம் பண்ணலாம். ப்ரதோஷத்
தில் ஜபங்கூடாதென்கிற க்ருஷ்ணமந்த்ரகல்பவசநம் அஷ்டாக்ஷரந்
தவிர மற்ற மந்த்ரஜபவிஷயமென்று வ்யவஸ்தைசெய்யலாமாகை
யால் மூலமந்த்ர ஜபத்துக்கு பாதகமன்று. இப்படி மதபேதம்
நடப்பதால் எது யுக்தமோ அதை பரிக்ரஹித்திடுக. உலகத்தில்
தத்க்ரியரென்றும், அதத்க்ரியரென்றுமிருவர். தத்க்ரியராவார்.
நியதமாகப்பெருமாளுக்கு கைங்கரியபரர்கள். அதத்க்ரியராவார்.
நியதியன்றிக்கே கைங்கரியம் பண்ணுமவர். தத்க்ரியர்களுக்கு
ப்ரதோஷத்தில் பெருமாளை பார்க்கக்கூடாதென்பதில்லை. அது
அதத்க்ரியவிஷயம், இதுவுமாலயவிஷயம். கோயிலுக்கு அத
த்க்ரியனேயாகிலும் க்ருஹார்ச்சையில் தோஷமில்லையென்று உடை
யவர் நியமநம். கோயிலில் கூடாதென்பதும் கர்ப்பக்ருஹவிஷயம்,
மற்றவிடத்தில்கூடும். க்ருஹார்ச்சையை மத்யராத்திரி தவிர ஸேவி

ஸுகம் ஸ்வப்தவ்யம். ப்ராதர்ஹோமாநந்தரம் வேதாந்த ஸ்வாத்யாயம் ராத்ரௌ ஸ்வாத்யாயாவஸாநே க்ருதகுஶலிஷ்டாக்ஷீதிஸ மாப்ய, க்ருதகுஶலிஷ்டாக்ஷீதிர்யோகம் ஸங்கல்ப்ய ஶ்ரீவைகுண்ட கத்யம் பரமபதஸோபாநம் வா அநுஸந்தேயம். அந்ய ஸர்வ ஸமாநம் யோகமநுஸந்தாநம் ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரே ப்ரோக்தம் "ஸ்வரூப: பரமாத்மாயம் ப்ரத்யகாத்மாயமேவ ச । தயோ: ஸம்பந்தாநுஸந்தாநமிதியோக: ப்ரகீர்தித:" இதி. ஶக்த்யா ஸ்வாத்யாயயோக்யதாயேந நாஸௌ பஶ்சாத் ஹரிஸ்மரண ஶயநஸந்தாநாய ஶயநம் ஸ்வாபம், "யதகோராஷீ" த்யுக்த: நித்ராவிஶேஷாயநமேந ஶத்ருஸ்ஸ்வாப்ய ஹம்ஸவாஹந ஶாஸ்த்ரவித் ப்ரோக்ததிர்த்ருஷ்டஸ்ஸர்வம் ஸமாசரேத். யதாயதா நித்ராவிநிர்த்த ஸ்யாத் ததா ததைவ ஸ்மரேத். ஸங்கீர்தயேதா நித்ராகமே.

க்கலாம். அதிலும் க்ரஹணம் முதலியவை நேர்ந்தால் தடையில்லை. இப்படி பகல் போஜநத்துக்குப்பிறகு துடங்கின ஸ்வாத்யாயத்தை இப்பொழுது முடிவுசெய்து ஸங்கல்பபூர்வகமாக யோகத்தைச் செய்யக்கடவன். அப்பொழுது ஸ்ரீ வைகுண்டகத்யம், அல்லது பரமபதஸோபாநத்தில் ப்ராப்திபர்வ என்கிற ஒன்பதாவது பர்வாவையாவது அநுஸந்திக்கக்கடவன். யோகமாவது— பரமாத்மா எப்படிப்பட்டவன், ஜீவாத்மாவெப்படிப்பட்டவன், அவனுக்குமிவனுக்கும் ஸம்பந்தமெப்படிப்பட்டது. என்றிப்படியவைகளினுண்மையையுணர்வது. இப்படி யோகத்தை சக்திக்குத்தக்கபடிசெய்து, தூக்கம் வந்தவாறே; மேன்மாடி, அதில் கட்டில், அதில் மெத்தையென்பதுபோல்; நாடியென்றும், புரீதத் என்றும், ப்ரம்ஹம் என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ப்ரம்ஹத்தோடு ஜீவாத்மாவான தனக்கு சேர்க்கையை த்யாநித்துக்கொண்டு, மாதவனை நினைத்துக்கொண்டு, நித்ரையையும் கைங்கர்யமாக நினைத்து, தனக்கு ஆராத்யனை பெருமாள் திருவடியில் தலையை வைத்துக்கொண்டதாக நினைந்து தூங்குக. நித்ரையில்லாதபோது முன்சொன்னபடி பகவானை நினைத்துக்கொள்க. கீர்த்தநஞ்செய்தி

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌅𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 [illegible] 𑌦𑌯𑌾𑌲𑍁𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍇𑌨 [illegible] 𑌵𑌙𑍍𑌗𑌿𑌪𑍁𑌰𑍇𑌶 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥ ॥௨௦॥

* 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥௨௧॥ *

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 [illegible] 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃, [illegible] 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃. "𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃. "[illegible]" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚. 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, [illegible] 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

---

௨௦. இப்படியிருந்தவதிகாரிக்கு வீணானகாலமொன்றுமில்லை. எந்த வ்யாபாரமும் கைங்கரியமாகவேயாகும். ஆகையால் அதிகாரத்துக்கும் சக்திக்கும் காலத்துக்கும்தகுந்தபடி ச்ரத்தையோடு தயையையுடையவனான வாசார்யனுபதேசித்தபடி இடைவிடாமல் வங்கிபுரத்து நம்பிகாரிகையில் சொன்னபடியை சேர்த்தாவது வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையிடுக்காமல் செய்கையே ப்ரயோஜனமாய் செய்யக்கடவன். இப்படிப்பட்டவதிகாரி இங்கு வைத்தே முக்தைச்வர்யத்தையடைந்தவனாகிறான். இப்படியால் தேசிகன் பஞ்சகாலப்ராயணரென்றாய்த்து. ॥௨௦॥

(𑌸𑍁𑌰𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃) 𑌸𑍁𑌰 = தேவர்களால், 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 = ஸேவிக்கத்தக்கவர். இறைகொண்ட இந்திராதி தேவர்களெல்லாம் காணிக்கை யிட்டுக்கொண்டாடுவர்த்திப்பரென்றபடி. இப்படிப்பட்டவதிகாரியை யெல்லாத்தேவர்களும் காணிக்கையிடுவார்களென்று சுருதியும், "அவர்களை நான் நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேனென்று

* பூர்ணமநா: ॥௬௨॥ *

இஹைவ பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவஸம்பத்திவிஶிஷ்டஸ்ய ப்ரஹ்மாநந்த
நுபவ பரிபூர்ணமநஸ்த்வாத் பூர்ணமநா: ॥ ॥௬௨॥

* ஸூரீந்த்ரஸத்ருஶ: ॥௬௩॥ *

ஸூரீந்த்ராணாம் = அநந்தகருடாதீநாம் ஸத்ருஶத்வாத் ஸூரீந்த்ரஸத்ருஶ:. தாத்ருஶப்ரஹ்மாநுபவ பரிவாஹ ஸமுத்விஷயகைங்கர்யரஸஸமாத்ருதயாத்வா ॥௬௩॥

* கவிதார்க்கிககேஸரீ ॥௬௪॥ *

கவிதார்க்கிககேஸரீ இதிகவிதார்க்கிகஸிம்ஹ இத்யர்த்த:. “கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ இதி ப்ரதிதகுணஸமவ்ருத்தே:” இத்யுக்தத்வாச்ச ॥ ॥௬௪॥

அத ஶ்ரீரங்கராஜதிவ்யாஜ்ஞாலப்தவைபவ—

* நிகமாந்தமஹாதேஶிக: ॥௬௫॥ *

“ஶ்ரீரங்கராஜதிவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபத:” இத்ய

மாதலியைக்குறித்து இந்த்ரன் சொன்னதாக மஹாபாரதவசநமுங் கூறுகிறது. அல்லது, அர்ச்சிராதிதேவர்களால் ஸேவிக்கப்படுமவ ரென்றுமாம். ॥௬௧॥

(பூர்ணமநா:) பூர்ண = நிறம்பின, மநா: = மனோபீஷ்டத்தையுடையவர். இங்கேயே பரிபூர்ணப்ரம்ஹாநுபவங்கிடைத்ததுபோல் அநுபவம் வந்துவிட்டபடியால் பரிபூர்ணமான மநஸ்ஸையுடையவரென்றபடி. ॥௬௨॥

(ஸூரீந்த்ரஸத்ருஶ:) ஸூரி = நித்யஸூரிகளுக்கு, இந்த்ர = தலைவரான அநந்த கருடாதிகளுக்கு, ஸத்ருஶ: = ஸமாநமானவர். இப்படி பரிபூர்ணநுபவம் வந்து விட்டபடியால் நித்ய ஸூரிகளுக்கு நிகரானவரென்றபடி. ॥௬௩॥

(கவிதார்க்கிககேஸரீ) கவி = கவநம் பண்ணுமவர்கள்’ தார்க்கிக = ஹேதுவாதம் பண்ணுமவர், கேஸரீ = இவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டரானவர். கவிதார்க்கிகஸிம்மமென்று தம்மைத்தாமே ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் அருளிச்செய்தார். ॥௬௪॥

ஷியாணாம். ஸர்வவேதாந்தப்ரவர்த்தகாசார்ய: ॥ ॥௮௫॥

* வைத்ய: ॥௮௬॥ *

ஆஶ்ரிதாநாம் விஷயதோஷத்ருஷ்ட்யநந்தராம் ராகாதி ஸம்ஸார வ்யாதிநிவர்த்தகத்வாத்வைத்ய:. யதா, வைத்ய: வைஷ்ணவ: "க்ருஷ்ண: ப்ராக் ருதம் ப்ராக்தாவைத்யா வைஷ்ணவ வ்ருத்த" இதி, வசநாத். விஷ்ணுரேவ பரம் தத்த்வம் ஸர்வோபநிஷத்ஸு ஶ்ருதி தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தாநாம் ப்ரதிபாதநாத் வைஸாயவாநுஷ்டவத இதிபாவ:. ப்ரகடிதார்த்த: ॥ ॥௮௬॥

* தீக்ஷித: ॥௮௭॥ *

தீக்ஷய: = ப்ரக்ருஷ்டதீக்ஷணஶீலா:, தேஷாமிந்த்ரோ தீக்ஷிதேந்த்ர:. யதா, தீக்ஷிதாநாம் = "தீக்ஷா ஹஜநவாத்ஸத்த்வம் ப்ரஜாயாஜ்ஞாநஜோர் தநம் । தீக்ஷயா ப்ரவணே ஸக்ஷித்வநேத்ரம் ஸவிக்ரியா । ஸ்வயதா ராயநேயநேத்ரா தீக்ஷாயோவாஹவஜநம் । தீக்ஷாநுஸ்மரணம் நித்யம்

(நிகமாந்ததேசிக:) நிகம = வேதங்களினுடைய, அந்த = அந்தத்துக்கு, தேசிக: = ஆசார்யர். வேதாந்த மெய்ப்பொருளை விரித்து உபதேசிக்கு மவரென்றபடி. ஸ்ரீரங்கராஜனுடைய திவ்ய ஆக்ஞையால் லபித்த வேதாந்தாசார்ய ரென்கிற பதத்தை யுடைய வரென்று தேசிகன் தாமேபலவிடங்களிலுமருளிச்செய்தார். ॥௮௫॥

(வைத்ய:) வித்யையறிந்தவர் (விகித்ஸ) சிகித்ஸாவித்யையைச்சொன்னபடி. காமாதிகளாகிற வியாதிகள் ஆச்ரிதருக்கு வர வொட்டாதபடி வேதாந்தஞானமாகிற மருந்தைக்கொடுத்து சிகித்ஸநம் பண்ணும்வரென்றபடி. "மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்றும், "மருத்துவனாய் நின்றமாமணி வண்ணன்" என்கிற பெருமாள் படியிவரு மென்றுய்த்து. அல்லது, வைத்யனென்று வைஷ்ணவனைச்சொல்லும். ஷோடச ஸுவர்ணத்தோடொக்கு மென்றும்படி பாரமைகாந்த்யமுடையவரென்றுமாம். ॥௮௬॥

(தீக்ஷித:) தீக்ஷி = மகநம்பண்ணுமவர்கள், ஈத: அவர்களுக்கு யஜமானரென்னும்படியுள்ளவர். மகநம் பண்ணுகையிவரிட்டவழக்கென்றபடி. அல்லது, எட்டுவிதமான பக்தியையுடையவர்

யஶ்ச மாம் நோபஜீவதி । பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா யஸ்மிந் ம்லேச்சேऽபி வர்த்ததே । ஸ விப்ரேந்த்ரோ முநி: ஶ்ரீமாந் ஸ யதி: ஸ ச பண்டித: । தஸ்மை தேயம் ததோ க்ராஹ்யம் ஸ ச பூஜ்யோ யதா ஹ்யஹம்” இத்யுக்தாஷ்டவிதபக்தியுக்தாநாம் ஶ்ரேஷ்ட இத்யர்த்த: ॥ ॥௮௭॥

* ஸர்வஜ்ஞ: ॥௮௮॥ *

பகவதா க்ருதாந் ஶ்ரீஶடகோபப்ரதமப்ரபந்தவிஷயாந் ஸர்வாநுபகாராந் ஜாநாதீதி ஸர்வஜ்ஞ: ॥ ॥௮௮॥

* உபகர்த்தா ॥௮௯॥ *

பரமைகாந்திநாம் ஶ்ரோத்ரூணாம் ஸம்ஸேவ்யாந் பகவதா க்ருதாந் உபகாராந் உபகாரஸம்ஸ்ம்ருதிஸஹ்ருதயஸூக்திப்ரகாஶநேநோபகரோதீத்யுபகர்த்தா. உபகாரஸ்ம்ருதேர்ஹி, ஸ்வரூபரக்ஷணம், ஸ்வபாவரக்ஷணம், அவஸரப்ரதீக்ஷணம், அஜ்ஞாதஸ்வக்ருதாநாம் தோஷஸ்வஸம்ஸ்காரஶ்ச, அஜ்ஞாதஸ்வக்ருதப்ரதாநம், ஸாக்ஷிகஸ்ரஷ்ட்ருஸம்பாத:, வேதப்ரவர்த்தநம், ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநம், ப்ரவர்த்தகபரம்பராஸம்பாத:, உத்தாரேத்ருப்ராப்யவர்ணத்ரயீரக்ஷணம்,

---

அதாவது “ எனையோரிடத்தில் அன்பு (௧) எனது பூஜையைக்கண்டுகப்புதல் (௨) எனது கதையை கேட்க விரும்புதல் (௩) அப்பொழுது குரலில் தழதழப்பு, கண்ணில்ஜலம், உடம்பில் மயிர்க்கூச்சல், இதுகளுண்டாகுதல் (௪) தானே பூஜையில் முயலுகை (௫) அதில் டம்பத்தைவிடுதல் (௬) எப்பொழுதும் என்னையே நினைத்தல் (௭) என்னைக்கொண்டு பிழைப்புதல் செய்யாமை (௮) இப்படி எட்டுவிதமான பக்தியெவனுக்கு உண்டோ அவன் முநியென்று” பகவான் அருளிச்செய்தபடி இவருமப்படி பக்தியுடையவர்களுள் ச்ரேஷ்டரென்றதாம். ॥௮௭॥

(ஸர்வஜ்ஞ:) எல்லாமறிந்தவர். இங்கு மெல்லாமென்பது பகவானால் செய்யப்பட்டவும், நம்மாழ்வாருடைய முதல்ப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்தினருளிச்செயலுக்கு விஷயமுமான உபகாரங்களெல்லா வற்றையுமென்றபடி. ॥௮௮॥

(உபகர்த்தா) உபகாரம் பண்ணுமவர். பரமைகாந்திகளுக்-

[illegible]

கு அவ்ச்யமாக அநுஸந்திக்க வேண்டுமவைகளான பகவானால் செய்யப்பட்ட வுபகாரங்களை உபகாரஸங்க்ரஹமென்கிற ப்ரபந்தத்தாலேயருளிச்செய்து உலகத்துக்கு உபகாரம் பண்ணினவரென்றபடி.

[illegible] ||அகூ||

[illegible]

ஆழ்வாரைப்போலே தேசிகனும் உலகங்கள் வாழுகைக்குப்ரபந்தங்களாலே உபகாரம் பண்ணுமவரென்றுய்த்து. ||அகூ||

மேல் பதிமூன்று திருநாமங்களால் ‘‘[illegible]’’

ஸ்வார்ஜிதவ்யாப்தேர்தேமிகம் ஸத்விஷ்ணுப்ரீத்யை" இதி ஶ்லோகோக்தா
ஆசார்யலக்ஷணமாஹ ஸத்ஸம்ப்ரதாய இத்யாதிநா ||

* ஸத்ஸம்ப்ரதாய: ||க௦|| *

ஸது உத்க்ருஷ்ட:, யதிவரமஹாநஸபரிமளஸம்ப்ரதாயோ யஸ்ய ஸ: ஸத்ஸம்ப்ரதாய:. "இதி யதிராஜமஹாநஸபரிமளபரிவாஹவாஸிதாம் ஸுரபிம் | ஸ்ரத்தயா பரிஷேவத்வம் வேங்கடநாயகஸம்ப்ரதாயஸாரம்" இத்யுக்தத்வாதிதி. ||க௦||

* ஸ்திரதீ: ||கக|| *

ஸ்திரா = ஏகதேசிகதீ துர்தர்க்கவிசேஷைரவ்யாகுலிதுமஸக்யா விஷயிணீ தீர்யஸ்ய ஸ: ஸ்திரதீரிதி

* அநக: ||கஉ|| *

"அயம் ஸ்வாசார்யநிஷ்டாநாம் ஸகதிஸ்வர்க்கதாத்ரிஹாரண:" இத்யுக்தாஸ்வாரஸிகபாபாத் வ்யாவ்ருத்தோ வ்ருஜிநாதிநா

என்கிறந்யாஸவிம்சதிசலோகத்தில் சொல்லப்பட்ட ஆசார்யஇலக்ஷணங்களைச்சொல்லுகிறது.

(ஸத்ஸம்ப்ரதாய:) ஸத் = உயர்ந்ததான, ஸம்ப்ரதாய: = ஸம்ப்ரதாயத்தை யுடையவர். ஸம்ப்ரதாயமென்பது உபதேசமுறையில் வந்தவர்த்த விசேஷம், அதாவது ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திருமடப்பள்ளிகைங்கர்யபரரான கிடாம்பியாச்சான் வழியாக வந்ததாகையாலே உயர்ந்ததானவை. இவ்வர்த்தத்தை "இதி யதிராஜமஹாநஸபரிமள" என்கிறச்லோகம் முதலாகபலவிடங்களிலருளிச்செய்தார், ஆதலால் நல்லஸம்ப்ரதாயமுடையவரென்றாய்த்து. இத்தால் "விஶம்ஸம்ப்ரதாயே" என்கிற முதல்பதத்தின் அர்த்தஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படி மேலும் கண்டுகொள்வது. ||க௦||

(ஸ்திரதீ:) ஸ்திர = கலக்கவொண்ணாமலுறுதியான, தீ: = தத்வக்ஞானமுடையவர். ஏகதேசிகளுடைய குதர்க்கங்களால் சலிப்

தோஷவ்யபரஹிதஸ்யாஸ்ய அநக:। ஶ்ரோத்ரியஸ்ய ப்ரஹ்மநிஷ்டஸ்ய ஸத்யஸ்யாநாம் “ஶ்ரோதவித்ய:” ஹ்ரீமாந் ஶாஸ்த்ரஸக்தயோக்யதி ரி” இதி நாமத்ரயேணோக்தாநிஹாநுக்தி: ॥ ॥௯௨॥

* ஸத்யவாக் ॥௯௩॥

ஶ்ரீஶாண்டில்யஸ்ம்ருதௌ ஸத்யவாக் ப்ரியஸத்யவாக் ॥௯௩॥

* ஸாதுவ்ருத்தி: ॥௯௪॥ *

ஸாது = நாமஶேஷநிவ்ருத்திஸமயநியதாவ்ருத்தியஸ்ய ஸ: ஸாதுவ்ருத்தி: ॥ ॥௯௪॥

பிக்கமுடியாதவும் தத்வஹிதபுருஷார்த்த விஷயையுமானபுத்தியை யுடையவரென்றபடி. ॥௯௧॥

(அநக:) தோஷரஹிதர். தோஷமாவது ஆசாரியனுபதேசித்தவர்த்தங்களுக்குமாறுகச்சொல்வது, ஆசாரியனைமுன்னிடாதொழிவதுஇவைமுதலியவை. இப்படிதோஷமுடையவன்குருபீடத்துக்குவந்தபோதிலும் தாழ்ந்தவனேயாவான். இப்படி குற்றமற்றவரென்றபடி. அல்லது பிறர்புகழ்தல், பொருளாசை, பூஜித்தல்இவைமுதலியவைகளைவிரும்பினல் பாபமாகும், இவர்அப்படிப்பட்ட பாபமில்லாதவரென்னவுமாம். இத்தால் “அநகம்” என்பதுசொல்லப்பட்டது. “ஶ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் ஸத்யம்” என்று மூன்று குணங்களும் “ஶ்ரோதவித்ய:”என்கிற இருபத்திரண்டாவதுதிருநாமத்திலும், “ஹ்ரீமாந்” என்கிற ஐம்பத்தி நான்காவது திருநாமத்திலும், “ஶாஸ்த்ரஸக்தயோக்யதி:”என்கிற நாற்பத்தியாறுவதுதிருநாமத்திலும் சொல்லப்பட்டது, ஆகையாலிங்குவிடுத்தோம். ॥௯௨॥

(ஸத்யவாக்)ஸத்ய = மெய்யான, வாக் = வார்த்தையையுடையவர். பரிஹாஸவேளையிலும் மெய்யானவார்த்தையையேயுரைக்குமவரென்றபடி. ॥௯௩॥

(ஸாதுவ்ருத்தி:)ஸாது = நல்லதான, வ்ருத்தி: = ஆசாரத்தையுடையவர். நாதமுநிகள் முதலாகவுண்டான ஸமயாசாரங்கள் குலையாதபடி நடக்குமவரென்றபடி. ॥௯௪

* த்யக்தகர்வ: ||கரு|| *

த்யக்த: கர்வோ யேந ஸ: த்யக்தகர்வ:. உபலக்ஷணமேதத் அஸூயாயா:, "கர்வாஸூயாவிமுக்த" இத்யபிதாநாத். "அந்யோந்யவைரஜநநீ விஜஹாத்வஸூயா". இதி ஸர்வேஷாமநஸூயத்வம் ப்ரார்த்திதவாந். ||கரு||

* ஜிதாக்ஷ: ||கசு|| *

ஜிதாநி அக்ஷாணி இந்த்ரியாணி யேந ஸ: ஜிதாக்ஷ: ||கசு||

* ஸத்பந்துமாந் ||கஎ|| *

ஸத்: = சோபநா: பந்தவோஸ்ய ஸந்தீதி ஸத்பந்துமாந். மஹாகுலப்ரஸூத இத்யர்த்த:. "தஸ்மிந் ஹி ஜநவித்யாஸமுதேதம் ஸமாஹிதம் ஸம்ஸ்கர்தாரமீப்ஸேத்" இத்யாபஸ்தம்ப:. "ஸத்ஸந்தாநப்ரஸூதோ விசுத்தாசாரோ நியதஸ்ஸ்யாத்" இதி பாஷ்யோக்தி:.

(த்யக்தகர்வ:) த்யக்த = விடப்பட்ட, கர்வ = கர்வத்தையுடையவர். இது அஸூயைமுதலிய துர்க்குணங்களையுஞ்சொல்லும். "கர்வாஸூயாவிமுக்தம்" என்றுசொன்னாரிறே. ஒருவருக்கொருவர் வைரத்தை யுண்டுபண்ணுமதான அஸூயை. விட்டுப்போகக்கடவதென்று எல்லோருக்குங்கூட அஸூயையில்லாமையை ப்ரார்த்தித்தாரிறேயிவர், ஆகையால்டம்பாதிகளில்லாதவரென்றதாயிற்று. கரு

(ஜிதாக்ஷ:) ஜித = ஜயிக்கப்பட்ட, அக்ஷ = இந்த்ரியங்களையுடையவர். மநஸ்ஸுமுதலான விந்திரியங்கள் வேண்டியபடி திரியாதபடி ஆகாராதி நியமங்களையுடையவரென்றபடி. ||கசு||

(ஸத்பந்துமாந்) ஸத் = அறப்பெரியோரான, பந்துமாந் = பந்துக்களையுடையவர். பந்துக்களென்று தாதை மூதாதைகளைச்சொல்லும். இத்தால் மஹாகுலத்திற்பிறந்தவரென்றாய்த்து. இப்படி மஹாகுலத்திற்பிறந்தவனே குருவாகவேணும். அவனுக்குத்தான் நற்குணங்கள் நற்செய்கைகள் இயல்பாக வுண்டாகும் இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலிய பலநூல்கள் கூறுகின்றன. ||கஎ||

* தயாளு: ॥௯௮॥ *

ஸ்வப்ரயோஜநாந்தராநபேக்ஷ்ய ச ப்ரஹ்மவித்யாப்ரதாநேந பர
து:கநிராகரணைகவ்ரதஸ்சாஸௌ தயாளு: ॥ ॥௯௮॥

* ஶாஸிதா ॥௯௯॥

ஶிஷ்யாணாம் புத்திதோஷவ்யவஸாயித்வே ஸதி தஜ்ஜந்ய
ப்ராயஶ்சித்தப்ரவர்த்தநாதிபி: ஶாஸநாச் சாஸிதா ॥ ॥௯௯॥

* ஸர்வஹிதாசரணதத்பர: ॥௧௦௦॥ *

ஸ்வஸ்யேவ ஸர்வேஷாமபி ஹிதாசரணதத்பரத்வாச்
ஸர்வஹிதாசரணதத்பர: ॥ ॥௧௦௦॥

* மஹாகுரு: ॥௧௦௧॥ *

உக்தாசார்யலக்ஷணைகதேஶயோகாத் குரு:. ஸர்வே
ஷாம் த்வதராதிஶயகுணயோகேந குருத்வாதிஶயம் ந மஹா
குருத்வமிதி. ஏதல்லக்ஷணஸந்த்ரைவர்ணிகாநாம் ஆசார்யகேவ

(தயாளு:) மிக்கதயையுடையவர். ஒருப்ரயோஜநத்தையபே
க்ஷியாமல் ப்ரஹ்மவித்யையைக்கொடுத்து பிறருடையதுக்கத்தைப்
போக்கவேணுமென்று இச்சையையுடையதயாவானென்றபடி ॥௯௮॥

(ஶாஸிதா) சிக்ஷைசெய்யுமவர். இங்கு சிஷ்யர்கள் புத்தியோ
டுநல்வழிவழுவுவரேல் அவர்களையதட்டியும் ப்ராயச்சித்தம்முதலிய
வைகளைச்செய்யும்படியும் சிக்ஷகரென்றபடி. ॥௯௯॥

(ஸர்வஹிதாசரணதத்பர:) ஸர்வ = எல்லோருடையவும், ஹி
தாசரண = ஹிதத்தைப்பண்ணுதலில் ஆஸக்தியை யுடையவர். த
ன்னைப்போலே எல்லோரும் முக்தியையடையவேண்டுமென்று அவ
ரவர்களுக்குத்தக்கபடி நல்வழியைக்காட்டுமவரென்றபடி. ॥௧௦௦॥

(மஹாகுரு:) பெருமைதங்கிய குருவெனப்படுவர். ஆசா
ர்ய இலக்ஷணங்களில் சிலவற்றையுடையவர் குருவாவார், எல்லா
இலக்ஷணங்களையுடையவர் மஹாகுருவாவர் இவரப்படி எல்லா
இலக்ஷணங்களையுமுடையவராகையாலே மஹாகுருவென்றபடி.

யாத்தாரௌநிமணமூர்தாதெப்ரிதெகஷோந வொக்தாவயெஷ்டிரமா ணாவஸ்ரவஸ்ரௌவர்தவிஷவாஷவர்த்தந்த்ர வஸ்தந்தெத்ர ஶிஷ்டிக்ஷு வொவயாத்தா கஷீவமாணமணாஃ கருரநாயெ யயாவஸ்ரநரா நர்த்ராவாயவ்வமெஷ்கதிவநஹிமாணாஃ வராயஶவஸ்த்ரஷ்ர ஷுராஃ" இதி. ||கoக||

கயாவரிமிவெஷ்நராஜீஷீவ்ரஷ்மாஞ்சவிஷ்ஹம் வணயதி ஸுவணவணஇத்யாஹிநா—

* ஸுவணவணஃ ||கoஉ|| *

விஷ்ரத ஊரவணஸுவணவஷ்ரவணஃ. ஸுவணவஸ்கூ நீயவண இதிவாயஃ. ||கoஉ||

* வாபாஹுஃ ||கoங|| *

வீநவ ர்த்தாயதவாஹுரித்யஃ || ||கoங||

* வணூரீகஷ்க் ||கoச|| *

ரக்தாம்வஜவரோநஞொவநஇதயஃ. வணூரீகஶஷ்

இவருடைய ஆசார்யகுணகிரம்புதலே ஸப்ததிரத்நமாலிகையில் "கூ வாயகெவாவயக்தாஃ" என்கிற ச்லோகத்தில் ப்ரதிவாதிபயங்க ரம் அண்ணன் அருளிச்செய்தார். இத்தால் "வஶிஜம்வஸம்வ ஷாயெ"என்கிற ச்லோகத்தில் கடாசியான "ஜெபிகம்" என்கிற பதம் விவரிக்கப்பட்டது. ||கoக||

மேல் மீதித்திருநாமங்களால் திருமேனிமஹிமை கூறப்படு கிறது.

(ஸுவணவணஃ) ஸுவண= தங்கத்துக்கொப்பான, அல்லது தங்கம்போலே பார்க்கவாசைப்பட்டதான, வண= திருமேனிகா ந்தியையுடையவர். உறுக்கியோடவைத்த பத்துமாற்று தங்கம்போ ன்ற திருமேனிகாந்தியை யுடையவரென்றபடி. ||கoஉ||

(வாபாஹுஃ) வா= அழகுள்ள, பாஹு= திருக்கை. களையுடையவர். பருத்தும் திரண்டும் நீண்டும் முழந்தாள் அளவு முள்ளதுமான பாஹுக்களையுடையவரெனறபடி. ||கoங||

ஸ்ய பத்³மஸாரோந்மேஷவிலக்ஷணவிசக்ஷிதவிசேஷ்யரூபவசா நவஸாநாத். «கப்யாஸம் புண்ட³ரீகமேவமக்ஷிணீ» இதி ஶ்ருத்யா ததா² வ்யாக்²யாதத்வாத். «புண்ட³ரீகஸத்³ருஶாருணலோசந:» இதி ஸ்ம்ருதே: புண்ட³ரீகஶப்³த³: பத்³மஸாமாந்யே ரக்தாம்போ⁴ஜபர இதி ஸ்ம்ருதேஷ்வ ஶ்ரீவைஷ்ணவஸ்யாநாத். ஏவம் நாமத்ரயேண மஹாபுருஷலக்ஷணோக்திரிதி மந்தவ்யம் ॥ ॥௧௦௪॥

* பவித்ரபாணி: ॥௧௦௫॥ *

நிஷித்³த⁴ப்ரதிக்³ரஹாபா⁴வேந பரிஶுத்³த⁴பாணிரித்யர்த²: யத்³வா «ப்ரதிஷ்டா²பிதவேதா³ந்த: ப்ரதிக்ஷிப்தப³ஹிர்மத: பூ⁴யாஸ்த்ரைவித்³யமாந்யஸ்த்வம் பூ⁴ரிகல்யாணபா⁴ஜநம்» இத்யநுக்³ரஹவசநம் ஸங்கல்பஸூர்யோத³யோக்தத்³ருஶா ப்ரஶஸ்தஶக்திமயத³ர்ப⁴பவித்ர ஹஸ்தாத்பவித்ரபாணி: ॥ ॥௧௦௫॥

நாமத்³வயேந ப்ரதிஷ்டா²பிதவேதா³ந்தத்வமாஹ—

(புண்ட³ரீகாக்ஷ:) புண்ட³ரீக = தாமரைபோன்ற, அக்ஷ = கண்களையுடையவர். செந்தாமரைக்கண்ணரென்றபடி. இங்கு புண்டரீகபதம் வெண்தாமரையைச் சொல்லுமாளுலும் சொல்லுவாருடைய கருத்துக்கிணங்க «கப்யாஸம் புண்ட³ரீகம்» என்கிறவிடத்திலும், புண்ட³ரீகஸத்³ருஶாருணநேத்ரயுக³ளம்» என்கிறவிடத்திலும் புண்டரீகத்தை செந்தாமரை புஷ்பபரமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள். அதுபோலிங்குங்கண்டுகொள்வது. இம்மூன்று திருநாமங்களாலும் மஹாபுருஷ இலக்ஷணஞ்சொல்லப்பட்டது.

(பவித்ரபாணி:) பவித்ர = பரிசுத்தமான, தாநம்வாங்க நீட்டாததாகையால் பரிசுத்தமென்றபடி. பாணி = கைகளையுடையவர். அல்லது, பவித்ர = ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்திலருளிச்செய்தபடியே ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் "ப்ரதிஷ்டா²பிதவேதா³ந்த:" என்று அருளப்பட்ட திவ்யசக்திமயமான தர்ப்பபவித்ரத்தை, பாணி: = கையிலுடையவரென்னவுமாம். ॥௧௦௫॥

ஸ்ரீபாஷ்யகாரராலேயருளப்பட்ட "ப்ரதிஷ்டா²பிதவேதா³ந்த:" என்கிறதை விவரிக்கிறது இரண்டு திருநாமங்களால்.

* வ்யாக்யாநமுத்ராங்கிதகராம்போஜ: ||கOசு|| *

* ஸவ்யபாணிதலந்யஸ்தஶிவ்யபுஸ்தகபூஷண: ||கOஎ|| *

ப்ரதிக்ஷிப்தபரஹிம்ஸாத்மகவாத—

* ப்ரதிஶீர்ஷந்யஸ்தவாமபாதாப்ஜகடகோஜ்ஜ்வல: ||கOஅ|| *

பரிஷ்காரம் = பாஹ்யகுத்ருஷ்டிப்ரதிபக்ஷப்ரதீநாம் வாதாஹவேஷு ராஜிதாநாம், ஶிரஸ்ஸு ந்யஸ்தவாமபாதாப்ஜ, ஸஹஸ்ர ஷ்ட்காரார்ந்தேந ஸுமதிஸஹாயவிவேக ஶஹாராஜேந ஜயஸூசகேந தீவ்யகடகேந ஸமேதாஸ்க ப்ரதிபதயா தேதீவ்ய

(வ்யாக்யாநமுத்ராங்கிதகராம்போஜ:) வ்யாக்யாநமுத்ரா = க்ஞானமுத்ரையாலே, அங்கித = அடையாளமாக்கப்பட்ட, கராம்போஜ: = தாமரைப்பூப்போன்ற திருக்கையையுடையவர். இது வலது திருக்கைகளைச் சொன்னபடி. ||கOசு||

(ஸவ்யபாணிதலந்யஸ்தஶிவ்யபுஸ்தகபூஷண:) ஸவ்ய = இடது பக்கத்திலுள்ள, பாணிதல = திருக்கைத்தலத்தில், ந்யஸ்த = வைக்கப்பட்ட, ஶிவ்ய = வேதாந்தப்ரதிபாதகமான, புஸ்தக = ஸ்ரீகோசங்களை, பூஷண = அலங்காரமாகவுடையவர். ஸ்ரீ ஹயக்ரீவரைப்போலே வலதுகையில் க்ஞாநமுத்ரையும் இடது கையில் ஸ்ரீகோசமுமுடையவரென்றபடி. ||கOஎ||

"ப்ரதிக்ஷிப்தபரஹிம்ஸாத்மக:" என்கிறதை விவரிக்கிறது.

(ப்ரதிஶீர்ஷந்யஸ்தவாமபாதாப்ஜகடகோஜ்ஜ்வல:) ப்ர = ப்ரதிவாதிகளுடைய, ஶீர்ஷ = தலைகளில், ந்யஸ்த = வைக்கப்பட்ட, வாமபாதாப்ஜ = இடது திருவடித்தாமரைகளிலேயணியப்பட்ட, கடக = தங்கக்காப்பினால், உஜ்ஜ்வல: = விளங்குமவர். வேதபாஹ்யரென்ன, குத்ருஷ்டிகளென்ன, பாஷண்டியென்ன இவர்களை வாதமாகிற சண்டையில் ஜயித்தமைக்காக ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திருவுள்ளப்படி ஸுமதியென்கிற மஹிஷியோடுகூடின விவேகமஹாராஜனாலேயணியப்பட்டும், விஜயத்தைக் காட்டாநின்றுமுள்ள

मानद्वयम्. तदुक्तमाचार्यैः “यतीश्वरसरस्वतीसु-
रभिताशयानां सतां वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालि-
ना मौलिना । तदन्यमतदुर्मतिज्वलितचेतसां वादिनां शिर-
स्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम्”. “त्रय्यन्तस्याव-
कोटयं ... ” इति. ... ॥ ||௧௦௮||

नामसङ्कीर्तनफलमाह—

॥ इतीदं कीर्तनीयस्य केशवस्य महात्मनः ।
नाम्नां सहस्रं दिव्यानामशेषेण प्रकीर्तितम् ॥

ஸுவர்ணகடகத்தையுடைய இடது திருக்காலையுடையவரென்று தேசமெல்லாம் புகழ்பெற்று விளங்குமவரென்றபடி. இவ்வர்த்தங்களை “யதீஶ்வரஸரஸ்வதீ, த்ரய்யந்தஸ்யாவகொடயம்” என்கிற ச்லோகங்களாலே தாமேயருளிச் செய்தருளினார். ||௧௦௮||

இப்படிக்கிந்தத் திருநாமங்களையநுஸந்திக்குமவர்களுக்குண்டாகும் பலங்கள் கூறப்படுகின்றன “இதீதம்” என்பதால்.

ஶ்ரோத்ரியோ யோ நைஷ்டி²கோ வா ப்ரவ்ருத்திமதோ²பி ஹ—
படந்நாமஶதம் ஹ்யேதச்ச்²ருத்வாசார்யவக்த்ரத: ।
ப்ரஸாதா³த்³தே³ஶிகேந்த்³ரஸ்ய ஸித்³தீ⁴ஸ் ஸமஶ்நுதே ॥
ஏகைகம் வா ததா³ நாம கீர்தயேத்³யதி³ ஸக்ருது³த்தமம் ।

(இதீத்³ருஶம்) இப்படி விவரிக்கப்பட்ட (தே³ஶிகேந்த்³ரஸ்ய) மஹா குருவினுடைய (நாம்நாம்) திருநாமங்களுடைய (அஷ்டோத்தரம்) எட்டை மேலாகவுடைத்தான (ஶதம்) நூறை, நூறு திருநாமத்தை, (ஸர்வபாபாபநுத்தயே) எல்லா பாபங்களும் நீங்குகைக்காக (ஸங்கீர்தயேத்) சொல்லக்கடவன். (அநுதி³நம்) நாள் தோறும் ஸந்த்யாவந்தநம்போலே சொல்லக்கடவனென்றபடி.

மேன்மேலும் பலன்களை கூறுகிறார் இரண்டு ச்லோகங்களால்.

(ஆசார்யவக்த்ரத:) ஆசார்யனுடைய திருவாக்கினின்றும் (நாமஶதம்) இந்த நூறு திருநாமத்தை (ஶ்ருத்வா) கேட்டு (படந்) படிக்கிறவன் (தே³ஶிகேந்த்³ரஸ்ய) மஹாகுருவினுடைய (ப்ரஸாதா³த்) அநுக்ரஹத்தாலே (ஸித்³தீ⁴:) இஹபரஸுகங்களை (ஸமஶ்நுதே) நன்றாகவநுபவிப்பான்.

எல்லா நாமங்களும் வேண்டா, ஒவ்வொரு திருநாமத்தை ஒரு தடவை சொன்னால் போதுமானதென்கிறது “ஏகைகம்” என்பதால்.

(ததா³) அந்த தேசிகன் திருநாமத்தை, (ஏகைகம் வா) ஒவ்வொன்றாகிலும், அதில் (ஸக்ருத்) ஒருதரமாகிலும் (கீர்தயேத்³யதி³) சொல்லுவனேல் (உத்தமம்) சரேஷ்டம். (ஸர்வாநுகாமாந்) வேண்டியதெல்லாம் (ஆப்நோதி) அடைவான். (அஷ்டோத்தரஶதம்) நூற்றெட்டுத் திருநாமத்தையுமுச்சரித்தவனுக்கு, (கிமுத) கேட்பானேன், ஸித்தமென்றபடி. கீழ்துவக்கில் “ஸர்வாபீ⁴ஷ்டவிதி⁴ம்” என்றபடியால் குருவினுடையவுபதேச மூலமாக ஜபிக்க வேணுமென்றபடி.

மேல் குருபக்தியின் அதிசயத்தால் பல ச்லோகங்கள் தன்னடைவேயுண்டாகின்றன. “அகலிதேத்யாதி (அகலிதவர்தஹம்

सर्वान् कामानवाप्नोति [illegible] ॥
[illegible] [illegible]
नियमे [illegible] ॥

[illegible] अविदितनिगमान्त[illegible]सम्मतैः ।
[illegible]देशिकाभासमुख्यैः ॥

त्रातत्रय्यन्तयुग्माय विद्रावितविरोधिने ।
त्रैविद्यवृन्दवन्द्याय त्रय्यन्तगुरवे नमः ॥

मैः) எதிரி வித்வான்களை ஜயியாதவர்களும் (अविदितनिगमान्तव्यूहसम्मतैः) உபயவேதாந்தபரிசயம் பண்ணாதவர்களும், (अव्याहृतयोगषड्गैः) அஷ்டாங்கயோகமென்ன, ஷடங்கயோகமென்ன இதுகளின் விரிவையுரையாதவர்களுமான (अदेशिकाद्यैः) தேசிகனுக்கு வேறுபட்டவர்களான (अन्यैः) மற்றோர்களால், (अलम्) போதும் போதும், தேசிகனைத்தவிரமற்ற குருவென்று பெயர் பூண்டவர்களால் ப்ரயோஜநமில்லையென்றபடி.

त्रातत्रय्यन्तयुग्मायेति. (त्रातत्रय्यन्तयुग्माय) காப்பாற்றப்பட்ட உபயவேதாந்தத்தையுடையவரும் (विद्रावितविरोधिने) ஓட்டப்பட்ட எதிரிகளையுடையவரும் (त्रैविद्यवृन्दवन्द्याय) வேதவித்துக்களால் கொண்டாடப்பட்டவருமான (त्रय्यन्तगुरवे नमः) வேதாந்ததேசிகன்பொருட்டு நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன்.

स्वभूवाङ्मौलिगुरव इति (स्वभूवाङ्मौलिगुरवे) स्वभू = தானாகவுண்டான, वाक् = வேதத்தினுடைய மௌலி = முடிக்கு गुरवे = ஆசார்யரும் (स्वातन्त्र्यादितमोद्विषे) அஹங்கார மமகாரங்களாகிறவிருளை நீக்குமவரும் (नः) நமக்கு (स्वामिने) இறையவனும் (सर्वतन्त्रस्वतन्त्राय) எல்லாத்தந்த்ரங்களிலும் வல்லமையுடையவருமான தேசிகன்பொருட்டு (मङ्गलम्) சுபமானது (स्यात्) உண்டாகக்கடவது. இப்படி மங்களாதிகளைச்செய்து க்ரந்தத்தை முத்ரையிட்டு முடிக்கிறார் ([illegible]).

ஸஹஸ்ரகீதிஸாராரோ ஸாரஸங்க்ஷேப உத்தமம் ।
ஸாரதீபம் ஸரஸம் த்ரமிட ஸந்த்ரம் ॥
ஶதயஜ்வா தாதஸூரேஸ்ஸூநுநா மயா
நிகமாந்தஸுரேர்மணிதர்பணகம் க்ருதம் ।
ஸாரஜ்ஞா ஸமீக்ஷ்ய ஸுதியோ மாம் நிர்ணய
ஸததம் நிஜஸங்கரஹேண ரக்ஷத ॥

(ஶதயஜ்வதாதஸூரேஸ்ஸூநுநா) நூறு யக்ஞங்கள்செய்து அதனால் "ஶதக்ரது" என்று பெயர் பெற்றவருன தாதாசாரியருக்கு புதல்வனுன (மயா) அடியேனுல் (க்ருதே) செய்யப்பட்ட (நிகமாந்தஸுரேர்மணிதர்பணே) நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய திவ்ய கல்யாணகுணங்களுக்குக் கண்ணுடிபோலுள்ள விக்க்ரந்தத்தில் (ஸாரஜ்ஞா) விருப்பமுள்ள (ஸுதிய:) வித்வான்களே நீங்கள் (அஸ்மிந் குணான்) இந்த குணங்களை (ஸமீக்ஷ்ய) பார்த்து (நிஜஸங்க்ரஹேண) தொடைப்புதலால்[படிப்புதலால்] (ஸததம்) எப்பொழுதும் (ரக்ஷத) இரக்ஷியுங்கோள். கண்ணுடிபோலுள்ள இக்க்ரந்தம் முகக்கோணலை கண்ணுடியின்பேரிலேற்றுவன் போலாகாமே நல்லமுகமுடையவர் கண்ணுடியைத்துடைத்து அழகு பார்ப்பதுபோல் பார்த்துக்கண்ணுடியை இரட்சிப்பதுபோல் இக்க்ரந்தத்தை லேகநபடகாதிகளாலே இரட்சியுங்களென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று.

இதி ஶ்ரீ ஶைலவம்ஶ்யாஷ் (இதி) இப்படி (ஶ்ரீ ஶைலவம்ஶ திலக) பெரிய திருமலைநம்பியினுடைய வமசத்துக்குத் திலகம்போல்வரும் (சதுர்வேத ஶதக்ரது ஶ்ரீ குமார தாதாசார்ய நந்தநஸ்ய) நான்கு வேதங்களையுமோதி நூறு யாகங்களையுஞ்செய்து அதனுல் அன்வர்த்தமான திருநாமமுடையவரான குமார தாததேசிகனுக்கு குமாரரும் (ஶ்ரீ பாஷ்யகார ஸித்தாந்த நிர்வாஹண விஜயத்வஜஸ்ய) ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்தி விஜயக்கொடிபோல் திக்குக்குக்களில் விளங்குமவரும் (ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர வேதாந்தாசார்ய பாதஸரோஜ ஸே

ஸ்வஸம்ப்ரதிஷ்டாபகாயாம் வேங்கடார்யவிநிர்மிதா ।
கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய குணாதர்ஶஸ்ய வார்க்ருத: ॥
ஸதஸத்ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞஸத்தமாநாம்
ப்ரீதயே ஸந்த்வநாசார்யஸ்ய ஸ்வேநஸ்ரீந: ।
ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரார்யநாமதேயபதாம்புஜம்
விதிதநிர்ணயஸ்ரீவேங்கடாசார்யஸூ: ॥

இதி ஶ்ரீகௌஶிககுலதிலக வேதாந்தாசார்ய
ஶ்ரீதாதாசார்யதநூஜஸ்ய ஶ்ரீஸஹஸ்ராந
நாமஸ்வாமிஶிஷ்யஸ்ய ஸர்வ
தந்த்ரஸ்வதந்த்ர வேதாந்தாசார்யதாஸதாஸ
வரநாமதேயஸ்ய ஶ்ரீவேங்க
டாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஆசார்யகுணாதர்ஶ:
உத்தரபாகஶ்ச
ஸமாப்தஶ்சாயம் க்ரந்த: ॥

வரநாமதேயஸ்ய) ஸர்வதந்த்ரங்களிலும் ஸ்வதந்த்ரரும் வேதாந்த மெய்ப்பொருளையுரைக்குமவருமான தேசிகனுடைய அடியாரடியனும், ஸ்ரீவேங்கடாசார்யரென்று அப்பெயராலே தரிப்பவருமான (ஶ்ரீவேங்கடாசார்யஸ்ய) ஸ்ரீவேங்கடாசார்யருடைய (க்ருதிஷு) அருளிச்செயல்களில் தேசிகனுடைய நூற்றெட்டு திருநாமங்களை வெளியிடுகிற க்ரந்தத்தின் வ்யாக்யாநமான ஆசார்யகுணாதர்சம் பூர்த்திபெற்றது.

கோபாலதாஸேந ஶ்ரீவாஸதேநிவேஶிநா ।
ஆசார்யகுணாதர்ஶவிவ்ருதிர்த்ராவிடீக்ருதா ॥
ஹரி: ஓம் ॥
ஶ்ரீநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥